33 A
56

56

M. S. en 4.º pergamino, bien tratado, con 226 paginas.

Tractatus Scholastici de Sciencia Dei in varias questiones

Rotulato

Castilla. De Sciencia Dei.

Soi de el B.r [redacted]

[redacted]

Florenç Pal-

D. Sust. 346

[redacted]

in Domy

[redacted]

[illegible]

[illegible]

26. de Mar. de 1729. 2.a dela [illegible]

Castilla de Scientia Dei

J IHS F

Tractatus Scholasticus

[illegible] in quaestionem [illegible]

[illegible] D. Thomae [illegible]

O. D. O. M.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

J. IHS F.

Tractatus Scholastici

de Scia Dei in quaestionem 14 primae partis D. Thomae, elucubrati

O. D. O. M.

Beatissimaeque Deigenitrici ab originali labe praeservatae

[illegible] Ex [illegible]

A R. P. M. Francisco Castillo Sup.

A. H. R. et M. S. I. Coll. [illegible]

Celeberrimo moderatore.

Anno 1726

BIBLIOTECA PROVINCIAL DE LA UNIVERSIDAD SEVILLA

Proloquium

Adeo sane, tenuis anno pro divinae scriptu-
rarum nostrarum collimatur, laborat ad Deum meum
ex quibus ut intelligentiae sapientiae ultimo po-
tentiae meae, tamen illius meritabit. Non ad
laborem recuso; quia imparem me existimem,
ut immensum divinae Scripturae mare valeam
[illegible] explicationibus. Est sane mare ex mi-
rabilibus elationibus maris ex Psalm. 92. 4,
in quo [illegible] naviare opera, dicendum,
[illegible] [illegible] unicuique [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
pro aliis [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] utrumque [illegible]
[illegible] mentis humanae acie, et [illegible]
[illegible] superat admirationibus, inde quae
mirabilis facta est scientia tua ex me... et non po-
tero ad eam ex Ps. 138. vers. 6. mihi ait re,
Deus, qui est mirabilis in altis Dominus ex Ps. 92.
v. 4. oculos animumque verto, unde venera-
[illegible] mihi ex Ps. 20. v. 4, pro [illegible]
hoc in pelago securus [illegible] procul ab omni
[illegible] [illegible] quod [illegible] nobis stella [illegible]
[illegible] hoc mare [illegible], quae et scopulos mihi [illegible]
[illegible] ostendet, et me [illegible] [illegible], in spe-
ro, monebit.

[illegible]

§

Sic annuale onus nostrum praesentem tractatum sic de Scientia Dei in Immensi, de pa[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab Scripturis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ergo de [illegible] [illegible] gravius et [illegible] ut parum [illegible] tractatur in quo [illegible] [illegible] in [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Tractatus I.

De Scientia Dei in Immensi, deque eius objectis mediatis et finali:

Quaest. I

An Sit, qualis Sit, et unde ratione possit Dei Scientia

Art. I

Esse et Existentia Divinae Scientiae Stabilitur

1 Multiplex nomen Scientia accipitur. Primo in propria intentionali objecti intellectus et in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Scientia [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] alio vocabulo nuncupatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] Scientia dicit notitiam [illegible]

universi obiecti, in qua definitione terminis in
genere sumptis convenit omni Scientiae tam creatae, quam in-
creatae. Quod vero Scientia increata definitur
per intuitum intellectualem perfectissimum obiecti. Hanc
[illegible] convenit [illegible] [illegible]
[illegible] humanorum, quae [illegible] [illegible]
quibus differt ab intellectuali. [illegible] ad-
[illegible] convenit ab intellectuali [illegible] [illegible]
[illegible] spiritualis humanae et Angelicae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] perfectissima obiecti. Sola
namque Dei Scientia perfectissima est.

§ 2. Scientia Dei [illegible]

[illegible], et [illegible], tum ex auctoritate, tum ratione. Probatur [illegible] auctoritate 2 [illegible]
[illegible] 1. auctoritas ex lib. 4 Reg. 2. 3
Deus Scientiarum Dominus. 2. ex Abac. 10. 11
Dominus qui [illegible] [illegible] Scientiam. 3 ex Job 9. 4 Sa-
piens corde est et fortis robore. 4 ex Ps.
50. 8. Incerta et occulta Sapientiae tuae mani-
festasti mihi. 5. ex Proverbiorum 3. 19
Dominus Sapientia fundavit terram. 6. ex 8. ad
Rom. 29. nam quos praescivit, et praedestina-
vit. 7. ex 2. ad Colossenses, 3. In quo
sunt omnes thesauri Sapientiae, et Scientiae abscon-
diti. Ideo ergo Sapientia Dei ex Scriptura
manifesta est, ut id aliquantulum dubitare,

it

et Sublissima blasphemiam [illegible] [illegible],
quem ipsi [illegible] patuerint in servos suos, [illegible]
9, et dixerunt: quomodo scit Deus, et si est
scientia in excelso. Psal. 72.

3.
Dubitatur hic;
an respectu [illegible] [illegible] competat Deo, [illegible]
et Angelis Beatissimis, et multis [illegible]
in dubio, in quo P. Vasquez hic disput.
85, cap. 1. censet, dari in Deo scientiam [illegible]
et imaginationem metaphorice; [illegible] [illegible]
[illegible] sicut imaginantur [illegible] [illegible]
Angeli [illegible] inclinare videtur [illegible]
Vazquez. 6 sect. 6. Oppositum defendunt [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible] sect. 1, Rami-
rez de [illegible] disput. 1, cap. 1, et Martin.
[illegible] de [illegible] disput. 3 sect. 1, quibus [illegible]
fragantur Godoy, Bobbar, et Arevalo, [illegible]
[illegible]

4. Hoc nobis arridet, et [illegible] ille [illegible],
qui ex Scriptura, et Patribus dicat [illegible]
Deo, sicut et metaphorice, ita et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et argui ex Scriptura,
et P.P. dicat, Deo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et accipiendus, [illegible] [illegible] ita [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] ita [illegible], et [illegible]
[illegible] ita accipiendum [illegible]. Suarez, in qua

[illegible]

stat difficultas probl[ematis]. Et ex solutione eorum dicenda aliquid adversariorum, attendentes proprie conceptum scientiae in Deo intelligere [illegible] supremo modo proprie ab omni imperfectione videtur conceptus scientiae, quam conceptus intelligere; quia conceptus intelligere proprie est ab omni imperfectione, appropriatur Deo simpliciter et [illegible], et [illegible] ratione conceptus scientiae [illegible] tandem est Deo simpliciter, subinde quod Deo conveniat scientia proprie, et simpliciter.

§ Arguitur

1. Scientia simpliciter sumpta est discursus; sed Deo repugnat discursus: ergo et scientia simpliciter accepta. Probatur maior: scientia simpliciter accepta definitur: habitus per demonstrationem acquisitus; atqui demonstratio includit formaliter discursum: ergo scientia simpliciter sumpta discursus est. Minor probatur: demonstratio includit syllogismum, ac proinde conclusionem deductam ex praemissis in quibus stat formaliter discursus: ergo demonstratio includit formaliter discursum. Nota minorem: non scientia simpliciter accepta dicta per [illegible] certa, et evidens obiecti cognitio, quae [illegible] discursum repugnat valet. Maior probatur [illegible] dico: scientia simpliciter accepta, ut [illegible] nego; [illegible] accepta intra speciem creatam, admitto maiorem, et nego consequentiam, ergo quae assumptionis

nis: quia ut bene Ramirez n. 15, si-
cut in ratione deductionis ab aliis differentia-
lis, ita nec de ratione demonstrationis, quae
dicitur sit evidens [illegible], et [illegible], et effectu,
et fundamentum inter cum demonstrationes
quae ob hanc rationem dividi solet in demonstra-
tiones a priori, a posteriori et a concomitante.
6

Ratio-
nes [illegible] sunt et universales, et particu-
lares; dicitur scientia universalis ad dari in Deo:
quippe scientia sit [illegible] rationes abs-
tractas et Deus [illegible] abstrahere [illegible] neque
particulares nec [illegible] particularis in Deo sci-
entia: [illegible] ratione particulares
ex [illegible] ac universalis [illegible]
[illegible] Quo magis: [illegible] scientia in-
tra [illegible] creatas [illegible] ut sic,
et sub [illegible] dicente D.
Thoma hic art. 7 ad 3: Scientia Dei ha-
bet modum creaturae, sed ut sit universalis et
particularis. Quocirca Dei scientia [illegible] ma-
nifeste universalissima in hoc sensu quatenus
omnia [illegible] universalia, quae particularia [illegible]
modo, quo cognoscibilia sunt [illegible]
ne cognoscens.

Art. 2.

An in Dei Scia reperiantur aprehensio, habitus, et species

1. Appresentio dicitur Intus expers affirmationis, et negationis circa suum obiectum. Dividi solet in puram, et infusam. Pura appresentio est, quae excludit asensum, et dissensum de suo obiecto. Et sub hac intellectione est extra controversiam debere ea, quod Deo repugnat apresentio pura: non est actus Dni intellectus identificatus, et non quodque obiectum dari oportet iudicium, quo Deus enunciat ab unoquoque possibili possibilitatem, sive possibile, et impossibilitatem, sive impossibile. Non pura erit, quae licet sit actus nescitivus de suo obiecto, tamen Deo aliqua tendentia talis actus nihil enunciat de obiecto suo; et in illud fertur simplici quodam modo, et intuitu videns ferme modum, quo oculus ad obiectum propositum aspiciunt. Hinc apresentio pura erit: Intus sine affirmatione, et negatione obiecti, ipso negative praecisive; pura vero erit: Intus sine affirmatione, et negatione obiecti, ipso sine ipso privative.

8 Supponimus, quod, ut de voce, et, ut re dicendamus, difficultas de ea ruit possibilitatem in Intione Dna possit inveniri acceptus quaedam tendentia circa aliqua obiecta, quae acceptus fuit, et propterea acceptus neque affirmationem dicat, neque negationem obiecti; et, abs-

ma-

traque praescindat, eaque per adaequatam apprehensionem obiecti: quia si ita exigeret apprehensio, ut aliis Cardinales insufficientia in Deo, licet ostendi debeant in Judicio, praescindere de aptis similibus quae ab affirmatione, et negatione praescindit, ut patet sui esse. Pars si apprehensio dicipiatur ita ut apprehensio nimis acciperetur. 1°, quia interrumperetur adaequatam rationem interius esse apprehensionem quam? licet sit Judicio. 2° ergo quando et qualitercumque alias esse apprehensionem obiecti, ratione aliqua?

Dico 1um ad sensus apprehensionis, sive ut apprehensionem ad distinctam adaequatam rationem internus, quae sit quaedam species et linea simplex, quam de se obiecto ut sic simul aliquid enunciet affirmando, vel negando, et ut sit adaequatio simplex aequivaleat Judicio. Dico 2°, quod sit pura apprehensio; creato Judicio aequivaleat nullo modo. Conclusio ita sententia admittit in Deo apprehensionem. Ita Gabriel, Corduba, Gaspar Hurtado, et Izquierdo de Sá disp. 3, quaest. 5, quibus utrisque, et aliis recentioribus Suarez. 2a sententia opposita tenet. Ita P. P. Montoya disp. 13, sect. 2, Herrera quaest. 1, sect. 4, Ramirez disp. 2, cap. 1, et Martin disp. part. 3, sect. 2 cum plurimis ex nostris recentioribus.

Se-

10 Sequor tamen, et probatur ex Cap. 10. 14 Liber Ecclesiastici: Omnes qui beat... ...: ... unumquodque obiectum, quod intellectui proponatur, Deus est summum. Ita est legitima. Prosequor: ... nullum obiectum Deus est apprehensione. Probo tamen, ... obiectum ... daret apprehensio debere ... ... quia Deus est omne ..., ... ipso ... daret in Deo apprehensio ... ... Ostendatur 1. ... in tantum ponit apprehensio ... in ... ... quia ... ... per ... ... et ... : si semel ... ... debet dari ..., quae ... ... daret apprehensio: ... ad apprehensionem inducendam: ... ... 2. quia ... ... in ... ... apprehensio: ergo hoc Deo repugnat.

11 Probo 2. a ratione: apprehensive ... obiectum aliquod ... ... in ... ... nulla sit ... ... dissuasio, nulla ..., nec ... rogatus possit dicere, an obiectum sit, an ... an beat ..., ... beat; ... ... repugnat Deo, ... quia ... ... in Deo,

Ex-

ex quibus tenditur in objectum modo [illegible] repugnan-
tia: ergo Deo repugnat apprehensio. Prob. [illegible]
attingens in objecto possibilia, quae pro illo statu ap-
parent in objecto, et eo modo quo parent attin-
git, repugnat Deo, ut patet in speciebus; atqui
[illegible] apprehensio: ergo illa Deo repugna-
nat

12 Prob. 2°: idem repugnat [illegible] quo attin-
gat objectum sub ratione possibilitatis, possibili-
tas [illegible] possibilitas [illegible] possibilitatis [illegible]
nam [illegible] innocentia, in [illegible] statu [illegible]
[illegible] apparens in talibus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] apprehensio [illegible] potest innotescere, idem [illegible]
[illegible]: [illegible] modus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] objecti [illegible] talia [illegible] apprehensio [illegible]
attingitur in alio statu, quae pro illo statu appa-
rent in objecto, et modo [illegible] quo attingi videntur, se-
cundum quae Deo repugnat modus apprehensionis
innocentiae

13 Opp. 1: [illegible], quae possibilia
[illegible] in possibilibus [illegible] [illegible]
Deus [illegible] [illegible]; [illegible]
possibilia [illegible] [illegible] Deo: [illegible]
[illegible] in possibilibus, [illegible] [illegible]

p[ro]b. arguit. q[uod] ß tali Scõ exiant possibilia reprae-
sentibilia. Nullus e[st] argum[entu]s in opinione nega-
ponente Deus natur[alite]r depend[en]s a possibilibus. Per ne-
praesens difficultas dependens habitudi-
nesione, respondeo in scientia [illegible] dicere
praemissis negando [illegible] quia [illegible] possibili-
a, neque indicabilia sunt, neque apprehensibilia
[illegible] nullo modo sunt mirabilia. Constat [illegible]
[illegible] non [illegible] Deus [illegible] tali scientia di-
ca[illegible] realis transcendentalis ad possibilia,
[illegible] [illegible] dicat: q[uod] [illegible] possibilia
sunt [illegible]. Neg. [illegible]: [illegible] explicatione
[illegible] transcendentalis ad possibilia
[illegible] [illegible] formaliter [illegible],
et [illegible].

19 Opp. 2.: Deus sit [illegible]
si existat: [illegible] est [illegible], atqui
Deus [illegible] apprehendi [illegible]
[illegible] [illegible] q. Habe in
[illegible] apprehensio. [illegible]
[illegible] atqui [illegible], quomodo [illegible]
[illegible] Deus dicat Est ab-
solute [illegible] Deus; [illegible]
[illegible] Deus [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] Deus [illegible] actus [illegible]
[illegible] sen-

14

tentiæ ꝓ quibus adæquatione abstrahi ab identitate [illegible]
[illegible] distinctionis [illegible] [illegible] [illegible]
distinctione [illegible], [illegible] distinctione [illegible]
[illegible] distinctionis, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] per [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in hypothesi, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

15 Opp. 3. Deus est bene
[illegible]: Ego sum Deus, et [illegible] alius. Deuteronomii
cap. 32. 39. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible], [illegible]
[illegible] ad [illegible], et [illegible] Deus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] ad [illegible], et [illegible] Deus [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

16 Opp. 4.
Non implicat, ut aliqua [illegible] [illegible] [illegible]
una [illegible] apprehendi, et [illegible] [illegible]
alia [illegible] Deo [illegible] apprehendatur. [illegible]

[illegible]

~~ansp: in nostr. Dreguramo ergo Deus apprehen-~~
~~sione qui reflexe judicat se apprehendere;~~

Et, ergo Deus uno modo erit apprehensio, alio modo judicium
quod implicat in Deo. Mas firmavit dicere, sententia
quod Deus per reflexionem supra se, pura apprehensione foret?
Atque etiam ex rationibus ergo, quia apprehensio, ut talis, quae
ut autem ultimo complementum in Deo [illegible] sive enunciat: sed a
enunciat se apprehendere eorum, indicavit obiectum eo apprehen-
sionis: Erit ergo, et non erit apprehensio, et
est Chimera.

17 Oppi. Si quando ego apprehendo cum
sit Petrum, Deus cognoscit rationem meae apprehensionis circa
Petrum; debet indicative, et apprehensive. Probo: nam Deus
in casu quo cognoscit circa Petrum, nihil ut determi-
natur a mea apprehensione; debet mea apprehensio deter-
minari ad judicium de aliquo Petro: quia mea apprehen-
sio mea indifferens est ad aliquid Petrum, et ad alia circa
sit: ergo Deus debet cognoscere indicative. Ista maior
negomine, et maior probatio; quia Deus est determinatus
per a sua infinita veritate ab infinita specie, et
a pluribus veritatibus, quae ex mea ulterius apprehen-
sione: ut sunt possibilitas apprehensionis, et obiectum possibilitate indicant apprehensio mea, quae vero et alia
plures enunciative, et scientifice cognoscuntur a Deo.

18.

Dubitat

2

16

Donum ad Deum suum dicitur competentis Deum sabitus? In dubitatione praesenti respondeo, pro certo stat Dicta D. Th. quaest. 12. art. 1. ad 1. dicentis: quandoque nomen alicuius a quacumque perfectione creatae Deo tribuitur, secundum absolutionem illud, quod pertinet ad perfectionem modus, quo invenitur creatura. Ideo quando nomen dicitur de Deo sumitur absque perfectione praesumendus est Deus, ut est substantia, vivens. De secus sub perfectione adicitur dicitur, ut animal, corpus. Deo vero sabitus praesumendus absque perfectione, necne? disputamus. Suppono 2. quod sabitus sub munere elevantis potest dari in Deo, quia dicitur et valet absque perfectione: Infertur namque inferius virtutem pro elevando repugnans Deo.

19. Hinc tandem quaerimus, utrum in Deo intellectu sit habitus sub praedeterminatione facultatis intellectus ad suas res? Affirmo cum Patre Aragon disp. 15. sect. 3, nec non Dom. Gonet, et alios. Moveri: Nam dicimus intellectus facultatem, praeter sua quae est ad omnes suas actus facilitates, ut certo certius: quia in Deo intellectu datur dispositio sit facilitas, quasi facilitas, hoc est facultas reddens intellectus facultatem. Sed hic sit facultas sive habitus

Sabi-

habitus sub praecisio munere facultatis: q. stabat. 47

20 Dices

1 habitus et facultas pot ad actus dum in Deo dat pot: et nec facultas, l, habitus. [illegible] in Deo dat pot actus: q. non dat pot. [illegible] dico [illegible] d, in Deo non dat pot physica [illegible] actus physicas, et alt[illegible]: dico: non dat pot. logicas [illegible] physica [illegible] ac [illegible] nec [illegible]: quia sicut in [illegible] dat species quae pot [illegible] [illegible] cum non dabit pot sed [illegible], quae reddat [illegible] actus. Ad [illegible] dico [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad suas actus: [illegible] habitus sub munere facultatis. dico [illegible] dico [illegible]: sub munere facultatis adaequate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: habitus in [illegible] [illegible] non [illegible] habitus [illegible] [illegible] [illegible] adaequate [illegible] à [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitus [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

21 Arbitror 3, verum est [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3. [illegible] [illegible] habitus facultas, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] occasio. [illegible] ab hac [illegible] praescindendo [illegible] [illegible]

oa nu 52, et atque alios, dari in Deo
intent. conceptus Species Impressae. Pbr ex quaestio
Angelica Magistri textus nro hic art. 2 in
corpore dicentis: In Deo neque intelligens et id
quod intelligitur, et species intelligibilis, et ipsum intelligere
sunt omnino unum, et idem: ergo quia in Deo clare ponitur
secundo species intelligibilis, licet diverso modo,
ac in nobis; nec enim illa distinguitur ab essen-
tia Dei; Deus vero est omnino unum, et idem cum illa.
22
Pbr ratione
nostra; sive Intellectus ob... debet excitari ex propositio-
pleto in extrinseco intentione, quae ex parte obiecti concurren-
do. Fundamentum positivo in Angelico nostro Magistro ante-
mare: Ex obiecto et potentia paritur notitia; atqui id
quod principaliter ex quo concurrit notitia, et ... ipse
ex parte obiecti concurrendo, appellatur species intelligi-
bilis sive impressa: ergo ... ad notitiam excitandam
Dei. Mi. explicatione Suadetur: ad hoc namque
inventae sunt species intelligibiles, ut potentia ... mane-
rent de se capax concurrendi quaecumque obiectis, de-
terminarentur ad Imaginem ... determinatam obiecti. Accedit
vi species impressae, quae aliquando concurrit obiectum ip-
sum concurrendo eo, quod obiectum ... e suo ... distra-
hit potentiam intellectivam: ... quando, aliud ap-
... dubio, ... quae vices gerens. Antecedens
... Notitia ... intrinsece est:
23
Dices 1. ma-
nu

nis speciei extollere indifferens pro intellectione [illegible]
mo [illegible] ad [illegible] intellectionem
Dei [illegible] indifferens, [illegible] intali in-
ten[illegible] [illegible] in eo [illegible] species
[illegible] majus: nimirum speciei creatae [illegible]
[illegible] speciei [illegible] majus. In [illegible]
[illegible] ob limitationem [illegible] indiffe-
[illegible] species [illegible] intellectione,
[illegible] in [illegible]
[illegible] et infinitudine gaudente
[illegible] ad [illegible]
suo [illegible] species [illegible] infinitudinis [illegible]
[illegible] et [illegible] intelligibilis

22 Dices 2o: spe-
cies [illegible] in [illegible] ab [illegible]
[illegible] intellectione: [illegible] species
intelligibiles. [illegible] majus: species [illegible]
[illegible] non: creata [illegible]: aliquando; [illegible]
[illegible] intellectione: [illegible], et [illegible]
[illegible] majus. [illegible] in Angelis [illegible]
sunt species [illegible] quasi [illegible]
ntae, [illegible] a Deo in ipsa Angelorum cre-
atione de qua [illegible] Angelo-
[illegible] de Angelis. Infertur: licet species
[illegible] et [illegible], [illegible]
[illegible] intellectionem tamen [illegible]
in-

vitem Omnipotentiae qui ob illas maximas perfectiones nullo omnino defectu carere.

Art. 3

A ratione probatur Unica Sua et Divinitatis Perfectio

25 Ratio 1.ª quasi a priori haec est: Deus est ens excogitabilium perfectissimum; ergo perfectiones et omnes absque defectu, et contraria excludit summe; sed Deus Sanctus et Sapiens, perfecta quae possibilis dicente magno Aug. lib. de Doct. Xpt. cap. 7: *Cum ille unus cogitatur Deorum Deus ... ita cogitatur, ut aliquid, quo nihil melius sit, atque sublimius illa cogitatio conetur attingere.* Et paulo post addit: *Omnes tamen pro excellentia Deitatis dimicant, nec quisquam inveniri potest qui hoc credat esse quo melius aliquid est: itaque hoc esse Deum omnes consentiunt quod caeteris rebus anteponunt.* Ubi erat ipse pater, et da Legitima est.

26 Ratio 2.ª quasi a posteriori peditur ex creaturis, in quibus relucet coordinatio, pulchritudo, et artificium mirabiles, quae omnia demonstrant, dari perfectissimum quendam omnium artificem, Gubernatorem, provisorem, qui sua scientia, ordinatione numquam sine ordine movet; ita cum a Deo gubernatore, et providente ipsius modi sola invenitur. Ad haec veniunt attributa Dei eminentissima

ljo

ex lumine supranat. quae proveniunt in die Sup. Ang.
Salva Christi attributa lumini scilicet conditio, infinita, libe-
ralitas, et quamplurima alia plurima.

27 Nec impedimentum
est his demonstrationibus, quod de ratione intelligen-
tis, ut talis sit producere ubi; atque nequit demonstra-
ri, quod Deus est productivus ubi: ergo neque quod
sit intelligens, et sciens. Nec impedimentum, inquam, est
disparitas ista, cuius manifesta est ratio: de ratione intel-
ligentis, ut talis non est evidenter producere ubi; ergo non
evidenter idem manet. Ratio minoris: atque nequit de-
monstrari, quod Deus est productivus ubi sub his
terminis productivus ubi ideo; sub aliis vero intelligens,
sciens, existens, ens omnium perfectissimum &c. Nomine,
et sic Praeterea rationes alias, et alias a-
nullos frequenter Theologi ad suum intentum vo-
cant quando D. Th. argumentationes pro Divina
demonstranda, de qua varie disputavimus variis,
ut ex iis dicendis patebit.

28 Cum vero praecepta Ang.
hic art. 1, et in 1 dist. 35, quaest. 1, art. 1, et in Ma-
gentes 1, Cap. 44, et de veritate quaest. 2, art. 2,
et alibi saepe, probat Deum esse summe immaterialem
a summe immaterialitate est [illegible] cognoscitivae:
immaterialitas est ratio intelligibilitatis, sive cognoscitiva-
tivae; atqui Deus est summe immaterialis: ergo et [illegible]

summe incorruptibilis. Ab: suppositum etiam ibid. 1ª q. quaest. 12, art. 4 a S. Doctore ea quae incorrupti- bilia sunt, tamen sine sua forma naturali incorruptibili sine forma aliarum rerum, nimirum [illegible] intelli- gibiles rerum supra: Unde [illegible] invenio intendendo [illegible] q. incorruptibilia sunt minus [illegible] limitata quam quae in se stabilia. Modo [illegible] limi- tatio provenit a materia: ergo illimitatio, quae [illegible] provenit ab opposita forma [illegible] a materia, [illegible] immaterialitate, subindeque Deus erit sum- me incorruptibilis, quia summe immaterialis est. [illegible] [illegible] demonstrat, quod [illegible] potest capere ca- put.

29 Urget ab inductione ex ipso D. Thoma ut [illegible] 1ª q. 12 [illegible] plane [illegible] [illegible] sua materialitate, et quia coarcta- ta sunt ad suam formam naturalem; sensitiva vero incor- ruptiva sunt, quia receptiva sunt specierum aliarum rerum absque materia: et intellectus adhuc est magis incorruptibilis, quia est magis separatus a materia, magisque receptivus specierum aliarum rerum: ergo cum Deus sit in summo immaterialitatis, erit etiam sum- me incorruptivus. Certe hanc D. Thomae rationem multiplex versat opinio, et eam reputat inefficacem. Ita [illegible] Gabriel, Vasquez, Arriaga adversus [illegible] [illegible] Puente Hurtado, et alii [illegible].

[illegible]

Qa tenet non efficacem esse; d. maior probabilitas 2^a
excederet. Sic Bonz plures, et plures expos-
itores. 3.ª indicat demonstrationem esse et quidem
de a priori. Sic Bonz multi.

30 1 Pr.^o não P.
Ctz de demonstração. Pbr: De demonstração
não, que D. est imo certa, et evidens, et ex prin-
cipiis evidentibus deducta; d. ita se ser não P.
Ctz. q. Dem demonstração. Pbo min: D. est imo
certa, et evidens, que obscura est, et que probabi-
lis plures dellerent; Sed ita se ser não divi Ctz:
q. Mi: qd obscuritatem clarae: quippe cur doctores
professores, et viventes até P. Ctz não, qd aucto-
res eo defendentes, ut dicendi est dicendum. Adver-
so plures P. P.c Satis probabilitate eos delleram, que
no facte, ... Scholasticos, plures que Salmant
ea P admittunt, nec pro... Sunt quasi
probabiliter procedentes.

31 2 Pr: Não P. Ctz, atten-
ta auctoritate extrinseca Doctorum Angelici ea
oppinentis est satis probabilis. Pr. pbro sentis
Ctz, nec non que mitt auctoritas Doctorum omni
exceptione maior, probabilis satis est ab auctoritate
extrinseca; d. P. Ctz não mitt auctoritate eum
ea, qui auctor est exceptione maior, ergo talis não atten-
ta auctoritate extrinseca satis probabilis est. Cetera liber

3^a

Creaturis licet spiritualibus ac re S. Th. animad
verto, quod si energia radicis D. T. a nobis pe-
remptae, Itemque sic in quaestione Ang. M.
Logici, citra dubium effecturum contrarie-
tatem D. T. probo; quare immediate ratio, neque
enim Deus nobis concreavit. Agimus S. Th.
spectare ad plenam demonstrationem rationis.

32 ... 3. Th. ratio

D. T. ut absurdis interpretationes exponit, ut spiritualem
immaterialitatem inferri intelligi. Hinc S. Th. ostendamus,
audiamus D. D. expositiones. Tradit ...
P. Oviedo Immov. Idea Punct. 6, Ribade-
neira disput. 1, cap. 2, et multis aliis dicen-
tibus, quod immateriale, quod radix est intelligen-
tiae infert esse, ac recedens ab imperfecto:
Hinc cum non sit dubium imperfectissimum, ... infi-
mus, inde quantum analogiam adjecta ...
de imperfectis distinctionale. Ex hoc ... ma-
gis recedit a materia, quo magis recedit ab imperfec-
to. Juxta expositionem hanc est magis per-
fectum est magis immateriale: quia vero Deus
summe perfectus est, ideo summe immaterialis e-
t intellectualis ... Ens summe immateriale est summe
perfectum; et Ens summe perfectum est summe intel-
lectivum: ergo est summe immateriale est summe intellectivum.

33

33 Supponit S. D. T. assumi immaterialitatem, ut medium speciale ad ponendum viam intellectus, et non ut medium universale ad succedendum quamcumque perfectionem. Unde; d. immaterialitas in sensu explicato Dei, medium speciale, d. universale ad ponendum quamcumque perfectionem: summa est immaterialitas sive perfectio summa aeque infert viam intellectus, ac volitionis, omnesque attributae, &c. Fallax: est Dei immaterialitas de qua Sanctus Thomas est ratio, quae summe sit pro intellectu, ut certum est d. immaterialitas explicata ita se haberet. Probatur minor: immaterialitas explicata est, praecise recessus ab imperfectione, d. recessus re, cum inveniatur cuicumque entium creatum a se, ubicumque sit, viam intellectus, ut evidere in igne, aqua, planta &c: ergo immaterialitas, de qua &c. Si dicas quod est immaterialitas, sive recessus ab omni imperfectione? Respondeo haberetur: quia omnis in creatis immaterialitas non probabit viam intellectus, cum non sit in creatis recessus ab omni imperfectione.

34 2 Oppositio est Patris Quiroz de Scientia, disp. 34, sect. 3, et recentiores quorundam docentium, non immateriale, ut sic, d. immateriale titulo perfectionis est ratio intellectivi. Immateriale titulo perfectionis est spirituale positivum: spirituale positivum est, quod ratione sui excellens est, de mixto, et dependens a mixto; subindeque est intellectus: non sic recessus intellectivi ad dilatationem minime apparet,

una

an spirituale potius ex genere suo debeat ex-
cedere, quam materiale? Dico 1: expositio dicta
mereri D. Thomae. Dico D. Thomae mereri est: q. 2
suspenda. Prob. arg.: immaterialitas de qua lo-
quimur, talis est, ut in suo genere suo gradu inventionem
sit, et plane, ut processus infert intellectuale
in homine, Angelo, et Deo, ut evidens est ex term.
Doctoris Angelici. atque immateriale potius
ut ex positio est, et inventionis, ut evidens est.
q. e. g.

35. Dico 2: ergo immaterialitatis perfectionem
includit saltem virtualiter, &c. Fundamentum q.
quando infert intellectum ex immaterialitate infert virtu-
tem ex intellectu, quod est plane certum. Si includit:
q. sicut per depositionem immaterialitatis immateriale
ex genere suo excedit omne materiale, ita excederet ali-
quem in natura admittimus. 3°: quia ex expositio-
ne colligitur, Deo possibile immateriale potius, quod
non sit intellectivum, quod falsum est. 4: quia non videre-
mur repugnantia ad substantiam spirituale et intelle-
ctivum: ergo sicut videmus accidentia spiritualia esse non-
ma, ut sunt gratia sanctificans, habitus virtutum, Deo
applicabit substantia spiritualis, quae non intellectiva?

36.

3a expositio est, Mastrius lib. Godoy tract. 3 disp.
22, et Sparet disp. ... de esta ... 3,

sic

sic disputemus. Immateriale sumitur dupliciter. 1° pro excludente materiam informandam, et ita sumitur in praesentiarum: aliter brutorum, ac alterum materiales in sententia D. Thomae, quod falsum est. 2° pro independentia a materia in essendo, et neque sic sumimus nunc, ut est videre in brutorum exemplo. 3° sumitur pro ut importat excedere conditionem materiae tam in recipiendo, quam in agendo. Excedit in recipiendo, quia licet entitative sit quid materiale, ut est brutum caeterorum, et [illegible], et recipit species intelligibiles in ea perfectiori modo, quomodo materia, et [illegible] quae materialiter recipiunt, ut aer, et aqua, v.g. recipiunt. Excedit in agendo, quia operatur independenter a qualitatibus, quae sunt dispositiones materiae, ut calor, frigus, siccitas &c: ideo licet visio corporea entitative materialis sit, tamen immaterialis, sive ratione immaterialitatis est. Et de immaterialitate in hoc 3° sensu loquitur Sanctus Thomas, quando illud assignat, ut radicem cognitionis.

37) Impugnatur expositio: ideo licet aer, et bruta recipiant species intelligibiles bruta sunt immaterialia, et sunt radices cognitionis, non vero aer, quia bruta accipiunt modo repraesentativo, secus aer; atqui radix est insufficiens ad probandum intentum; ruit ergo eorum expositio. Probo minorem: ideo bruta, et aer recipiunt eas species, quia bruta, et non aer possunt cognoscere

re mediis illis speciebus; atqui non habet ex insuffi-
cientia ad intentum probandum: q. e. insufficiens, alia
non. Maj. prob.: esse divinativum, et posse divinare
mediis speciebus et ideo falli potest; de ista ergo non
immaterialitas, sive posse recipere species modo
repraesentativo, sive posse divinare mediis spe-
ciebus requiritur, sed non sufficit ad probandum a pri-
ori esse divinativum: quippe ad hoc requiritur, quod
non probatur [illegible] scilicet falli, et quod sit radix
proxima seu [illegible] ad [illegible] quae prob.: q. as-
signata non sufficiens ad probandum in-
tentum.

38. Ex hac assertione, qua impugnavimus im-
materiale excedens ideo [illegible] in recipiendo
recipiendum, erit ideo immateriale quatenus excedit
ideo [illegible] in agendo: unde impugnat 2a responsio
probatum: ideo bruta et lapides sunt immaterialia in motiones
operando, quia bruta et lapides operantur motiones, quae
sunt mediis qualitatibus physicis ut sunt calor, fri-
gus, siccitas etc.; atqui habitus, et species impres-
sae operantur motiones eodem modo, et nihilominus, ne-
que habitus, neque species sunt immateriales in ope-
rando, ergo nec sunt divinativa; q. quod bruta, et
lapides sint immaterialia, operenturque tali modo
motiones, non probatur bruta et lapides esse divinativa.

39.

Dices:

ut bruta

ut bruta sint immitia in operando, ultra operationes, et dimensiones quantitatibus mensuratas, ipsae quod ita operentur, ut per actiones possint vivere, quod verificatur de habitibus, et speciebus impressis, quae necessariae sunt. Deinde operantur per actiones vivendo, ipsas perfectissime esse inanimatas, et inorganicas. Ergo quod bruta sint immaterialia in operando modo exposito evidens fit, ac quod bruta sint inanimata. Modo ergo dicendum: si bona sit, immateriale in operando dependenter a principio inorganico, dicerentur fore inanimatis ipsum immateriale, ut a corpore exponenda, de ratione inanimati, nec ratio a priori illiusque vivi radices ... dicam, ratione a priori, et a posteriori ostendere intelligere ad maius depositum fatentes ad fundamentum in re, quae desiderant viventibus, et inanimatis.

Alia autem, ne in recensione nimius sim.

Dicta Salmaticenses cum aliis dicunt: de sensibus, et dicentibus immaterialitatem, quae est ratio inanimati, juxta D. Thomam esse capacitatem ad recipiendas in se formas aliarum rerum, hoc est ad recipiendas species intentionales rerum sensibilium tales, ut inter eas, et species ipsas, v.g. speciem lapidis identificent cum lapide, et cum specie representativa lapidis: Quidem in esse naturali, et entitativo, quamvis esse intelligibili, et intentionali. Haec expositio, licet ipsis viventibus sorte valde displiceat, et merito.

Quia

50

Quo etiam in eo loco calamo scriptor Godoi tractatu de ang. 22 paragraph. 3, et cum illustrissimo plurimi.

21 Impugnatur 1. Si, ut verba sonant, exponitur ... denominatio de ... videatur ... Suadetur ... cum ... intellectus, ... Angeli ... species ... identificetur ... quo ... identificatur ... Angeli, de specie ... identificata ... Angelum ... identificata ... quippe ... intelligibilitas ... identificatur ... quaelibet creatura ... intelligibilitas ... Salmaticenses ... si, ut verba sonant ... absurdum videtur.

22 Illa suadetur: absurdum est, quod ea, quae semel sunt separata, aliquando sint identificata ... ta ... identificationis axioma: quae semel sunt separata, semper separantur, et quae semel sunt non identificata, nunquam sunt identificanda, atqui intellectus ... Angeli semel sunt separati ab Ipsius parte, et ab specie intelligibili ... quia intellectus existit, antequam detur species, ... quia ... postquam ... species per separatione, manente ... intellectu: ergo. Si vero ... Salmaticenses ... Herrera ... Sect. ... num. 29, ... ut ipsorum verba sonant, ... in alio sensu ... quatenus te-

tereatur, quia intellectus actuatus per speciem lapidis est repraesenta-
tivus lapidis, ergo quia ad identificatur cum passiva cognoscibili-
tate obj.; et quia obj. non est prime repraesentativum ab intell.
dicat speciem, per quam intellectus reddatur prime repraesentativus
obj. Sicut fit, qua obj. reddit immunis ab intell. et fit,
qua intellectus reddit immaterialis obj., sicut ... ac aestimandum.

43 Im-

pugnat 2°. quia expositio ista non derivat a veradem ...
tatione per suam obscuritatem, imperfectionem, defectum quae con-
tribuit. 3°. quia intellectus non prime immaterialis, et non prime ma-
terialis prime ratione ex ... ; ista sunt immate-
rialia, neque est ratio ... et radix immaterialitatis propter ... ra-
tionem. 29°: quia ... immaterialia in Deo ... est
in Deo; dicitur per ... ; neque est radicalis, sive est
radicalis sui ... radicaliter, et quia ... radicaliter ... ip-
so videtur 2°: ... immaterialis nequeat esse in Deo
... neque potest ... neque potest ... ra-
dice sui et subinde, neque radicabit immaterialitatem quo-
... immaterialitatem ... [illegible].

Art. 3

Objecta extrinseca

44

Obj. 1. D. d. hic art. 1 in
corpore ait quod anima est quodammodo omnia, et in
... adducit D. Th. lib. 3. de anima textu 37.
... intellectus identificatur cum omnibus intelligibilibus ... ; ... est

esse entitativo: quod intellectus repraesentativo, et intelligibilitas ex [illegible] ad [illegible] Aristotelis [illegible]: convenit et formaliter [illegible] abstractione: ex intellectu, et intelligibili, [illegible]: quod intellectus sit ipse intelligibilis: quod intellectus, et objectum identificantur in esse repraesentativo. [illegible] dicto [illegible] Aristotelis, et D. Thomae: anima [illegible] est quodammodo omnia, ut [illegible] et per appellationem formalem idem: aliud nego [illegible].

95 [illegible] quod intellectus identificetur cum actu intelligibili per appellationem formalem idem: aliud nego [illegible]. Ad confirmationem dico [illegible] antecedens: ex intellectu et intelligibili fit unum, ita intellectus fit ipsum intelligibile per appellationem formalem idem: aliud nego [illegible] antecedens. [illegible] Duo sunt genera [illegible], in quibus invenimus in [illegible] appellationem formalem. Primum est illorum, in quibus forma actualiter exercita invenitur eadem, ut potentia denotare objectum, objectum denominatum ab intellectu, in quibus [illegible] eadem est forma, videlicet eadem denominatio. [illegible] genus est illud, in quibus eadem forma potest [illegible], [illegible] illorum [illegible] propter species impressa est in intellectu [illegible] requiritur [illegible] ficat: Intellectus proxime potens denotare objectum, objectum est proxime potens denotari ab intellectu. Quibus positis

96 Addimus, quod [illegible] sumantur sub appellatione formali per denominationem [illegible] esse aliud hoc modo: intellectus denotare objectum est objectum denominatum ab intellectu; intellectus proxime potens denotare objectum, est ob-

tu

ex proxime potens denominari ab intellectu. Docet, denominatio qua intellectus denominatur obiectum est denominatio, qua obiectum denominatur ab intellectu proxima potestas, qua intellectus potest denominare proxime obiectum, et extrema potestas, qua obiectum potest proxime denominari ab intellectu. Ex sen- su, ratione cuius repugnat dici, concreta sumuntur appellatione formali, idem, sumuntur in recto. Quin sic utrumque concretum, quia, quia idem est, eadem in utroque; ideo utrumque concretum per appellationem formalem mutuo praedicatur. Sic e contrario per appellationem materialem album est dulce, dulce est album, quia idem est in utroque concreto sub- iectum, et ideo unum concretum praedicatur de alio, et tamen veritate affirma- tur, et ideo unum esse aliud.

47 Opp. 2, et instabis: ideo propositio est vera dicere intellectus dignoscens in actu est intellectus in actu, quia tale concretum su- mitur appellatione formali, sive quia sic, quae eadem est sub u- mum appellatione formali; atqui in his concretis voluntas amans in actu ob- iectum, et obiectum in actu volitum a voluntate forma utrumque eadem est, quia su- per appellationem formalem; ergo erit verum dicere: voluntas actu amans obiectum est obiectum actu amatum a voluntate. Forma idem dicimus; modo addatur restrictio appellationis formalis: neque sic addatur, falsa erit, et minus stabit, et idem in hoc casu dicendum.

48 Opp. 3.

Ideo B. V. non potest species creata impressa in Deo, quia ad speciem debet esse eiusdem conditionis cum obiecto in esse intelligibili: ergo impres- sa B. V. species identificatur cum obiecto in esse intelligibili, et subinde intellectus informans per speciem identificabitur cum obiecto intellecto. Negatur antecedens: esse eiusdem conditionis cum obiecto per identi- tatem

te reale speciei, ex ob̄ sahe, in aliquo genere; neq: quia ab
obiecto est et a mente ꝓd. Sic absēntia: eius de qua rationes
sentiendi, et apparatione quando non speciei et objecto ad ꝗ. hoc
ꝓ sanctis eius, qd̄ tantum debeat eē species in eē intentionis re-
praesentative, quantum e obj. in eē repraesentatio. Sic qd̄ ex-
plicationis indicat Sing. Sap. in speciem Dei. Hanc ex ha-
ratione, qua modo omittimus, sic. Neq. intentionis minimè
adest.

3°. Opp. ꝗ: materialitas impedit cognitionem; ꝗ. ubi imma-
terialitas ꝗ fuerit, poterit eē cognitio. Sed ꝗ: dispone eē cog-
nitionis in aliquo e, qd̄ id sit cognoscibile: ꝗ. ex eo qd̄, in
aliquo ꝗ sit intelligens, infertur qd̄ sit cognoscitiva. Hinc ꝗ
ang: brutis materiale est, et in bruto cognitio ꝗ impedit.
ꝗ Si dicas qd̄ intelligens, de qua ang. loquitur, e, in potentia
ad expediendum cognitionem intentionis in recipiendo et agendo,
iuxta distinctionem et intentionis positionis 36, instabo: quia de-
ce immaterialitate in hac ꝗ distinctione, ut probavimus a nobis
ꝗ e principalissimè cognitionis. Sic in obiecto sentie-
nt falle ꝗ cognitionis. Contra sicut immateriale sensitive
formaliter ꝗ ex radice cognitionis, dispositio formale materiae
materiale, licet impediat cognitionem, ꝗ aliud se habet
quoad qd̄ ꝗ cognoscitivis impediat cognitionem, qd̄ longe e ab
eo, qd̄ immateriale radix sit cognitionis.

Quaest. 2.

Utrum detur in Deo intentio per modum actus metaphysici.

Art. 3.

Quibusdam praemissis, sensus referuntur.

So Praemitto [illegible] eandem difficultatem, quae circa intentionem agitatur, moveri circa volitionem, cum eadem sit utrobique ratio. Quod obiter notetur, ut sic dicenda applicari possint etiam de voluntate. Praemitto 2, quod actus [illegible] ex parte in praesentiarum [illegible] [illegible]. Ideo actus [illegible] logica, metaphysica, metaphysica, physicus [illegible] physicalis actus [illegible] parte [illegible] [illegible]. Praemitto 3, actus physicus ex parte [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex parte loco movet [illegible] actus [illegible] [illegible] locatus [illegible] [illegible] a parte [illegible] [illegible] [illegible] generatio in patre aeterno, ex parte physica actus quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a patre.

Sit [illegible] Hinc dictatur mi-

nime posse dari in hoc [illegible], quod invenientur in Deo actus physici intendendi, quia intentio [illegible] [illegible], nec [illegible] ab intentione, quin ponatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quae [illegible] [illegible], quae cedunt in Deo intentionem per modum actus [illegible] [illegible] capiendi sunt in alio [illegible] sensu, quatenus [illegible] [illegible] [illegible] in Deo physice, et [illegible] intentione, et [illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] in [illegible]. Praemitto 4, actus logicus esse [illegible] [illegible] ad [illegible], quae actus [illegible] possibile quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in eo verum, quod [illegible] repugnat [illegible], [illegible]

implicabit si existat, imo, et in existentia stante adhuc verum est quod repugnat existere, et ideo ab actuali pro valet consequentia sive ab actu ad potentiam.

52

Praemitto 5. quod actus sunt metaphysicae, haec sunt quae fundant cum actu suo loco, ceterum sic possunt subiecto esse praedicatis, quod ratione nostra cum fundamento in re se habent, ita ut sunt quae sunt radix alterius praedicati rationem ... ab illo, et cum eo identificata. Sic emanationes passiones ab essentia, attributa a natura nostra. Et haec quidem actus sic accepto ... est, in praesenti movere ...

Praemitto 6: in Deo vere, et proprie dari interna iuxta illud Psalmi 135 ... Qui fecit coelos in intellectu. Ita dari ... intentione, ... quae ita usque adeo vera sunt, ut ... damnarentur qui ... praetenderent ... madverterit Auctor disp. 3 sect. 2.

53

Praemitto 7. ... divinis ... cum fundamento in re ... ab intellectione. Supponitur et receptum in Theologia ... disp. 1 de volun. art. 1 num. 21, et alibi, qui ... non ... intellectione. Atqui in hoc supposito loquimur de distinctione formali ex natura rei, quam multi ... et ubique eam negamus, ... non est, de distinctione formali cum fundamento in re, sive ...

post

praerogativa ex parte obiecti, ut nobis videtur, sive tantum ex parte actus, ut aliis placet, sive detur cum fundamento distinctionis virtualis tantum, sive formalis, sive alia distinctione fundamentali a praecedentibus diversa: nobis enim satis est, quod, si ea admittatur distinctio inter verbum, et intellectionem, quae inter essentiam, et attributa ab aliis admittitur.

54 Probatur 2. suppositio: ea, quae in creatis praestant distinctionem formalem cum fundamento in re, eandem distinctionem suadent inter verbum, et intellectionem: atqui verbum, et intellectio formaliter distinguuntur. Ergo probatur 1. quia si eadem res quamvis perfectissima in divinis, et ratio simplicissima aequivalet rebus realiter distinctis, habet distinctionem formalem cum fundamento in re; atqui ita se habent verbum, et intellectio Dei: quippe Deus per verbum aequivalet intellectui creato, et per intellectionem aequivalet intellectioni creatae realiter distinctae a verbo creato: ergo in Deo realiter simplicissimo formaliter distinguuntur verbum, et intellectio. Maior: ita patet discurrendo per attributa, ut videre est in aeternitate, immensitate, scientia, omnipotentia et etiam in creatis patet, ut videmus in aliis, et rationibus quorum distinctionem formalem cum fundamento in re aliunde probant Doctores.

55 Ans probatur 2: convenientia, et differentia eiusdem rei realiter indivisibilis cum alio admittunt praedistinctionem formalem cum fundamento in re, ut patet in alteritate,

l. 3° Dei, quae 300 invenit, et differt a brutis; atqui Ens Dei intentum invenit cum intentio creato, a quo differt per intellectionem, quia creatum intentum est intellectionem, sed intentum Dei. Ergo. Eadem admissa distinctio debet admitti inter intentum et intellectionem Dei, ac inter duas diversas obiectum intellectiones; dubium sed distinctio sub debet admitti, ut Salvetur quod per sciam Scire unum per se diversum omnes scilicet. Ergo eadem distinctio debet ergo admitti inter intentum, et intellectionem. Aliis suggestos ponentibus, quidam inpallaq; inveniet dubitavere Samera.

36

Respondeo Stare, a simul assumere eo Genere nostro Stat, quod intentum Dei, et intellectio aequivalentissime creatum nil distinguit, et quod redundant in Deo sibi, ex eo fundamento inane: ergo licet det tota probatio facta num. 39, nihil per nobis dat. Ergo probatio: utrimque datur distinctio formalis suppositionis Ergo, omnis est quod perfectio aequivaleat rebus creatis nil distinctis, pertinentibus quae ad eandem lineam specificam; et, ad diversas; atqui intentum, et intellectio creata, quibus intentum, et intellectio Dei aequivalent, pertinent ad eandem specificam lineam, siquidem lenit idem objectum formale: ergo licet intentum, et intellectio Dei &c.

37 Item est 1: per vero aequivalere rebus creatis nil distinctis ex diversa parte, sive diversa linea

neae specificae sufficit ad dignos(?) formale in fundamen-
to inae; dz intellectus Dei, et intellectio ista se tenent ex
parte dignum. Nam: probatur: intellectus creatus, et creata
intellectio sunt diversae speciei: ergo. Assumptum probatur: intel-
lectus creatus est potentia, intellectio est actus: ille est permanens
ens, haec non transiens: haec vita actualis,
intellectus [illegible] et sic de aliis praedicatis innumeris sufficien-
tibus ad specificam diversitatem: ergo intellectus creatus etc.
Habemus de intellectu creato, qui sit potentia superaddita
[illegible], vel substantiae Angeli, ut tenent Thomistae: nam si
iuxta propositam [illegible] praedictis dirimenda foret lis, [illegible]
tra dubium intellectus, ut potentia [illegible] et substan-
de [illegible] existeret diversae speciei ab intellectione, quae
accidens est?

58 Dico est: apprehensio, et iudicium circa idem
objectum tendentia sunt [illegible] hoc habet iudicium: Deus est
trinus et hanc apprehensio [illegible]: Deus trinus,
qua [illegible] iudicium apprehendit id
[illegible] quod habet iudicium, [illegible] idem objectum formale [illegible]
[illegible]: ergo. Nam apprehensio, et iudicium, licet habeant
idem objectum formale, [illegible] diversae speciei,
intellectus creatus, et intellectio licet habeant [illegible] idem objectum for-
male, dicuntur speciei diversae? [illegible] quia iu-
dicium [illegible] objectum illud, ut enuntiabile; apprehensio vero,
ut apprehensibile? Nam: ergo intellectus, et intellectio creata
[illegible] habent idem objectum formale: quippe intellectus respicit objectum, et
immediate

mediate, sive mediante intellectione attingibile: intelle-
ctio autem, quod respicit, ut immediate, scilicet per se ipsam attin-
gibile quod saltem certum utroque secundum se, ideoque ob id fiale.

59 Ob-
xere respondens, negatur antecedens, et manet probationis: conceptus enim in-
tellectionis, quo Deus denotat Petrum, fal[illegible] dicere ad-
ceptum intellectionis, quo denotat Paulum, et in eo omnibus
talis conceptus est aequivalenter rebus creatis, ut [illegible], ad-
versae scientiae. Idem in oppositum, ut tantum ad Petrum, et alio
conceptu quidem oppositae fal[illegible] dicere, quae ad Paulum tamen con-
nexa est. Maior probationis, et [illegible] inhabita [illegible] quas
scalent [illegible] numeris 57, et 58.

60 Ad 2am, eam-
quam proposuit contra 3am probationis ad numerum 55: eo quod
unus propter conceptum, quin conceptum aliud cuius deceret, et
ipsis, eadem fal[illegible] ex fundamento dicta: quia licet de-
notetur Deus, tamen intentione conceptus, inde repu-
tandum dicto fuit ex fundamento in re intentionem De-
i, et intellectionis. Ad [illegible] antecedens: ut talis dicto in opposito
casu probat, ostendere, unus propter conceptus adaequate sine alio;
atque licet intentionem illa dicere sine intentione
dicere adaequate, et inadaequate: quia eo eo quod
est c.

61 Ad 4am: ex responsione in ferenda nulla datur
distinctio realis ex fundamento, ac in [illegible] reali
identificatio; et hoc est quia. Ob maiorem: requiru-
ntur

[illegible] adaequate [illegible], quam [illegible]
[illegible] identificata: [illegible] Socrates, neque [illegible]
adaequate [illegible] identificatio: [illegible]
neque [illegible] praecise [illegible] fundamento in re [illegible]
ab alio, cum quo est identificata [illegible] fundamentum [illegible]
[illegible] cum fundamento in re, [illegible] stan-
[illegible]. [illegible]
[illegible] inadaequatam, [illegible]
[illegible], quod est in ratione: [illegible]
et quando in [illegible] intellectu [illegible]
[illegible] inadaequate, [illegible]
fundamento in re, quam ponunt [illegible]
[illegible]

Art. 2us

[illegible] in Deo [illegible]
[illegible] intellectus [illegible]

62 Obj. 1: [illegible] et [illegible]
[illegible] identificatio cum [illegible]
[illegible] in Deo [illegible]
[illegible] et [illegible] identificatio
cum [illegible]
[illegible]
[illegible] metaphysice [illegible]
in Deo [illegible]

nis, se ipsum insinuat: nec actus [illegible] Correlativus e[st] ac-
tus [illegible] Si [illegible] identificetur cum Deo, idem
est Correlativus actus [illegible] existens, quia ut omnes
modus loquendi [illegible] debet [illegible] et [illegible]
ab actu [illegible] Correlativus actus [illegible]
[illegible] metaph. nec duplex [illegible] ab
actu [illegible] identificatio [illegible] 1. [illegible] quod [illegible] suppo-
ni debet, quia Deus [illegible] intelligens, et vi-
vens: ut [illegible] debet dari [illegible] qua intellig-
63 [illegible]

quod [illegible] [illegible] per [illegible] actus [illegible] fundamentaliter
[illegible] metaphysice distinctus a virtute qua intellig-
[illegible] actus [illegible] et actus [illegible]
[illegible] fundamentaliter [illegible] metaphysice distinctus a
virtute qua intellig[illegible] [illegible] infert tan-
[illegible] actus [illegible] certum [illegible] nec [illegible]
[illegible] et actus [illegible] fundamentaliter
[illegible] metaphysice [illegible] et [illegible]
et actus [illegible] existentiam [illegible] quatenus
[illegible] infert: q. per existentiam: q. [illegible]
[illegible] existentiam, quae [illegible]
[illegible] concedenda est [illegible] a [illegible]
admittentibus distinctionem [illegible] fundamentaliter inter intel-
lectionem, et [illegible] ut dixi n. 23.
64 Respondet Pat[er]
Arriaga [illegible] disp. 1. de [illegible] sect. 6 [illegible] Patres
[illegible]

Pelumesta de ambus disp. 4. sect. 8. et alij com. t. disp.
3, et alios, qd. licet det in Deo, vere verè dat, actus
Dei intelligendi, et propriè qd. intellectus, fatentur fundamento dicta,
adhuc, debet admitti intellectus per modum actus Sec. metaphy-
sicè, qua tale intellectus quocumque explicet modo, di-
cit imperfectionem, cum dicat ... ea subiectum receptivum, b. ca-
rentiam ... actus ... producentis, quae omnia imperfectio-
nem ... vacant.

65 ... Dico ... propriè qd. ... intelligere intellec-
tus ... per nostras deceptiones ... fundamento in re ... actua-
li intellectioni, quin intellectus ... in Deo ponat im-
perfectionem ... et variis quae intelligendi ... per modum ...
per modum actus Sec. metaphysicè ... intelligendi per modum ac-
tus ... quin ... in Deo imperfectio-
nem ... ut ea qd. propriè qd. intelligendi ... subiectum re-
ceptivum, ... actus ... vere
esse. ... integra ... per nostras deceptiones
... perfecta, ... eminendo, ... imperfectionem.
2.a prob. ... intelligere ... quin ...
... imperfectionem ... quia licet ... per ... aequi-
valeat ad res creatas ... tamen ...
perfectione, quae reperiuntur in rebus creatis ... minime
... in ... quin ... ab ... imperfec-
tione ... et ea ... Dei deceptionibus ...
quibus nulla imperfectio ... quando
intelligere ... intellectus ... per modum actus Sec. meta-
physicè

99

166 Ult. prob. intell. n. quando desiderat passiv. qd intelligendi verbis, fit ab actuali intellectione, tum desiderat passiv. qd intelligendi? Quid est operatio immanens, qu. qd est, potest intentionaliter existere per intellectionem, et, quia ex oia, que sunt de essentia passivi qd ratiis et fit distinctio a vita in actu, et ab intellectione; atqui desiderare passiv. qd intelligendi hoc modo sibiis Dei, fingere imperfectio qd intelligendi imperfectione; ad potius desiderare passiv. qd, et ea que ex pretiiss retinent ab oi imperfectione:

167 Dicitur. Est intelligentia desiderare radicem metaphysicam in Deo per modum passivi qd radicalis, et ergo passiones metaphysicas metaphysice radicaliter in illa radice, quin fingat intellectus in Deo imperfectionem; ergo et potest desiderare passiv. quod intellectus per modum actus metaphysici, quin fingat imperfectionem in Deo. Hanc videtur radicaliter ... a Theologis docentibus Unus esse ex radice metaphysica, à qua metaphysice dimanant attributa, velut passiones metaphysicae. Ita prob. Deus in radice metaphysica esse ad potius imperfectio, quia licet aequivalent radicaliter physicae, quas producit et fluit passiones physicas, tamen ... praescindit ratione subiecti receptivi, in quo imperfectio; ad licet passiv. qd intell. Dei aequivalent passivo qd intellectus creato, qd est subiecti receptivi, nihilominus ... praescindit ratione subiecti ne-

cess-

sit, sive, d. perfectae operativi: q. ex jorens... Videxan &c.

68 Itaque est B: intentum modum actus metaphysici, est quod se habet ... a quo ... operativi ... operationis ... qualitatis ... operatio; atqui in hoc sensu nulla invenitur imperfectio: ergo in Deo admittendus erit talis intentus. Major non fallor ... in quo ... intentum ... actus metaphysici. Minor probatur: nulla imperfectio erit in eo, quod admittatur ... et ex quo ... ad intra, quod se habeat ... sive ... a quo ... actus metaphysici ... quia tale ... idem ... actu ... se habet ... quia ... ergo et nulla imperfectio apparebit in eo, quod admittatur in Deo intentum ... a quo ... operativi ... operationis ... talis ...

69 Probatur 2. ... intellectio, et ... Dei est vera operatio, et actus ... egrediens ab aliqua ... facultate, sive ... vere operatio ... facultas se habet ad minus per modum actus metaphysici: ergo in Deo in intellectionibus admittendus est ... per modum actus ... metaphysici, quod idem erat, quod intentum ... Major ... est ... 26. ... cap. 8. ait: vivere Deus universi putant, quare eos opereri ... oportet illas ut ... magis ... dormire.

...

Videntur igitur, cum actus, et multo magis operationes sint tantum quaedam alia quae ipsi substantiae rei superaddita. Quare dei operatio propterea identificatur substantia sine inventa fuerit.

Pro 2 ex eodem lib. 12 metaphysicae Cap. 7, text. 39, ubi: intelligentiae operatio vita est. Deus vero est actus, actus vero per se illius vita optima, et perpetua. Probo Bonavent. Ph. Damasc. lib. 1 de fide Cap. 12, Bazar in 1 p. disp. 45, art. 1, quaest. 1, et Bajin praefatione ad Sanct. quaest. 14. 3 et efficacius ex 6 Synodo generali act. 18, ubi Iohannis Monothelitas definit dari in Christo duas naturas, duas voluntates, et duas naturales operationes. Et subiungit: duas operationes diminutas, et indivisibiliter procedentes quaedam carnis, quae in ea allata est, rationalis voluntas, et intellectus Dei; et vera operatio, vera vita operatio, et actus Dei, ut ait satis procedens videlicet ab aliqua potentia sive facultate vere operativa.

Dico: Mihi illos quod attendit 1° eo fundamento quo ad genus dicere: Quando differt potentia ab actione, sic differt voluntas a volendo; differentia tamen admissa actus tum metaphysica agnoscitur actionis, quod et voluntas, sive intelligentia habebit locum Deo, salvo ut actus tum metaphysica tum potentiae, voluntatis, et intellectionis. Ostendo Dico: Anima lib. 83 unum quaest. 15, et 16 ait enim, quod omnis rerum causa est creatrix Deus, ergo sapientia sua causa est: nec unquam Deus sine sapientia fuit

fuit: igitur sapientia sub ratione est superior, d, requirendam contingentes quam id, quod est talis ratione, l, quasi ratione respectu facultatis operativae debet per modum actus et sapientia metaphysica: ergo in Deo non sapientia sub dato actu sapientiae metaphysicae. Ig. Sicut d, sicut actus id est aliud, quod intellectus: datur q. in Deo intellectus per modum actus sine metaphysica sub sapientia Ang.

Art. 3us

Solvuntur argumenta

12 Arguitur 1o ab auctoritate D. Thomae contra Gentes cap. 92 docentis, Deo in Deo virtutes 2um habitus, de Solo 2um actus, quia habitus est actus imperfectus medians inter potentiam, et actus, atque magis distat ab actu potentia, quam habitus: quippe habitus est medium inter actus potentia vero est extremum eius de: extremum d magis distat ab extremo alio, quam ab eodem distat medium: quia formaliter potentia est actus perfectior, quam habitus, diminuerque à Deo relegandus. Respondeo dicendo cum D. T. quia habitus est actus imperfectus medians inter potentiam et actum cum distinctione reali ab utroque Deo: et habitus hoc modo repugnat in Deo, cum supponat differentiam in potentia, quae unitate quae distinctione, et quae virtualiter in Deo sunt virtute: quia habitus est actus perfectus &c sine distinctione reali, cum sola distinctione reali ab utroque nego casus, et major.

13 Neg. habitus identificatur cum potentia intellectiva Deo, potentiam habet in. n. 19. Minor ergo dico: atque magis distat ab actu potentia ubi dicitur ab actus, quam habitus Deo: potentia 2 distat reali ab actu

In

huj rao mihi: Ad secundum ergo argumentum facile hoc objectio solvi. D. Thomas devertere quoque. 1 art. 1, ibi: sapientia ei perfectione propria, utpote operante proprie quam; ergo sapientia ... in Deo esse rejecta ... Respondet Doctor Angelicus, ad secundum dicendum, quod sapientia nunquam est in propria actione, ergo sibi in passione, et ea est perfectio ... propria Deo attribuitur. Hoc inquit D. Thomas sapientia, scilicet ... propria medio sui actu, et propria passio, sive ipsa receptio; ergo tantum propria operatio. Quod obiter ... Deo repugnare propria passio propria receptio; ergo vero actus sive operatio.

Argumentum 2: quaelibet ... perfectio eo quod est ... perfecta in sua linea, ... debet ... perfectione possibili sua linea; ergo intellectus per modum actus ... talem, ... Deo repugnat. ... probatur: tale intellectus ... exhaurit ... perfectionem intellectualem actualis. ... intellectio actualis est perfectio linea intellectualis: ergo intellectus per modum actus ... talis est quod exhauriat ... suae lineae perfectionem.

Hoc argumentum ... sibi opponit D. Thomas loco citato ibi: ... perfectionum est Deo attribuendum ... Anselmus: ergo quod respicit aliquid sine perfectione non debet Deo attribui. Sed ... propria respicit aliquid ... perfectionis scilicet actus operationis: ergo propria Deo attribui ...

15 Cum Ratio sit D. Thom: Ad 2um dicendum, quod licet omne perfectissimum sit Deo attribuendum, et tamen oportet quod omne illud, quod Deo attribuitur sit perfectissimum; oportet quod sit conveniens ad designationem perfectissimi, ad quod competit aliquid ratione suae perfectionis, quod habet aliquid de perfectione, cum tamen deest illi, quod aliud habet. Ex Angelica responsione colligitur, quod licet Deo debeat tribui omne perfectissimum, subindeque perfectissima intellectio: ceterum non omne, quod intellectioni tribui debet in specie sub perfectissimum, ac proinde potest Deo tribui intellectio per modum actus [illegible] cet quamvis dicamus primum, unde Deo primum perfectissimum in ceteris alia primum.

16 Nunc de quo manet: utrum perfectiones simpliciter simplices, et specificae debeant sub lineae generis [illegible] in modo seu in minori accipienda est [illegible] in [illegible] intellectionis generis, et quatenus linea intentionalis separatur ad rationem [illegible] et perfectionem intendendi [illegible] et perfectionis lineae intentionalis specificae, et quatenus linea [illegible] pertinent ad speciem [illegible] quod intelligitur [illegible]. Sub genere [illegible] genere lineae intentionis [illegible] duo lineae specificae, [illegible] intentionis [illegible] et linea operationis [illegible]. Quaelibet enim species [illegible] habere debet quod quod ad suam [illegible] speciem, et quod [illegible] tur [illegible] ad aliam speciem: [illegible]

uiere

udere, a(liqui)d pertinet ad interiorem, nec interiorem q(uo)d pertinet ad interius

17 Arguitur 3o: implicat [illegible], q(uo)d dependeat a fundamento in re, et q(uo)d potentiale, d(ici)t interius p(er) modum actus & metaphysici: dependet a fundamento in re, et q(uo)d potentiale: ergo implicat [illegible] interius. Resp(ondeo): Suppono debere quia p(er) potentialitatem non generari abo [illegible] [illegible] ab imperfectione. Resp(ondetur) p(ri)mo: tale interius dependet a fundamento in re, et q(uo)d p(er)fectibile, et determinabile p(er) intellectionem, et p(er)fectibile, et determinabile per intellectionem et q(uo)d potentiale: ergo tale interius dependet a fundamento, et q(uo)d potentiale. Resp(ondetur) 2o: interius p(er) modum actus & [illegible] [illegible] [illegible] ab intellectione esse q(uo)d [illegible] et [illegible] potentiale: ergo interius p(er) modum actus & metaphysici sive identificatum [illegible] cum intellectione esse [illegible], sive dependet a fundamento in re q(uo)d potentiale.

18 Resp(ondetur) p(ri)mo 3o: interius [illegible] est actus [illegible], ultimaque actualitas [illegible] interius; d(ici)t interius [illegible] p(er) modum actus & metaphysici dependet a fundamento in re sine intellectione [illegible]: ergo a fundamento [illegible] dependet et q(uo)d potentiale. Prob(atur) [illegible] d(ici)t q(uo)d dependet [illegible] ultima actualitate [illegible] dependet [illegible] ad ultimam actualitatem, ad ultimumque actum, et [illegible] et q(uo)d potentiale, d(ici)t ita [illegible] [illegible] [illegible] interius: ergo et 2.

cap.

actu ex fundamento in re, ut quod potentiale. Ceterum sua adversariorum momenta.

79 Ad argumentum dico primo esse ut quod posse in genere physico, et primo: Nam quia potentia physica sola sit ad actum aliquem recipiendum, propter mutationem, sive quia per actum melioratur, sive quia detrimentum patitur, certe hoc magnam imperfectionem in Deo arguendam: ut quod posse in genere activo, et operativo, sive in genere metaphysico, negamus: nam potentia ad actum, tum in relatione ad eum certam imperfectionem. 2. in genere activo, et operativo, quia theologi omnes [illegible] adscribunt veram potentiam activam ad extra, quae dicitur omnipotentia, et veram potentiam productivam ad intra, generativam videlicet, et spirativam quibus Deo, ex nullam imperfectionem umbram tribuunt.

80 Non in genere metaphysico: quippe quod posse in hoc genere, nihil aliud vocat quam non repugnantiam aliunde, quam posse dicere in subjecto ex ratione potentiae, sive per se quod per et dependentiam ex fundamento in re. Potentia ad actum, aliud dicit potentiam, in qua nulla apparet imperfectio. Sic apud plures Doctores essentia divina dicitur habere [illegible] existentiam, per se, ut potentia metaphysica ad existentiam, quae se habet ut actus metaphysicus: sive etiam natura ad personalitatem: sic essentia quae radix est metaphysica ad attributorum, et tandem sic potentia generativa patris ad generationem actum

ne ratio identificatur cum prima generatione, et eum tame.

81 Ad V. Sillogismum eius dico: ut quod potentia generativa sit ratio; nego: minorem probatio, eo probatio ideo minor nego quia dari, ad sermonem perfectione, dico quo minor, verum perfectibile, et deerabile per intellectionem, neg. quia et perfectione, quae supponat perfectione non precise perfectibilium; nego: perfectionem quae supponit perfectione in precise perfectibilium, quod minus supponit in precise perfectibilium perfectione Sibi perfectione, cum capacitate tamen, videntur fieri cum nova perfectione, et sic fiat post extensive, quid perfectius; ideo minor ita esse et perfectibilibus, quid attributa, et personalitates, quia esse dicatur sua perfectione perfectione, cum potius claudat perfectione, sibi perfectione, verum quam quid ad aliis perfectiones attributorum, ideo, quando sic accedunt esse illa perfectiones, et cum ea constituunt post extensive quid perfectius, tunc est ipsa esse.

82 Ad 2um, ideo integrum est dicendum in sacramentis exceptio Sermo. Ad 2um dictam nego quo minor: Sine intellectione alicui secundae cum proprie sufficienti; nego: quod ad hoc erat opus dictio realis, licet ab intellectione: secundae intellectione alicui, cum proprie sufficienter; ideo minor: neque ad hoc requirebat exigit dictio realis; sine

ut intentio, a intellectione, quae stabilita manet a nobis. Dico, Ideo id est [illegible] si- [illegible] sensus, et [illegible] accipienda est [illegible]

83. Atque in Deo qualibet perfectio Dei debet esse, et dici actus purissimus: Id intentum primo dicitur actus sine metaphysica necesse est, necessariis, ut actus purissimus significat tale intentum. Dico mi: actus purissimus excludit omnem potentiam; ad tale intentum excludit omnem potentiam, quia potentiam metaphy- sicam excludit tale intentum, necesse est, nec [illegible] actus purissimus. Patet [illegible] in attributis Dei, ut adnotavimus n. 80 [illegible] donare esse et dici [illegible] actus purissimus [illegible] Ad 2um: metaphysicus, [illegible]: actus purissimus metaphysicus supponit perfectionem sine imperfectione; Idea supponit perfectionem [illegible] omnem imperfectionem [illegible] sub data [illegible] accepta [illegible] excludit omnem potentialitatem [illegible] [illegible] metaphysicam [illegible]

84. Actus purissimus physicus est perfectio sine imperfectione, quae physice, et non identificatur cum perfectione [illegible] et in hoc sensu qualibet perfectio Dei actus purissimus est. Actus purissimus metaphysicus duplex [illegible] qui [illegible] perfectio sine imperfectione [illegible]

54

tate ab alia perfectione Dei, et sic quamvis ex-
presse dicat actu perfectissimum. Quare actu per-
fectissimus accipitur perfectione divina sine perfectione
qua perfectio fieri posset [illegible] perfectione excogitabile
[illegible] ullius praeter Dei dicitur accipitur ex actu per-
fectissimus; atque summus Angelus Deus summus, et nunquam
[illegible] poterit actu purissimus, [illegible] ille solus est
perfectio sine perfectione [illegible] claudens omnem excogitabilem
perfectionem.

85 Atque si: intuitus Dei tali actuale
debet dupliciter, ut nulla creatura possit [illegible] actuali
intuitu Dei; atque ut talem intuitum deperiat primo,
actu [illegible] poterit aliqua creatura, neque intellectu
creato, supra actualiter intuitu Dei: quod negari de-
bet intuitu Dei, [illegible] modo actu [illegible] metaphysico.
Probo majorem: intuitus Dei tali actuale debet
dupliciter [illegible] et [illegible] ut nulla [illegible]; Probo: quia in
hoc sensu intuitus Dei, quia [illegible] sit intellectu
Dei est actualiter intellectione creata: debet du-
plici [illegible] cum fundamento [illegible] sive metaphysica; Pro-
bo: sumpta actualitate metaphysica per perfectione
excludente imperfectionem; probo: sumpta pro physica
physice, et pro [illegible] includente [illegible] actu-
alitate physica [illegible] majorem.

86 Quoniam: intellectu crea-
to dupliciter actualiter intuitu Dei supponit, et physi-
ce

Sicē, et ergo supra actualitate p perfectione excludere
perfectionis supo: neq. in hoc defuit sensu. Sic intel-
lectus Divinus actualius est, et infinite actualius quacunque
actualitate creata, et intellectione, ut eo ipso est supe-
re intellectio Divina metaphisica, et supra ergo actualitate
tempore pure phisica metaphisica, et p. consequens excludere crea-
tionis actualitate pot. Ideo mirum in modo, recte enim Scoti
pulus moveri potest, qui Scotum frivolum esse censet
phis: creatio a creatione generatio p. creata definiri phis.
Est nec desinis actualitatem quae ipsa, et ipsa generatio pa-
tris, etc.: illa neque definiri, et habet metaphisice rationem
potentiae actus exercitii potentiarum ipsa vero, et ipsa ge-
nerativa potentia definiri et phis., et metaphisice tantum ratio-
ne actus, et exercitii, dispositive ut dicta phis. est actus exerci-
tio. Et ad modum

81) Arguitur 6: intellectus Divinus debet d-
efiniri maxime cum perfectione, quae possibilis est, d. intellectus habens
phisice ergo actualem intellectionem definiri cum maxima perfectione, quae
sic definitur ut dicit: p modum actus sive metaphisica et quantum phis.
habebat intellectionem: ergo intellectus Divinus recurrit definiri modo
actus sive metaphisice. Retorqueo: ipsa debet definiri ma-
xime cum perfectione quae possibilis est, d. habens Divinitatem, sive imm-
ensitatem phisice definiri maxime cum perfectione, quae phis. habet
Deus: ergo ipsa phis. habebit divinitatem, ac proinde definiri phis.
ab divinitate, Deus ipse proprius Divinus. Nego maiorem: ma-
xime cum perfectione possibili ratione: impossibili nego maiorem. Sic d.
intel-

intentionis per ubi vera [illegible] intellectio hoc [illegible]
in applicatione [illegible] quibus [illegible]

87 intentionis et intentionis debent [illegible]

88

Arguitur 2: intentionis [illegible] ab intellectione tamquam capacitas, ut [illegible] identificetur cum intellectione: ergo hoc sufficit ut [illegible] modus actus [illegible] metaphysica intellectionis: quatenus intentionis [illegible] actus [illegible] Probatur minor: Anima intellectiva est capacitas, ut [illegible] identificetur cum intentione, volitione, volitione, [illegible], et aliis; et intellectio [illegible] actus [illegible] metaphysica intentionis, volitionis, et aliorum: ergo hoc sufficit, ut [illegible] nego maiorem: quia [illegible] capacitas ut [illegible] identificetur cum [illegible] ut [illegible] modus actus [illegible] metaphysici; [illegible] facultas vere [illegible] actus [illegible] metaphysicus. [illegible] intentionis [illegible] intellectionis [illegible] intellectio [illegible] intentionis, volitionis, et aliorum.

89

Arguitur 3: distinctionis [illegible] fundatio [illegible] supponit [illegible] actu in [illegible] supponit intentionem [illegible] modus actus [illegible] intellectionis: ergo quatenus [illegible] distinctionis [illegible] intentionis, et intellectionis [illegible] intentionis [illegible] modus actus [illegible] intellectionis. Probatur: cogitationes [illegible] in quibus stat distinctionis,

Diminutione ostra, ideo quia [illegible] in puris Amo-
re a misericordia, et [illegible] dispositione
ea pia, d[icitur] Supponunt o. dispositionem [illegible] fundatio [illegible].
Sive mani, nec mag[is] [illegible] rationis
q[uo]d appellat[ur] dispositio fundamentalis praesupponat ad dispositionem
rationis sive ad [illegible] distinctionem, vel tale fundatum [illegible] un-
itatis, ista quae intellectio [illegible] [illegible]
dispositionem modo supra explicato, ideo ante [illegible] cogita-
tiones praesupponit intellectus per modum actus [illegible]
q[uo]d est fundatum ad dispositionem rationis, quae [illegible] dicitur,
[illegible] actus [illegible] intelligendi [illegible], sive ab intellec-
tione.

Art. 9

Utrum ex suppositione, q[uo]d intellectus Divinus [illegible]
ab [illegible] intellectus per modum [illegible] virtualis [illegible]

9o. [illegible] ex [illegible] praedicant auctores, quo-
rum dispositio [illegible] sive [illegible] actus [illegible] virtualis
[illegible] [illegible] quaestionem voca-
[illegible] dubium [illegible] quae vocatur distinctio [illegible]
[illegible] supponentes [illegible] quod [illegible] virtuale intellec-
tionis sive intellectus per modum actus [illegible] virtualis [illegible]
[illegible] ad [illegible] distinctionis virtualis: [illegible] ad
[illegible] [illegible] indispensabiliter [illegible]
[illegible] ad [illegible] virtuale intellectionis. [illegible] quod [illegible] dis-
tinctione virtuali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] disposi-
[illegible], quae virtualis [illegible] capacitas ad significanda

[illegible]

specialia quae sunt immediatam, quae capacitatem [illegible]
distinctionis [illegible] ut dictum.

91. Dices: quod capacitas
immediata ad operationem [illegible] sufficiens ad efficien-
dam distinctionem [illegible] operatione. Resp. quod [illegible]
[illegible] capacitatis requiratur [illegible] [illegible] vera
identitate reali. Haec propositione [illegible] virtuali pro prin-
cipio ad virtualem, resp. quod ea [illegible] est [illegible] determinatae
productioni [illegible] quae virtuali productioni [illegible]
[illegible] quae [illegible] [illegible], quod denominationes
quod [illegible] est [illegible] productionis [illegible]. Dices, quod [illegible]
[illegible] ad operationem immediata sufficiens ad determinandam pro-
ductionem [illegible], et [illegible]. Resp. quod [illegible] [illegible]
[illegible] Dei, tunc [illegible] illud [illegible] cum [illegible]
operationem identitate [illegible]. Hodie [illegible]
Patris Herrera quaest. [illegible] dist. [illegible]
[illegible] disput. 21 sect. 4.

92. Addit [illegible] Marcus
[illegible] quaestionem loquens in hac [illegible]
ut [illegible] in illam [illegible] [illegible] inveniendam aliquid
[illegible], quod [illegible] denominatione [illegible]
[illegible] dicere productionem realem [illegible]
[illegible] [illegible] tunc [illegible]
[illegible]

Non deest

* in reali identitate, et appellandi ex intrinseco pro-
ductis actus liberi vitalis in Deo intellectualis? in
inquam suppositione 1a. [illegible] tenet,
dari intrinsecum. Vazquez, [illegible] Ruiz, Cabrera, Ri-
palda, Lugo, Muniessa, Aranda, Esparza
alij. 2a opposita sententia. Ita Bannes, Alvarez,
[illegible], Izquierdo, Bonani, Rami-
rez, Godoy, quos citat et sequitur D. [illegible]-
tanus.

93 3a defendit, quod si semel admittatur dis-
tinctus vitalis intrinsecus, ab intellectione dabitur in-
[illegible] vitalis, tenet, si tenetur. Ita [illegible]-
rez, [illegible] 2a [illegible] cap. [illegible] 2a.
[illegible] dari intrinsecum [illegible] modo actus liberi vitalis
[illegible] admittendi [illegible] vitalis. Ne-
[illegible] Perez, Granadinus, Martinez de
[illegible] Ribadeneira, Herrera, Nicolaus Mar-
tinez, Lugo, Muniessa et Aranda cum plu-
ribus recentioribus. [illegible], [illegible] tempo-
[illegible] habendi [illegible] Doctores [illegible]
[illegible] Doctores [illegible].

94 [illegible]
[illegible] admittentibus actus vitalis ab
intellectione, necessario sequitur quod debet pro-
duci [illegible] vitalis? Hoc [illegible]
Doctores negantes intrinsecum vitalem, in quo jam

20

rodq deficere apud multos quod Deinde 1.
ait, qd ad dat distinctio virtualis, ubi dedat prae-
cisio virtualis, quae ... non est dicenda agge-
...rum. Porro vide Sect. 8 num. 17, dicentes
qd praecisio virtualis est distinctio in Deo distinctione vir-
tuali, et hoc Deo ratione per praecisionem nam quae
facile suadere non potest distinctionem virtualem inferendam
passivam virtualem, ubi quae dare distinctio virtualis in-
veniret ejus passivam virtualem, sive ex modo concipiendi
virtualis, de hoc dici: quod per eum distinctio est in
praedicatis alteram a Deo distinctio virtualis
ab intrinsecus intellectione, et intentionaliter ad ...
passivam ... fit per se modo ... vir-
tualis: &.

95 Quaestionem absolute loquendo de dis-
tinctione passiva virtuali, sive ... sive intrinseca,
ex modo ad virtualem in intellectum. Probatur
ut monuimus num. 91 est ... ad ...
dat ... hoc requirit, qd ... rationes
passive ... num. 91 ad passivam virtualem;
argumentum ... intrinseca:
... virtuale ... dicitur ... 1. dicendum
qd dat ... praecisionem ... ar praeci-
sionem virtualem, qd apud ... et dare ... est
qd denominatio ... dicitur ... et
est qd denominatio intellectionis ... de-
ro-

nominari dans ut esse intellectionis ergo ad opes Ra-
ones summarum

96 Mi: sumas syllogismi probatio: dare ut
esse aliud est verè causare, esse, quod dat, est distinctum:
Si verò indistinctum sit, licet sit verè causare, est ni-
hilominus verè producere, sive producere; atqui in-
tellectus divinus non potest denominari verè producens, verè-
que producens intellectionem: ergo neque potest denominari dans
ut esse intellectionem: ergo in tertio divino deficit, si deus, ut
principium virtuale intellectionis. Si dicas, principium divinum ad
esse, dare ut esse quod denominationem, dici verè operari
intellectionem, quia tamen de intellectu creato ut distincto ab
intellectione, quam de divino ut identificato cum intellec-
tione verificatur verè operari intellectionem. Contra: ut
latius et expressius probavi in animastica tract. 1, art.
150, nec datur conceptus communis univocus viventis, ne-
que operationis univocus, cum possit diversa ratione prin-
cipium intellectivum ut distinctum ab intellectione dicatur operativum
intellectionis ac divinum principium cum intellectione identifi-
catum: ergo in divino datur ratio conceptus operandi intellectio-
nem.

97) Mi: probatio 2a: In divino ad principium virtuale numera-
tur, quod si tale principium dandi ut esse quod denominatio-
nem dicatur pro extremo creato clarius sit, ut deus producit
ex parte sua, et ubi, cum statim eum de sideratur in in-
tellectu divino ratio intellectionis: ergo post eum datum ca-
dit

dis inde a ratione purpus vitalitatis. Minor patet, potentia intellectiva creata est identificata cum intellectione; ergo talis intellectus dicitur talis, quod munus dandi esse intellectioni creatae, atque intellectus divinus nunc dicitur productiva intellectionis: ergo cum haec divina potentia productiva, recipitur creata potentia etiam productiva suae intellectionis. Omnia pendent a maiori, cuius veritatem pluribus philosophia locis vindicavimus, et primam declaravimus, et modo probavimus specialiter solutione. Ex dictis, tenetur sensus de ratione principio vitali, de qua ad num. 97.

Art. 5
Solvuntur argumenta

98 Arguebatur, contra propositionem: in divinis dari debet ratio productionis, nisi sit vitalis productionis: ergo nec debet vitalis, nisi sit productio vitalis. Ista autem nego consequentiam: contra patres, et doctrina vulgata disputationis esse in divinis, alia producentis, et producti, ut in nostra Scholastica, supra diximus; est enim conditio vitalis de eis ex patribus, et doctrinis, neque ex theologis productio vitalis; ergo contradictionem continet facto non eius dicitur entitati. Ideo, si Maiori ipse, cuius est argumentum, sufficit verificatur, et dicitur per vitale aliquando; nam vitalis etiam purpus vitalis alterius

xuis.

99 Atque ad 2: facta suppositione quod intellectus Divinus virtualiter ab intellectione producto intellectus distinctus intellectus, et pro illo signo dicitur [illegible] intellectio quod denominat intelligens dicitur prior. Sequeretur existere intellectionem quod intelligens denominat: quod intellectus pariter virtuale intellectionis si ab hac virtualiter distinguitur. pro signo intellectus non existit intellectio quod denominat dicitur de quod manifeste de sua ratione; et vi alicuius [illegible] quod [illegible] intellectionis. [illegible] dicitur [illegible], et [illegible] virtualiter. Atque [illegible] contra omissionem distinctionis virtualis inter intellectum et intellectionem, et ideo respondeo sub eadem procedet solutione.

100. Ad illud quod omissis [illegible] [illegible] et [illegible] omittendis premissis, quia ex omissa distinctione virtuali deberet omnino verificari [illegible] in intellectu, et intellectionis talis verificatio omissa stabit in [illegible] quod intellectus prius signo non denominat intelligens, et [illegible] intellectionis denominat [illegible] intelligens. At verificatio [illegible] [illegible] in [illegible] adhuc est ad [illegible] [illegible] ad quam [illegible] [illegible] [illegible] adv. [illegible] sufficienter [illegible] [illegible] 94, quae [illegible] [illegible] in intellectu [illegible] in intellectio-nis.

101 Ad [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] existit in-

tellec-

6.9

zellectio qd denominatione prioritate in quo; ergo: quia prioritates ista oia una pars sunt simul, eodem lux est aeternus alios, ds oia aeque aeternaliter. Et hoc adeo verum est, ut nec Pater aeternus, ut prius ratione filij sit in priori in quo non filius. Deo etiam intellectio qd denominatione prioritate, a quo; probo: prioritate a quo, formali, virtuali, ergo: non cum necessaria dei, ideo intensus in nullo signo existat cum aliqua alia prioritate, quin existat intellectio. prioritate a quo metaphysica, ideo minor: quia intensus est prior prioritate a quo metaphysica intellectionis, atque dum ipse se habeat per modum actus primi metaphysici et physici respectu intellectionis. Ad 2. Argumentum minor distinctionis; d, est ad transcendere metaphysica aliae metaphysicae, ergo: de prima ad metaphysicam, ds simpliciter ad aliam simpliciter, nego ex vi dei. Ideo minor. Consequentia dico.

102 Atque 3. intentus Dei ita se habet ad suam intellectionem, ac ille alio ilia producere; d, hoc est qd sit intentus virtuale intellectionis: ergo. Consequentia: intentus Dei debet aliquo modo agere se habere erga intellectionem: Ergo supponit qd mere passive se habeat erga intellectionem, alias ipsam simpliciter virtute: ergo debet active virtualiter exercere erga illam. Probo: ergo: suppositum qd aliquo modo active se debet exercere erga ipsam debet se exercere sive active,

dispo

distinctionis, d, in suffit quod in intellectu Divino virtualis distinctio ab intellectione: & et actu virtualiter vel alio exerce- ce ergo illa, hoc est, producta ut virtualis.

103 Ad quod maior

ac si illa illa produceret quoad minimum vivendi, continent eius perfectionem Ideo: neque tamen verum, immo verum imaginatio vi- vit, eiusdem intellectus divini ideo praecisa est intellectione, ac creata distinctione realiter a sua intellectione: ac si illa illa produceret quod alia minimum neque maior, et sub eadem distinctione acceptam minimum neque minus. Negari tamen, quod divini intellectus aequivalenter creato, et sic hoc sensu tale in aliquibus, quod utrumque videat, intelligat, et operetur intellectionem; et aequivalentia utrumque diversa adipiscentur virtualem; d, ad distinctionem fiat in parte rei aequivalentem pluribus realiter distinctis: ideo ad perfectionem virtualem, ubi aequivalent videtur necessario triplex illa de qua memorata est 91, quae minime reperitur in intellectu Divino sui intellectionis, ut idea dic- ta dictae.

104 Ad confirmationem, admisso ante quod sibi propria perfectione, neque sequitur, et maior perfectionis. Aliud est caput distinctionis, et aliud perfectionis productum caput: unde possunt dari non necessaria ad distinctionem in aliqua specie quin dentur plura requi- sita ad rationem perfectionis producti intra illas substantias. Et hoc sane in praesentiarum dicitur, quippe facta comparatione distinctio- nis partialis intellectus, et intellectione Dei, omnino verificatur contradictoriorum suadens distinctionem virtualem omnibus terminis

nis desiderari impleo. Odio illa progressio in infinitum. Hinc ad Te [illegible] mai. ubi est [illegible] [illegible] responsionem

105. Arguitur 4.°, ut infringas probationem factam n. 91, quia admissimus intellectum creatum aliorum, providentia eidem [illegible] intellectionem, in nulla posidea per actum [illegible] creatura esse a se, alias esset Deus, de [illegible] quod datur actus [illegible] a se: ergo actum 2.° sive intellectio illa esset a se, ergo esset [illegible] catoria. Probatur minor: talis intellectio esset ab intellectu, ab intellectu est [illegible] ipsa intellectio: ergo intellectio esset a se. Confirmatur: tale intellectum haberet [illegible] actualitatis sive licet haberet aeque idem [illegible] intellectionis, quod est actualitas [illegible] intellectu illius; ergo quod haberet identificatam actualitatem sub [illegible], infinitam: ergo tale intellectum infinitum esset, quod, ut vides, implicat. Respondeo: intellectum esse intellectio illius intellectu esset [illegible], quia [illegible] intalis, et [illegible] esset, quia non maneret intra [illegible] a quo producitur. Sicut [illegible] non maneret intra Deum [illegible] produceret: ergo esset [illegible], et non esset.

106 Verum haec [illegible] sunt intellectum [illegible] PP. Suarez, Vazquez, Hurtado, Oviedo, Compton, Arriaga, Muñoz, [illegible], et alii [illegible]. [illegible] contrariis [illegible] Nominales, Alexander, Aureolus, [illegible], Martinon, et recentiores plures, quos sequitur Pat. [illegible] tomo [illegible]

pag. 553 a num. 35, et qd magis e, abeadem stat pbus lib. 12 metaphice textu 51, quem Sequuntur Comentatores qui intellectiones creatas identificant cum intelligentiis, Scilt cum Angelis, qua Supra vide primus disput. 35 metaph. Sect. 9, et de Angelis lib. 2, Cap 1. Fateor Sentia Aristotelis et Comentatorum, qua pte loquuntur de creaturis corporibus defacto, debere gentius à Scholis coulare; Ast quapte indicant r ... Subtra intellectuale identificari cum Sua intellectione creata, Aristoteles Sequendus e,

107 Directa ad argum ... ratione pbrius; quia talis intellectio, licet eet ab intellectu identice, & ... tamen eet pducta ab intellectud, à Deo, à quo ipsis intellectus pduceret. Verum e, q. talis intellectio eet metaphice, & ... aequivalens ad res distinctas ab intellectu Secundum identificato, in quo metaphicè radicaret, tamqum ppria intellectus operatio; ast sic modo ... tamqum in radice ..., ee ... ; aliàs impossibile eet ..., et q. Deus ... Sit metaphicè ab Ipso tamqum à radice illius, q. abrosum e, qd Sit a ... ab intra ... Sui, & Ipso.

108 ... maxime: ... actualitatis Sue lineae, et Sua linea, ut pote ab alio, et creata, Suppt limitata; Ideo: et ... Suppomit limitata; ... maxime: ... quanda linea Suppt li-

limitata, v.g. licet caloris ut 8, licet calor ste-
at indesinenter per actualitatem suae lineae sive caloris
8 esset infinita: unde distantia istius [illegible] ad 8.
Ad 2um respondeo 1um, esse probe intellectionem Angeli-
cam negatione 2 esse vitalem, quia 2 manet intra
speciem, a qua producitur: non enim intellectio ipsa, cum
nullo proprio principio careat, ideo verum est, quod 2 manet in i-
maginatione, et falsum est quod manet intra speciem a
qua producitur.

105 Respondeo 2um, concedendo totam primam antecedentem, nimi-
rum, quod talis operatio esset immanens immanentia
intentionali, quatenus consistit in eo, quod sit intra
facultatem vitalem, quae denominat intelligentem per intel-
lectionem. Haec immanentia aliquando est physica,
ut in intellectibus creatis de facto existentibus, ali-
quando per potentiam, ut in Angelo intelligente, et in intel-
lectu creato possibili, de quo loquimur modo. Nego 2am
partem antecedentis, si loquatur de immanentia intentionali; si
vero de immanentia physica loquatur, quae stat in eo,
quod intellectio maneat per unionem physicam intra potentiam,
a qua producitur, concedo 2am sane partem antecedentis. Plura sub
disceptatione dicimus, cum de potentia intellectionis crea-
tae disputaverimus.

Quaestio 3a

De obiecto motivo Virtutis intellectualis.

Articulus 1.

Quid sit obiectum motivum, ergo formale Scientiae?

110 Obiectum dicit originem ab obiiciendo, ut notavimus in materia de Fide à num. 228: unde obiectum idem est, actum alicuius potentiae, ut verum quod est obiectum potentiae intellectivae, et bonum voluntatis. Dividitur obiectum in materiale et formale. Obiectum materiale, omissis variis explicationibus, quae declarantur, ut opportebat, in disputatione Professione [illegible], est id quod à potentia attingitur, subindeque obiectum materiale Virtutis intellectualis est quod attingitur à Virtute intellectuali, ut loquitur Herrera quaestione 3. Sectione 1a, quem prae aliis sequemur, quia solidiore, et breviore nos iuvabit.

111 Obiectum formale, quod dicitur obiectum [illegible], et movet ad [illegible]: unde materiale est obiectum denominabile per obiectum denominativum. Formale autem obiectum denominativum, sive denominabilis. Materiale etiam appellatur obiectum quod, formale verò obiectum quo, et sic, [illegible] [illegible] [illegible] quae omnia [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Doctores qui in eadem conveniunt [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] distinctiones circa obiectum formale [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] obiectum [illegible] movet [illegible] pro, audiatur Herrera quaestione [illegible] distinguendo.

70

tus obiectum motivum, aliud physice, aliud intentionaliter movens. Prius autem in genere physico dicitur solum efficiens.

112 Et similiter dupliciter per dominatur potentias, physice, et originaliter. In dominio physico habet semper connexionem ab obiecto motivo, quando obiectum motivum ad physicam causalitatem dominatore, ut obiectum moveat, et moveat dominatore. Ut dominatur quoque seipsa determinet, etiam sibi veritatem movetur. Itaque motivum ipsa in genere physico non tantum rapit motu respicit debet. In dominio habet semper in genere physico originali, quando obiectum movet ad dominationem, utrumque physice et intellectum, et se ipsa, et memoria, et proportionatus et applicatus intellectum, ut inducat ... specie ... Hoc apparet dominium de ... ad dominationem ... in creatis ... quando ... proprie mediate ... effectus ...

113 Obiectum intentionale motivum est, quod movet ad dominationem, ut ... adsensus, ... per aliud ... Hoc obiectum duplex est, aliud intentionale ... movens, et aliud intentionale ... movet ad assensum, ... tendendi ... veritatem obiecti, quae ...

in illa adimplerentur assensus propter testimonium, v. g. quibus bene [illegible] qui se assensus eo modo reddendi in veritate obiecti assensus [illegible] d, obiectum praedicat pro tendendi causa, in aliquo obiecto, hoc Socinus appellabit motivum de iure, v. g. assensus hic: [illegible] Christus [illegible]: Revelavit Deus revelavit. Ubi revelatio se gerit ut quod in terminis de iure movens ad assensum propter hoc formale, Christus, ut Deus fatear, ex ipsius ista [illegible] ae, quia a Deo revelata est, quae unice movet ad assensum fundamentum Christi [illegible] Suarez obiectum formale; futurum vero Soto ait distinctum motivum obiectum?

114. Obiectum [illegible] quod adhuc est duplex, scilicet totum, et partiale. Totum est hic integrum, quod [illegible] partiale, quod non totum [illegible] 2. loco; et materiale sit obiectum nobilius, et praecipuum inter caetera; partiale vero [illegible] nobilius. Ante per esse, sive totum, sive partiale. [illegible] 2. [illegible] et adaequatum, nobilius, et in sensu Deus [illegible] omnium, et [illegible] obiectum totum [illegible]. [illegible] quod ex genere sua est nobilius inter caetera [illegible] totum, et hoc quidem [illegible] caeterorum, et inter caetera nobilius [illegible]. Cum obiectum B. Thom. contra gentes lib. 4, cap. [illegible]

b, ut ipsa de sola visibili Ecclesia, quam videmus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Scriptura. Sunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectum divinae fidei. [illegible]

Sectio 2ª

Obiectum materiale fidei divinae assignatur.

145 Dico: res invisibiles objectum materiale sunt fidei divinae. Est res certa, et probatur ab auctoritate Apost. ad Hebraeos c. 13: omnia a [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible]. 2º [illegible]: [illegible] invisibile [illegible] fidei divinae; ergo [illegible] fidei divinae [illegible] obiectum materiale [illegible]: quod [illegible] invisibile est objectum materiale fidei divinae. Maior [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] invisibile [illegible] [illegible], [illegible] Deus [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ab [illegible] Deo; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deum [illegible] [illegible] [illegible], ac invisibile [illegible] fidei divinae: quod [illegible]. Minor [illegible] [illegible] [illegible] debet [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] fidei divinae, [illegible], quod [illegible] fidei divinae [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] aliud, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] infra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],

De [illegible] modo [illegible] mutuae [illegible].

116 [illegible]: [illegible]

qd. [illegible] [illegible] a Deo [illegible], [illegible]
[illegible] eo [illegible] [illegible] in [illegible], et hoc [illegible]
a eo ipso, qd. [illegible] sit [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] debilitare [illegible], et neque hoc [illegible]
Dei [illegible], [illegible] infra [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] debilitare laborem [illegible],
[illegible] eo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], et hoc [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] maxima sit [illegible]: [illegible] nullo [illegible]
[illegible] per [illegible], [illegible] possibile [illegible].

117 [illegible]

[illegible], Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationes [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
Sunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] singulari.
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] apellatur [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible]. Et [illegible] hac [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Catolico, uno, [illegible] [illegible] [illegible],
omnium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] innoteseat.

118 [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

118 imagine: [illegible] nunquam, et [illegible] de [illegible]
[illegible]: q. [illegible] dmonis debet [illegible] a dmone. [illegible]
ut obj. [illegible] debet [illegible] obten [illegible]; argumen-
[illegible] obiti [illegible] [illegible] actione, cum [illegible] o [illegible]
q. [illegible] nequit [illegible] dmonis obj. Hoc argue
mony Pat. Henite in [illegible] tract. [illegible] disput.
C. Cap. 1. afferunt, quod [illegible] [illegible]
[illegible] tamen [illegible] dmonis obj., quo as-
[illegible] [illegible] [illegible], R. [illegible]
et [illegible] [illegible]: [illegible] obj.
[illegible] a dmone [illegible]
q. [illegible] [illegible] potest
[illegible] [illegible]

119 Dicitur ergo [illegible]
[illegible]: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
debet [illegible]: [illegible] dmo-
[illegible] obj. [illegible]
[illegible] obiti [illegible]
[illegible] [illegible]

120 [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] S.ª Rey [illegible]
[illegible] na sua [illegible]
[illegible]
[illegible] S.ª Rey [illegible]
[illegible]

121 [illegible] 3 [illegible]

[illegible]

[illegible] alium [illegible] [illegible] factum, [illegible] Scriba, [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Art. 3us.

Utrum creaturae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a Deo?

122 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Suppono [illegible] dubitari posse, an Deus [illegible] [illegible] creaturis [illegible] per [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] creaturis [illegible] [illegible] a Deo [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ante [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

23 [illegible]

[illegible] 23 [illegible]

[illegible] 32 [illegible] 10 [illegible]

[illegible] Hebraeos [illegible]

[illegible] aperta [illegible]

[illegible]

124 [illegible]

[illegible] Cap. 14 [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quo[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] fundamentum Dna [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debe-
ant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
9a. [illegible] Scriptura [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Deus; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

12. Fundam. 3.

[illegible]: Deus [illegible] velle [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] manent:
q. Deus [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illam.
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
extrema [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] electorum, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible], Deus [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible] quando Deus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] creaturas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
tam.

[illegible]

126. [illegible] qui libere eligit [illegible]
[illegible] ad [illegible]: [illegible]
[illegible] vi [illegible] eligendi, [illegible]
[illegible] eminentia [illegible]
[illegible] libere eli-
[illegible]
[illegible]
[illegible]. 2. Deus [illegible] quod
[illegible] et vult [illegible]
[illegible] volit[illegible] modo quo vult [illegible]
[illegible]:
[illegible] Deus [illegible]
[illegible] et [illegible]. Deus decernit [illegible]
[illegible]
[illegible] de [illegible]
[illegible] Deus [illegible]
[illegible]

125. 3. Deus [illegible] eminen-
[illegible] creaturarum; [illegible]
[illegible] creaturas [illegible]
[illegible] manifesta: [illegible] Deus [illegible]
[illegible] eminenter [illegible]
[illegible] rationali [illegible] eminenter [illegible]
[illegible] creaturarum, quae [illegible] manifestant [illegible]
[illegible] creaturarum [illegible]
[illegible]: [illegible] vere [illegible]
[illegible] creaturarum, vere [illegible]
[illegible] creaturarum [illegible] Deus vere [illegible]

cre-

ave ea creaturarum, quam Deus creavit [illegible] ex nihilo: [illegible] veredum [illegible] [illegible] quam [illegible] creaturas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicendum [illegible] vere
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex nihilo.

128 [illegible]

ad. 83. quaestionem [illegible] 96. [illegible] et per paucas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

129 Distinctio 2.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cap. 2.

1. dicere: [illegible] Deus [illegible] quae sunt [illegible] [illegible] ... Probatur 3. ex [illegible]

[illegible] 49 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ad argumenta

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] quia [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] quod [illegible]

[illegible], quod [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Sensibles, Deus ora [illegible] declarare Deus [illegible]-
[illegible];

4.º Ideo bem que debeis [illegible]
quaes [illegible] de [illegible] Deo [illegible]
[illegible] creaturas irracionaes, que [illegible]
[illegible] racionaes, [illegible]
[illegible] [illegible]ando, [illegible]
[illegible] est [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] valde [illegible]
dum [illegible] Apostolo ad Cori-
thios Cap. 9 vers. 9 [illegible] ceter-
bus cura est Deo? ubi [illegible] Apostolo Ca-
rd [illegible] [illegible] [illegible] spe-
ciale [illegible] excercis [illegible] De-
132

Ad
2.º [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible]
et [illegible] [illegible] [illegible] Santo
Deo [illegible] creaturas [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] crea-
turas [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] possibilitas [illegible] praedeterminationis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a Deo [illegible] [illegible] [illegible] 2. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] explicatione, et [illegible] [illegible]

138 [illegible]

2. [illegible] ante productionem [illegible] tantum potest
producere possibilitatem creaturae: ad possibilitatem creaturae sufficit adaequate a Deo, ut defendunt plures [illegible] Theologi quaerunt: [illegible] ante productionem creaturae tantum potest producere [illegible] a Deo et [illegible] potentia cognoscere creaturas [illegible] in suis [illegible], et distabat [illegible] eminentiae, quia Deus est [illegible] suadebat: [illegible] ad productionem creaturae, [illegible] de [illegible] productionem creaturae debet produci a Deo [illegible] aliquo statu: [illegible] statu existentiae, requiretur [illegible] tantum [illegible] statu possibilitatis. [illegible] [illegible] ad creaturas tantum possint a Deo produci [illegible] statu possibilitatis, [illegible] Deus tantum possit producere possibilitatem creaturae: [illegible] ante productionem [illegible]

139

[illegible] [illegible] ut unice extendatur ad creaturas pure possibiles, [illegible] ad existentes, [illegible] ut [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] de hoc [illegible] [illegible] [illegible] numquam [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

nius rerum possibilium, atque existens a Deo. Confirmatur: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnium possibilium
futurum possibilitate creaturarum obiecta. [illegible] vellet
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] sensum [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], ut nullum [illegible].

135 Obj.

Si: negant Deus iustitiae creaturas [illegible] esse
possibiles illas, nisi videat ipsas ut intellectum,
alias falleret Deus in [illegible]; atqui cre-
aturae possibiles [illegible]: ergo saltem [illegible]
potest Deus decernere quae esse possibiles illas. [illegible]
mari, de quo [illegible]; atqui creaturae possibiles
sunt [illegible] ab aeterno entitative [illegible],
Dei nihil determinate, obiective vero [illegible]
[illegible]. At hoc esse determinatum satis est, ut quae
tale esse Deus creaturas possibiles [illegible]
[illegible] sensu [illegible] [illegible] deberet, ut [illegible]
[illegible] determinationem [illegible], et ut sint esse [illegible]
aeternale Dei, [illegible] distinguant tales crea-
turas ab aeternitate in existendo [illegible] a Deo

136. Obj.

Si: quod vere et simpliciter [illegible], de eo [illegible] ab-
solute [illegible], [illegible] atque pure possibilia vere
et simpliciter [illegible], [illegible]: sed sunt [illegible]
[illegible] [illegible] creaturae, quae [illegible]
[illegible]: ergo saltem pure possibilia [illegible] Deus

id

d. decreret casu, quo existeret. Mai. prob.
Deo subalternata dispositio ab aeterni: g. qd vere est
Supplicat? De. Dec. 2: earum, quarum est
[illegible] g. qd vere, et Supplicat? De. Dec.
3: ut possibilia possint [illegible] ex [illegible]
debent in se [illegible] aliqd aeternale, cui qd vere,
et Supplicat? De. d. esset, l[illegible] in [illegible]
qd aeternale, cui [illegible] si existeret g. qd vere a
Simplicit? De. d. [illegible] aliqd [illegible] nimi-
rum [illegible].

137 Hoc argum appellat Pat.
Herrera n. 33 *seq. molestum, et quae dissolvi*
obtinet, [illegible]; Patri vero Ramirez ita videtur,
[illegible] que ego facile beneficio dispo-
[illegible] utrumque [illegible] Solutione
[illegible] ! Directe ergo [illegible]
[illegible] in *ee et impossibilia*
[illegible] ee. *ee* respective ad existendum [illegible]
[illegible] in ordine ad [illegible] ee [illegible] et
rigorosum debet aeternam existere, et [illegible]
[illegible] existit, ut [illegible] sit [illegible]
[illegible], qd possit [illegible]
[illegible] modo [illegible], [illegible]
et [illegible].

138 Cum vero id qd [illegible], ut [illegible]
pure possibile et [illegible] [illegible]
[illegible]

80 86

tantes qd existunt, impugnare, ideo, licet quod exi-
stere [illegible] [illegible] [illegible]. Dist.
1. Syllog. [illegible], quia loquitur de possibilibus in
ordine ad existentiam. Ad hoc probationem [illegible] [illegible]
[illegible]: licet impossibilitas [illegible] [illegible] ab extrin-
[illegible] possibilitas tamen est vera, et stricta, [illegible] [illegible]
[illegible] in ordine ad [illegible]; at [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] respective ad existentiam, minime est, [illegible] esse. Ad
2am [illegible] [illegible]: ea ratione, quare est possibilitas est,
id est ea [illegible], [illegible], [illegible], qua respective, res-
pective ad existentiam, eadem est in ordine ad [illegible], [illegible]
[illegible] dicta: ea ratione, quare est [illegible], id
est, [illegible] [illegible], ut [illegible] talis est, [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] est [illegible]; [illegible] est [illegible]
[illegible] [illegible] esse [illegible].

139 Ad 3am, nego majorem: quia
esse, [illegible] absolute [illegible] debet sumi [illegible] stricte [illegible],
[illegible], qd pure possibilia [illegible] sunt, et [illegible] [illegible],
nego [illegible]. [illegible] majoris claritatis gratia [illegible] majorem
ut possibilia [illegible] debent in se [illegible] aliquid [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible],
et stricte talis, nego majorem. Sub eadem distinctio-
ne explicatam [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
Supplicitus [illegible] explicatione, in qua [illegible]-
da sunt plura, quae circa [illegible] possibilitatis [illegible]
stabiliunt?

[illegible]

Quest. 4
De obto frali Dnę intenonis
Art. 1us
Utrum sit obtum frale motivum intentionalis?
Declaratur Dnę Intentionis

140 Sile morandasunt dicta ante [illegible] de explicatione dicentibus to obi intellis, quę fralis mixta cumque speciebus, et quasi species ipsius. Quibus ita nunc suppono 1, Dnę Intentionem nullum dere obtum frale [illegible] Dnę Intentionis. Cum suppositum meo videri in negabile, nisi de voce tenendi: nam obtum [illegible] dicitur, qd per suum influxum movet ad Dnę Intentionem, sive ipsum producitur de nihil, sive creatus, sive increatus per se movere ad Dnę Intentionem: increatus, aliae Dnę Dei produceret ab aliquo creato, qd cogitare [illegible]: increatus, aliae Dna Dnę distinguitur realiter ab aliquo [illegible] creato, cum non producens et producens debeat distinguere realiter, ut sanctus in theologia esse [illegible]: q. Dnę Dna nullum dere obtum frale [illegible].

141 Suppono 2, qd Dei Dnę nullum det obtum motivum [illegible] virtuale tale [illegible] eius de Intentionis. Ratio: ad hoc obtum requiritur, qd det actus suus virtualitate talis vel Intentionis Dnę: d. [illegible] ut

Sitat

tat quia 95 dicitur terno exacte perfectio intentione
a fonte deberentur q. de quocumque alio, sive
creato, sive increato: q. D dat tale objectum phice
virtualiter movens. Supono 3. Unionem Ang. sese
objecto tali phice stignate movens. Unionis ad movendum
ipsa phica proprie, l. 4r. D stat: nam objectum
hoc idealiter tale est, quod significat unionem, et
est nil distinctum; atqui Ana Unio est, quod
extendat se ad omnia per Ana, sed per objecto ta-
li ipsa Ana per significatam unionem, et
consequenter nil Unione: q. 2a pars ergo fluit:
nam movere illa est proprie, quae proprius influxus,
et productionem prestat; atqui quando objectum significat
unionem, movens objectum prestat influxum impropriis,
et productionem propriam unionis: q. tunc movens
improprie erit.

132 Supono 2, nullum dari objectum
mansivum dignum abintra, quod per modum speciei
impressae moveat ad Unionem Ang. Suppositum
defenditur a P. P. Ramirez disput. 3, num.
24, Marin disput. 3, num. 28, et aliis, quorum ju-
nibus Una Scotistae plures indicantes objectum mo-
tivum per modum speciei impressae esse solam Ang.
essentiam, ut virtualiter distinctam ab attributis, quibus
suffragantur nostratibus Cominus, Ariumis-
simus, Granado, Marcon et alii. Conclusa-
tio,

hoc indicantes, 2 Ab eo esse, d, ea q attributum et perfectio altiva ee tale species, ut quoq recensent P. P. Molina, Ruiz, et Alvelda.

143 Pbi hypothesis. nunquam species impressa est detractae intelligibiles, ut ingrediantur speculativa objecta; d, nullum ex physicis objectis hoc munere fungitur: g. nullo modo vertitur species impressa. Minor probo: intellectus Angelicus, ut potentia perfectissimus est, se, et eas subire dispositionis est detrahens ad intelligendum quaeque objecta specialis, et detrahens: g. nullum ex physicis objectis hoc munere fungitur. Ideo Angelus praeceptor sic ait. 2, dicit: ipsa species intelligibilis est, sed intellectus Angeli et se seipsum per seipsum intelligit. Hinc est quod dum à nobis Dt admittere debemus ad Angelos suas inunxere species impressas, id intelligendum est juxta doctrinam D. Th., videlicet quod nunquam species sunt inhibitae subditae Angelo intelligendi, et quod ipse intellectus est sibi species impressa.

144 Dicta confirmantur: ideo nos Scientia Dei indiget speciebus impressis, quae immutantur à creaturis, ut se ingrediantur à Deo, qualitatem per se ipsum, sufficienter applicatus subire, expressis detrahendas ad creaturas cognoscendas; d, ergo Angelus perfectissimus intellectus est sufficienter applicatus,

subire

subinde completus, ordinatus ad quæcunque obiecta noscenda, sive creata sint, sive increata: quinimo omnis perfectissimæ, sed speciei impressione minime indigens, speciem impressam ab ullo obiecto, subindeque nullius obiecti etiam increati erit obiectum mediis speciei impressæ.

145

Nec ventas supernaturale ... ancerunt. D. F. Suarez ... ad ... ibi ... illa ... intellectibus ... [illegible] ... quæ facit ubi in actu ... speciei ... quæ in ... [illegible]

[illegible]

Nec obstat 2°

causas speciei; 2° quia, ut obiectum intelligatur [illegible]
[illegible], ut [illegible] a Deo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] modum speciei [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
Scholastici, qui dixerunt obiectum per modum speciei [illegible]
[illegible]. Probatur: obiectum [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] obiectum intelligibile [illegible], ut [illegible] a
Deo [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Deum est obiectum [illegible] [illegible] Deo
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible], ut a Deo [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

147

Utrum autem [illegible] [illegible] speciei [illegible] quae est [illegible], [illegible] [illegible] intelligibile, ut [illegible] cooperetur intellectioni, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] illationem, ut est videre in intellectu creato: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], quod [illegible], [illegible] [illegible] speciei impressae [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] admittendum maxime in Deo, ubi [illegible] [illegible] [illegible] semper debet [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible].

148

In [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] circa [illegible] sunt opiniones. 1ª tenet obiectum [illegible] [illegible] Deum esse quid increatum [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

80

92

[illegible]

149.

2. [illegible]

[illegible] 3. [illegible]

[illegible]

Ave. 2

[illegible]

150 Cum ergo [illegible] in omni [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] SS. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Divina [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] virtualis [illegible] ad illud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod ad hoc munus minime requiritur dispositio virtualis. Ultimo Suppositum et

151 Maior prob.: Dispositio formalis sufficit, ut Unio Divina sit obiective, quia dat esse: ut Ista esse est, quia dat Unio; atque munus obiective motivi in esse nec Unionis sufficit ita Herrera in eo, quod Unio Divina obiective sit, quia dat esse, potius quam esse quia dat Unio: ergo ad munus obiective motivi in hac Unione dispositio est, opus, quam formalis fundata in re. Omnia pendent a maiori, quam multifariam prob.: Dispositio formalis inter intellectum, et voluntatem, inter intellectum, et intellectionem, et inter essentiam, attributaque sufficit ad has theologicas locutiones: Verbum procedit per intellectum, non per voluntatem: Spiritus Sanctus per voluntatem, non per intellectum: intellectus est ratio Substantia, ut sit intellectio: non intellectio, ut sit intellectus: essentia est ratio radicalis, ut sint attributa; non attributa, ut sit essentia; ergo similiter dispositio formalis satis erit, ut Divina Unio sit ob-

tive

80

99

nīe &c.

152 Si respondeas, quod Pbus praedictis ponitur, quia voluntas non diligit sub ratione volitae, sed sub ratione intellectae: et similiter respondet, ergo per intellectum sub ratione volitae non sub intellectae ratione intellecto sub ratione intellectae est ratio subiectiva ut sit intellectio; vero intellectam sub ratione intellectionis &c?

Contra: non sibi dicitur debet in esse, et denominatione esse, ita ut denominat, et esse sub ratione denominationis sit obiectum, quia dat esse; at esse, et denominationem sub ratione esse respicit denominatio: quod locutiones pro alio modo intentionaliter mavo non sint structores, quae aliquid per praecisionem ipsius per intellectum, et non per voluntatem &c. ad hoc sufficit dicto praedicto intellectum, et voluntatem, circa obiectum denominatum nis... non sufficit sibi dicto praedicto.

153 Pbr 2° ... loquendo de quovis denominabili extra Deum: illud est obiectum motivum denominatum intentionaliter denominationis, quod ita trahit denominationem, ut sit ratio obiectiva eiusdem denominationis; sed quodvis denominabile extra Deum sic se habet: ergo quodvis denominabile extra Deum erit tale motivum denominationis. Maior probatur: illud obiectum ita trahit denominationem, ut sit ratio obiectiva eiusdem denominationis, quod est terminus, sive obiectum denominationis, et se habet per modum ad denominationem; sed quodvis denominabile extra Deum est terminus, sive obiectum denominationis, quia realiter denominat ... est per modum denominationis Dei, ut ... theologorum ... [illegible] ... 123. Deinde se habet per modum rationis ad denominationem.

154 Pbo 3° ...

Hujus, ut qua Stat. d. filiorum. Juxta Aug. de quodlibet utique dicitur deitas, quae ad aliquid dicitur. Sensibile neque subjectum esse videtur, quae veritas assumitur Magister Aug. lib. 4 de Genes. ad litteram Cap. 32, eo loquendo referendo, ubi: neque ex Deo flexibilitas, nisi descendentia procedunt. Et jam infertur, procedit Deo mentem, quod conditio relationis. Nihil enim prius sit, quod dicatur, de relatione. Cum verba, licet occasione de mentis Angelicae prolata fuerint, nihilominus sunt generalia, et ab hac, illa demonstrativa dicuntur. Qua de causa Eminentissimus Bellarminus tom. 4, lib. 4 de grat. et libero arbitrio, Cap. 13 § ad alterum hanc firmam regulam propositionis ex Deo, pro quibus obruit, laudare, et asserere eruditissima fasto quaest. 14, art. 8 dub. 3, num. 58.

155 Facta propositio propter nostrum dicit. quod utique Sensibile debet esse prius ad Sensum, dum proveniendo qualis requiritur ad obtinendum intentionalitatem deitatis, cum suae Simplicitas logica. Dico 1. responsio demandatur pro quo loco ut ponitur dicit: ea quae sunt ad aliquid simulatur esse videntur addidit, non tamen ut veniens sit, quae sunt ad aliquid, verum hoc esse videtur simul, quae naturaliter unita: et dat rationem, Sensibile neque Scientia prius esse videtur. Sed Scientia: ita qualitatis logice, prius alio est simul natura cum illo; atqui Sensibile est prius Scientia et de simul natura cum illa, ut dicit passus: quod Sensibile erit prius Scientia, ex promotione logica, dum operatur ratione, quasi natura.

Dico

156 Dico 2º: Ut incommendabile est praedicatum de modo simul, seu: ea dicuntur simul natura... quorum neutrum ut sit alterius causa e; atque [illegible] praedicatum de modo prioris dicitur oratio vera (seu dicitur vera) ut res (sive obiectum scibile) sit nullo pacto causa; nec tamen aliquale partem, ut sit oratio vera, causa esse videtur: quod res, et oratio, sive scibile, et scientia dicuntur simul natura iuxta Aristotelem; quamvis, quia res sive scibile est causa scientiae, et orationis, erit prioris, de prioritate logica, di prioritate [illegible] quatenus [illegible] quasi non. 3: in eodem sensu dicuntur scibile et scientia, [illegible], id est pure logice, et pro modo actus [illegible] metaphysice respectu scientiae: quod ergo scibile [illegible] infra explicabitur num. 159, et [illegible] num. 62.

157 Respondere poterit 2º [illegible] Aristotelem, ex illius capienda esse de scibile [illegible] creaturae, et non Dei: ideo, licet obiectum debeat praecedere scientiam creaturae; de Deo [illegible] de [illegible] ad aliquid, [illegible] de relativis loquitur de vera relatione, quae [illegible] debent esse simul natura, si [illegible] scibile, et scientia, quorum [illegible] quod scibile, et scientia divina sint vere relativa, debent etiam sub [illegible] Aristotelis exceptione [illegible], ita ut non sint simul natura; [illegible] potius scibile [illegible]

[illegible] a Deo.

158 Dico 2.º [illegible]

[illegible] vere relativa et [illegible] [illegible] Sensibile et [illegible] relativa [illegible] Simultaneo [illegible] [illegible] Sensibile [illegible] vere relati[illegible] [illegible] SS. Trinitatis [illegible] [illegible] hac ista exceptione [illegible] Sensibile et [illegible] vere relativa [illegible] [illegible] Sensibile [illegible] [illegible] Sensibile et [illegible] vere relati[illegible] [illegible] Simultaneo [illegible] [illegible] Sensibile [illegible] Sensibile et [illegible] [illegible] excepit [illegible] et Sensibile [illegible] [illegible] Simultaneo [illegible] quod Sensibile [illegible] Sensa.

159. Pro 3. Dicto loquendo adhuc de [illegible] [illegible] [illegible] Sensibile [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] objecta, et [illegible] ad tale [illegible] [illegible] intentionali [illegible] [illegible] quod [illegible] Sensibile [illegible] [illegible] Sensibile [illegible] intentionali

80

98

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

160 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

161 [illegible]
[illegible]
[illegible]

120

ide, ideo nec [illegible] internonaliter determinat [illegible] [illegible] tam [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quia [illegible] internonaliter determinat [illegible] [illegible]

162 Pro 2º: Illud obtinens

quod est, non a priori, sed quasi a priori, ut ponunt [illegible] [illegible] de [illegible] futuro, quia de [illegible] est [illegible] internonaliter determinat [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] nec [illegible] [illegible] [illegible] internonaliter determinat [illegible] [illegible] de [illegible]. [illegible] [illegible] quando agens debet [illegible] sub disjunctione [illegible] de [illegible], [illegible] de [illegible] sub disjunctione, et qualibet [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] conditionatis de quolibet [illegible] determinata [illegible], non a priori [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sic habet: quando [illegible] conditionatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], non [illegible], [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non explanatio [illegible], [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

163 [illegible] Dīnā ponenᵈᵒ [illegible]
[illegible] in Sola [illegible]
[illegible] qui tantᵘˢ [illegible]
[illegible] ex quibus [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] intentionale [illegible]
[illegible]
[illegible] intentionale [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] intentionale [illegible]
[illegible] etc.

Art. 5.

Obiect. expediuntur

164 Obiecᵒ 1ᵃ P. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] negant [illegible]

[illegible]

[illegible]

165 [illegible]

166. [illegible]

existens, nam[que] videmus personalitates, ut absque paedar[illegible] videamur d[illegible] nos ad sola illuminare [illegible] extendamus ad [illegible], ubi idea [illegible] nos [illegible] multiplicata capite [illegible]; ut [illegible] [illegible] indifferentia [illegible]: si [illegible] [illegible] procedat determinans [illegible] extendens ad [illegible] [illegible] bene per [illegible]: ergo [illegible] sua [illegible] [illegible] idealibus [illegible] esse [illegible] necessariis [illegible] esse [illegible] sub [illegible] [illegible] radicaliter [illegible] esse [illegible] ne-cessarius.

[61] Objectio secunda; si quodvis cognoscibile esset motivum intentionaliter determinativum divinae cognitionis, ergo Spiritus Sanctus esset; sed non est: ergo non quodvis cognoscibile est motivum intentionaliter determinativum cognitionis divinae. Probatur: si Spiritus Sanctus ita esset objectum determinativum cognitionis, Spiritus Sanctus esset prior cognitione divina; sed repugnat Spiritum Sanctum esse priorem cognitione: ergo et repugnat esse objectum determinativum cognitionis divinae. Probatur: si Spiritus Sanctus esset prior cognitione, ergo esset prior verbo divino, quod procedit ex tali cognitione, ut hic communiter tenemus in materia de Trinitate. Atqui Spiritus Sanctus repugnat esse prior verbo divino: ergo repugnat esse prior tali cognitione. Idea arguimus nos objicimus loco de Trinitate. [illegible] Solvimus quaedicentes, quod Spiritus Sanctus ut existens neque ad Spiritum

obj., neque ad dnem intrinsecam, ex qua obj. procedit, prohibui-
mus.

168 Ultra rationem formalem: puri ad dnem intrinsecam concurrere
potest duplex obj., scilicet materiale, et denominativum, scilicet obj. puritatis,
quando concurrit obj. purè malum, tunc debet prohiberi
existens ad dnem: existentia do [illegible] scilicet extrinsecam dnem
intrinsecam, ex qua obj. procedit; et ad obj. dnem sed materiale de-
nominativum requiritur, ut praecedat existens ad dnem, ut ita de-
bet esse extrinsecum dnem, ex qua obj. procedit. Ultra praelata [illegible]
[illegible] Schleraria videt oppositum [illegible], quae stabilita manent
art. ant., ubi docuimus, qualiter dnes subtiles et subordinatae
possunt esse obj. materiale intentionaliter denominativum dnem [illegible], et
purè malum. Verum si bene utraque assertio expenda-
tur, facile dirimitur.

169 Patet: nam quando affirmativus lo-
co de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ergo erat
dicto [illegible] [illegible] et declarimus SSt,
quod obj. [illegible] debet [illegible] concurrere ad dnem, [illegible]
[illegible], [illegible] speciem, et sic, neque [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] obj. materialis denomina-
tivum dnem [illegible]: Quando vero in praesenti [illegible] di-
cimus quod dnobilitate obj. materialis denominativum [illegible]
[illegible], loquimur de denominativo intentionali, vel de denomina-
tivo physico. Cum obj. tamen requiritur quod dnobilitate [illegible]
[illegible] intentionali, sive obj. [illegible] dnes, quod
sit [illegible] physica, sive quod [illegible] extra [illegible] [illegible].

Im-

Sicuti solutionem ipsius inveniemus deinceps, quando Sp.
Sti, ex statu suppositionis ad donationem, ex quo suscep-
erat [illegible], et [illegible] prior obiective ipsa donatio, ita
ut admittat numeram pro utroque in [illegible] donationem
Sp. Sti dici in diversis generibus: Si rursus dandi
prioritatis [illegible] dicimus obiective prior in modo, qui-
bus etc.

170. Rursus dandam: ipsa maxime ingenium, ex maxime pro-
ducere: esse prior physice, [illegible] donatione; [illegible]: esse
prior obiective et intentionaliter dato maxime. Ergo non minime
donatio Sp. Sti neque esse prior physice, et ex [illegible] tali-
[illegible] obiective et intentionaliter, ingenium, [illegible].
[illegible] [illegible], dono maxime: ergo esse prior obiective
et intentionaliter [illegible]; dato: esse prior physice, et
[illegible], [illegible] maxime, et [illegible] accepimus, [illegible]

171. Obiectio 3: [illegible] intentionalitatem de-
[illegible] donationes, illud [illegible], in quo [illegible] donationis [illegible]
at [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible].
[illegible] sunt [illegible] [illegible] donationis [illegible]:
[illegible] [illegible] negari, [illegible]? Respondetur:
quia revera [illegible] [illegible] vero [illegible]: [illegible] in [illegible]?
Respondetur: quia [illegible] ab ipsa, et ita [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible], in quo [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] dono maxime: in quo [illegible]
[illegible] [illegible] obiective; dato: [illegible] [illegible]

sicut

sive tamquam in ratione a priori credibilitatis eius revelationis.

112 Respondeo negando

negando: ad probationem in revelationibus, tamquam in ratione assentiendi, nego: quia revelationes in se ipsis sunt obiectum sufficiens, ut ipsi eam revelationi intellectus assentiat, tamquam in ratione assentiendi. Ad 2um minor: nam ratio ipsa a priori assentiendi [illegible] [illegible] potentias ex [illegible] [illegible] ratio a priori [illegible] pauca videlicet quando Deus creat in [illegible] creationem [illegible] ratio, et obiectum, in quo quaeris [illegible] Deus, ac si loqueremur de ratione a priori cur sit creatura, non assignabimus ipsam creationem, quae est obiectum motivum [illegible] Deum; sed assignabimus eius causam in creatione, et creatione [illegible] [illegible].

113 Obiectio 9: motivum correlativum [illegible] [illegible] in Deo [illegible] et repugnat obiectum notum [illegible] revelationis [illegible] in ordine ad actum Dei assentiendi [illegible] ratio obiecti motivi [illegible] aliquid in [illegible] ipsa [illegible] [illegible] [illegible] repugnat Deo: ergo ratio obiecti motivi [illegible] repugnat [illegible] Deo [illegible] et [illegible] solvendas [illegible] quodcumque obiectum motivum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliquam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

114 Obiectio 10: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tamquam obiecto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

repugnans Deo. Respondetur. Dist. [illegible] obiectivum, et [illegible] [illegible], et limitatum, est imperfecta, et limitata; de diligibili extra Deum [illegible] et limitata: concedo. Dist. Dei, quae [illegible] talis diligibilia [illegible] et demonstro [illegible] et limitatam, quam implicat. Dist. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] imperfectam; de [illegible] [illegible] [illegible] extra Deum [illegible] [illegible] [illegible] quale est [illegible] extra Deum [illegible] ad illius [illegible]: concedo tamen [illegible] perfecta. 3. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] diligibili; de [illegible] [illegible] [illegible] diligibilis extra Deum: concedo et negatur [illegible] [illegible] diligibili extra Deum.

175 Ergo [illegible] et [illegible] [illegible]: quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deum [illegible] de Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectivus [illegible] extra Deum, est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiectivum, sive [illegible], sive [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible], quae obiectivae [illegible] [illegible] [illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quia [illegible] est [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] limitata, et imperfecta, quia [illegible] obiectum imperfectum est et limitatum; de [illegible] [illegible] [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 2. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] diligibile [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible], [illegible] obiecti [illegible].

176 Obiicies 6. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] diligibile extra Deum

[illegible]

[illegible] specificare [illegible] modos: [illegible] neque [illegible] novos [illegible]
[illegible] modo. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] specificare [illegible]
[illegible] [illegible] specificare [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] modo; [illegible]
[illegible] modo. [illegible] specificare
[illegible] [illegible] specificatio [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] repeniuntur in una modo, [illegible]
[illegible] specificare valet [illegible] modo,
[illegible] [illegible]
vero [illegible]
[illegible]
[illegible] repeniuntur [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] modo specificatur [illegible] ab ob-
[illegible] modo. Dic. [illegible]: quia [illegible] dumtaxat [illegible]
specificatur a [illegible] sicut [illegible] specificantur ab [illegible] specificat [illegible], [illegible]

ve ab obto movo &c. 2do maior. Sic ergo seo
extrinsece specificat a suis sensationibus, et ratio-
cinijs, in ordine ad quae explicat terminus specifi-
cativus ad ratiocinationem.

178 Nec in conveniens, si minimus videor
in eo, quod una dno extrinsece, et argumentative speci-
ficet a duobus extremis: quippe hac non aliunde,
quam quod bona sit contra illas, diversibile est obiective
detrahat unaquaeque dno potentiam ad illud, et non mo-
vet, neque obiective detrahat dnone unaquaeque potentiam ad
aliud diversibile: ergo dno una potentia ad di-
versibile est diversa est. Sole tollit se a se ipsa po-
tentia ad aliud diversibile. Sicut dum sermo est de
specificare proxime solet dici, color movet, et de-
trahit oculos, quatenus trahit ad videndum, et non movet
eos, quatenus ad audiendum trahit: ergo potentia ad
videndum diversificat ab audiendi potentia. Ergo sicut
nullus est, nullus inconveniens specificare intrinsece &c.
2do: extrinsece, et argumentative, ergo minimus, et 2a.

179 Ad tertium
probationis dno maior: neque illud intrinsece specifica-
re: 2do: neque extrinsece, ergo minimus, et 2a minor,
non 2a. Ad 2am, dno maior: specificare est dare
speciem intrinsecam et constitutivam, si extrinsece, et argumentative,
2do: est dare detrahere intrinsece, et constitutive, si abdo:
specificare intrinsece; 2do: extrinsece specificare, ergo
maior

mang. Sextā modus specificandi debet esse modus dandi speciem, et perfectionem: si modus specificandi est extrinsecè, objectivè, et arguitivè, modus dandi speciem erit ergo extrinsecè, objectivè, et arguitivè: si modus specificandi sit per influxum physicum, ut dicitur in creatis, quando potentia specificatur speciebus suorum actuum, et operationum, ergo modus dandi erit per physicum influxum.

180 Verum in Deo locum non obtinet modus iste specificandi, et dandi perfectionem, et speciem omnibus, cum absque [illegible] exulet omnis physicus influxus. Si tandem modus specificandi sit intrinsecè, et constitutivè, tunc modus dandi speciem, et perfectionem erit constituendo. Ad minus [illegible] [illegible], quoniam d. finitum, et effectum nequit dare intrinsecè, et ergo per physicum influxum infinitudinem, et perfectionem summam Dei: extrinsecè et arguitivè; non nequit sic dare talem perfectionem et infinitudinem una voce erit arguere, et inferre [illegible] infinitudinem, quod a possibili finito aliter non est: est neque minus verum, et [illegible] familiare quod [illegible] extra Deum, v.g. creaturas [illegible] necessario [illegible] Deum, et Deus cum illis, utraque opinione [illegible], et [illegible] arguit, et infert Deum infinitum, illimitatum [illegible]

181 Objectio 1. [illegible] Deus est [illegible] Secundo: [illegible] nullum possibile extra Deum est motivum ergo [illegible]

lib. Sent. Artic. dist. ... Centesimo decimo quarto. Absoluta obj. formale huius Actus Determinationis ē ratio formalis non adaequata omnium quae Deus determinat: quia nullum determinabile contra Deum ē novum &c. Ipso animo ... et ... probationes: quia obj. huius Actus determinationis duntaxat ē obj. novum, non cetera obiecta non vero... bilius, et perfectius, et hoc ē ex ista Actu, cum qua veritate ... omnium, quod plura obiecta determinent à Deo, quam determinent obiective determinante ex ista Actu; de ex obj. ipsis, v.g. ex possibilibus, l. ex ipsis creaturis, ut dicemus infra.

Quaest. 5

An detur obj. in quo et obj. ex quo Actus Determinationis?

Art. 1

Supponitur A.A. Sententia

182 Huius quaestionis resolutionem valde difficile reddidit paritas Thomistarum A.A. utrumque circa ... bonum ... obj. in quo, obj. ex quo. Illud enim illud, in quo aliud determinat. Quod id ex quo determinat aliud ... tendens circa obj. in quo determinat aliud appellatur ... unius in alio; quae vero versatur circa obj. ex quo aliud determinat, nuncupatur ... unius ex alio. Hinc fluit, quod idem est inquirere, utrum detur obj. in quo, et obj. ex quo Actus Determinationis? ac rogare, utrum detur in Deo ... omnium in alio, et utrum detur ... unius ex

eo aliò? Cum à D. Th. aliis Doctoribus hoc opus, sic laborem?
erit clarior amica procedamus prius primis, et pos-
tea posteriores explanabimus.

183 Immunitas [illegible] ...

[illegible]

(184) 184. 2.° [illegible]

[illegible]

[illegible]

loquend. ned., [illegible] adeequationem [illegible] revocent, [illegible] ex aliis, quapropter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 36, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in obliquo. [illegible] [illegible] [illegible] in obliquo advent. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in quo.

185 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in obliquo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 25, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alterius [illegible].

186 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alterius, sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] a [illegible] alterius, in quo [illegible] quantum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 8° [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in quo [illegible]. Habemus

ergo.

[illegible] [illegible] p. [illegible] in alio;
[illegible] ig. [illegible] ad [illegible] et alio.
187 [illegible] Argue
quod [illegible] duplicis Unionis, quam inadaequate
[illegible] quam [illegible] quasi [illegible]
[illegible]. R. [illegible] duplicitudinis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] v.g. [illegible]
[illegible] [illegible]. R. 2. [illegible] duplicitudo Unio-
ne [illegible] [illegible] [illegible]. R. [illegible]
[illegible] Unione [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de Deo lib. 3, cap. 2 n.
12 et [illegible] n. 36, et 37, quibus D.
[illegible] D.D. subscribunt. Caeterum, licet [illegible]
[illegible] [illegible] apparent, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible]
[illegible] et alio, quando [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] Deo.
188 Non dubitandum est [illegible] unius in
alio, v.g. [illegible] in [illegible] [illegible] videtur duplicis [illegible]
[illegible] [illegible], unus [illegible] adjecta, alius ad [illegible]: at tunc
2. [illegible] [illegible] videtur [illegible] Unio unius et alio, [illegible]
[illegible] [illegible] nunc: [illegible] [illegible] una [illegible] ad [illegible],
v.g. ad [illegible], [illegible] alia adjecta; [illegible] dubitatio
in [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] Unio unius in
alio [illegible] tamen unica [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible];
et

Absolutè potentia, quæ explicari solet per ordinem generalem solum: Cognitio venia omnis eo altior et ampliter spectatur, unq[ue] tantum ad objectum in recto, et similiter tum ad potentiam in obliquo, v.g. ordinem, ordinem et potentiam potentiæ, et aliter sit potentia beata cognita in recto, quæ omnino valet intrinsecè [illegible] in obliquo: et potentia in [illegible]: et potentia dis-tincta ab ordine: [illegible].

189 Circa hoc difficultatis dici-mus [illegible] 1. Sententia defendunt dari in Deo duas [illegible] potentias in Deo, quarum [illegible] [illegible]. Ita Tournely [illegible], [illegible] PP. [illegible], Arriaga, [illegible], [illegible] [illegible], Ribadeneira, Hurtado, [illegible], [illegible], Martinon, Ribadeneira, Herrera, [illegible], [illegible], [illegible], et alii [illegible]. 2. Sententia asserit Deum [illegible] [illegible] potentiam. [illegible], Bernard, Vazquez disp. 6, cap. 2 et 3, [illegible], Becanus, Alarcon, Albertinus, [illegible] [illegible]. Sententia [illegible] [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible].

190 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], Deum [illegible] [illegible] potentiam, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Deum [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

[illegible]

quibus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ordonantur: [illegible] [illegible]
[illegible] adaequate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quae ad [illegible] requirit. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

191 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] apprehensiones iudicant inefficaces, ideoque recur-
runt ad aliud fundamentum [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] videtur at
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] supponat [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] libertatem [illegible] [illegible]

192 [illegible] [illegible] defendit [illegible]
[illegible] requirit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] requiritur [illegible].

29

29 [illegible] qd. [illegible] in [illegible] attributa, nec [illegible] nec [illegible] attributa, nec [illegible] [illegible] ne [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in eo, qd. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], DD. [illegible] [illegible] [illegible] et alij [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] attributa, a quibus [illegible] [illegible].

193 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Godoy disp. 22, § 1 [illegible] [illegible] do [illegible] 22, quæst. 2. Conon et alij dicentes, [illegible] [illegible] creationem et creaturas [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Coninc [illegible] quæst. 12, art. 7, quæst. 14 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] DD. Henao et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] creatione [illegible], [illegible] [illegible] creaturæ [illegible] [illegible].

194 Hinc supponendum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] parte bene [illegible] [illegible], quæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] posse [illegible] [illegible] [illegible], quæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ps.

ut … solet videri in parte eiusdem ordinis Dei
identitatem totaliter extendit ad ordinem unius ad al-
terum ... et … ordinis ... quae ordo sit dissur-
sus rationis aequivalens et ... ex parte dicendi,
de qua disputare agemus art. ultimo quaestionis in ordi-
ne ad de l. disputare circa ordinem unius in alio.

Art. 2um

Utrum detur in Deo ordo unius in alio

195 Si verum

Dei ordinem in dato objecto, in quo aliud ... subin-
de ... ordo, nec … unius … in alio, nec ...
... in Deo ipso, nec Dei … in ...
Dei. Hinc ... inter Dogmaticos de ... in Tri-
nitate ... deducit, ... in ipsis.

... 2us ... tamen ...
... sumptos a ... defendit.
... quae ... lo. ...
... habet ...

196 ... magnus Suarez de Deo
uno lib. 3o Cap. 2 n. 13 loquens de ordine
unius in alio sic ... alio modo inter
... Dei … et … ita ...
de creaturas ita, ut … ille qui se intelligit …
… a … creaturas, … ex qua-
… et … ...
unius ... 3 … et 2 … = Et ...

118

tùm ex vi ejus de splendore [illegible] seu quae [illegible] acquirit, quod ut Dionisius dicit (cap. [illegible] de divinis nominibus) unita operatione [illegible] videndi suam essentiam, videtur [illegible] principalis [illegible] meus [illegible] et simplicissimus et [illegible] [illegible] unitum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

197

[illegible] [illegible] ubi [illegible] fundamentum [illegible] et [illegible] auctoritate Dionisii: ut [illegible] simplicissima [illegible] videndo suam essentiam, [illegible] videat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], requirit, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ad [illegible], et [illegible] debet [illegible]. Sequitur, ad [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible], quae ad principalem essentiam; atqui [illegible] [illegible] nequit Deus essentiam principalem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

102† [illegible] [illegible] in quo [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible].

[illegible]

198 [illegible] loquendo prius de-
[illegible] unius in alio; [illegible]
n. 273 [illegible] alio obiective [illegible], de quanto n. 183: [illegible]
procedemus [illegible] unius in alio [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] unius [illegible]. [illegible]
ad finem n. 184.
199 [illegible] Ratione [illegible] unius in alio [illegible]
[illegible] in [illegible]
[illegible] unius [illegible] in alio [illegible] tanquam in medio [illegible]
[illegible] in Deo [illegible] unius in a-
lio. Cl. Mar. Supp. et mihi: prob. prima ans. Censeo
me quinquagesime, [illegible] obiecti-
[illegible] obiective declaravimus [illegible]
[illegible] vexerunt, [illegible] quae diximus [illegible]
mo quinquagesimo nono [illegible], quia [illegible]
[illegible], negant esse [illegible] unius in alio, tanquam in [illegible]
[illegible]; [illegible], et [illegible]
[illegible]: [illegible] negant esse unius in alio, tanquam
in medio prius [illegible]. Mar. [illegible]
[illegible], quia [illegible] et [illegible]
[illegible] unius [illegible] prius [illegible]
in alio: [illegible] alio [illegible]
[illegible] Consequentiam
est.

Mar.

200. Minor probatur: Deus sub eadem formalitate attingens obiecta possibilia est, quia obiecta possibilia omnia attingit; ergo Deus circa omnia obiecta et possibilia est. Minor probatur: Creatura, quae sub eadem formalitate potest videri, deberet ei praesens quidem; de facto deberet possibilia sub eadem formalitate attingere obiecta et possibilia; ac ita esset Deus circa obiecta et possibilia: ergo sub eadem formalitate attingit obiecta et possibilia.
Maior: nisi distinctae essentiae quod ut in specie, quod materialitate, et formalitate, nec formaliter distinguuntur, quia sub nulla formalitate potest dari una eorum in ordine ad unum, quin etiam ad aliud, neque ad aliud, quin ad unum: unde distinctum est quod in formalitate et ratione formali, qua una recipit aliquid, et non formaliter et indivisibiliter, quod est ratio formalis qua forma recipitur una, una vel qualibet explicatio, dicitur respicit unam, et ad aliud, et est una.

201 Minor nostra probatur facile: sub quacumque formalitate videret Deus Una attingens obiecta viderem, oporteret attingens virtute plurium obiectorum possibilium: Sed nunquam formaliter obiecta sub tali formalitate ad virtutem omnium possibilium debet videram Deus attingens possibilia producibilia ab obiecto: Sicut vice versa sub formalitate in ordine ad possibilia producibilia ab obiecto videram debet Deus dicere obiecta virtute omnium possibilium: ergo ita esset Deus circa obiecta et possibilia.

Minor

202 Mi 1. S. 16o. positionum 199. prob. 2. si daret
Deus Dna unius in alio priusdnte q. potentiam dnti pro
priusdnte, daret duplex Dna Deus, ut dixi q.
neq. Deus Dna unius in alio priusdnte. Minor prob.
pono ex frequentissima sententia excludente a Theod
Dna unius ex alio, sive dispensative, ppt dicenda ang.
204. Maior prob. tunc daret duplex Dna, quando dat
prior, et posterior Dna; ut si in Deo daret Dna
unius in alio priusdnte daret prior, et posterior Dna:
q. et daret duplex Dna. Prob. min. si in Deo
daret Dna unius in alio priusdnte, daret priusdnte,
et posterius dnte; ergo daret, daret [illegible]
prior, et posterior Dna. Prior, qua prius dnte dnte
2, Posterior, qua dnte posterius dnte; q. si in
Deo daret Dna unius in alio prius dnte, daret
prior, et posterior Dna.

205. Si facie dispensative, et potentia
dei ang. Theol. Clarius pugnant explicando [illegible]
ad Dna unius in alio, quam meminimus pag. 180,
ratio; Dna unius in alio ut dnti [illegible] dnte,
sive unius dnti in alio dnte dnte
Deo. Dna non potest esse unius in alio priusdnte, neq.
quam a fortiori esse Dna unius in alio dnte
alio directe immediate, [illegible] quamvis [illegible]
metaphorice intelligamus virtute effectivae [illegible]
dicit absolute [illegible] omnia [illegible] a [illegible]
dena-

dentibus et novitatibus demonstrationis, unde non est [illegible]
[illegible] aptare actui, non excedat vias ut SS. non de-
[illegible] ventos, et [illegible] do-
minus et unico [illegible] praetendens ut Augus-
tinus aiebat [illegible].

204 Obi. 3. [illegible]: Idea unius in alio
Christo accepisse [illegible] de qua ad num. 189,
est [illegible] obiectum in recto, et aliud in obliquo,
v.g. persona in recto, et possibilitas in obliquo, quae exponit
sic: persona producibilis possibilis; de hoc falsus est quod ergo
det idea unius in alio [illegible].
[illegible] possibilitas [illegible] personae, et [illegible] possibilitas in
recto: quod falsus est, quod deberet unus in recto, aliud
in obliquo, quod dicat persona in recto. Supponit quod
ad [illegible] possibilia in recto.

205 Obi. [illegible] possibilia
producibilia a persona [illegible] possibilia in recto: quod ista
idea persona producibilis possibilis [illegible] possibilitas in recto.
[illegible] non est vera: [illegible] Christo [illegible]
idea personae producibilis possibilis [illegible] in recto persona[m]
quia persona [illegible] in nominativo, [illegible] possibi-
litate non [illegible] in eodem casu. Ita res-
pondet quod [illegible] possibilia producibilia a persona [illegible]
possibilia in recto [illegible]
[illegible] quia si possibilia [illegible]
in recto [illegible] et directe in 2a idea repre-
sentata

bilia [illegible]bilia, sed ea eodem modo veniunt possibilia in
ea [illegible] ratione obiecti producibilia possibilium.
2o) [illegible] Dico [illegible]

[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deus
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Deus, [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] obiecti producibilia, [illegible] [illegible]
possibilia producibilia ab obiecto. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] obiecti [illegible] possibilia [illegible]
[illegible] producere possibilia [illegible] possibilia producibilia
bilia ab obiecto, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
obiecti. [illegible]: [illegible] obiecti et possibilia
[illegible]

2o)

[illegible] et possibilia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] obiecti [illegible] possibilia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
obiecta [illegible] producibilia possibilium, possibilia [illegible] producibilia
ab obiecto, [illegible] obiecto, et possibilia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], quod obiecti [illegible] producibilia possibilium
possibilia [illegible] producibilia ab obiecto [illegible] [illegible]
[illegible] obiecta [illegible] producibilia possibilium, possibilia [illegible] produci-
bilia

bilis ab ipso, attingit in rerum ipso [illegible]
[illegible] [illegible] quia [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] obl[illegible]
[illegible] Deus [illegible]
[illegible]
[illegible]

208 Illa [illegible]
[illegible] ipso [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Deus [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Deus quasi [illegible]
[illegible] quasi [illegible]
ad [illegible] quasi Deus [illegible]
[illegible]
[illegible] Deus [illegible]
[illegible]

209 [illegible]
[illegible] Deo [illegible]
[illegible]
[illegible] in ipso [illegible] et [illegible] ab[illegible]

obiectum, ex [illegible] ... etiam potentia, ut diximus [illegible], alternative [illegible] ex quolibet obiecto, v.g. ex ipso, ut licet possit ab alio obiecto [illegible] moveri; Si ita potentia [illegible] aliud supplere, primum potentia. Itaque [illegible] a potentia [illegible] obiecto [illegible] ipso [illegible] potentiae, [illegible] ab ipso ad [illegible] potentia. [illegible] licet ab ipso obiecto moveri, [illegible] potentia ipsa [illegible] obiecto ad [illegible] ipso.

Ita dicendum de quolibet [illegible] [illegible] potentia [illegible] de [illegible] [illegible]. Idque dicendum de quolibet [illegible] alterius [illegible] [illegible], ut [illegible]

21. [illegible] duplex [illegible] aliud, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab alio, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] ab alio, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

fluxus cognitio respicit Dei praesentiae obiectum quod neque ipsum fecit Deo notum; quia aliud donatur, quo cognoscit, sive illud: ad Deum spectans numerationis omnes obviae a quolibet, ut liquet ab alio, quod quae Deum mox ab, si idea fuit non moveat, illud tamen respicit Deum ante quem est statim.

211. 2º sententia, ex facta solutione, ut ante ————— Dividendo falso, et individuabile tractum ad unum, ut aliud obiectum Deorum scientiae, ut supra probavimus, ita, ut simul et per eodem gratia primo ipso Deus non coerceat utrumque, ad Deum hoc modo debeat improprie appellat unus in alio: neque in alio aliqualiter procedens, ut notionis et electionis; et omnis praesefere videtur non est unus: quia Divina Deus talis procedens non habeat, tamen late et improprie nuncupanda erit unus in alio.

Illustratur facile exemplis aliis, quia non in agentibus naturalibus et hoc facile possunt tractari.

Art. 3

Obiectiones Solvuntur

212. Obiectio

1. ex Dionysio Cap. 7 de Divinis nominibus. Ibi: necesse est ea, quae sunt ex tempore, novit Divina mens; deus scit et non secundum tempus omnia divina, longe et quasi anticipatio, et ante praesen-

sa Scī: n ad pspeung singula dli[ct]ere; id
qd uno cgdplexu oīa Sciat... se ipsq. Inos-
cens Bna sapiā roscit oīa: q. A. iusta Thó-
mā eā, et ul seipsā cgoscit Inomt oīā; Sic inde
q. Iōd Inōne oīq ul se tāquā ul Ca; et ne-
chó prius Inite. Vide Vep Thiq. 11 de Civit.
cap. 7, ubi loquens de Inōne Angelorum circa
dl creaturā addit: Inō creaturæ ul seipsa de-
colorator ē, quæ q ul Deo Sapiā Inomt, ve-
lut ul arte, p qm facta ē: q. Sicut Angeli be-
ati iusta magis praxenta vident creaturā ul Deo
tāquā ul Ca; Sic Deus, qui pfectius quā Ange-
li Inoscit, videbit ul se tāquā ul Ca oēs crea-
turas.

213. Vide Dres Sto Fha bīquæ 11. art.
8, ubi docet, Angelos videre creaturas ul Deo,
tāquā ul Ca, et ita dfeurrit: manifestū ē, qd
aliqua vident ul Deo, Rō qd Sunt ul
ipso: oīa aūt alia Sunt ul Deo, Sicut effus Sl.
virtute ul Sua Ca: Sic ergo vident oīa ul
Deo, Sicut ul Sua Ca: q. Sicut Angeli vi-
dent oīa ul Deo, Sicut ul Ca, et dent Inōne
oīq ul illo, ita Deus debit Inōne oīq ul se
ipso, tāquā ul Ca. Ad objectionē ex Dionysio
dico, Hunc Patrē plura ibi docere p facti repræsenta-
tionē. Ex qd Deus à Seipso, et ex se ipso, ū à

crea-

creaturis nec ex creaturis accipit creaturarum
cognitionem. 2°, quod per causam nexus cum scientia omnium
datur, quod uno comprehendit omnia simul, et sic ipsas
cognoscit, simul cognoscens, quamvis est causa cognitionis ad
quod opus non est, quod creaturas cognoscat in se ipsas per
unam intuitionem, ut requiritur ad cognitionem stricte talis
unius in alio.

274 Ad 1m responsionem, admisso antecedenti quod
habet Augustini auctoritatem, nego consequentiam. Quia ratio
est quod in Angelis, ut tracta ad creaturam in
se ipsa sit minus perfecta, quam alia in Angelis
cognitio ... similiter ad faciem Dei, et ad al-
terum, per quam creatura facta est, quin eo inde inferatur,
quod Deus debet cognoscere unum in alio per intuitionem,
sicut Angeli possunt cognoscere; Angeli enim cognoscen-
do possunt admittere imperfectionem, et multiplicita-
tem cognitionis, quarum aliquae aliis perfectiores sunt, quae
in Deo minime locum habent. Ad 2m clauso auc-
toritate quod ultima verba. Sic igitur videmus (ab An-
gelo) omnia in Deo, sicut in sua causa praecognita;
nego consequentiam ... Cognitionem autem unius
de in alio seu comprehensionem intuitivam 2 ...
... videatur expositionem ad Scholasticos textus
Divi Thomae datum num. 132.

275 Obiectio 2a ... quae
... Conet disput. 2, num. 11: negat causam compre-
hendi

hendi, nisi in ea videantur omnes essentiae et tum Deum
in ipsa, sed Deus per se sic comprehendit, ea alium de omnia
possibilia [illegible] totaque tum ea videntur: ergo requiritur ad
se ipsum comprehendere, nisi in se ipso videat omnia
possibilia. Confirmatur 1° ex eodem adverso 17: essentia divina
dicitur creaturarum omnes idea repraesentativa quatenus
nea eas repraesentat divino intellectui; sed requiritur
Deus ita comprehendere, nisi cognoscat in idea repre-
sentativa ipsas creaturas, quas essentia divina re-
praesentat divino intellectui: ergo requiritur Deus divinam
essentiam comprehendere, quin in ea cognoscat omnes creatu-
ras. Confirmatur 2°. Deo adscribendus est modus per-
fectior cognoscendi creaturas; sed modus cognoscen-
di creaturas in divina essentia est perfectior, quam
modus cognoscendi creaturas in se ipsis: ergo in
essentia divina cognoscat creaturas.

216 [illegible] mare: nisi
in eas [illegible] partes distincta, et simul distincta [illegible]-
simo [illegible] videantur omnes essentiae; ideo: nisi in ea de-
bitate partes distincta videantur, neque mare, et [illegible] vim
in [illegible] data [illegible] [illegible]: itaque ad comprehensionem
non requiritur, quod tum illius esse, sed certius, quae compre-
hendit, maneat in tali esse, totaque in medio perfecte co-
gnito, [illegible] [illegible] repraesentationis, quae
[illegible] comprehensio teneat [illegible]
[illegible] [illegible] esse [illegible] clarissime [illegible] ut hoc

13.

divers[illegible] Deo, [illegible] concedendo de [illegible] [illegible] ad [illegible] Clarius [illegible], [illegible] valet [illegible] representatio [illegible] sub creaturis, [illegible] admitti-tur.

217 Ad 1um [illegible], dico [illegible] esse Unam [illegible] [illegible] representativa, quatenus [illegible] representatio [illegible]: quatenus [illegible] representatio [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible]: eas representare qualemcumque, [illegible] Uno [illegible], [illegible] ad [illegible] ad creaturas; [illegible]: qualemcumque [illegible] obiectum movet ad [illegible] [illegible] esse, [illegible] et creaturarum; [illegible] ad [illegible] [illegible], et creaturarum, nec sola [illegible] movet, nec movent solae creaturae, sed [illegible] simul [illegible], et [illegible], et creaturae moveant, et obiectum [illegible] [illegible]. Ad 2um [illegible], si loque-[illegible], ut debet de [illegible] creaturarum [illegible] [illegible]; [illegible] sic [illegible] [illegible] in [illegible], [illegible] [illegible] dicta [illegible]. [illegible] obiectiones [illegible] [illegible] [illegible] sequuntur, [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] possibilibus [illegible] [illegible].

218

Obiectio 5.

[illegible] P. Ramirez disput. 8 Cap. 2° alias [illegible] a num. 32: [illegible] [illegible] possibilia: g. et [illegible] possibilibus. Phil. 9a: 10.

stadium posita, Inorum ibidem Inexorium metaphysice, quae po-
sita [illegible] ad Deum; dicitur si Deus dicitur [illegible]
non posita ad Deum, Inorum seu in [illegible] hypothesibus: ergo [illegible]
[illegible]. [illegible]: si Deus dicitur Inexorium posita cum Deo,
Inorum quod inseparabile metaphysice a Deo; dicitur [illegible]
[illegible] e Inere [illegible] hypothesibus: ergo si Deus [illegible]
[illegible] Inere inseparabile metaphysice a Deo e Inere
[illegible] obiectum, sive motivum obiective tale ad assenti-
endum ergo Dei; sed hoc Inere e Inere [illegible] in hy-
pothesibus: ergo

249 [illegible] ante [illegible]: ergo [illegible] impossibilibus [illegible]
[illegible] in medio [illegible]; nego: [illegible] in me-
dio [illegible], [illegible] et [illegible]; [illegible] ad
[illegible], [illegible] maiorem [illegible]: in [illegible] hypothesibus
[illegible]; nego: [illegible], [illegible]; [illegible], et [illegible] ma-
[illegible] debet. Ad [illegible],
nego maiorem: quia Inere inseparabile a Deo, [illegible] e [illegible]
re [illegible] e inseparabile ab obiectivo moti-
vo ad assentiendum ergo Dei, [illegible], quod ipsum insepa-
rabile [illegible] motivum [illegible] tale ad assentiendum ergo
Dei, cum tantum Deus ipse, a quo aliud motivum e in-
separabile, [illegible] obiective [illegible] movet ad [illegible]
ergo. Obiectio 2 [illegible] 3: Deus [illegible] -
ne [illegible] possibile, et Creaturas [illegible]: ergo [illegible]
[illegible] Creaturae [illegible], quae Deus
[illegible].

[illegible]

220. Ad 3um; dico semel, quod non manet eadem numero ratio movendi, quia O. [illegible] O. [illegible] ... ita ut [illegible] entitatem [illegible] art. [illegible]. Sublapsaria manifesta est; nam dato [illegible] in alio sensu, quod unum [illegible] [illegible] unde motu [illegible], et [illegible] localis [illegible] [illegible], [illegible] unde movente. [illegible] [illegible] unius, et eius [illegible], una eadem est [illegible]; si una eadem [illegible] est, quando [illegible], et creatura [illegible] creaturae [illegible], ratio obiectiva creaturarum cum una eadem [illegible] ratione obiectiva, qua Deus [illegible].

221. Dices contra: [illegible] una eadem est [illegible], [illegible] divisibilis [illegible] indivisibilis; ratio: derivatur indivisibilitas [illegible]. Licet eadem et una sit ratio, et quidem realiter indivisibilis, non inde infertur, quod obiectum motivum ipsius debeat ergo esse indivisibile realiter: nam ratio, qua plura dicimus, v.g. Petrus, et Paulus, est indivisibilis realiter, & tamen obiectum adaequatum denominationis, videlicet Petrus, et Paulus, non est indivisibile, quia realiter, dum unum adaequatum obiectum unitate communi, et realiter multiplex, sive est multiplex realiter [illegible] entitate coalescens. Imo, et eadem [illegible] alicuius entitatis respective respicere valet multiplicitatem realiter distinctam, quin multiplicitas tamen refundat in entitate respectiva mul-

[illegible] sic malitzao respicit [illegible]
[illegible], quam duplex [illegible] arguat, dari
in materialitzaone duplice [illegible], [illegible] eadem [illegible]
litas [illegible] quae dicitur malitzao, et quae [illegible] di-
citur. Sic in Casu nostro

222 Obiicio [illegible] 38.
veritas obiectiva, quae ex se [illegible] [illegible] nequit
[illegible], quam alia [illegible] [illegible], aut obiective movet,
ut alia [illegible], aut applicat intellectum, ut [illegible] aliquid;
[illegible], ita se habet veritas obiectiva Creaturarum [illegible] [illegible].
[illegible] veritas aut obiective movet ut Deus [illegible],
et sic [illegible] [illegible] in tali veritate, [illegible]
[illegible] Creaturis, aut applicat intellectum Dei ut [illegible] se
ipsum. Omnia [illegible] videntur. [illegible]: veritas obiectiva
quae [illegible] ad Deum intellectum [illegible] applicare intellectum ut
Deus aliud obiectum [illegible] [illegible] movere intellectum
Dei, ut [illegible] tale aliud obiectum; [illegible] veritas ob-
iectiva Creaturarum ad minus potest applicare intellectum Dei
ut Deus [illegible] seipsum: [illegible] et poterit obiective
movere intellectum Dei, ut Deus seipsum [illegible], et
[illegible], ut Deus seipsum [illegible] in veritate obiecti-
va Creaturarum.

223 [illegible] [illegible] [illegible], et
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliud [illegible] minus ap-
plicanti obiective [illegible], et aliud movendi obiective
[illegible]. [illegible] [illegible] obiective applicat voluntatem [illegible]
Sen-

sendi[illegible] a Deo praecipi hic, quia illud ignorat, et ni[hi]lominus ignotio Dei minime movet obiective ad Deum: quia licet veritas obiectiva creaturarum applicet intellectum ut ipse ignorat Deum, non ideo illam movet, illam movere potest, ut intellectus Deum ex tali veritate obiective moveri et determinari. Applicat unusquisque, quia cognoscat se esse potentiam in metaphysica talem intellectum, hinc esse perditum reddit, ut sic postea, quasi praedicatur in ignorantia tam Dei, quam creaturarum: non Dei prius, et creaturarum postea, neque est ignoratio, utrumque sub ratione sui.

224

Hinc fluunt duo notanda maxime: primum, quod licet quando duo sunt ignorata, si unum a Deo ignoratur, debeat aliud etiam ignorari, quod libenter fatemur; at non sequitur, quod unum debeat prius alio ignorari, sive non alio prius ignoto, quia unum sit tamen motivum ignorationis Deum, cum possit utrumque sub [illegible] et indivisibiliter ignorari, et ignotio eo utroque obiective moveri et terminari utrumque simul per utrumque. Hoc modo ignotio Dei legerit [illegible], et Dei praedeterminativi [illegible], quod sint tam potentia quaecumque Dei obiective determinant, sive determinant intellectum Dei ad ignorationem [illegible] et esse sui, ita tam veritas obiectiva creaturarum, quae ipsum Deum applicant obiective intellectum ad sendi[illegible] imaginem et sui potentia requirunt movere ad ignorationem, nisi i[gno]-

ne verte eng esse Creatr. in ne cognoscere creaturas esse quin eius sit efficient sola vites ad eas determinare.

225. Praesentit Ramirez sanctorum Patrum quem vocat Deo appellat locutione, quae melius explanatur per suas formulas, et eas appellat nos Divinas possemus nos, dari in Deo inesse creaturarum in ipso Deo, sicut negamus dari in Deo inesse Dei in creaturis, quod non faciunt, ne sequitur Ramirez, cum non aliud agamus, nisi quod faciunt, et tamen negamus negamus inesse Dei in creaturis, quam creaturarum in Deo.

Art. 9

Reliquae objectiones

226. Objectio 6 ex quodam recentiore magistro: id innotescit in alio, quod innotescit ratione alterius; sed Deus se ipsum innotescit ratione creaturarum: ergo se ipsum innotescit in creaturis. Min. prob.: quod innotescit ratione creaturarum, sine quo creaturae nequeunt innotescere; sed creaturae nequeunt innotescere sine Deo, cum sint ratione producibiles a Deo: ergo Deus se ipsum innotescit ratione creaturarum. Distinguo majorem: ratione alterius prius intellecti, concedo; non prius intellecti, nego majorem. Distinguo minorem: ratione creaturarum prius intellectarum, nego; non prius, sed subinde intellectarum, concedo. Distinguo subsumptum probationis: sine quo creaturae, ut prius intellectae, concedo; sine quo creaturae, ut subinde intellectae, nequeunt innotescere, subdistinguo

sbdo: id ratio naone [illegible] dnitaxis: Ido: dnitaxis prius ngo mang

227)

Instar sapientiam Alexandrinus [illegible], ng sic e medio tollit, vnius in alio, [illegible]. dnio [illegible] in summo; d, sec absoluto e: o. et qd in Deo n dat dnio Dei in creaturis [illegible]: Maior [illegible]. ideo [illegible] dne [illegible] in summo, quia [illegible] e [illegible] dnecio [illegible] famus [illegible] ad [illegible]; d, Deus e [illegible] dnecio [illegible], qui creaturis dicunt ad Deus: g. si dnio [illegible] e in summo, dnio erg Dei erit in creaturis. Cd si sel asserat, Deus [illegible] dnosere creaturas, et Deus tollet e medio quegenss dnio vnius in alio. Dquo mang: sic in Deus emedio tollit, Dei; Ido: sic in creatis, ngo mang, et maxe [illegible] [illegible].

228.

Stag [illegible] duas [illegible], qui nt [illegible] ut [illegible] Dei, et [illegible] creaturis n [illegible] in [illegible], dnio vnius in alio; repugnat a in Deo. In Deo repugnat, quia, ut [illegible] diximus, dnio vnius in alio e in medio prius dnio, qui dnescendi modus e dnio vnius eo [illegible], e [illegible] vt notavimus ny 202, et qui a ny. 221 [illegible] [illegible]; n vo in creatura repugnat dnio vnius in alio. Cy negs in illa [illegible] dnio vnius eo alio, negs [illegible]: quippe in crea

creata n̄ ẏplicar dno obscura, q̄ ppetua propositio, n̄ plene ob̄ generantiā; ideo licet dno fundam̄ dicat cū mō pperat. ex q̄ liq̄, Cæterū pest pponere, quali ẏplicite, virtualit, et terminū, et ita dare locū alij dnōni clarioni, et fratioñi de mō, ratione cuius dnoscat tūs n̄ fundam, et ex fundam.

229 Instat 2°. quando aliq̄d dnotat dcomitant cū alio, pest vnū sine alio dnotari, ut videre ē quando petrus dcomitant cū Paulo dnotat; atqui quando creatio dnotat, n̄ possunt dnotari, quin Deus, per ea dnoscat: q̄ tunc n̄ dcomitant creatio, et Deus dnotat; d, vnū obiū prius alio. Urget: eius ordine, quæ respervant in ea, servant in dnotaris; d, creatio, et Deus n̄ se hent dcomitant, per viā: ō neq̄ in cognoscendo. Ngo maiorē satisfaciendo: nā si Deo revellaret Trinitate, assentire, credendo Trinitate, assensus p̄ deo dcomitant dnotat tres psonas, quin vna prius alia dnoscat.

230 Ideo dico maiore: quando aliq̄d dcomitant dnotat cū alio, si vnū q̄ sit abstractū, et n̄ respectivū, pest vni, dnoi; ideo et hoc pbt exemplū dnoniū Petrus et Paulus; si n̄ sint abstracta, d, obiecta respectiva, ego mano, et ita se hent creatio et Deus, Pater et Filius &c. Ad urgere respondeo l° retorsione, et supposita maiori, oppone

re minor, quia creaturae in suo esse sunt posteriores Deo, et non possunt esse priores: ergo eodem modo, et non poterunt esse pares Deo, ac proinde, nec Deus po- terit Deum in creaturis, tanquam in medio prius co- gnito, quod est contra adversarios. Hic Respondemus nostram majorem veram undequaque, et manifeste falsam.

231 Ob-
jectio 2a eo Pater Marin disput. 4 art. 23. Deus se videre in creaturis est creaturas objective deberent, et verificare per positionem Dei, qua Deus se intelligit: sed creaturae deberent objective, et verificant per positionem Dei qua Deus se intelligit: ergo Deus se in creaturis intelligit. Major probatur: creaturae deberent objective, et verificant sine praesuppositione Dei: creaturae enim inseparabiles a Deo sunt, et dependentes a Deo, quia Deus per sui praesuppositionem, et per omnem perfectionem, et praesentiam fundat ideo. Cum ergo intelligit Deus seipsum, deserit: ergo creaturae deberent objective &c. Distinguo majorem: est creaturas objective, et vice deberent, et verificant per positionem Dei Deo: est creaturas objective, quin vice deberent nego majorem.

232 Distinguo minorem: quia creaturae deberent objective, et vice, nego: et non vice, concedo minorem, et nego consequentiam. Ad minoris probationem, distinguo majorem creaturae objective et vice deberent, et verificant sine positione Dei, nego: non vice, quia in Verbo ipsius Dei 2.

Idemanus, et Deum fanus tale p. p.o ... Ido maius.
Hinc n. licet inferre, Creatas ... in Deo: absoc
ngas opus erat qd D.s esset medius prius ..., quas
Creans, et qd unicè obrie moveret ad tale ...
nis ..., et qd Creans ... Deus,
ut obm pure ..., qua ... falsa sit.
Nec licet inferre, Deus ... in Creaturis; quia ...
nec sit medius prius ..., quas Deus, nec ...
ce movent.

233 Obho 8 ... eodem n.o 25: ..., qua
D.s ... Creaturas in ... e ... praesentiva: ...
se ... in Creaturis. Pbt ...: Deus se ... in
creans è ... , quae ... aliqua tendens
... Creaturas in recto, et Deus in obliquo; ...
... praesentiva, qua D.s ... creaturas ...
... et ... in creans. Mi: ...: talis ...
praesentiva è ... : Creans sent ... de-
pendens à Deo, sunt à Deo, sunt ... in
Deo; ... Ius aliqua ... tendens ...
cunt Creaturas in recto, et Deus in obliquo: ...
praesentiva &c.

239 Ido ..., et ... Ad ...
data maius ... explicatione premissa n.o 20, ...
minor, et maius ... : talis ... praesentiva
è ... generis ... grammaticales, quibus
... ; Ido: generis ... , quas talis ... possidet
in

in Deo interni ex ratione. Si admodum, quoties dicimus in Deo internas diversarum, nomine in-
venientes terminos tendentes ad creaturas, tamquam ad
rectum, et ad Deum tamquam ad obliquum, id, quod est, sumuntur
in recto, ut probavimus ante 2o. Non ideo in-
ferimus, quod nos exprimamus unum eorum obiectum, nempe
creaturas, in recto, et aliud, scilicet eum in obliquo.
Caeterum imperfecte, et improprie explicationes nostras, quibus
ad instar nostrarum terminorum imperfectarum solemus
explicare Dei terminos summe distantes a nostris,
non debent esse norma, qua metiamur, quod intelligi-
nabile, et nobis incomprehensibile.

231

Addo: non multoties idem obiectum variis explicationibus iam exponere in
recto, iam in obliquo. Exempla: <u>Pater et Filius, et
Verbum dicunt spirationem: Pater dicit spirationem ad Fi-
lium: Filius dicit spirationem ad Patrem: dicit spirationem in-
ter Patrem et Filium</u>, ex quibus 1a Patrem et Filium
attingit in recto, et spirationem in obliquo, 2a tan-
tum Patrem in recto, spirationem vero, et Filium in obliquo:
3a Filium explicat in recto, spirationem et Patrem in
obliquo. 4a unice attingit in recto spirationem, Pa-
trem, et Filium in obliquo. Ideo regula unica ad
colligendum, quando obiectum sub genere vocis grammati-
calis, ob quatenus expresse obliqui attingit in recto
erit assignare, quando eorum obiectum sit nomen dicendi,
nis

ns, et determinans, quod si obiecta in Sitnostra, et determinans Dnostris, d. purè trans, hoc erit attractum in obliquo
236 quod
Deus oia obiecta, quod Dicere attingat, tamquam obiectum trans, et nullatenus quasi obiectum pure trans eo dicens omnis. 150. Ideo Deus oia attingit in recto, nullatenus in obliquo. Hac fundatur omnis: nam ex hoc actu simplicissimo ad quemque extendens Dnostris se habet Deus intensius perfectissimus, pro perfectissimus, imbibens in suo conceptu rationes specie intelligibilis propriè, et additative cuiuscumque obiecti Dnoscendi, vero rationes habitualiter, virtualiter ... tandi. Ve ergo hoc obiectum Dnoscibile tamquam terminus Dnoscibili Deus, et vi obiectum intensius in ee per ... Dnoscitive. Cum obiectum, cum egredit Deus Dno, id quasi egredit ab intra, evadit perfectissimè, et perfectè simplicissimo oia sub in recto Dnoscens, et nihil in obliquo: quippe hoc redderet quandam tarditatem, et imperfectionem Dni intensius semper ab ipso amovendam.

Art. 5
Deus Dnoscit creaturas in seipsis

237 Ita B. D. Scotus in Sententiis, Suarez D. in 1. disp. 35, quaest. 1. § adista cum multis Scholasticis, quos imitatur Ponius disput. 5, num. 19. Adde Okamum, Gabrielem, et alios antiquos, ita hoc-

Thomas frequentissime, quibus subscribit Gonet, ubi sup. num. 26 asserens, hanc quaestionem maxime fundamentalem esse: eo quod ea siquidem tanquam eo praecipuo fundamento defenditur positio, vel destruitur scientiae mediae. Posteaque num. 33 testes invocat eruditos Lectores, ut videant, quam altas radices Doctrina Thomistarum egerit. Hoc vero ita ipsa minima Scripto elucidabit. Sunt nostri D. D. e domesticis discipulis licet omnes conveniant in eo, quod Deus non in Decretis, aut aliqua ratione cognoscit futura conditionata libera in se ipsis per scientiam mediam, ast loquendo de creaturis possibilibus, et etiam de existentibus, aliqui tenent, Deum etiam has cognoscere in se ipsis: alij autem negant eo, quod cum hae creaturae cognoscantur in Deo, non est cur formaliter etiam ratione earundem creaturarum in se ipsis.

238 D. Thomas

Et eo Divus Thoma 1a pt. quaest. 14 art. 10 ad 4. dicente, quod cognoscere aliquid per aliud tantum est imperfectae cognitionis, si illud sit cognoscibile per se: inde deducit, quod cum malum non sit cognoscibile per se, sed per bonum creatum, cui opponitur, ideo non est cognitio divina imperfecta, licet cognoscat malum per bonum oppositum. Modo sic: sed bonum creatum, cui malum opponitur, est aliqua creatura: ergo aliqua creatura cognoscitur a Deo per se ipsam, sive in se ipsa. Confirmatur eo quaest. 20 art. 2 ad 2 ibi: Licet creaturae ab aeterno non fuerint

nisi in illo, tamen in se, qd. ab æterno in illo fuerunt ab æterno Deus decrevit in propriis naturis, creaturas repræsentavit, sive ex rerum similitudine rerum, quæ in nobis sunt, decernimus ipsas in se ipsis existentes: ergo Deus potest intueri res existentes in Deo decrevit creaturas in se ipsis, sive in naturis propriis.

239

Obs. 2 ratione fundatum: Deus ut potest in ipsis decernentibus debet decernere quod decernibile est, et omni modo, quo decernibile est sine sui imperfectione decernentis; de creaturæ decernibiles sunt in se ipsis, et sine imperfectione decernentis: ergo. Sic Deus debet eas decernere. Maior subsumens in sacramento patens. Minor qd. [illegible] evidens est: nam cum creaturæ ab aliis creaturis, v. g. ab Angelo decernant in se ipsis, debent eas esse decernibiles in se ipsis: bene ergo valet deductio de actu ad posse. Tota igitur quæstionis difficultas sita est in 2a minoris parte, scilicet, quod talis modus decernendi creaturas in se ipsis sit absque decernentis imperfectione, et subinde absque Dei iactura.

240

Istius veritatem multifariam probo. 1o ex solutione argumentorum decernentium tale decretum fore imperfectum, ut ex dicendis constabit. 2o ex dictis: cum ergo, ut constat anno 195 in Deo non invenitur decretum omnino in alio, et, ut constabit anno 201, nec decretum universale in alio, et consequenter, cum Deus debeat decernere quod decernibile est ex [illegible], et

Sane

sare n̄ tenere 2um esse convenientem, d. 2um esse propriam creaturarum ex dictis ante. 123, colligitur, Deum debere cognoscere creaturas in seipso: quippe Deo n̄ alius modus cognoscendi eas superest. 3. quia, ut diximus tract. 3 cum scholasticis, scholasticis Deus, sub medio cognoscit determinationes liberas ordinate futuras in seipso, et n̄ videtur cur hic aliud dicendum quo circa, et illa veritates determinationes liberi, d. quia Deus cognoscit eo modo, quo cognoscit, est sine imperfectione cognoscentis: ergo modus cognoscendi creaturas in seipso est sine imperfectione cognoscentis.

221 4, et specialius: si ergo cognitio non repugnaret modus cognoscendi creaturas in seipso, deviet eo ergo dato divina cognitio dependeret a creaturis, vel a creaturis specificaret, et utraque repugnant, d. ergo responsio stabilita invalida est: ergo in Deo admittendus est modus cognoscendi creaturas in seipso. Illa continet duo capita, ad quae revocantur fere omnes objectiones, et responsiones. Illud ergo impugnando tum caput dependentiae tam sorte essentia divina, vel ipsa metaphysice cognoscit suos possibiles, sicut scientia divina possibilium in seipso cognoscit creaturas possibiles non supposita quo data, petere a ratione: vel ipsa dependet a possibilibus, vel n̄? si 2um: ergo sicut ipsa licet cognoscat possibiles n̄ dependet ab ipsis, sic scientia divina possibilium in seipso, licet cognoscat creaturas ab ipsis dependebit, minime.

222 si 1um? bene: ergo sicut in convenientibus n̄ est, quod summa ipsa perfectio dependeat tamquam a puro termino a possibilibus, cur inconveniens dabit in eo, quod scientia dependens sit a possibilibus? Itaque disparitas constitit in eo quod ipsa res-

[illegible] polos [illegible] abunde [illegible]
[illegible] Christi, et [illegible]
[illegible] immutabilis [illegible] Christi [illegible]
[illegible], a quo [illegible] et [illegible]
[illegible]. Verbo: [illegible]
[illegible] modo, sive [illegible]
[illegible]

223. Ut vides, [illegible] caput
[illegible] significant, ad caput [illegible]
[illegible] modus [illegible] creaturae
in [illegible] est, [illegible]
[illegible] a creaturis [illegible]
[illegible] creatis [illegible]
[illegible] et a [illegible], atque [illegible]
[illegible] in [illegible]
[illegible] et [illegible], quo [illegible]
[illegible] caput
[illegible]
[illegible]
[illegible]

224. [illegible] est, quia [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] vita [illegible] vit [illegible]
esset [illegible] specificandi, qui [illegible] verum ut [illegible]

re ista esse Dna. ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Creatas [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] a [illegible]
[illegible] natum, [illegible] [illegible] Dna. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

225 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] resultet [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] exspectabamus. Secundo, quia
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Dna. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] admitti [illegible]
[illegible]: [illegible] admitti debet [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] creabilia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] Dna. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], bene
arguatur [illegible] [illegible] et sub hac [illegible],
[illegible] Dna. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

226 [illegible] [illegible] creat. [illegible]
[illegible] creaturas creabiles [illegible] [illegible]: [illegible]
Dei [illegible] creaturas [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ostendo: [illegible] creat-
[illegible]

va Dei, quatenus ē potentia [illegible] Creaturas, eo
modo eas respicit, ut Creabiles, quo easque attin-
git, ut Creatas, quando actu eas Creat; atqui quo modo
actu eas Creat attingit ut Creatas in seipsis quas-
que Creat in se ipso, alias prius se ipsis Crea-
ret: ergo quo eas respiciat, ut creabiles, eas respiciat,
ut Creabiles in se ipsis. Sic virtus creativa citra
absurdi respiciat Creaturas in se ipsis, quo voluntatem
Dei temporalis movent circa res Angelus, tenden-
tes, ergo à parte extendi ad Creaturas in seipsis.
Dat Ur-
gens dicta: res cognoscit, ut in se ē perfectissi-
mus, et summa Claritate e, res cognoscit in se, et
per se, ita, ut Dno veritas veritatem rerum quas co-
gnoscit; d. cognoscibilia extra Deum, ut. Creans ita
à Deo dno sunt i. e. cognoscunt in se, et per
se a Deo, Subinde ergo Dno bona tenet ad
Creaturas in se ipsis, et per se ipsas. Maior pro-
ma e ideo ergo Angelus cognoscit Creaturas ali-
quas in se ipsis, quia eas cognoscit perfectissi-
mas earum, ut sunt in se, magna Cla-
ritate. Min. prob. in his Deus cognoscit Crea-
turas ut sunt in se, et non ad instar alterius obi.
Rursus cognoscit Claritate summa, ut Certum
e. Sanda eas cognoscit perfectissimas Crea-
turarum: ergo cognoscibilia extra Deum &c.

Dl.

228. Ultima pars antecedentis, in qua Scotus defenditur, probatur, quod creaturae nec potestate nec per species a creaturis immissas producant visionem Dei, nisi quod creaturae non videantur a Deo per species expressas. Patet evidenter in Scotorum [?] sententia [?] Angelos videre plures creaturas per species expressas et inseparabiles [?], nec creaturae potestate nec per species ab ipsis immissas producunt Angelicas visiones. Ergo stat, quod Deus per species expressas videat [?] creaturas, et quod creaturae nec potestate nec per species immissas a creaturis producant visionem Dei. Respondebis, paritatem nullam esse: nam licet creaturae nec potestate nec per species immissas ab ipsis producant visionem Angelicam, at Deus infundit eis species expressas, quas creaturae deberent mittere ad intellectum Angeli, ut ipse videret creaturas. Vero per species expressas, quod non dicit [?] in visione divina, cum nec creaturae potestate nec per species ab ipsis immissas, nec a Deo infusas videant [?]: ergo paritas nulla. Ita:

229

Licet verum sit totum responsum, ceterum visio intellectus [?] caret speciebus expressis creaturarum, sive species distant in essentia divina, quae est perfectissima [illegible] omnium species intelligibiles, ut asserit Doctor [?] noster [?] Scoti [?] opinionem, sive distant in ipso intellectu divino perfectissimo, quia ipse ipsum est talis species, sive [illegible]

neque est ad operandum Dominum Clarissi-
mum, praesentiaque, et obtutum, ut S. in Se: o. li-
cet species ducerent ad Angelum Dominum, nec etiam Crea-
tura, quae Dominum [illegible], nec a Creata mutatur, nec a Deo im-
pendatur hoc non tollit, quominus sit species ex-
pressio Creaturae, hoc est, species determinans ad Domi-
num creaturam, ut est in se, et clariorem, qua Crea-
tura ab alia quacumque discernitur.

250 Hoc, quibus nullis
non movent lapides, utrasque dicas quaestiones longe
pertas fuerint, dum in eis, quominus ut [illegible]
spiravit ad emolendum dominii suarum praenotio-
num, et de creaturarum praedeterminationibus in praesentiarum
masculat, ut [illegible] Inosere [illegible] Patrum
clenchum quorum meminimus 128. et fundamentum adducimus.
13, quod a quod ad speciem [illegible] opinionem ipsum
nostri Hoc, dum pro [illegible] procedere videntur. Obid[illegible]
mus, quod illae auctoritates non docent Deum non habere
suique de creaturis Dominum esse proprias creaturarum, nec suique
Creaturarum di [illegible], dum tantum negant, Deum habere
suique Creaturarum, acceptam, et factam a creaturis, quod
species a creaturis immissas: quippe Deus ipse
suique a se, et per se perfectissime habet eaque ad
Creaturas in seipsis dinoscendum extendit.

251, Nec
mirenda est auctoritas Angeli Magi [illegible] pt. 99.

ll, art. 8 ipsum Deum nos fore intu-
bradenus, audiat: ad sciendum qualiter alia
a se cernit, considerandum est, quod dupliciter alia
cernit: uno modo in speculo, alio modo in
altero. In speculo quidem cernit aliquid
quando cernit per speciem propriam adaequatam
ipsi cernibili: sicut cum oculus videt solem
per speciem solis: in alio autem videt, quod videt
per speciem alterius: sicut cum partem videt in to-
to per speciem totius, et cum solem videt in spe-
culo per speciem speculi, et quocumque alio
modo intuetur aliquid in alio videtur. Itaque
B. Thomas, eo cum ubique loquitur, quod quan-
doque ipse, et alii patres per os suum loquen-
tes negant, se nosse videntes Deum creaturas
creaturas in seipso, sumendo S. [illegible]
Angelicus de cognitione habita per speciem pro-
priam adaequatam creaturarum, et a creaturis immis-
sam, pertinenti ab solis speciebus ad omnes,
ut, quando oculus videt solem per speciem
solis, in quo sensu non viderit Deum, et quilibet
Catholicus inficiabit cognitionem Deum creatu-
ram in se ipso: at in sensu, in quo talem co-
gnitionem admittimus, nec B. Thomas, nec alius
ex patribus eam oppugnat.

Art. 6.

Objectiones cum solutionibus

252 In nostra sententia, et praecipue in solutione data num. 250 occurrit videre nunc sibi invicem pugnare ... Nam 84: Patres asserunt, Deum non cognoscere creaturas in seipsis immediate, sed extra seipsum, quia illas cognoscit in seipso: ergo non soli intendunt docere, quod Deus non cognoscit creaturas in seipsis, quia non accipit species à rebus; sed etiam, quia eas cognoscit in sua essentia, tanquam in medio prius cognito. Sed hoc falsum est, quod patres doceant, Deum non cognoscere creaturas in seipsis immediate, sed extra seipsum: nullibi enim Patres Deo negant cognitionem immediatam creaturarum, ideo ipso modo ... ta sensu ... relato num. 251, quatenus cognoscere creaturas in seipsis sit eas cognoscere per species impressas à creaturis immissas et cognoscere creaturas in seipso, sit cognoscere non per tales species, sed per species in creatas, et etiam illa ... sub eadem ... ... supra citata num. 195: Deus nihil cognoscit in se ipso tanquam in medio prius cognito.

253. Invenit 2: ... Patres Deo negant cognitionem creaturarum in seipsis aliquid speciale cedunt Deo, quod non cedunt ulli creaturae

re dy Inovit; atqui Ignorare creatas, et non
Species immissas à creantis, quae Ignorant, non
est quod Specialem Dei, quod non repugnaverit
in aliqua creatura, in Angelo v.g. qui etsi
Ignorat creatas, et non per species à creante im-
missas: quod aliud erit, quod Patres Deo Speci-
aliter tribuunt: quod erit, quod Deus omnia Ignorat in
seipso, et non extrinsece in ipso extrinsece
Ignoscat. Omnia Deo per unum dici quia An-
gelus non Ignorat quod Incurtile est per species
per omnia identitatis cum ipso Angelo, cum Ange-
lo infundat plures species rerum realiter distinctas ab
Angelo, non ita in Deo.

259 Inveniet 3: Si exposito
nostra auctoritati patrum data teneret, Augustinus
perprerent probat, quod Deus non Ignorat creaturas
immediate, sive in seipsis, id, Iocchere ab-
sony est quod nostra solutione. Ibid maior: Si
expositio teneret, D. Thomas probat, Deus non Ignora-
re creaturas immediate, et in seipsis, quia non
Ignoreret illas per species a rebus acceptas
id, hic Calis pertinens est ad probandum, quod Deus
non Ignorat, creaturas immediate, et in seipsis. Pat-
tet: nam aliquando Ignitio immediata stat habita
per species à rebus acceptas, ut quando imme-
diate videmus parietem, per habitam speciem impres-
sa

sa à paniete, et aliquando mediate dicitur obiectiva,
praehabita specie, in abstractiva; de ab Deo
infusa; ut quando Angelus mediate dicitur cognoscere
per Deum: o. Sententia nostra opposito subscribit, et
respondet 3° Stegore

255 Pro Deo, ratione Dist. oppositam
tenemus cum Poncio, ponentes hanc hypothesin
potentie ordinatae; 1° supponimus cum
quod B. Aliqui per Deum videre creaturas immediate,
in se ipsis, sive in propriis: fatemur tamen declarare
repetere, deinde Deum videre creaturas ipsas,
de in se ipsis, sed etiam videre creaturas per
species impressas a creaturis immissas, de quibus ut
declaravimus num. 251, quod bene stat cum eo, quod
Deus videat immediate primo, et in se ipsis creaturas
creatas, in qua praesente Deo tradimus. Nego 2.
Supponimus ponimus, quod Deus videat immediate creaturas. Nego 3. Supponimus: Angelus immediate, ut ait Poncius, de immediate cognoscit Deum.

256 Investigo 4: cognoscit aliquid immediate et cognoscit in se ipso, de Suarez absolute negat creaturas ab Deo cognosci in se ipsis: o. negat creaturas cognosci immediate ab Deo. Data maior docemus: ab Deo cognosci in se ipsis, idem est species ab ipsis immissas, Deo cognosci in se ipsis, id est cognosci immediate, et sine medio quocumque modo; ergo immediate

ergo

re; id neg. in B. s. nentis ny ... venit.

257 Investis:

eo ipso, qd Deus dnotat Creaturas per Speciem ... a creaturis, qd idensificatus cum Deo, non dnotat immediate Creaturas, sed mediate in Specie increata; atqui in nota B. ... Deus dnotat Creaturas non per species immissas, sed per Speciem increatam: ergo non dnotat creaturas immediate, sed mediate in Specie increata. Neg. maior. Aliud est, qd Deus dnotat creaturas in Specie increata prius ... et aliud per Speciem increatam. ... cedimus. ... quia ... mediatas ... liber dnotabilis. Dcedimus ... id ... ponit cum dnone immediata obti. Sicenos immediate dnotamus obiectum, et nihilominus dnotamus per Speciem, hoc est, dnurrente Specie eo ipso ... operante ... dnone, quid dnurrens minime tollit immediationem ... dnonis: Sicut dnurrens habitus cum ... voluntate ad amorem dponit cum eo, qd amor sit immediatus obti, qd ... mus.

258 Investis 6 a

nn. 56, eomodo Creaturas dnoscuntur a Deo in ... ipso ab ipso repraesentantur, sed non repraesentant ab ipso ..., et immediate; sed mediate, et in alio, nimirum in essentia Divina: ergo creaturae non dnoscunt a Deo in se ipsis, et immediate. ...

prob.: essentia Divina non repraesentat immediate creaturas, de
primus Deum, et postea creaturas: ergo creaturae non repraesen-
tantur per essentiam Divinam majori modo minore, et ergo ergo, quod
essentia Divina sit falso species intelligibilis, cum intellectus
ipse perfectissimus, perfectissimus quod sit falso species
intelligibilis duos, ut dictum est supra. Item et ipse
medio perfectissima summe via summe et unice perfectis-
sima perfectissime praesendat, quin unus sit Divinus proximus
actu, et subinde neque essentia prius quam creaturas,
nec secus prius quam Deum, vel Divina essentia, ut dictat
a num. 195.

259 Immediate Deus et unitas per solidatam:
in Augustinus: ex objecto, et potentia producitur noti-
tia, et ideo receptum est in Theologia quod essentia Divina
se habet, ut species intelligibilis in intellectu beato-
rum, ut si dicant essentia Divina et etiam creaturae,
intellectus Divinus non est se ipso species intelligibi-
lis, de se habet, ut potentia; essentia vero, ut species in-
telligibilis. Divus Augustinus loquitur de potentia, et
notitia creata; non de increata, alias notitia, vel
Divina esset vere producta, et producta ab objecto, et
a potentia, quod nemo non novit. Ad id quod additur de in-
tellectu beatorum respondeo, illa Theologia Thomistarum
non reliquorum, quin independenter ab essentia Divina be-
ati gaudeant proprio lumine, ut visione beati-
ficam operentur.

In-

260. Instabis 8º: ex instar Dei Ipsi convenit Divina
voluntas sine previa ratione: ergo instar Dei intellec-
tus sine previa specie intelligibili. Respondeo ante
omnia illud axioma, quod in Theologia obtinet:
nihil volitum, quin precognitum, deinde Nego: sine
previa specie intelligibili distincta ab intellectu perfectissi-
mo, nego: indistincta; Concedo. Non negamus, debere
precedere speciem ad Dei intellectionem, et admitta-
mus tale precedens: dicimus vero quod species donatur
esse distincta ab ipso intellectu perfectissimo.
261 Instabis 9º, et
instat, 3io: Si creaturae repraesentarent immediate per
speciem intelligibilem, creaturae convenirent cum Dei
specie in gradu immaterialitatis: species Dei est spi-
ritualis. Atqui creaturae 12 etc. 2 debitus debent
convenire in gradu immaterialitatis: atqui creaturae
nequeunt convenire cum specie increata in suo
in gradu immaterialitatis: ergo creaturae non repre-
sentant immediate per speciem intelligibilem increatam in
qua eorum cognitio consistat. Respondeo probando: gradus Dei im-
materialitatis est exclusivus omnis potentialitatis, est actus
purissimus, et gradus immaterialitatis creatu-
rarum non est actus purissimus: ergo nequeunt crea-
turae convenire cum specie increata in gradu imma-
terialitatis: 2º Si creaturae convenirent cum specie
increata in gradu immaterialitatis representaret crea-
turas

87 [151]

nas ratione similitudinis, quia species est creatura, et nulla species creata potest esse similis ipsius Creatoris, et Creatoris representiva etc.

262 Ad nostra argumenta, nego ... intelligibili: ... ipsius materialitatis, ergo obiectum et species debent convenire, sed ... falsa evidenter ... quia species spirituales, quae non conveniunt cum corporibus in ratione ... immaterialitatis ... ratione ... maior: in specie, quia ... substantia ... nec species ... accidens et aequalis cum accidentalitate, quia hoc ... species spiritualis ... illa tolerabilis ... proportione, quae ... similitudinis ... Sic ... obiecti creati representari per speciem increatam ... speciem ... representabile ... species representaret illa obiecta.

263 Ad ... ne ... D. T. ... quaest. 12, art. 2, ubi a ... species

speciei creatura adaere repararet Dei, quia talis species deberet esse similitudo perfecta Dei: atqui
nulla creatura potest esse perfecta similitudo Dei, quia
[illegible] [illegible] [illegible] finitum: at licet spe-
cies creata pro [illegible] perfectione non valet repara-
re Dei, cum species tamen [illegible] [illegible], quo
[illegible], non potest reparare [illegible] creata [illegible]
ad aequalitatem, et superabundanter? At satis-
factio Christi Dei, licet sit [illegible] debito peccati,
satisfecit nihilominus pro peccato, non ex aequalita-
te excludente magis et minus, sed ex aequa-
litate admittente minus esse peccatum, et admi-
ttente magis esse satisfactionem, ea propter sa-
tisfactio Christi superabundans fuit.

260 [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] explanan-
dum [illegible]. Ad 2a dicimus [illegible] rationem
[illegible] intentionalis, quia creata [illegible] Dei [illegible]
[illegible] similitudinis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] potest [illegible]
[illegible] in humano [illegible], species creata, et
creatura [illegible] in gradu [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] quaedam [illegible] repara[illegible],
et species reproba[illegible] quae [illegible] admittit [illegible]
[illegible] species [illegible] creata. Sic solet expla-
nari argumentum, quod tenuimus num. 176, [illegible] [illegible]

l, Opa Dmo [illegible] creare Dare Creaturas [illegible]
[illegible], itaque [illegible] finale, [illegible] a Crea
[illegible] Dei [illegible], quae solum e [illegible]. 177.
et abundantiam [illegible]. 263. [illegible]
[illegible] Opera [illegible] modo ad [illegible]
[illegible] illud [illegible] eo [illegible]

265 [illegible]

10: obm finale, [illegible] Dni [illegible] deberet [illegible]
[illegible] sit [illegible], [illegible] actualissi-
[illegible], sicut Opa Dmo: e neque[illegible] obm finale[illegible]
[illegible] Dni [illegible] et [illegible] nequit Creaturas [illegible]
[illegible] 1°. [illegible] creare [illegible] obm finale [illegible]
[illegible] ([illegible]) Dni [illegible] ob-
[illegible] finale [illegible], [illegible] Dni [illegible]
[illegible] 2°. [illegible] creare [illegible] finale Dni [illegible]
[illegible] et [illegible] Dni
[illegible] Theolo-
gia [illegible], et [illegible] sunt [illegible] theologi-
[illegible], debent [illegible] obm [illegible] et [illegible]
[illegible] creat[illegible] possunt: et a [illegible] Scientia
[illegible] obm [illegible] obm finale.

266 [illegible]

a ad obm [illegible] Dni [illegible] ob-
[illegible] Dni [illegible], et [illegible] veri-
tate [illegible] sit, [illegible]
[illegible], ac Opa Dna. Ad [illegible] 20
Dni

nus 3. Nã Theologia utiq[ue] habet p[ro] obj[ec]to f[orm]ali q[uo]d
creatu[m] videlicet veritate[m] revelata[m]: p[ro] hoc q[uo]d the-
ologia assentiat alicui obj[ec]to p[ro]pt[er] veritate[m] a Deo
revelata[m], r[ati]o gaudet suo obj[ec]to f[orm]ali, ut notavimus
in m[ateri]a de p[raedicto] [illegible] ... Ad 2m Ita manu[s] ... :
in m[ateri]a de fide dic[tum], revelat[i]one[m] D[iv]i[n]a[m], que e[st]
q[uo]d creatu[m] e[ss]e sp[eci]ale obj[ectu]m f[orm]ale d[ivi]n[a]e fidei, et [illegible]
cum valet de spe: falsu[m] e[st] q[uo]d tales virtutes n[on]
h[abe]nt creatu[m] h[ab]ere t[anqua]m obj[ectu]m f[orm]ale

26.

Sed q[ua]eres om[n]ino,
q[uo]d nec Theologia, nec virtutes Theologales e[tia]m, q[uae] s[un]t
facultates de Deo, et circa Deu[m], ut e[tia]m nomen ea[rum]
p[ro]p[ri]e fert, possint h[ab]ere q[uo]d creatu[m] t[anqua]m obj[ectu]m f[orm]ale,
cum scia Dei de creaturis n[on] potest h[ab]ere creatu-
ra[m] p[ro] obj[ec]to f[orm]ali?? R[espon]d[e]o: Si scientia D[iv]i[n]a n[on] pos-
sit h[ab]ere obj[ectu]m f[orm]ale creatu[m], Theologia e[ti]a[m], et vir-
tutes fidei, q[uae] sunt principia d[ivi]n[a]e su[a]e, pote-
runt h[ab]ere obj[ectu]m f[orm]ale creatu[m], sicut scia q[u]a[m] cu-
ius principio [illegible]. Ita: plures virtutes morales e[tia]m
[illegible] principio d[ivi]n[a]e su[a]e, [illegible], e[tia]m nimis,
q[uae] [illegible] in operatione [illegible], et n[ihi]l o[mn]ino
[illegible] p[ro] obj[ec]to f[orm]ali q[uo]d creatu[m] extra scia[m] Dei, et
[illegible] respiciant t[anqua]m obj[ectu]m f[orm]ale aliq[uo]d increatu[m]
[illegible] [illegible]. Ratio o[mn]i[u]m e[st]: quia virtutes n[on]
sunt principia p[er]fecta su[a]e [illegible], [illegible] p[er]fecta. Ha-
bitus Theologales fidei e[ti]a[m] principio su[a]e [illegible]

ut respicit quod Deum, virtus moralis tenet principaliter Deum, et prout respicientem quod creaturam. At vero virtus intellectualis [illegible] respiciens Deum sub [illegible], et [illegible] tenet principaliter [illegible], prout respiciens Deum et creaturam.

268 Inveniri [illegible] ita ut subveniat creatura tum [illegible] Deum sicut creata bonitas in Dei voluntate; ergo creata bonitas nequit esse obiectum finale Dei voluntatis, [illegible] subveniat creata bonitatis [illegible] magis nec minus in ista devotione divina posse Deum amare creaturas [illegible] propter ipsas, immo et Deum propter creaturas. Si a[illegible] propter ipsas [illegible] adhaerere, nec magis, dando [illegible] rationes illas, quibus Theologi [illegible] non posse Deum amare creaturas propter se ipsas: quippe tunc creaturae finis, propter quem Deus operaretur, quod absurdum videtur, [illegible] absurdum [illegible] inveniri in dilectione creaturarum Scripturae.

269\. Huc trahi poterat illud propter [illegible] inexpugnabile argumentum, nimirum: ens imaginarium nequit dependere a minus rationis; at [illegible] divina Scientia est ens imaginarium, quia potentia; ergo nequit dependere a potentia. [illegible] divina Scientia ratione potentiam [illegible], ab ipsis dependeret: nequit ergo dependere [illegible] in Scripturis. Dixi: trahi poterat, quia non [illegible] paginas replere argumentis [illegible] multotiesque repetitis [illegible] hoc argumento ego in medio, [illegible] disputabo [illegible]

ne metas oppositas potius ... in ... latis deinde fuit ... admonendi ... ut videre est ... num. 562. ... transversa num. 220.

220 ... solutione difficultatis ... et ... ostendendo ... subsistere, quod ... dependerat ... metaphysice ... hoc ... minime ... unitas ... ut dependere ... alterius ... dependeret ... dante ... et ... creata ... ut ... neque ut ... neque ut ... rationis.

Art. 7.

... in ... obs. ... dis.

221 ... de qua adnu...
193 ... in memoriam revocanda ... dum num. 181, ... discrimine ... unius rationis, et unius ... quibus ...

libris [illegible] ad S. T. hic [illegible] art [illegible]
[illegible] ibi: discursus talis e praedicatis denotandis
notis, inde manifestus e, quod quo [illegible] ad-
[illegible] 2is, et [illegible] 2is [illegible] in [illegible]

[illegible] S. Th. de hac discursus [illegible]
aliamque ait, quod hic discursus [illegible] non pert.
eo qua auctoritate hic discursus [illegible] unius
[illegible] eo modo, quo e talis [illegible] in discur-
sus [illegible] procedens de obiecto noto ad obiec-
tum [illegible] distincta perceptionis Angelus [illegible] Deo n
[illegible] discursus [illegible] et processus intentionalis
[illegible] ad ignotum: e. [illegible] valet [illegible]
[illegible]

222 [illegible] 2. a Recore: videtur [illegible]
[illegible] quia aliquando [illegible]
[illegible] ille [illegible]
[illegible] ille [illegible]
[illegible] discurrere [illegible] subito in [illegible]
[illegible] cundem [illegible] pert [illegible]
[illegible] nec [illegible] similarly
[illegible] talis modus [illegible]
[illegible] de nota in nota,
[illegible] et [illegible]
[illegible] reget [illegible] modo [illegible]

223 [illegible] explicat, [illegible] in [illegible]
[illegible] ille [illegible] quod omne [illegible]

Sed

d. in Sig. in quo datur decretum concursus divini a Deo in eodem Sig. dat. qd obiective decernat ad decretum ... quippe Prius decreti decernens ... quin debeat ad decretum ... sub determinat simul, ut revera debeat ... decretum praeceder. Sig. ... Deus neque ... tali modo decernere.

224 Minor prob. 3. implicat concursum ... decretum obiectivum Sig., et ... Sig., in quo, et a quo obiective est decretum ... a Deo; at qui in Sig., et ... in quo, et a quo fundatur decretum ... a Deo, in eodem, et ... est ... decretorum ... Deus neque ... Minor ... in Sig., in quo Deus ... decretum ... concursu, ... decreti praesentis ... tali; ... Sig., in quo Deus ... praesentis ... decreti concursus ... est ... a Deo, ... decernendi.

225 Minor prob. 4. dilatio decreti ... ad ... per ... penetrare ... decreti concursus ... insufficientiam decernentis ad decretum ... per ... decretum. Minor ... quia ... praesentis, et ... prompta, ... ac ... fundatur decretum ... praecedens ... determinare decretum ... ipse

ipse tunc obiectum praesentialiter ... transcen-
dens ... debent ... existentiam ... determinatum ...
... a ... species ... sic ...
poterunt ... praesentialiter ...

226 ... fundamentum

... praesentialiter ... non fallacem ... deber
... existentiam ... apprehenditur ... fallaciter ...
... quando ... veritate praemissarum,
et fundamentum ... in veritate praemissarum apparet veri-
tas ... apparet? ... integrum ... apparet ... ad
ostendendum ... veritatem praemissarum osten-
... ratio veritatis ... et ita ... manebit in-
tegra necessitas ... ad ostendendum obiectum, necessi-
tate qua ... eius necessitate qua ... quod fal-
sum ... et ... Si ... quod veritas prae-
missarum minime ... ad ostendendum obiectum.

227 ...

... Ad ... quod ... veritate
praemissarum, et fundamentum ... debemus ...
... virtualiter, formaliter, apprehensive veri-
tatem ..., ... quo fundamentum ... modus ...
perfectus ... veritatem ..., et ... dat locum in-
tellectui ..., ut procedat a veritate praemissarum, et fun-
damentum ... ad ... modo ... veritatem ... et
... Ceterum ... repugnat talis
modus ... perfectus ... et tunc ... debet

~~[illegible] ... fundar [illegible] ... [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

228 ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ pro mysteriis e Dno annuit ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
tur vnius ex alt. Data non dquo m... n[on] ...
cere bus, ly clare ly 9fuse; 2do: detrate clare, theor.
claritate quatus Incar[nationi]s pert, ...ma Stat, q[uat]us
9fuse Incarat[io] ...un fundare, et postea p noua Incar[nationi]s
Incarat[io] clare Imo, licet tus Incarnatio clarem
fundate, hoc n[on] obstat ut postea noua 9mone ly mi-
nus, ly aeq[ua]lis, ly magis clara, q[uam] Imo fundari Incar-
nat[ionis]: n[on] repugnant plures 9mones circa eandem
obi[ectum], ly minus, ly magis, ly aeq[ua]lis claritate Dus in [Christo].
229 Rat[io]
est B: in Dno est 9mone summus bonitatis, sequi[tu]r
amor bonitatis Dni: nec est 9mone fundari Incar[nationis] per
subsequi[tur] Imo fractio dicta, tan adtus, et ita erit
vnius ex alt. 2do an... Dq. Discrimen: amor
Dno bonitatis praesupponit, ... praesupposione rationis
9mone bonitatis ... nihil volitum quin praecognit[um];
si vero amor praesupposit 9mone, subsequit ex 9mone
at, cu Deus ... Incarat, et aeq[ua]lis in recto funda-
tus, etiam Incarnationis, ut dixi m... ann: 193, et ab
unde

unde praescitione [illegible] sequitur decernere [illegible] mediis [illegible] (ut supra) et reservare dominium [illegible] ad [illegible] sequentes.

280 [illegible]

[illegible] D. Deus per scientiam mediam intendere [illegible], debet decernere medium ad finem, et potest [illegible] mediam scientiam decernere fundamentaliter [illegible], [illegible] et reservare aliud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] paritas: Deus libere eligit finem, [illegible] electionem [illegible] ad hunc libere ad eligendum [illegible], [illegible] illud medium ad finem, [illegible] plura [illegible] [illegible] media ad [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] in quo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] reservare [illegible] de medio ad aliud [illegible] [illegible], in quo exerceat [illegible] libertatem [illegible] [illegible] libertate [illegible] electionis finis, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inseparabiliter [illegible] [illegible] [illegible], et actu [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debent [illegible].

281 [illegible] D. Deus [illegible] [illegible] duplex [illegible]: Deus [illegible] auxilium [illegible] [illegible] [illegible] auxilium [illegible], atque [illegible] duplici [illegible] [illegible] subsequenter [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] atque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] auxilium [illegible] [illegible]

[illegible] que requirit [illegible] de acceptione [illegible]
[illegible] excogitato [illegible] illa [illegible]

182 [illegible] Sua

[illegible] A praecedit Sua de [illegible]
ta: et Sua Bona de [illegible] absto, in [illegible] Sua
de [illegible] auxilij [illegible]
Sua [illegible] auxilij [illegible] Sua de [illegible]
absto, [illegible] set [illegible]
[illegible] in [illegible] atqui [illegible]
[illegible] et in Sua
[illegible] ad [illegible] Sua de
[illegible] auxilij A praecedit Sua de [illegible]
absto. Minona e Solus [illegible]
[illegible] ego vero, [illegible]

183. [illegible]
nonda mi: Ad [illegible]
[illegible] Sua [illegible]
praecedit ad [illegible] Sua absto de [illegible] absto,
[illegible] dirigat ad [illegible] collantis [illegible]
[illegible] Sua [illegible] producere [illegible]
[illegible] auxilij et Sua absto de [illegible]
ta auxilij [illegible]
[illegible] et [illegible] quia [illegible] Sua
[illegible] de [illegible] sub auxilio A [illegible] de [illegible]
ta auxilij A attingant [illegible]
[illegible] duplex Sua de [illegible]

[illegible]

a ab ... [illegible] alii, et quibus [illegible] de Deo
in [illegible] anni 1.3. disputaniis de [illegible]
... in alio, quod ... Deo ... [illegible]
... [illegible] ...
... [illegible]

282 Ad quae ... [illegible] ... quippe
Sua ... [illegible] servare ... et
[illegible] ... [illegible]
... servient ... [illegible]
... et ... [illegible] se servent ...
... [illegible] et posteriorem ... et in ...
... in quibus ... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... et in ...
... [illegible] ... [illegible]
... pro ... [illegible]
... [illegible] ... servent ...
... et posteriorem ... [illegible] ...
... [illegible] ... et in eodem ... [illegible]
et ... [illegible] ... eodem ... [illegible]
...

283 [illegible] ... quidem
... se successive ... successive in
... [illegible] ... ad
... illud, quod ... [illegible]
... [illegible] ... ad illud quod
... et sic ... [illegible]

Quae

Quia ebne requirit plurimis Ingenii [illegible]
qui Sortentur et in Scholis [illegible] legerunt au-
[illegible] sub sua media et [illegible]
[illegible] cum qua [illegible] juncti
ex sua media et auctho.

Tract. 2us
De Scientia Simplicis intelligentiae et
de Scientia visionis
Quaest. 1a
De Scientia Dei Simplici
ex vote
Artic. 1us
Divina Scientia [illegible]

286. Tamen [illegible]
[illegible] simplicis intelligentiae [illegible]. Scientia
visionis ad mentem D. Th. 1. p. art. 9 in corpore,
et 3. p. quaest. 10, art. 2 ad 2um, et [illegible]
gentes lib. 1. Cap. 66, et 69 [illegible]
plari: Scientia quae habet objecta quatenus vere e-
xistunt, sive [illegible]
vel ut praesentia, sive ut futura; [illegible]
[illegible] Illa est pars Scientia [illegible]
[illegible] exit, quae habet ob-
jecta et non quatenus vere existunt. [illegible] de-
bet [illegible] quatenus
[illegible]

cludat Idonee esse obi, nec quatenus..

notoren... ab his..

debet accipi... ad..

do tendentiae... ab...

287 ...

a... merit Deus ... ita

... creaturas, quae aliquando ... forent...

... et ... esse. ... utrumque

Deus creaturas mere posse ... a Deo ...

... aliquando vere esse. ...

... ulla ... momento ...

la ... facto Divo ... Stricta, et a ...

quantita, et ... utrumque, et

... Deo ... an ...

... inadaequata ... quia admittitur Deitatis,

quae ... utrumque ...

... utrumque ... media?

288 ... a ...

... nostra Scola demas ...

tradita divisione stricta, adaequata, et ... da-

ta ea, dicat ... esse ...

... adaequatam ...

... quia ... admittitur ...

... medium ... aliud ...

... adaequata ..., quia licet ... medii

... medii

medio inclusi in aliquo ex illis membris in quorum dicti conveniunt? Sunt quamplura respo-nsi... etc., quae in nostra Scientia refutamus, de [illegible] simplicis intelligentia Scientiae mediae [illegible] qui [illegible] à diversis modis quibus explicationibus [illegible] visionis, et simplicis intelligentiae Credit.

289. Nos, qui a [illegible] theologorum [illegible] minime recedimus, in hoc assignamus [illegible] divinae in visione, et simplicis intelligentiae adaequatus. Dicimus itaque Scientiam mediam includi in simplici intelligentia: nam explicatio simplicis intelligentiae est Scientia, qua cognoscit objecta, et cognoscit vere [illegible] negative [illegible], et absolute possibilia; de hoc verificatur de Scientia media: nam quando Deus cognoscit consensum liberum, ut Bonaventurae futurum, cognoscit talem negative a Deo, quod consensus vere et absolute [illegible]: ergo Scientia media includitur in Scientia simplicis intelligentiae.

290. Ex tradito discursu, nec in minimo derogari videtur Scientiae mediae: nam Societatis nostrae [illegible] prevaluit, dum firmiter apud [illegible] negavit, quod Scientia de bonitate de consentiendo creaturae est media inter Scientiam [illegible] et [illegible] consensus [illegible], ut [illegible] sub [illegible]

Scien

sensus liber creatus sub auxilio Cl^v. uti è potest-
vere displicat, et nihil aliud absque visione, qua
Cl. enunciat, sensus liber creatus sub auxilio
Cl fore absque praedeterminata differente parte. Q. quia
ordinata innotuit consensus liberi ordinatus in se
ipso, et non in medio, sive creato, sive increato;
libero aliquo tali consensu libero ordinato determine
viabili a creata libertate. Semel autem hoc ad-
misso, parum necessarium fuisset, quod scientia ordinata
distincta a scientia libera intelligentia et a scientia visio-
nis, qui potius in aliquo eorum includatur: neque si
necesse, etiam includi in simplici intelligentia,
tunc sub hoc genere admittenda erit dum-
pler, quarum species simplicis intelligentiae, alia
a scientia ad consensus ordinatos, quae nuncupabitur
ordinata, et alia ad positivas praesumptive a func-
tione ordinata.

291. Q. dubitatur: an scientia qua Cl.
cognoscit ... simplicis intelligentiae, an visio-
nis ... simplicis intelligentiae, quae fer-
tur in ... quatenus vere pos-
sibilia ... possint vere posterius.
... quatenus vere
... sufficient ... possi-
bilium ... sequitur quod ...
... simplicis intelligentiae. ... de

de ipsius Divinae, adducendo pari ratione, de negantibus possibilibus, forte admittunt, quod hi nunquam possint vere existere.

292. Tertium dubium. Scientia qua Deus cognoscit, ut potest, scientiae Nisionis, et simplex intelligentia, an ipse sit scientia visionis. Ratio, quia ad cognoscendum ea [illegible] Deus vere possibile et scientia sine existentia; et scientia qua Deus sine existentia est scientia visionis: et qua se, ipso ta [illegible]. Respondeo: idem est cognoscere posse esse, sive [illegible] dicunt [illegible] esse et non esse, et absque existere, ac cognoscere existere absque, et non ipsius; et de esse Deo est non, et absque existere: quod idem est iudicare Deum esse posse, ac cognoscere Deum non, et absque existere. Modo igitur scientia, qua cognoscit Deus, non, et absque existentia [illegible] onis: et qua Deus [illegible] ipso cognoscit.

293. Dubium: utrum [illegible] dicta visionis, et simplicis intelligentiae sit eadem cognitione [illegible] in actu, et abstractione, de quibus [illegible] lib. 2. Cap. [illegible], et [illegible] dist. [illegible] 8, quod D. T. hic art. 9 in corpore [illegible] divina [illegible] qua [illegible]

tione liberi, quod hic dicatur fuisse, scilicet utrumque esse ab-
[illegible] quantumque scientia Dei [illegible] sunt
[illegible] alterius, sive ut syntaxe alte-
rius, sive praecedendo illud hic unum prius, et
hic aliud eiusdem obiecti: nam ista obiecti-
va scientia Dei praecedens in praecedendo dicitur,
tamquam qualitas illa ferat ad quidditatem obiecti
[illegible] tendens quae est. Extra
scientia intuitiva, sive visionis nunc debitè postulat
in obiecto excepta.

299 [illegible] Dividitur 2.° divina scientia in li-
beram, et naturalem. Libera est, quae à Deo liberè
habetur ut visio creaturarum: nam scientia ista liberè
habetur à Deo, cum Deus pro libito potuerit
nec habere, si nullius decrevisset producere
creaturas. Naturalis est, quae à Deo non libe-
rè, sed naturaliter habetur, ut scientia simplicis intelligentiae
media, et scientia visionis [illegible], et pro-
prietatum naturalium. Dividitur 3.° in naturalem, et contingen-
tem. Contingens est, quae potest à Deo abesse, scientia
media et [illegible], quae potest non esse in Deo,
si non [illegible] ponerentur [illegible], ut potu-
isset [illegible] creaturarum, ex actu liberorum
decretorum. Scientia naturalis dicitur quae Deo abesse non va-
let. Haec est scientia omnium obiectorum naturalium. Quo-
niam [illegible] facto verum sit, quod divina scientia, et prae-

ty Dnus, vel actus Dei liberi potentiam
Dei, et dirigitur omnis Suprema, Cuiusque
plurima larga manu dabit inter Zabolensi

Art. 2us

Atra divisiones

295 Divisiones Scientiae Dei in Scientiam et
praescientiam Praesciam et Scientiam futurorum. Scientia
et Scientia visionis, quatenus spectat res de-
terminate Sesent posita, in posita, praesentia vel ta-
lia, et praeterita, ut talia. Non me latet, dis-
visionem sane diversimode ab aliis exponi,
d, quia Scientia videt, vel loquitur eas in
Deo in se, Cum in ea multa terminus te pos-
simus directis, et reflexis. Haec est Im̃o,
quatenus ad res possibiles tendit, directiva
vero est quatenus ad actuales spectat. 6.
in Suis apprehensionibus, et in Suis hypothesibus no-
titie. Attamen confundimus hic inquisitionem refutan-
tionis divisionum, quas diximus ex quibus videtur
Mag. Ang. hic art. 8, in Corpore 181.
Unde necesse est, quod Scientia sit Causa rerum,
2us quod et voluntatem in eius Scientia,
Dei 2us quod est Causa rerum Specialiter nominis
in Sua visione.

296 Eo quatenus ut ... Suis

Suis approbationem eis, quae est Ca rerum, et Suis Suppli-
ast Xalte se, quae Ca rerum non e. Colliq. 2°
Suis quae et Ca rerum dicta illis, quae praecedit ad
decretum, et voluntatem producendi res, et pro diun-
guitur talis decreto. Illi autem Sua entis, quae Sua prae-
rogativa gaudet. Brus, quod illa Sua, quae
Supponit res extra Causas, et illa, quae, licet ap-
ta Sit, ut dirigat Deum in actu 2° ad dis-
ponendum de productione Creaturae, et in distin-
guitur Cum tali decreto, et tamen Scientia illa de obiectis
in producibilibus, ut est Scientia possibilium, et negationum
numerantur eum Scientia Simplicis notitiae, Scientia
vero Simplicis intelligentiae, Scientia media, quae ac-
tualiter dirigunt Causas post falsos decretos, alia approbationem
eam.

29). 3° Sui de peccato in ea Sui approbationem
[illegible] Sua [illegible] Sit Ca peccati, nec
[illegible] Cum decreto, et voltare de peccato, quae
voltas Dea [illegible] Sententia Capien-
do [illegible] auctoritatem, quae apparet Deum
[illegible] intelligentia
[illegible] Simplicis [illegible]
[illegible] quibus [illegible]
[illegible] Ca. [illegible] quia
[illegible] Nomine [illegible]
[illegible]

(4)8

possumus Generare essi ni ea prius Anima in esse ... et Generaretur ... efsi ... primaria ... Cetera ... modis ... affectiones ... apingat ... 195, ... facta ... in ... plane ... est.

298. Dividit 8. in ... speculativa ... sunt, et vel ... non ... proemialibus dialectica. Scia speculativa est ... practica ... operaris ... et ad eius operationem minime ... Sic ... que supponunt ... ut ... et ... dualibiliter ... ad operationes ... potestas operandi ... et operari ... Suamediata ... ad ...

299. Ex hac explicatione Colliges ... ad ... in ... speculativa ... non possunt esse ... debent ... practica ... ad ... modo ... predicta ... Colliges ... debere ...

[illegible] sed dicendum dari, etiam liberum quippe de [illegible]
[illegible] [illegible] quin potius [illegible]
[illegible] ad operationem [illegible]; et hoc esse [illegible]
[illegible] excogitari poterant; [illegible] disputandum
[illegible]. Vale.

Art. 3.us

Quaedam difficultates circa [illegible] intelligentiam.

300. 1. difficultas: utrum [illegible] ... [illegible] eo modo tendendi [illegible]? [illegible] disp. 22. sect. 1. [illegible] Nam. [illegible] Mer. quaest. [illegible] disput. [illegible] disput. 23 quaest. [illegible] [illegible] adhuc memoria [illegible] eo modo tendendi [illegible]

301. Fundamentum: [illegible] atque [illegible] eo modo tendendi [illegible] et [illegible] potentia actuali [illegible] [illegible] actualitatem [illegible] ...

[illegible]

[illegible] valet et decernit, quam prop[ter] [illegible] [illegible]
[illegible], quam [illegible] alias [illegible] et [illegible] de-
cernaret, [illegible], atque [illegible] decernit, et [illegible] nulla
[illegible], et abstracte [illegible]: [illegible]
abst[ractum], qui [illegible], quia modus [illegible] ad [illegible] tere
[illegible] modo [illegible], et [illegible] intus, videlicet, [illegible]
[illegible] debet, [illegible], et [illegible]
[illegible] Sui [illegible] intus [illegible]
[illegible] gaudet, ut dicet [illegible] 3.5. [illegible] tera [illegible] S[illegible]

303

[illegible]
[illegible] de forma [illegible]
[illegible] nihil aliud [illegible], [illegible] abstracte [illegible]
[illegible] dicere [illegible] mundi [illegible]
et politice: [illegible]: mundi [illegible] abst[racte] [illegible] Coe-
lestis [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] esse [illegible] [illegible]
[illegible]). Sua visione nihil aliud [illegible]
[illegible], [illegible]. [illegible] sane [illegible] aliud [illegible]
[illegible], et [illegible]
[illegible] quae omittimus [illegible], [illegible] quod
[illegible] [illegible] Cabila[illegible]
[illegible], quibus [illegible] multos [illegible]. Si pla-
cet, legat [illegible] [illegible]. [illegible]

304

[illegible]
[illegible] debent [illegible] ad [illegible]
le quando [illegible] ad
obtra, quae aliquando [illegible]. [illegible]

[illegible]

n. profundat ab eius abstra. ex ipsa abstra, neq. abstractiva sit; at simplex intea. alit. se habere eo modo, sub quo tendendo n. attingit rem, quatenus res abstie e, et sic appellat abstractiva abstractione, quam ea deponunt cum eo, qd obm actu cogitat, et ita cognoscat cum dnone simplicis integ.

311 Opp. 3. Mane solvens ad 3m dissultare: Patres frequenter dicunt, res eè, quia vident, n. vident, quia sunt; d. hac verba denotant ipsius videndi, sive visionis eè causam rei; n. simplicis integ. simplex intea n. è causa rei. Dico cum sto Tha quest. 2. de verit. art. 9 ad 3m, nihil prohibere aliquando eè ipsius Dei visione dicta, et ita contingit quando Patres aiunt, n. ideo res vident, quia sunt, d. ideo eè, quia vident, ita habent cum Deus ipsi viceversa de ceteris, n. ideo res eè, quia vident, d. ideo vident, quia sunt. Adde cum S.P. simplici intelligentiæ appropriant nomen visionis è propter summam claritatem dnonis Dei, facta allusione ad nrã visionem, qua omnium perfectissima obta.

312 Opp. 4. Scia, quæ è causa rei, debet eè libera, et contingens; sed simplex intea n. ita

ita de Zeri; q. Ca̅ xeru̅ minime e effrao̅ ?: a Ca̅
xeu̅ valet bene ad exista effus; d, a Simplicitu-
tea n̅ ser ad exista oen̅, ideo ē mala e ?c
illao̅: Deus Simplicae intea Docuit Creaturas
q. Creaturas exunt: q. Simplex intea n̅ e xeru̅
Ca̅. 2ᵈᵒ: Sua, quæ e Ca̅ xeru̅, est Sua ap-
probaoni; d, Sola Sua visionis ē Sua ap-
probaoni; q. Sola Sua visionis n̅ Simplicis
intea ē Ca̅ xeru̅. 3ᵗⁱᵒ: Simplex intea ē in-
differens ad existendu̅, n̅ existu̅ mundi, ē ipsa
Stenta ē Cu̅ eo, qd mundus existat, ac cu̅
eo, qd n̅ existat; d, Sua Ca̅ xeru̅ n̅ ē ita
indifferens: Nā Ca̅ quæ facit cu̅ effusi n̅ cu̅
negaone effusi: n̅ q. ē Simplex intea Ca̅ xe-
ru̅.

313. Quo mo: debet ee libera et Dtin-
gens in essendo? Rḡo: quia pōa Dei libera in
essendo ē narissima, et minime Dtingens: et
Dtingens in influendo, et operando; Ddo ma-
xe, et illa distantur? Rḡo: q. Simplex intea
nario ē in Deo; d, n̅ nario in fluū: nō ad influ-
xu̅ pōa Creaturas opus e, qd adveniat actu liberalius
voltatis, qui liber, et Dtingens e. Aliter, Dtinguo
ne dono ma: a Ca̅ in actu ? secreti
bene valet, Ddo: a Ca̅ in actu ? noo ma-
xe, aliis a voltate Dei, quæ Ca̅ e, ? qua-
?

si cum sim. dean. de contra mundi valeret bene
ad deum, qd falsum e. Et m. creaturae ab latitu
clarandum qui l'e. Ca inadequata amorum sic.
aut sua simplicitas intensa e ca, quasi inadequata rerum
valeret ad actum amorum, qd etiam falsum e. Ad 2 ad 2a
314
maiorem m. exorum. Dicitur ubi docuimus sua visionum eo,
qd supponit extra ca, n ea causa rerum sua e simplex,
intensa et diminuta causa dno dcto apellari sua approbationis, et
etiam causa rerum in actu 2 operantis. Si dd simplex m.
etiam causa dcto n diminuta, tunc n dicetur sua approbationis, 2 li-
bera causa dcto n diminuta, tunc n dicetur sua approbationis, li-
cet possit apellari causa rerum in actu, quia fert modum dici-
endo ad eius operationem. Ad 3m, dquo maiorem simul-
plex intensa, et diminuta causa dicto e indifferens, i.e. si
n diminuat. Ido maiorem. Dquo minorem d. sua causa rerum
in actu 2 operantis n e ita indifferens. Ido: d. sua
causa rerum in actu 1 2. maiorem, et ngo 3. Dicto claret
redditus.

Quaest. 2a

An sua visionum sit causa rerum?

Art. 1.

Suppositiones, et sententiae.

315. 1. Sit supponitur aliquid Dug. sag. ee rerum
causa talis directiva. Dici, sed directiva; quia in praesen-
tiarum praesupponimus ab illa diffultate ad mota de ea, et attri-

attributus dijudicandas? 2. virtus libra potice producta ad extra, [illegible] omissa [illegible] [illegible] actu intellectus, [illegible] in actu voluntatis, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] tandem in aliquo attributo [illegible] [illegible] abin [illegible] intellectus, et voluntate, exceptis actibus? Supposito [illegible] ex [illegible] Psalm. 103... 24: omnia in sapientia fecisti, et ex Psalm. 32... 5: qui fecit caelos in intellectu, et ad [illegible] [illegible] [illegible]... tu qui operat omnia 2. consilium voluntatis suae, quae sapientia, et alia [illegible] ad minus probat aliquam [illegible] cum [illegible] [illegible] directivum: de quo [illegible] [illegible] praesens labor.

31. 2. Suppono: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] e [illegible] directivam. [illegible] [illegible] 30 [illegible] 3... [illegible] [illegible] unius obiecti [illegible] [illegible] solet appellari [illegible] alterius obiecti. [illegible] [illegible] [illegible] dicitur [illegible] primus, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rotundus ex Patribus Suarez, Montoya, Ramirez [illegible] ad aliquando [illegible] unius obiecti [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] alterius obiecti; et aliquando [illegible] [illegible] [illegible] e quando [illegible] [illegible] ex accidenti [illegible] ad aliud obiectum, ut [illegible] Deus ex [illegible] one Angelorum moveret ad decretandum [illegible] [illegible] e [illegible] ex [illegible] [illegible] ad Angelos de-

deierrendi: neque id pendet ex pura voluntate Dei volentis decernere prius Angelos, quam homines, vel prius homines, quam Angelos. Resp. Nego enim, quando scientia unius obiecti possit habere existere in Deo aptitudo, ut moveat ad decretum alterius obiecti. Scientia meriti movet ad Collationem praemii.

317 Quaeritur: ut praesentis difficultatis expeditio pateat resolutio, omittendum est 1.o Circa communem firmam nostrorum opinionem dandum in praedefinitione dicere quendam liberum quod dependens sit a scientia media, eaque supposita tolli a nostra voluntate. 2.o dari in Deo duo decreta, aliud intentivum finis, sive consensus liberi, et aliud executivum eiusdem consensus; et hoc medium determinans prius illo, et ex hoc motivo potius quam ex alio, quorum quodlibet ex merito nativo ...

[illegible]

318 In-

dic-

disputant l. sententia defendit, Sanctis visio-
bus esse cognitionem immediatam rerum creatarum, in qui-
bus pure directivis; de quo modo Contensonius alio-
rum. Ita Dominicani Thomistae, quos ut nume-
rant Alvarez, Navarrete, Cornejo, Ca-
bezudo, Lumel, Cabrera, Godoy, Joan-
nes a Sto Thoma, Salmanticenses, Gonet
disp. 3, art. 2a. Rob. bar tract. 2o dub.
4. §. 2o et Palanco de Deo disput. 6,
quaest. 3. 2. Sententia nostra Sanctis visionis non
esse cognitionem immediatam rerum effectivam. Ita Soci-
etatis B. B. Laudant etiam pro eadem opini-
one a Patre Henrico Henriquez B. F. dis-
cipulus, Capreolus, Nostrum clypeus et Fran-
ciscus Romeus Magister generalis ordinis praedi-
catorum lib. de libertate ven. 8 circa fine di-
cens: illud non est praetereundum, quod Sancti ad animas
patres te Veritas, reperiri pendere in Sanc-
tum Divinae Sententiae in eo, quod Deus
sit aliquid futurum, id circa futurum ei dixit,
quia futurum est, Deus novit, quae est praescius
futurorum. Sic ergo loquuntur Hieronymus,
Augustinus, Origenes, Chrysostomus et ple-
rique Doctores B. B. His adjunge Athan.
Orig. lib. de 5 veritatis Pauli Damasceni
ubi libertas, ubi addit, quod manifestum est,
v. fi-

ipsorum esse causam. Illustrissimus Mastrius
art. 9, disp. 25, plures Scotistas cum Mastrio
quaest. 3. art. 2, Averza sic Sect. 26 dicen-
te, sane sententia esse sine dubio D. Thomae
et plurimorum.

312 3. Secunda pars est eaplurium cons[illegible]
[illegible] rememorantibus dimittere [illegible]
[illegible] Causa remota directivarum, quatenus [illegible]
[illegible] in [illegible] intentive, quae [illegible] remotae [illegible]
ad [illegible] rei effectivae intentae. Citant PP.
[illegible] Herrera, quaest. 4, sect. 2,
Mastrius disp. 9 art. 3, et plurimi alii Ca-
[illegible], ut [illegible] [illegible] D. D. [illegible]
[illegible] innotescat [illegible]

310. [illegible] Suppono: [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] professio pro-
[illegible] quae [illegible] ostendit
[illegible] visiones [illegible] esse [illegible]
sideant sedes, [illegible] molestem nunc repeterent,
quare [illegible] ideo [illegible] est Ca-
[illegible], quia [illegible] intellec-
tualis applicantis ad [illegible]
[illegible] intellectualis [illegible]
[illegible] sua [illegible]
Ca. [illegible] et [illegible] dubitissime [illegible]
à [illegible] in aliis [illegible] videant
a.e.

de gra͂ efficacie

311 Rão 2. Si Scia̅ conditionatoru̅ Cau̅ ad Consensu̅ nr̃i liberi tolleret eme-
dio libertate nr̃a: ergo Caueri non est Ubi Scia̅
det: quia necessitate ante a Consensu̅ tol
lit libertatem Consensus, de Scia̅ visiona̅
est Ca̅ Consensus est illa necessitate ant. ad
Consensu: ergo Scia̅ visiona̅ est Caueri tol
leret humana libertate. Probatur min. Scia̅
visiona̅ est Ca̅ Consensus in sensu est necessitate ad
Consensu quia ni est possibile ut mereretur Consensus
certa est, deinde est antis: non est Ca̅ Consensus: ergo
a Ca̅ antecedenti necessaria, tamen est ine
vitabilis a nr̃a voluntate, videntur est in hominum
potestate. Scia̅ visiona̅ est Ca̅ Consensus est necessi-
tate ant. ad Consensu consequentibus, sed non in eo esse
actu 1. nec in esse actu intermediu, de in esse actu,
ubi resistere valet quilibet Ca̅. Insuper de-
creto sui gratia plurima dabit Societati Sal-
lis, de praemotione, et decreto praedeterminativo ulli
infligit.

312 Rão 3. Si Scia̅ visiona̅ est Caue-
ri, eo deflecteret humana libertate, quod decernendo de
executivo rerum, et ita Deus minime decerneret li-
bere ea, que ex eventu decernit, de Scienti-
Jurdiciis apud Hostes, ergo non est Caueri.

Vel

[illegible] ... visionis carere [illegible]
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... visibilis [illegible]
... [illegible] ... exemplo [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... visionis [illegible] ... est visi-
bilis &c.

Art. 2

[illegible] ... [illegible]
323. Et [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... a Deo [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
visionis est carere [illegible] ... [illegible]
... carere. [illegible] ... visionis
est carere; [illegible] ... visionis [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
a Deo viderent, q[uo]d [illegible] ... [illegible]

assertio

assertio. Martin. qui e ipse assertor ha...
xy Patry demonstrant eo dicendo [illegible]
[illegible] Orthodoxi qui [illegible] epistola ad Roz.
ati: [illegible] eut a h'gdz quit [illegible]
futuri; [illegible] quia futura Sci a Deo [illegible]
[illegible] [illegible] Deum [illegible]
[illegible] dubio [illegible]
qd [illegible] [illegible] ubi
in tanty docety [illegible]
[illegible] futuri [illegible] a Drone. Ana [illegible], ut
ostina ostendunt v ba.

324 Sextinus Martin. [illegible]
[illegible] in [illegible] Omagenitus [illegible] 58
dicit nec Ca e [illegible] qd futuri [illegible]
qd futurum e Ca e praenotionis: [illegible]
[illegible] sequit [illegible] quod futurum [illegible]
sequit praenotio. Quo [illegible] demonstr-
[illegible] patru ny. [illegible]
[illegible] quia [illegible] Drony
[illegible] demano [illegible]
[illegible] ventatis [illegible]
[illegible] ut [illegible] 480, [illegible]
[illegible] 761. Hieronymus in [illegible] cap.
26, in eo [illegible] quod Dei [illegible] futuri [illegible]
co futurum e quia futurum e [illegible]
[illegible] dialogo [illegible] Dei [illegible]

[illegible] :: [illegible] [illegible] Una [illegible] [illegible] praevenit.

325 Eodem modo Damiani libertatem tuentur, cum dicunt praescientiam aeternam patres, quia Deus praevidet futura, non ideo esse, quia a Deo praevisa sunt, sed ideo praevisa, quia erunt. Sic loquuntur Athanasius Serm. de passione Domini, Cyrillus Alexandrinus lib. 9 in Joannem Cap. 10 et lib. 11, Cap. 21, Epiphanius lib. 1, haeres. 38, Leo magnus Serm. 26 de pass. Cap. 2, Beda lib. variarum quaestionum, Eusebius de praeparatione Evan. lib. 6, Cap. 6, Boethius lib. 5 de Cons. philos. pros. 3, Hugo Victorinus lib. 1 de Sac. p. 2, Cap. 22, Chrysostomus homilia 60 in Matthaeum, et innumeri alii patres apud eruditos videndi, quorum pro omnibus non debet Anselmus, qui lib. de Concordia praescientiae cum libertate fundat in principio isto: Deus ideo praescit futura, quia futura sunt, non vero ideo futura sunt, quia praescit.

326. Huic ineluctabili auctoritati ponderi innumeri parant responsionem longe a Thomistis. Respondent 1. quando Patres dicunt non ideo res fieri futuras, quia cognoscuntur a Deo, aiunt duntaxat, quod scientia Dei sub respectu generantis, seu quatenus generans non

non est causa rerum, seu ratio cur creaturae sint futu-
rae; non aliter asserunt quod aliqua scientia Dei non sit causa
[illegible]. Speculationis visionis non est causa rerum. Praeterea
de illa scientia dicunt patres quod non est ratio seu
causa cur creaturae sint futurae, de qua asserunt
quod est causata, seu quasi causata ab ipsa re futura
quae repraesentata sit, ut ratio cur constat scientia
atque scientia Dei, ut [illegible] non est causata, seu quasi causata
a re futura: quippe in scientia naturali qua Deus
se scit, reperitur ratio generica scientiae Dei, et
tamen scientia qua Deus se scit non est qua-
si causata a re futura: ergo quando patres dicunt,
quod scientia Dei non est causa rerum, seu ratio cur crea-
turae sint futurae, non loquuntur de scientia Dei, ut sic.

327.

Sed bene apparet ex pluribus patrum testimoniis
fiet manifesta, et praecipue si adducantur verba
Justini relata num. 320, videlicet nec causa est
eius quod futurum est praenotio; sed quod futurum
est causa est praenotionis: neque ex praenotione se-
quitur [illegible] 2: patres de ea scientia [illegible]-
quuntur esse causam rerum, de qua haeretici et gen-
tiles asserebant tollere libertatem: quippe pa-
tres [illegible] auctoritatem scripturae [illegible]
gentiles contendentes scientiam praenotionem tollere
libertatem, atque gentiles asserebant quod illa

Scia

Una; non ut sic; dicitur Sua Speciei visione, l
quatenus est Scientia de futuris absolutis tollit liberta-
tem: et quando patres dicunt quod non ideo res sunt
futurae, quia cognoscuntur a Deo loquuntur non de
Scientia, ut sic; sed de Scientia absoluta visionis fu-
turorum absolutorum.

328. Respondetur. Dico: Hoc patres per non ideo
res erunt, quia a Deo praevisa est, ita exponen-
dum est non ideo res erunt, quia praescientia praeci-
sa, sed ex quo voluta fuit. Sensus quod ad-
versarius adversabitur propositionis: non ideo res praevi-
sa a Deo, quia erunt est sensus: ergo
eo quod erunt bene infert, quod Scientia a Deo
tollit, quia non denotat Causalitatem Scien-
tiae a re futura; sed illationem praecisam Scien-
tiae futura: illatio ad bonum, licet sit aliqua-
lis ad Causam: et res existens l futura sit quasi
Causa, et praevia sit Causa, infert bene ex
re futura, quod habet in Deo praescientiam. Sic Ca-
net num. [illegible] 11, qui impugnat l. Suppositam di-
fficultatem, et obiectionem haereticorum de [illegible]
tia Dei praescientiae cum nostra libertate, utramque di-
fficultatem praecidebant patres.

329. Rogo: Si patres indica-
bant, talem difficultatem solvendam esse per rationem Cau-
salitatis a Scientia, cum non esse sic solvendam? Sic

Dico

Ex quare ss partes adeo solum erant de cod. Rde Caltasij ind. 3ig, b, illa suppoxmaluari, si talis exclusio minime admit adeo, ex intenty? Si. ty: qd efficax invent. idea, qd removeat Caltasij a ... ca. de. Ez sed si adhuc eo adiuncta volunte manebat vera Ca. [illegible] Redarguit ex fau. Ulmag. es solut. S. Sin hune modij impedimenty nrq voluntij e Caltasijsuij, dij prout libertati in Ca, nil eo adiuncta voluntate, hoc n. tollit, qd sua Ca., et si trap a pruim nrq operacionij: e. qd visio n sit Ca nrq operaonij, nij: eo adiuncta voluntate minime tollet impedimeny nrq libertatij.

33. Impugnat E: difficultas secundi nil pugnaty Dey et libertatij creatij oriebat ap-ta seret e eo anima, et Dne. ratione pugnaty ... caus., qd representabat, quam prestis Dne rone ind. dicebant seperare ee avert. liberta nrq at qui ss hac anima, et Dne rone pugnaty Ca. absolutanda n erat medium aptum adiungere voluntas ad pugnatq. ... e adminstrare aliud ag... ... sponte, et Dnexy Ca. abso creato, ut revera, ee anim, et Dne ab volu. adiuncta pugnaty ... apud ... tas: e. solvo dare patij terminony i insufficient ...

34. Dic, si ... historica solutio ... ser... en S. ... dij-

disjunctus: licet praeviâ gratiâ, quia ex [illegible] cum operatione creaturae stat ratio infallibilis, ut sunt opera creaturae, quae a voluntate cum altera ratione non dicit necessitatem, et infallibiliter ut existat inter objectum, ac sociat negat cum voluntate adjuncta Dei: atqui ratio infallibilitatis omnis et mera cum [illegible] non inducit necessitatem, in qua dummodo copuletur cum altera ratione infallibilitatis, et humanae creaturae: quippe ratio est infallibilitatis minime oritur ex unicatione [illegible] et mera cum [illegible] non creatoris duplici, quod dummodo praefata sic jungat cum de volunte non inducat naturae firmitatis non necessitatis libe-
rae. Haec disjunctio [illegible] non tollit, ut inducit [illegible] unde ob secuta a sancta mente patris, quae unde ob [illegible] reduxerunt: sive a [illegible] libertate.
Creditur duplex [illegible] recte servat libertatem.

332. Q. ut [illegible]

Cum divina concordat cum libertate creata primo requiritur, quod divina voluntas jungat cum gratia, non requiritur; sed requiritur quod praedefinitio physica [illegible] rationis ad voluntatis voluntatis Dei circa peccatum, minime concordat cum libertate creata, quod audit: si non requirit, quod fuerit [illegible] libere necessarium [illegible] ad voluntatem Dei, juncta cum gratia Dei, ut gratia sit libera libertate creatae: quia cum voluntas divina non adjungitur praecipue, et non adjungit in peccatum directa, tamen [illegible] gratia et libertatis creatae status.

Non

200.

333. Respondet 3. Sig. ab æterno scientiam consensus futuri nostri habere duplicem respectum; alium ad decretum, et voluntatem Dei, cui innititur, et alium ad ipsum consensum existentem pro suo tempore. Si primo scientia attenditur Dei, dicitur habitualis, appellatur scientia visionis, speculativa, et minime causa rerum, sive consensus. Si vero duplex Dei scientia ad voluntatem, et decretum dicitur approbationis, et practica. Hinc quando [illegible] Dei scientiam esse causam rerum, loquuntur de scientia Dei respectu ad consensum, non Dei respectu ad decretum. 3a. est Sententia Theologorum dicentium, quod Dei præscientia tollit libertatem creaturæ, quia infert infallibiliter consensum nostrum, et ante nostrum consensum existit. Fateor vero, ut huic argumento satisfacerent theologi, aiunt scientiam Divinam non officere libertati consensus nostri, quia scientia non est ratio, ut consensus noster existat; quinimo noster consensus ratio est, ut existat scientia Dei. ergo pariter [illegible] libertatem consensus qui negant, scientiam Dei, quæ est illativa consensus nostri, esse rationem cur existat noster consensus.

Modo-

Theologi quae eum tenent cum defendere possint
simplicitatem utriusque actus ad obiecta extra Deum, [illegible]
puncti possibilia posse eumque [illegible] ex propositione. Tran-
[illegible] est, et [illegible] certum: [illegible] ad [illegible]
[illegible] de [illegible] mihi de facto [illegible] [illegible]
mundi in [illegible], [illegible] ad Deum,
[illegible] hoc, [illegible] securitate [illegible] atque
Deus [illegible] [illegible] ad actum [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible],
quia hoc [illegible]; illa [illegible] hoc libe-
ra [illegible] hoc [illegible] actum, [illegible]
[illegible], et independentiam debet extrinsece
[illegible]

305 3. [illegible]: [illegible] simplex [illegible]
sit [illegible] [illegible] Societatis [illegible]
te [illegible], loquendo de [illegible] immediatum, et
[illegible] de [illegible] [illegible], [illegible], et [illegible]
1. [illegible], et videre [illegible] Gades [illegible]
Do, §. 2. Verum, et [illegible] [illegible]
[illegible] creditum, [illegible]
[illegible], et [illegible]
[illegible] aptitudo, [illegible] ad actum 2um: [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible], et [illegible], et videre [illegible]
[illegible] atque [illegible] aptitudinem et [illegible] ad
actum 2um, et [illegible] actum 2um [illegible], [illegible]
ne-

chimericae: ex eo habere pos, [illegible] habere
nequit ad Chimericum actum: quia Scientia simplicis
intelligentiae praecise versatur circa impossibilia, et non
possibilia in actu 2o, sed ad actum 2um est chimerica.
306 [illegible] Alia

Ordo [illegible] aliqua Dei Scientia debet esse Ca-
rentiae; dicta Scientia visionis, vel scientia media quae
sequitur ad Scientiam simplicis intelligentiae, cum Scientia adaequa-
te dividitur in visionis et simplicis intelligentiae,
ex num. 289. Ostenditur ex variis pa-
trum testimoniis, quae habentur apud Alarcon
disput. 15, Sect. 2, Ramirez disput.
to. 2 num. 69, et alios, quibus supersedeo,
quia Deo dicere sola Scientia, et non [illegible] per-
ti Summus repetitione. Item Scientia est Carentia-
rum, quae proinde inseparabile a praesente
[illegible], et [illegible] apte, ut dirigat illa ad
operationem ipsi considerabili: de hoc Scientia
simplicis intelligentiae: quia Carentia est. [illegible],
[illegible] alicui [illegible] actu [illegible],
quia [illegible] de [illegible]
307 [illegible] Alia

[illegible] simplicis intelligentiae Ordo intellectu
creaturae [illegible] ab [illegible], et
[illegible], quo operari valent. [illegible]
[illegible] apte, ut dirigat [illegible] ne [illegible]

nisi modo illa sub se [illegible] adhererunt Divi
voluntas libera, quae decrevit producere,
quo decreto immediate ad productionem, quae mandat
[illegible] erat per executionem, ut exequatur ita
ut opus: et tandem ita dirigit ad scientiam, ut non nece
ssitet Deum ad ita producendum, quin potius indif
ferentiam omnino relinquit, ut pro suo beneplacito decer
nat producere, vel non producere decernat: quod [illegible] scientia
simplex intelligentiae.

308 Opponitur 1. Contra resolutionem ad difficultatem
D. Thomas 1. parte quaest. 13 art. 9 asserit,
Deum per suam visionem attingere ea, quae aliquando sunt
in actu, et per simplicis intelligentiae quae nunquam existunt:
contra vero Doctores tantum obtendunt quae nunquam
existunt, attingunt per simplicis intelligentiae. Respondeo
[illegible] dico. Licet D. Thomas doceat, quod Deus per simplicem
simplicis intelligentiae attingit ea, quae nunquam [illegible] fuerint, quod
verum est, et nos non negamus; at minime docet illa
per simplicis intelligentiae tantum attingere ea quae nunquam
existunt: Hoc enim [illegible] alienum est a veritate neque
[illegible] D. Thomas illa ratione suadet, cum simplex intelli
gentia se habeat ad ea, quae existunt aliquando, non enim
do absolute, quod existunt, sed modo ideali, videlicet
delicet, quod si existant non implicabant, sicque
se probat.

309. Opponitur 2. Simplex intelligentia est omnino abstrac

tiva ab existen., sed non existe. obj. d. Obj. Jacob. ac
tu existens nequit sere vel dnone abstractivis:
[illegible] d. distante
[illegible] falso dnõ abstractiva
ab existe. obj. requirit aliquo obj. absens ac
tu existens respective ad dnonem; d. non sufficit
qd obj. sit absens pro sito dnonis: nam Sp. Stus
e absens in dnone, ex qua procedit ubi ipso
sito dnonis, et nihilominus dnõ istam e abs
tractiva in Sp. Sto: q. oportet absentia locis
ta illius int obj. et dnonem: q. Deus autem
actu existens nequit sere dnone abstractivis. Id sta
mani de dnone abstractiva, que reals sit cum sim
plici intra, ut praemonuimus n. 293, et non cum
abstractiva, que dicitur cum dnone praesupposita et
inadaequata dicente unum pro alio, alio eiusdem
continetur in dnibus, non minus.

310 Ad secundam probationem d.
do maiorem, et minorem, prout in habita probatione a Spiri
tu Sancto petitur, neque ambas partes. Hanc licet dnõ,
ex qua ubi procedit, et dnoscat Spiritus Sanctus, lis
tere absens pro sito dnonis, quia ad hoc requiritur
utique illis esse extra ipsum omnis ne adesse,
quod falsum est, licet dnõ illa dicatur Sp. Stus
absens existere pro suo processioni ad ubi, q. d.
satis est, ut dnõ sit intuitiva existentis Sp. Sti,

§ 334.

334. Modo sic: S. d. libert. hois req. ad [illegible] mereri,
qd Scotistae fere requirit dispone ē causas, l. rao vtcunq. diss.
admittunt tn, qd sua quomodocunq. requirit de certitudine
et infert infallibilit. dissensum ē rao, sive causa
dissensus: q. Scotistae sic respondentes debent dicere,
qd patres dum gratiam requirunt, et bonum dispo indi-
care, qd admittunt id ipsum, qd indicant non ne-
cessario, ut gratiam arguunt requireat. Q: iuxta patres
ut gratiam non debet admitti, ut praecedentes
cum absoluta, illativa, et causa dissensus, sive rao, ut
dissensus existat; atqui Scotistae sua causa dissensus adde-
re, ē praemia absoluta, illativa, et causa dissensus, sive
rao, ut dissensus existat: q. iuxta patres admitti
non debet Scotistarum causa dissensus aliquibus consequenter
causa dissensus, et rerum.
335. 3: Patres, ut explicant, qd libertas
praemia infallibiliter inferens dissensum n tollit liber-
tatem dissensus, utuntur exemplo visionis rerum corpo-
rearum, quae causa minime ē obs visus, neq rao ē, ut obiecta
existant. q. dum dicunt, causa sua quatenus illati-
va rao dissensus n ēe causa dissensus, docent, qd dumo-

modo sua sit illata nri sensus infallibilitas, nul-
la ratione ergo dicuntur addere quod est ex nri Sen-
sus Ca. Si dicatur cum Gonzalo, quod Patres stan-
do Sac. Scripturae litterae visiones corporeas adversus
errores Castanei, et quatenus extendunt per hanc
vulgarem Scripturae capitulare sua visiones non esse
obscuras, et repugnantes; et clarissimas, repug-
nantes sunt in ... reverenter debitos patrum.
2. quia hoc est doctrina vita clarissima et sensibus pa-
trum praedere, ut, sed eo Sto. ista opusculo doctrina
oppositorum errores Cap. to. ...

336 Q: P.P. Scoti
reperiunt in sensu adversativo duas suppositiones. 1. est: ideo repraesentantur a Deo, quia sunt.
2. est: non ideo sunt quia praesciuntur a Deo,
quibus ita sic discursis: sed Patres usurpant
ideo, et quia utrumque adversativo in eodem
sensu, an in diverso? Si in diverso: doctrina
haec ex ipsis terminis videtur falsa, et patrum auc-
toritati valde detrahens, quippe inde inferret,
ipsos obscure, implexe, et ineptissime pro-
cedere, dum in eadem clausula ad eundem sen-
sum directa diversis uterent acceptionibus, cum
eo sensu, cum eo adversativa diversitas vix possit
colligi posset.

337 Si in eodem sensu? Doctrina ergo

Si idē ē sus omnium adversantiū, sequitur qd ideo
ergo quia sumunt in sēu causo, l in sensu illa-
tivo sumunt: sit ē in sensu illativo, ista 2a propo
erit falsa, videlicet ē n̄ ideo res sunt quia
presumunt: equivaleret ei huic: n̄ infert, qd res
sit ex eo qd presumunt a Deo, qd ā veritate
alienū ē. Si in sensu causo sumant, semper
intentū: quia 1a propo: ideo res presumunt a Deo,
quia sit. Sensit sane sensu proprio re. ē ra,
quia sit sensus cā, l quasi cā, ut dei presciā n̄ ē sit illa
ē cā, l quasi cā, ut res sit, in cuius propo-
sitionis veritate tota, quota ē nra dicta sitit.
Alii vero discursus declinaturi ... dicas cum sal-
manticensibus, duas prefatas propositiones tantum
ee adversativas qd voces n̄ qd res; quibus oc ē
orem succumbere, et fateri, ibos patres in-
tentione gravissima dira generosis et spectatos n̄
ratione, et subsequi de equivocatione, fallaciis, et pu-
ris vocibus vti, et futuris qd absurdo maiori.

338. Resp.

d. cum Gonet ... patres in predicta cā n̄
ideo res sit quia videre loquuntur de sua
simplici intellig: n̄ de scientia visionis que in-
terest in ... sumus, qd eo dicta nra res
que sane ... solutionē paramus ... obici-
entibus, plures patres docere sane propositione, n̄

n. ideo res sunt à Deo, quia Sc. quin po-
tius ideo ee, quia sciunt, cum propositionibus
demus, qd ea intelligenda ē de scientia simplicis intelli.
n. de sua visione. Qd Aristoteles licet talia
q intelligere de sua simplici intell. tunc ipsis
neg. erat aliq. causa n. ideo res sunt, quia sci-
unt exponere de simplici intell. per quam
intentus patrum in scholis est statuere concordia
prefinitionis Dni cum libertate humana, cum magis op-
posita videatur simplex intell., ut pote sua natura
quam sua visionis stringeret, et Deo libera.

339

Itaque
ē t. de illa sua loquuntur patres, lege
illius alius sunt res existentes, et futuræ, de qua
dicunt, qd ē, et fuit quia res sc.; de scientia qua
dicunt, qd ē, quia res sunt n ē simplex intell., de
sua visione. id quod altera n possunt aliqua in-
dependenter à rebus existentibus, et futuris, qua-
lis ē simplex intell. q simplex intell., de qua di-
cunt patres, qd n ideo res sc., quia sciunt à
Deo. Sic mari Patres in dicto discurseris res
n sunt, quia sciuntur, d sciuntur, quia sunt, pro-
cedunt adversariè, d ita n procederent, nisi
loquerentur in utroque extremo adversariè de ea-
dem sua scientia, qd his sunt, et in eadem sc.
q. de illa sua loquuntur Deo.

Itaque ē

320. Ultra est 2. partes loquuntur de scientia de qua abstrahant sequeretur, et eventibus humanae libertatis atque sequentia non abstrahant, quod scientia visionis [illegible] est eventus humanae libertatis, quae non loquuntur partes de scientia visionis. [illegible] sequeretur, quae sunt [illegible] cum humana opera libera erant ab aeterno antequam [illegible] nostrae liberae operationes. Erat [illegible] cum nostra libertate operationum [illegible] praevisio. Gentiles et sequentia, utrosque [illegible] liberas visiones scientiae [illegible] quia Deo [illegible] absolute liberas operationes, atque [illegible] visionis, quae tamen est solum et [illegible] scientia visionis, quae tamen est [illegible] cum humanis existentibus, et futuris non est [illegible] sequentia in libera operatione existente [illegible] sequentia in abstrahant, quod scientia visionis [illegible].

321. Resp. 5. [illegible] praevisiones [illegible], quia praesumunt a Deo, [illegible] quae peccata sunt: de peccatis quod adversitatem [illegible] non ideo peccata sunt quod praesumunt a Deo, quia [illegible] visiones de peccato non [illegible] aut [illegible] praevisiones [illegible] adjungit voluntatem [illegible] voluntate [illegible]. Resp. [illegible] partes quod non loquuntur de peccato; [illegible] de bonis operibus, ut [illegible] Damascenus [illegible] humana [illegible] de praescientia [illegible] alia [illegible] Deo [illegible] quamquam [illegible] partes [illegible]

ex pr. spetus gratiae, & illud factum sujeß ...

322. D. ng. ut aut. Cathy. Omnes, ... ut et s. ... Deus ... facerent, ... Hgc ... ideo ... Deus ... de ... peccato futuro, ... adversativa ... peccata ... adversativa ... adversativa ... peccarent ... valent ...

323

... Deus ... ut ... decidimus ... Dei ... non sit ... libertas nostra ... absoluta ... Hgc ... bonum operis, ut volunt ... bonum, ... absolute: g. ... boni operis, tollere ... libertas nostra ... bonum opus. et ... argumenta ... quibus ... culpabiles ...

Ad.

Artic. 5

Facta Conclusio firmatur ex D. T. et alia de novo statuitur

324 D. T. 1. p. quaest. 62 art. 8 in Corpore ait: Cum natura intellectualis se habeat ad objecta sicut eadem natura ad objecta non produceret actum, nisi detraheret ad unum per habitus, scilicet per voluntatem Dei. Et paucis interjectis: unde necessitate est, quod natura intellectualis sit creatura, quod determinata voluntate sit conjuncta. Ex quibus discurro sic: juxta praesentis assertionis Angelicae rationem natura est creatura, quae sic dicit indifferens ex se ad objecta indeterminata et debitum ad operandum pacto voluntatis atqui natura quae est creatura non est indifferens ex se ad objecta, sicut ex se sit metaphysice determinata, mere ad suam operationem. ergo Creatura non est natura, atqui absoluta natura simpliciter integra est indifferens ad objecta, indifferens ad operandum, quod determinetur per ad nunc per voluntatem Dei: ergo stando menti Angelici non repugnat dari simpliciter integra et creatura.

325 Probatur intentio ex eodem, qui in responsione loquitur: natura Dei est Creaturis, ex his Rationibus. Et vero integre dat quia natura loquitur, et in quo sit, subiungit, natura Dei se habet ad res Creatas sicut natura artificis ad ar-

artificiatum scientia artificis est ea artificiato prior: eo quod
artifex operatur per intellectum. Modo ergo dicta scientia qua arti-
fex operatur sive scientia artificis, quae est causa artifi-
ciati, non est scientia, qua artifex videt artificiatum ut factum
bene sive absolute faciendum, sed qua illud videt
ut potens fieri: ergo neque scientia Dei, quae est causa rerum
est ea, qua Deus videt opus ut factum, vel abstrahens a fa-
ciendo: non ergo est scientia visionis: quia respicit opus
operis factum, vel abstrahens a faciendo: sed tamen ar-
tifex ultra, Deus aliter; dicta scientia artificis creat for-
maliter dirigit, et non producit effective artefactum: ergo
neque scientia divina, quae est causa rerum, producit effecti-
ve, sed per modum dirigentis tantum ad opus.

346

Respondetur 1. eo Godoy loco
2. dist. 40, quod scientia Dei innata A. T. se habet
sicut scientia artificis, ita ut paritas non teneat in om-
nibus, sed in aliquibus tenet paritas quantum ad
ea, quae circa productionem utraque scientia operatur,
sive tenet in omnibus, quae requiruntur ad opus;
non vero tenet quoad modum, quo utraque scientia se ex-
ercet: nam divina scientia est coniuncta voluntati efficaci,
sive efficaci decreto, quod constituit res futuras, et ideo ta-
lis scientia appellatur visionis, contra scientia artificis crea-
ti non est cum voluntate coniuncta, sive decreto infallibi-
li et efficaci constituente res futuras, eaque propter non
dicitur visionis. Verum licet in hoc utraque scientia

non

n. Iveniat, Iveniat nihilominus in eo, quod utroque[illegible] nigit voluntas, eique ostendit finis, quae voluntas intendit, et tandem imperat rei executionem.

327 Dicitur 1. Subst[illegible]

[illegible] Sug[illegible] appellat [illegible] rerum, [illegible] [illegible] artificis crean, quae praecedit [illegible] [illegible] quae [illegible] indifferens ad opus, et ad non opus, quae detrahit [illegible] voluntate, et cum adiungitur, et [illegible] adveniat voluntas Dei, atque [illegible] haec tandem possunt verificari de simplici intelligentia non de [illegible] [illegible] tandem [illegible] [illegible] artificis creata [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tandem [illegible] [illegible] tegit non visione, [illegible] quae tandem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ca[illegible] rerum. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] manifes- [illegible] Angelicae [illegible] laudatae. [illegible] [illegible] non [illegible] ta [illegible] de bona [illegible] [illegible] [illegible] artificis crean, neque Ca[illegible] rerum [illegible] quae [illegible] [illegible] templat opus [illegible] [illegible], et modus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] Artificis creari neque Ca[illegible] rerum est.

328 Dicitur 2. [illegible]

[illegible] Sit, quod [illegible] [illegible] [illegible] quae est rerum Ca[illegible] veniat [illegible] artificis crean in eo, quod utraque [illegible] ad opus [illegible] et utraque effective producit opus [illegible] tamen, quia Deus producit res in [illegible] tarum, sine [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] dictione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tan-

tam in quo operat[ur] ferri intuitive in rerum duratione; at artifex creatus n[on] adaequat in instanti, d[um] moratur p[er] opus nec p[er] nudas impetus, et dictiones quae obesse eius [illegible] pert ferri intuitive in opus, [illegible] ad [illegible] d, post quam [illegible]. Conet extra Chorus Saltat: quis [illegible] dubitabit, quod in eodem instanti, in quo Deus ad extra operat, ferri intuitive in opus? Certe nemo. Ceterum inde infer[illegible] sua opinio [illegible] creaturas nemo non videbit a veritate alienus, [illegible] in eodem instanti [illegible] [illegible] simplex intra [illegible], [illegible] Deo, quam [illegible] appingat Conet Cal[illegible] ad extra.

349 Sed sus. [illegible] responsio [illegible] [illegible] aloquin S. Thom. afirmans [illegible] creaturas, et [illegible] in [illegible] artifices creatos, [illegible] ut diximus in 348 [illegible] differens e ad opus et [illegible] [illegible] [illegible] eodem [illegible] [illegible] veritate, quae illi adiungit; atque [illegible] in eodem instanti, in quo operat Deus [illegible] ferri intuitive [illegible] [illegible], [illegible] tali [illegible] veritatis, [illegible], quae [illegible] differens [illegible] veritatis [illegible] [illegible] [illegible] in eodem instanti, in quo Deus [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] sit [illegible].

350 [illegible]

ex eorum S. Thom. dicentis 16 … ab his … qui … in ea … quando quidem … [illegible] …
[illegible] … [illegible] …
… et … quae … Quia … quae …
… [illegible] … quae in … sive …
… quae … sunt, sive … Alterumque
… [illegible] … [illegible] …
… [illegible] … in … [illegible]
Hanc … recepit … Imagines, … 66 n.
Dicens: … ad … alias, …
… ad … sit … [illegible]
… et … ea quae … sunt
… sunt, … liber, Deus …
… Sit. … [illegible]

35 2. … [illegible]

… [illegible] … liberum, quae sit intentio …
… [illegible] … sive …
… [illegible] … ut …
… dicendum est … 3 … ad n. 319, quod
… abstracta, qua Deus videt … in …
… et efficaciam, sive qua … videt … in …
… et … in … quatenus intenta est
… [illegible] … Moveor 1: … ut … S. Ma-
… [illegible] … auctoritate …
… [illegible] … una parte dicunt, … [illegible]

a Decretis, est illorum, quia sunt s. exemplar
quas dedimus num. 323, ergo aliquæ ex decretis
essent causæ est quia præsunt a Deo, scilicet
decreto intentivo, quas dabimus etiam a num. 354: ergo
si visio futurorum in decreto intentivo est causa futurorum, fa-
[illegible] futurorum.

352 Moveor 2. [illegible] quod
movet est causa futurorum, scilicet est causa futurorum [illegible]
[illegible] futurorum; sed facta eiusmodi omnis scientiæ
visio futurorum in decreto intentivo movet ad execu-
tionem futurorum: ergo facta [illegible] visio futurorum in decreto
intentivo est causa saltem remota futurorum, [illegible].
Minor suppositum, et [illegible] Deus videns [illegible] futurorum [illegible] quia
[illegible], tenet exequi [illegible]: [illegible] Deus se obligari [illegible]
[illegible] ad [illegible], [illegible] ad [illegible] obligatio-
nem et stare promissis: ergo [illegible] Deus obligationem et
promissionem movet Deum ad implendum quod promisit, sic visio
visio futurorum, [illegible] in decreto intentivo movet ad [illegible] executio-
nem.

353 Moveor 3: Deus [illegible] potentiæ
[illegible] movet ad decernendum [illegible]
[illegible]: ergo Deus [illegible] intentivi [illegible] futurorum [illegible]
movet ad executionem futurorum [illegible] futurorum, [illegible]
[illegible] in intentione [illegible] Deus
[illegible] in theologia: [illegible] Deus [illegible]
me-

meritorum Christi Domini decrevit eosque praemiorum suorum, et participes Regni Dei gentibus fecit ex illo quo erat collatis eis desuper praemiorum, in quorum Christus ... fuit ... Baptismi. Caeterum Deus ex praevisione eventus posterioris movere valet ad decernendum eventum priorem, sive qua sit prius posteriorum, quatenus eventus posterior fuit praecedere visus in intentione, antequam videret in executione, et ubi de antequam videant posita, a quibus sic et nunc dependet in executione: ergo Deus ex visione etc. intentivi rerum movere valet ad praecedentium.

Art. IV

Objecta ab auctoritate solvuntur.

354. Objectum ab auctoritate SS. Patrum desumptum: Ideo res fiet, quia a Deo videntur: ergo scientia visionis est causa rerum. Antecedens suaderent plurimae auctoritates, quarum prima est Augustini lib. 13 Confessionum cap. 38 ubi: nos itaque ista, quae fecisti, videmus, quia sunt; tu autem quia vides ea sunt. Idem tradit lib. 15 de Trin. cap. 13. Item addidit lib. 6, cap. 10 et lib. 5 de Civit. cap. 10, et lib. 11, cap. 10 et lib. 3 de lib. arbitrio cap. 3 et tandem super Psalmum 29 ad verba: Cognovi omnia volatilia caeli. 2a sit Gregorii Magni Moralium lib. 20, cap. 23 alias 24 dicentis: quae in aeternitate eius ideo videntur, quia sunt, sed ideo sunt, quia videntur. 3a sit Pau... Clem-

Chrysologi Serm. 24: loquens de muliere patiente sanguinis fluxum, in illa verba Dni: Tetigit me, et vidit eam addit: vidit eam divinis oculis, non humanis, ut vitam illi redderet, ut agnosceret quod de ore Patris manet firma propositio: Deo reddit, quia à Deo videntur.

355

Praeteri-re solutionem observabis quosdam Thomistas diversas partes tenere propositionis, quam nos supra tenere conant. Quo Thomistae, et praecipue Gonet lib. art. n. 18, et Wiggers, de qua procedit disputatio praescientiae sub eo duplici respectu, aliud tractatus ad voluntatem, sive ad decretum Divinum de creandis productione, et aliud tractatus ad res ipsas futuras sive existentes. Hinc ita hoc distinguit at e contra res 2um primum respectum; non attento 2 respectu, hoc quod est pure speculativa. Additque num. 38, quod scientia qua Deus praevidit conditiones supponit res in aliquo praeordinatas, et ratione factas à se ipsa quatenus tracta ad efficacia Divini decreti, et ut hoc distinguit (loquitur Gonet modeste relatione satis obliti) gratiae salvationis apud Suarez, Vasquez, Ruiz, et alios recentiores, qui tum tot argumenta accumulant ad probandum quod à Deo in gratia praeviso, et gratuitissime praedestinatione,

jest in ea rerum essentia: sicut nullus Thomistarum negat Sommavit. Et tandem nos. Ad deludit quod sit sane Doctorum nostrorum aequivocationem, solum argumenta, nec levit quidem attingunt sententiam Thomistarum, d, sponte sua liquescunt, et in fumum, et auras evanescunt. Hactenus Gener-, quod sunt similibus laudibus, ope clarissimi, qui sunt similibus laudibus, ope Clarissimi nostri Societatis imo, et totius Catholicae religionis luminaria efecit.

356

Ista Thomistas discurso sic: Patres pro Thomistis allegati asserunt quaedam sunt, quia videntur a Deo, quia necessario, quia praesciuntur, quia Deus est praescius dicunt, quia a Thomistis dicunt, quod res, non quia videntur, norunt, et praesciuntur a Deo, d, quia divina scientia respicit decretum efficax Divina. Vel exigunt: ergo testimonia sunt falsa. Vel exigunt: ergo testimonia non sunt Patrum, et Thomistarum doctrina non sunt Patrum consentientia: ergo Thomistae adducunt Patres contra ipsos Thomistas. Aliter: fere omnia argumenta Thomistarum contra nostrates eo tendunt; ut suadeant, quod scientia Divina, quatenus cognoscit res est causa rerum:

nꝫ Deus debet Cognoscere (dicunt Thomistæ) id quod Causat, et eo modo, quo Causat: Scientia autem sic Cognoscens, et tendens est illa, quæ appellatur Causa rerum; atqui ista doctrina proxime tradita à Thomistis falsa est, quia Scia non est Causa rerum, quatenus videt, et Cognoscit rem, quam Causat, nam sic supponit pro priori rem factam; sed quatenus respicit suam voluntatem, et decretum; ergo Thomistæ seipsos impugnant, sibi Contradicunt, et quæ ex una parte aedificant, ex alia destruunt.

351

Directè ad auctoritatem Augustini dico cum Herrera quæstione undecima, numero nonagesimo septimo, mentem Sancti Doctoris esse docere, quod Deus minimè accipit in tempore suam scientiam à Creaturis, et quod nulla Creatura potest verè Causare Divinam scientiam, quum potius scientia Dei, ut pote quæ est ipsa Divina Essentia Causat Creaturas. Ex positione ita Collecta manifeste ex Con-

Contrarium, et intentio Augustini; quippe cita-
to libro decimo quinto de Trinitate, cap-
ite decimo tertio, ubi magis nos urgens vide-
tur, in eo capite dicit: numquid Deus Pa-
ter ea ipsa, quae non per corpus quod
nullum est ei, sed per se ipsum scit,
aliunde ab aliquo didicit, aut nunciis, vel te-
stibus, ut ea sciret, indiguit? non utique:::
neque ista eo aliquo tempore cognovit, ut nos-
set, sed futura omnia temporalia::: sine
initio ante praescivit. Et postea assignat di-
versitatem inter nostram, et Divinam scien-
tiam: quippe nostra a nobis distinguitur,
Divina autem est ipse Deus, sive ipsa es-
sentia, et substantia Dei.

Non Deest

Giuseppe Bevoyna

Ad 29

358 Ad [illegible] S. Gregorio [illegible] xpico, ac
ad D. Aug. [illegible] S. [illegible] n aliud in-
tendere, nisi q[uo]d [illegible] in temporem adquisivit
[illegible] Cath. a re [illegible] potius [illegible] sua [illegible] accep-
ta e[st] Ca[illegible]. Ad 3. [illegible] quę ele-
gantes appellat [illegible] sufficient, [illegible]
[illegible] [illegible] perseverare [illegible]-
[illegible], quando [illegible] plane [illegible]
[illegible] Laborantes, vidit eos [illegible]
[illegible] vidit illos, ut [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] ut [illegible] [illegible]. [illegible]
dit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
firmitatis [illegible] Sanitas [illegible] viam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] huiusmodi attestan-
tes [illegible] ad nostrum [illegible] opi-
nione.
359. [illegible] 20 [illegible] in [illegible] [illegible].
3. [illegible] art. [illegible] dicere: [illegible]
subiacet libertati voluntatis, sicut [illegible] operationes,
aliis atque [illegible], quę subiacet libertati voluntatis,
n[on] e[st] simplex [illegible], quę sua e[st] potius [illegible]
[illegible] sua [illegible]. [illegible] eodem art.
8 [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] voluntatis [illegible], [illegible] vocari [illegible]
[illegible] [illegible] sola [illegible]
[illegible] e[st] Ca[illegible]. [illegible] eodem art. 8 ad

ij argui[illegible] desumptis ex Origene dicente: n[illegible] pre-
terita [illegible] ex [illegible] ob [illegible] Deo [illegible] quia
[illegible] à Deo, cui argum[illegible] [illegible]
[illegible]: Ad 2m [illegible] qd Origenes
[illegible] ex [illegible] [illegible] n[illegible] [illegible]
[illegible] ad mota voltate; dixi Angelicus [illegible]
[illegible], quaver [illegible] a [illegible] n[illegible] [illegible]
[illegible] integr[illegible] n[illegible] [illegible] Origenis [illegible]
[illegible] testimonium, ut verum [illegible], et sine [illegible]
admitteret, ut [illegible] Ambrosius admitt[illegible]
[illegible] B. [illegible] [illegible] [illegible] ee [illegible] Ad

360 argum [illegible] [illegible] ex [illegible] aim. 313 [illegible]
[illegible] Doctorum, quatenus [illegible], qd [illegible]
[illegible] subiacet libertati [illegible],
qd [illegible] creaturae [illegible] quia [illegible]
dependens e à Creatae libertate, et [illegible] Origenes
se: Caeterum [illegible] Dei qd ee, liberi ac-
[illegible] minime subiacet libertati creatae: [illegible]
[illegible] hoc e [illegible] natura, de qua
à n. 305 usq ad 310. Ad [illegible],
[illegible] simplicitis integ ee [illegible] in
actu 2 creatis [illegible] qd [illegible] voltatis [illegible]
[illegible] in actu [illegible] ee [illegible] independent à voltate.
Ad

361 2 [illegible] [illegible], usque [illegible] sine [illegible] admit-
tere auctoritatem Origenis, qui minime Angelicos [illegible]
op-

pugnata non S. P. tamquam admittebat ut eius re-
rum ex Deus, quae indifferenter est de se ad op-
posita, detrahat eius actionum per adiunctam voluntatem, cum
Deus non advertat dictus Origenes, non praecognoscat
quod erit, quia ideo erit Deus futurum. Ideo, licet
D. Thomas potuerit contradicere praedictae aucto-
ritati, nihilominus eam explicavit, et venerabilis
[illegible] ex [illegible] hac sua expositione amplius
declaravit sensum in corpore articuli sta-
bilita, sumens occasionem ex auctoritate Ori-
genis ad maiorem Dei cognitionis [illegible]

362 Secundum
[illegible] in Angelica praecognitione, qui [illegible]
[illegible] obiicit, et argumenta facillime solvuntur, [illegible]
dent [illegible], [illegible] declarant [illegible]
D. Thomas, et tamen ea explicat, ut sua explicatione ma-
gis Angelicus magis, ac magis declaret. Cum ad
testimonium Origenis opportune hanc occasionem prae-
buit D. Thomae manifestum est non Origenem [illegible] au-
ctoritatis [illegible] [illegible] [illegible], ex
ea [illegible] [illegible] a [illegible], [illegible]
tur [illegible], quasi [illegible], non [illegible] ca-
rere, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

363 Ex hac [illegible]
[illegible] Origenis sumpsit D. Th. occasionem [illegible]
[illegible] causam et [illegible] rationem [illegible]
[illegible] addens, cum non [illegible]
ratio

xao Calitatis, nisi adjuncta voltate, ut dictum est. 2°,
ubi dictum est in Corpore articuli, ubi docuit, quod Sua
Ca rerum est indifferens adoptata, et demum passe-
bilis sine adjunctis voltatis. Ubi notandum est, quod B.
Flas non dixit, quod originis locutis est tantum atten-
dens xaong Sui; quia sic posset esse falsa xaone tuum
ly eo, quod non Solum attendebat xaong Sui, deinde
hong Sui visiong in diag quasi Specie, et deinde
nogabat in Sui qual xaong Ca xerum, de Sua visiong eo
plurite; implurite vo de Sua genere tali.

Sigtubis:

364.

B. F. loco citato, postquam explicavit tq pro auctoritate
tali Origenis, nihilum non propterea Dei. Deinde transit
vit ad explicandum 2g eiusdem auctoritatis, quam
erat, des quia futurum est Dei. et sic exponit: intelligen-
dum est (scilicet Doc 2n dictis Origenis) 2g Qz,
2g Ca Cond. Seqz Si aliqua Si futura, quod Deus ea
praescivit: non tamen res futurae Sunt Ca, quod Deus sciat:
q. res futurae, quae Si obj Sui visiong non praecedunt
a Sui: q. non Si debitum intentionalis Sui: q. non Si
Ca Sui: q. est 3ra Sua erit Ca obj futurum. Neg
duas tas Dei, et 3g duo: q. non Sunt Conducibus, l
Operativa Sui, Ideo neg Ca sita, l quasi Ca est dutam
Deus intentionis, quae Ca xaong tantum denegat B. Flas de
octo futuro in Deus Sui: q. non Si Ca quae expli-
ca, impune talis, et objectiva; neg 3g, et etiam 4g Dam.

Ad

365 Ad calce autem praeuentionis oris, et cuilibet auctoritati quae nobis obiiciatur, quae omnes reducendo exeunt ad hanc propositionem: ideo res sunt a Deo videndae, quia sunt cognoscibiles; ideo res sunt, quia a Deo videntur scientia visionis, neque quaeque ipse in textu ita asserunt, quod scientia visionis praesupponit esse rerum, non est causa rerum; ideo res sunt quia a Deo videntur simplici intelligentia de [illegible] sumptae, quia a Deo videntur simplici intelligentia sine adiuncta voluntate Dei; non quia a Deo videntur, adiuncta voluntate, sive appetitu Dei in ratione causae [illegible] praepositione. Si scrupulus moueas eo, quod simplicis intelligentiae appellemus visionem, reperies dictum D. Thomae de veritate, quaest. 2 art. 9 ad 3um dicentis; intellectus aliquando ostendi sine visione dici, et aliquando obiecta accedat.

Art. 5us

A ratione arguta soluuntur

366 Argumentum 3um a ratione plane demonstrativa in cerebello Gonet: ignorantia, vel quasi ignorantia causae illius rei, quae non innotuit: sicut quod dicunt medici: illud quod ignorat medicina, non curat, ita et illud quod ignorat scientia, non causat: unde ars fabrilis non fabricabit rem, quia causa ejus non innotuit a tali arte; at quod simplex intelligentia non innotuit res cotes, aut futuras, quod ita sunt scientia visionis: ergo sic, non illa est causa rerum. Minor probatur: simplex intelligentia est

eorum, quae non sunt, nec fuerunt, nec erunt unquam: visio autem est eorum, quae sunt, fuerunt, et erunt, ut constat ex D. Th. hic art. 9. ergo sim-plex intelligentia non respicit res existentes, aut futuras; ergo omnia sunt visionis. Si arguitur vix habet, non solum sequitur quod visio est causa, et procedit ad res futuras, et existentes; ergo quod etiam procedit ad res [illegible] intentionis rerum.

367 Resp. Aut ex parte est possibile, quod scientia causet, quod non cognoscitur et ita, sicut intellectus ego debet cognoscere, et videre rem existentem, ita erit possibile, quod Deus efficaciter in-tendat rem existentem, quin videat id, quod intendit: ergo sicut visio est causa, et procedit ad res futuras, et existentes, ita erit causa, et procedens ad res intentas [illegible] in-tentionis. Concedo distinguo maiorem: est causa illarum rerum, quae cog-noscit, ostendendo, quod aliquid existit; nego: quae non cognoscit, ostenden-do, quod potest existere; ideo maior et minor [illegible] intenda veni-unt dictis medicinis, et [illegible] fabulis. Minorem distinguo: atque scientia Dei aut futuras ostendendo eas existere, aut fu-turas; ideo [illegible] res minor, et dis-[illegible] ex [illegible] propositionis, nego [illegible]. Clare ex [illegible] ex dictis a num. 300, et 308

368 Arguitur 2. ex Palanco, disp. 5. quaest. 4: Scientia Dei comparatur ad res, ut mensura ad res men-suratas; ergo si Deus cognoscerent res, quia sunt, et non est contra res erunt, quia cognoscuntur a Deo, res essent men-sura scientiae divinae, et non est contra: ergo non ideo Deus co-gnoscit res, quia sunt. Minor probatur: si Deus cognosce-ret

res, quia sunt, et non est extra, res praesupponunt existentes cum scientia, et scientia spectat se cum illis, ob hoc est quia res sunt mensurae scientiae visionis. ergo sunt

Arg. probat: inter duo de forma illud est mensuratum quod supponit ad aliud: ergo si res, et scientia

rerum sunt, sed formae, et res praesupponunt ad scientiam, res erunt mensura scientiae. Respondetur: sic

se habet visio ad res ut existentes, sicut simplicis intelligentiae ad res ut possibiles: sed res possibiles ideo sunt possibiles,

quia à Deo cognoscuntur per scientiam simplicis intelligentiae, et non est contra,

ergo res existentes ideo existunt, quia à Deo cognoscuntur per scientiam visionis, et non est contra.

366

Potio major scientia

Dei, quae est causa rerum, comparatur Arc. Ideo, quae non est

causa rerum, comparatur Dei, non mensuratur: nam scientia non sit

causa rerum, non erit mensura: ad mensuram ergo opus

est, ut quod causet, ut quod debeat mensurari, et in suo genere

nunquam dat operationes, sive determinationes, sit capax

mensurationis, et taxationis. Omnia autem scientia, ut pote

infinita, illimitata est, in capax est taxationis, et

mensurationis. Inde fluunt, res existentes non mensurari per scientiam visionis, licet capaces sunt mensurationis. 2. scientia visionis non est capax ut ducere

dicatur, aut determinari res existentes. 3. simplicis intelligentiae

recipit determinationem ab objecto creato, tamquam à motivo non

mensurante per illud, quia scientia Dei simplicis in-

iudiccre vocat lecuicionem nec iudicium, et ad mysteriorum pertinent ad pugnam obcaecatum Calvin, hoc exprimis ... confirmatur, quid adversarium, nominavit ...

370. Auctor 8.

Ex eodem: Simplex nta scientia intelligentiae tamen ... in actu 2 res, quatenus determinatio, quatenus dicitur cum actu sua voluntate, atque simplex intelligentia, ut determinata ita est, ut ita Juncto cum voluntate efficace, ... scientia visionis q. Sua una, quae in actu 2 Cat res, e tantum scientia visionis. Major prob. Simplex intelligentia, ut ita determinata, et Juncta cum efficaci voluntate, respicit res, non ut quasi possibiles, ... velut faciendas, vel factas ... respicit res velut faciendas, vel ut factas, e visio: ergo simplex intelligentia ut determinata ita ... respicit ... sed ... non potest amare ... et ... sit nec ... simplex intelligentia respicit res praecise, ut factibiles, non vero, ut faciendas, vel factas.

371. Auctor 6ta: Deus Cat creavit per imperium, cum imperium respiciat ad Scientiam visionis: ergo e Ca ... Creavit. Major constat ex psalm. 148... 5: ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt. Minor prob. Idem est imperium, ac dictio, et imperare, ac dicere, cum dicere,

cere, et dictio spectat ad visionem, et operum spectat
ad visionem. [illegible] Patre Alvarum [illegible] [illegible] [illegible] dogmati
Deus [illegible] creare, [illegible] per imperium, a dom. Creatas
liberas, [illegible] per imperium remote [illegible] ad ea-
rum productionem [illegible] per imperium, ut [illegible]
[illegible] marg: [illegible] tolleret libertatem, tamquam
[illegible] actum liberum. [illegible] marg: [illegible]
[illegible] disputat [illegible] imperium non est actus intel-
lectus, voluntatis dicente S. T. [illegible] quaest. 19, art. 2,
ad 2: *[illegible] voluntas [illegible] eius de operum [illegible] voluntas, ut imperans*

3) 2. [illegible] data ma: [illegible] dicere
et dictio spectant ad [illegible] visionem, [illegible] admittunt, [illegible] quia
dictio ad intra est productio, quae spectat ad intellectum, licet [illegible]
[illegible] sit [illegible] visionem, quamvis [illegible] operationes [illegible]
[illegible] dicere ad extra spectat [illegible] ut [illegible]
plures patres [illegible] Genes. [illegible]
merum Cap. 1. *dicere* [illegible] *statuere*, et *decernere*
atqui statuere et decernere spectant ad volun-
tatem, [illegible] est decernere, [illegible] non [illegible]
[illegible] *dicere* loquendo ad extra [illegible]
[illegible] [illegible] spectare ad intellectum, at non [illegible]
[illegible] si non [illegible] unde [illegible]
[illegible] sit [illegible]?

3) 3. [illegible] Stat, quod [illegible] visionem
respiciat [illegible], et [illegible] ut [illegible], et quod [illegible]
et

et rep: q. sa visiones ē ca rerū. Atq prob: stat,
qd sa visiones, se qua procedit obj, ut potentia intuitiva
expte, obj repraesentat obj, ut expte, et tu qd ceti
quasi cet obj, sive qd est tale, sua procedat obj, rq. est
q stabit, qd sa visiones repraesentat expti, et rep ut expte,
rep ut qd expti, et rep ceti uno ans. et qd cet expti, et
rep remote omitto: et qd cet, itaque ca prima, rogans,
ad probandum duo ans: et tu, qd cet, quasi cet di-
rigendo ad eius productionem, rep quia sa se qua
procedit obj in obtinuit promodum directionis: directio, mo-
dus specialis eminentis, ut voluntas movi directionis se-
roto in obj omnis, quae directio assistit in obj productio-
none: et qd cet, in promodum directionis, idem ans. At
in casu nro agimus de sa visiones promodum di-
rectionis cante, vel in cante notitia illud nu. 372
nu. 371. sa, et voluntas sunt ca eius de operis d. sunt ut di-
rigens, voluntas, ut imperans.

372. Arg. 8. in 2q. 33. dam

nu. 371. ē dictam nu. 323. P.P. sapientia agunt, qd in
ideo rep sunt, quia vident, d, vident, q. sunt atqui, sū sa
visiones rerū in deo intentivo sunt ca remotarum, et ad
operationes, pro patet falsa erit. q. Prob: prob: sic doc
ita ē rep exsunt, quia vident. q. pro patet, in deo rep
sunt, quia vident falsitate n vacat. Nego maiorem, rep minorem:
rq patet, pro ita debet explicari: in deo prime rep
sunt, quia vident, d, potius prime vident, quia sunt. Nam

quia

quia patres locutione illa intendunt declarare vo-
be Dei cum libertate nostra libertatem vero salvam manere,
si vero non est causa prima: nam si causa prima foret, ig
daret natura eius determinationem, tolleret libertatem
Dei. Quamvis vero licet non est causa prima liberae op-
erationis nostrae, nostra tamen operatio libera est ab immediate
determinans, et vero motivum, idea apud illos [illegible] valent
locutio mutua [illegible] ideo [illegible] quod [illegible] dent [illegible] Dei

335

Arg. 9.

Implicat, Deum velle existere, id quod videt a Deo [illegible]
[illegible] suppositione decreti intentionis et executionis, Deum vel-
le existere, quia jam existentem videret: ergo implicat quod
Deus ex sua visione [illegible] moveri in decreto intentionis move-
at ad decernendum easdem in executione, et in decreto
executionis, [illegible] implicat, quod visio [illegible] in intentione
sit causa [illegible] in executione. [illegible] quod [illegible] omni-
ne [illegible], [illegible] in eadem omnino: quod videtur
existens, et ea ratione, qua videt existens; [illegible]: et [illegible]
ratione, qua videt [illegible], quam videt existens; [illegible]
[illegible] Deum: velle existere in executione,
quod videre jam est in intentione; [illegible] in
intentione, quod videre jam [illegible] in eadem intentione, [illegible]
[illegible] et [illegible].

336 [illegible] dicere [illegible] ratione [illegible] nequit Deus
moveri ad decretum [illegible] ea ratione, quia [illegible]
[illegible] suppositione [illegible] in intentione non movet ad intenden-

ipsamet, ceterum, quia ut res supponat existens in intentione, subindeque praesupponat intellig rei, adhuc tamen non suppon. ut executa, non visio rei in executione, ideo visio non in intentione potest movere Deum ad decernendum rem in executione, et visio rei in intentione potest esse causa remota, non in executione. Ceterum si visio rei in intentione non potest esse causa ad intendendum rem, ita neque visio rei in executione potest esse causa rei in executione, sive ut decernat rem exequendam.

Quaestio 3ª

In quonam consistat Scientia, et [illegible] Futuribilium.

Art. 1.

Quibusdam suppositis referuntur Sententiae

317 Quaestio praesens Theologis antiquis parum, sed nostris temporibus celeberrimas censetur apud Recentiores, in cuius enodatione eorum ingenia non parum insudarunt, nos vero ut ea explicemus non nulla supponemus. Suppono 1. futurum aliud esse proprium, et aliud improprium, sive [illegible]. Futurum proprie tale est, quod erit, sive quod postea erit. Futurum improprium est, quod licet re ipsa careat, sive quod non ita paratum est in causa, ut postea sit. Futurum proprie tale subdividitur in pure tale, et non pure tale. Pure tale est illud, quod nunc non existit, et postea existet, sicut omnia [illegible] quae nunc non sunt et postea existent, de quo futuro [illegible] inquirunt [illegible] controversia praesens.

318 Futurum non pure tale est, quod nunc existit

cognitis, et eius postea. Et sic vera ad futura, quae ..
..at, et in aeternum durabit. Subdivit ad luce ..
.. in defectivum, Angelum motu accidentalis facit, quod
..[illegible].. futurum. Si subdit, vt po..bilis, vt illa
..ptio, erit futurum defectivum. Si a notione sumpta
definitio futura dicitur nunc, quae est agro illius
appellabit futurum notivum. Futurum [illegible] valet
in futurum infallibile, sive in ..du causis morali, et
in futurum [illegible]. Si vero p..rat est in sua
infallibilitate, ita vt infallibilita postea infalli-
bile subsequat, tale futurum [illegible] erit infalli-
bile, et non morale. Sic glorificatio prae definita
futurum e futurum infallibile. [illegible] si .. praedestina-
tionis e praeparata infallibiliter in Catholicis ..
5))

Ca praeparatio sive ad .., cum praeparatione
infallibili, tunc .. .. ..beat .. futurus.
.. loquendo modo vnde .. ..
.. expositio .. .. suo modo. ..
.. praecept. .. .. quaest. 2 art. 3 ad
2 .. .. .. nobis ..
..: aliqua .. .. futurum, ... quod
ita erit. (Ecce futurum .. tale .. ..
ita erit) ..; quia ita e ordinatum .. ..
sit futurum (scilicet futurum .., .. tale) ..
.. .. Quamvis ..

[illegible] Sanguine fuerunt, et tamen postea non fuit non aliter
quam si non extitissent ordinati. Ubi Sancti Antiqui
Traditionis Praedeterminationem appellant, a nobis fuerunt scientia
Reprobata.

380 Cum Sermo est de futuris conditionatis infallibi-
libus, dicendum est, ea non solum esse futura, ut dicit S.
Aug. de Civit. [illegible] lib. 16 cap. 3 ad Bellarm. [illegible]
[illegible] Conditionata [illegible] sunt, ut essent [illegible]
de [illegible] Deus intelligentia media sua efficaci-
ter [illegible] voluntate, [illegible] [illegible]
[illegible], et [illegible] [illegible] est, quemadmodum est, et
postea vera existere ut [illegible]. [illegible]
est, quod modo [illegible] est, erit tamen postea, [illegible]
[illegible] Conversio Petri [illegible] ex hypothesi, quod illi [illegible]
[illegible] a Deo auxilium [illegible]. Hinc deducitur, quod
futura [illegible] [illegible] tale non [illegible], [illegible] Subiecta, [illegible]
[illegible] fuerunt [illegible] postea ex vera, nec [illegible]
[illegible], [illegible] postea Subiecti [illegible] existat, [illegible]
[illegible] patet in Conversione Tyriorum sub conditione
[illegible] Christi, quae Conversio nunquam [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] in Conversione S. Pauli, quae fuit [illegible]
[illegible] sub conditione illius vocationis a Deo [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

381 [illegible]
[illegible] aut [illegible], aut [illegible], sive ut
[illegible] [illegible], aut [illegible], et aut [illegible]. [illegible]
[illegible]

lava e qddg cum inferens infallibilit. futuror.
fruly. Hoc aut pet. ex de esse [illegible] q ab
[illegible] xpty sine tempore [illegible] [illegible]
qua [illegible] vi des [illegible] xpty [illegible] fut. [illegible]
et [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
res modo [illegible] et existet postea, [illegible] fu-
tur. [illegible] modo, q [illegible] et infert [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fu-
tur. illam, [illegible] infert [illegible] et [illegible] qua [illegible]
modo [illegible] futuror. [illegible]

382 Suppono 2. neminem [illegible]
[illegible] dari de presenti [illegible] esse de [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] qua [illegible] [illegible] postea
[illegible] unde [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] certa [illegible] [illegible] de presenti.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et inferat, ut nos defendemus [illegible] [illegible]
[illegible] de presenti [illegible] illam, [illegible] [illegible]
[illegible] de presenti, [illegible] presens [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] qddg [illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] illa, [illegible] [illegible] appellant [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et tamen [illegible] presenti [illegible]
[illegible] [illegible] et talia [illegible] quatenus deno-
minant [illegible] existunt de presenti: [illegible]
[illegible] postea, [illegible] [illegible] [illegible] ad futur.
fu-

fratr, sive ad [illegible] Divini [illegible]

383 In quo puncto dup[licem] [illegible] Capitalis [illegible] doct, quandam praedi[cationem] existere de praesenti dicte [illegible], sc. [illegible] primo, et [illegible] postea, sive ut corres-pondente duratione [illegible]. Hanc sententiam [illegible] Doctores nostri, defendit [illegible] à [illegible] Henrique de Silva disp. 6, Cap. 6, Riba de Neira loquendo de praedicatione entita-tiva disp. 10, Cap. 1, Amato disput. 2, Cap. 2, Bernal disput. [illegible] sectione 1, Herrera quaestione 1. [illegible], Peinado de anima disp. 6, Ramirez disp. 13, citantur 32, Paniagua, Izquierdo, Avendaño, et Magister [illegible], quibus accedit [illegible] disp. 6, n. 11, citant [illegible] Torre, tractatu 5, de Scientia, quaest. septima, §. 2, assererentes alios nobilissimos [illegible] id tenere. Ad eandem opinione[m] [illegible] nostri Ingeniosissimi Magistri.

389 2 opinio [illegible] Lamemo opposita defendit, praedicationem [illegible] [illegible] aliquid esse de praesenti. Verum [illegible] opi-nionis [illegible] postea dividuntur in assignando [illegible] de praesenti, in quo fuerit, et [illegible] futuro. Aliqui assignant decretum Dei efficax, quo Deus decrevit producere creaturas. [illegible]

C3

3 Godoi disp. 33 in 1a p. is, Gonet de scia Dei disp. 2, art. 1, Palanco in praemotione physica, q. 10, et Belbar tract. 3, dub. 1, ann. 6. Huic sententiae magna ex parte acquiescunt subtiles Scotistae. Alii talem futuritionem collocant non in decreto, sed in scientia Dei. Ita quamplures ex nostratibus, inter quos Cardinales Sfortia, Sfarza, lib. 1 de Deo, q. 12, Antonius Perez, ... tom. 1, disp. 18, sect. 2, Aranda lib. 2, disp. 14 sect. 2, et pauci alii.

Art. 2us

Duplex opinio contraria refellitur.

385 1a est Scotistarum, et ... ponens futuritionem [illegible] in decreto, ... quod ... habet decretum tendens circa res creandas, seu creandarum ... versatur circa quod dicitur, ut a decreto; sed ... decretum non est ... futurio rei, quae dicitur futura; ... in decreto ... futurum ... mutabilis ... rei ... quod dicitur futurus, et ut dicitur ... creatura, ... nunc non existit, et postea existet; atqui ... dicitur ut a decreto nunc non existit, et postea existet decretum non est ... futuritio talis rei ... non ... certum quippe ... non existere nunc, quia ... existere ... non existere postea ... existere ... est existentia ... durans, et correspondens ...te.

terminis durationis, quorum neutrum est subiectum divinum: ergo tale
subiectum prout dictum a Deo nunc non erit, et postea erit.
386 Ali-
ter: res prout nunc non existit, et prout postea existet, et est in aliquo rerum statu. Sed sic, dicitur non in
alio, quam futuritionis: quia [illegible] status pure positi-
vus: nec concludit, quod subiectum in aliquo tempore erat
non in statu eorum, quia a sic de praesenti non distinguatur
existentia ab existentia. Non praeteritionis, neque praesentis non dicit exis-
tentiam posteriorem, sed anteriorem: ergo si subiectum, quod dicitur futurum
prout dictum a Deo nunc non erit, et postea erit, dicitur
non esse [illegible] futuritio talis subiecti, quam ipsius tale subiectum
gaudebit futuritione [illegible] dicta a Deo.
387 Procedo 2º ex
[illegible] libertate: si futuritio [illegible]
cras [illegible] esset in Deo absoluto, Deus cras
non erit liber ad [illegible] sed non: quia non [illegible] fu-
turitio in Deo. [illegible] in tali casu prius non
posset impedire [illegible] crastinum, quia neque liber erit ad
[illegible] consequens: petrus nequit impedire, quod [illegible]
existat cras: ergo nequit impedire [illegible] crastinum.
[illegible] consequens: prius nequit impedire, quod [illegible]
[illegible] die crastina [illegible] siquidem nequit impedi-
re futuritionem [illegible] die crastino, sive decretum [illegible]
de [illegible] crastina [illegible]: ergo prius nequit impedire
quod [illegible] erat cras. Si dicas, prius posse impedire
[illegible]

Dei creatorem tenerentur dicere, qui posset impedire
decretum liberum predeterminans, quod est labefactare prae
motionem predeterminantem.

388. Od. sic ostendo: qui potest impedire, et evitare [illegible] effectum, potest impedire [illegible] effectum; sed [illegible] creatum est [illegible] effectum, quod dicit decretum ad talem [illegible] 8 [illegible] potest impedire [illegible] creatum, potest [illegible] impedire decretum illud liberum. [illegible] demonstratur: qui potest impedire [illegible] potest impedire, et evitare, quod erat [illegible]: o. qui potest impedire [illegible] effectum, potest impedire effectum [illegible]. [illegible] illud [illegible] absolutum, et [illegible] quo [illegible] potest [illegible]; sed, impossibile est [illegible] effectum [illegible] sine [illegible] illius [illegible] potest impedire [illegible] potest impedire [illegible], ergo qui potest impedire [illegible] effectum potentem et [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] decretum [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible], ergo [illegible] [illegible] creatum, [illegible] modo [illegible] [illegible].

390 Prob. 3:
dantur [illegible], de quo verificatur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nunc existente [illegible] [illegible] non [illegible], nec [illegible]. [illegible]: de [illegible] [illegible] [illegible] verificatur nunc [illegible], [illegible] modo [illegible] nunc [illegible]

stat in dato nunc existente, quia Deus, nec vel
let, nec decerneret perm. act. fraty mali, peccati q. dat
obiectum, de quo loc. Dices: datur effectus praedestinationis, et
ci qd in tale ysus e datum primum fraty malis causale
peccati et in tali data structura, qua fraty malia
peccati futura e. Respondeo n[illegible] datur de praedestinatio-
ne diuina circa in tale peccati, quae Schola nostra val
de e contra. Ceteri [illegible]
39o. Dicta est: quae Cali[illegible]
a cum suo familiari primat[illegible] qui [illegible] po-
nere [illegible] in aliquo de praesenti, quia a
lia futuro de prae [illegible] qui preparare, de-
cretum, et [illegible] ponenam; d. de
[illegible] mali [illegible] per [illegible]
praeparaui demum, et [illegible] in tale peccati malis,
et certum e: q. [illegible] mali stat in dato [illegible]
primo, d. voluit fraty mali [illegible] quae vult Bor-
ti, e [illegible] Dicta 2a. Non dat de praesenti
malia fraty, nisi ipse cet, et debet de praesenti ab
aliqua ca: q. necessarii Cardo malia fraty, nisi dei
Ca talis malis fraty, ut ipse Cardus: quod ipse
cat ipse Cardus e antequam erat. Modo sic; d.
Ca malis fraty, ut Cardo ipse, hic, ut fraty e dat
Deus: q. [illegible] dat Deus ipse cat malia fraty, ut fraty
erat ipse Cardus.
39. [illegible] malia fraty

n e pble fura, d, bone fura. hoc est fura ...
bl. decerner e factum ... cum ... Dei de-
t, permittendi mala fale, sive deus denegandi ...
esfacz adeo tandem mala fale, eo quod ... ad ...
pitime inferent ... mala fale, et q ...
... mala fale bone fura. ... pble fura.
Itaq vel ... ea e va fura, ... q ...
tuo va stat, quin de presenti det ... Ego,
... Causa e pble fale mali, ...
ig finalis ... propositione sua. ... Itaq
... fura e et ... vere de presenti ver ... An
... e fura ac ... mala fale ... e fura
d, ... illa ratione e vere fura. ...
rao ... fale mala e vere fura.

392

2 op. tio
impugnanda e illoz qui ponunt fuxone fu-
le ... in ... et ... ronez, Itaq quaz ar-
gut ... iuxta ... relatas a nq. 323. n dec-
rez futura ... quia a Deo ... d, ...
iuint, quia futura ... d, ... poneret futura ra-
ny ... in ... dirone, falsa est propo-
... in ... dirone ... e ponenda ... futu-
rez. ... futuro ... sit ... ig q d
rez sint futura n exit ca, ... ca ...
vas ... sit ... quin potius ... erit ca, cur
rez ... sint fura; ... hoc ita sit falsa
exit

erit illa, patet pro: quia 2. argutor, sicut traditum
à num. 385: talis vero tendit circa aliquam veritatem obliqua
alia distincta rationes, quae veritas modo non esset, et postea
existet; ergo in tali veritate dicta status distinctionis.
quippe status illius veritatis obliquae non est alius, quam
fruitionis: ergo status fruitionis existet in tali status visionis, non
in visione, nisi ad summum illative.

393. Argumentum 3. quod
esse talis procedit ad ... requirit in esse talis distinctionem ...
... liberum in effectu talis procedit ad ... visionem,
et primo liberum determinatum procedit ad ... medium: ergo
... in esse talis distinctum ... neque ... determinatum
in esse ... medium distinctum. Minor probatur: primo ...
liberum in esse talis est motivum intentionale determinatum
... visionis, sicut et determinatum est determinativum ... medium ...
... à num. 380, ... obiectum ... est ...
motivum intentionale determinativum talis ...: obiectum ad ... traditum
procedit ad ...: ergo.

394. Maior probatur: quando agens necessario debet
habere unum è duobus extremis, et ex se indifferens est ad ...
ad hoc extremum prae illo, illud tribuat, ut tale agens habeat
unum determinate extremum prae illo, quod determinate impedit aliud
extremum; atqui ... necessario debet habere ..., ... dictum
... de dicto libero v.g. et ex se indifferens est ut habeat
determinate ... de ... potius quam de dicto: ergo
... impedit, quod habeat ... de ...: ergo esse
... determinat, ut liberum habeat ... de ...: ergo.

et Deus, et ut fuerunt existentes, et ut denominare fuerunt existentes, denarum [illegible] Corresponden[illegible]: quae [illegible].

Hactenus arguta [illegible] contra quatuor de duabus opinionibus. Nunc arguitur contra omnibus utrasque.

395. Arguo sic: ideo futura [illegible] deberet existere, et non alias, et non sic, quia deberet stare in aliquo de praesenti, et de praesenti nihil datur in quo [illegible] nisi datur, [illegible] ergo non nulla, et in nullo existunt futura [illegible] existere stat. Illa expressio [illegible] adversariorum, [illegible]. [illegible] ideo futura [illegible] deberent existere in aliquo de praesenti, quia de praesenti [illegible] est [illegible] ipso [illegible] est futurum, [illegible] insufficiens est. Probo minorem: etiam [illegible] de praesenti [illegible]. [illegible] est subjectum quod denominatur futurum, et [illegible] est [illegible] ut [illegible], et ut denominet futurum; atqui de praesenti non dantur [illegible] denominationis: quippe [illegible] denominationis sunt capacitas et substantia [illegible], quae [illegible] in [illegible], quae capacitas et [illegible] de praesenti non existunt, ut nec existunt [illegible] est [illegible] insufficiens est.

396. [illegible] ipso 2°: etiam [illegible] de praesenti [illegible]: at est mundus et nunc [illegible] potest [illegible] existere, [illegible] ab aliis, [illegible] de praesenti

sent non dant per talem denominationem ne per illa existunt in possibilitate intrinseca alterius mundi, et in ratio-
ne obiectiva, vel cuius constituere, et sicut talis reddit alii mundus per limitatem exprimere, quod de praesente locatione, quod eius constituit verificationem requirit, ut est manifestum, et consequenter docui in explicatione de possibilitate sermo fuit: ergo ratio, cum opinio contraria amantibus nulla est, Thomistae contra defendentes rerum possibilitates esse quasi obiectivas distinctas ab ipsa praecipue procedit.

397 Nunc illa probo 3 parte te 3 etiam extat, et mihi normales frequentissima. Quia est vera de praesenti haec propositio: Adamus est nunc praeteritus; sed de praesenti non datur sine talis denominationis: ergo quod haec propositio Antichristus est nunc futurus sit vera de praesenti non est ratio sufficiens, ut de praesenti debeat dari aliquid vere existens sine futuro. Minor probatur: praecise intra destructionem sui ex Adamo Adamus est nunc praeteritus, intrinsecus sine diminutione per obiectiva; sed praecise intra destructionem sui, et travia existentia Adami, nihil de praesenti sibi intrinsece existens: ergo de praesenti non datur sine diminutione denominationis: Adamus est nunc praeteritus.

398 Si quidem in possibilitate praesenti eodem modo illo discurrunt circa futurionem, et praeteritionem utraque constituentes per aliquod de praesenti, sive talis sit dicta, sive De... [illegible], ut bene ... 67, licet haec responsio ... ; ... et ... Imm-

Omnium horum apprehensione ignorat esse praesentem, licet antea fuisse, et modo non esse in tempore praeterito, non ergo iudicat et distinguit praesentiam, dum intelligit habitum modo non esse, et antea fuisse nisi in praeterito praeterito fuit in habitu, et habitudine, nec deficit nec habet iudicio: ergo neque iudicando, neque simplici visione stat distinctione praesentis.

399. Hi ignorant multiplicitate: peccatum esse habituale, non esse actualiter quidem, peccatum esse mortale non attendunt aliquam speciem de praesenti existentis, et sic [illegible] non dicunt distinctione, ut dicitur, ut solum: ergo necessario [illegible] tale speciem de praesenti. Aliqui putant: peccatum habituale non esse tale distinctione per peccatum, quod fuit, ut moraliter perseverans, sive non condonatum, sive cum condonatione negatione: non esse de [illegible] [illegible] fuit in voluntate antea a memoria, et moraliter perseverandum, sive non relaxatum. Peccatum esse moraliter stat in multo [illegible], quod fuit, et modo tantum moraliter perseverat, dum secundum non distinguunt in esse tali per aliquam speciem existentis de praesenti, sed habitudinis, nec videtur, nec per speciem: ergo ideo spectandum de praesentia quasi praesentione. Quid si in his exemplis aliquis reperiunt speciem de praesenti existentes? Omnium mortalium omnino fallitur apprehensio, ut ponderose [illegible] concludit laudatus sententia.

400. Has igitur pugnationes praetendere nobiliores et fortiores, et ideo concedunt praeteritum, non dicere speciem sive praesentionem de praesentia [illegible], redundantes fuit praeteritionem, et futurionem distinctionem: quippe carea rei, quae fuit, loquitur Godoy S. Longin[illegible]

n̄ ē indifferens, vt res fuerit, l, n̄ fuerit; quin potius [illegible] denotat q̄ ſ cū rei existentia anteriori, quae obligat talis

Carentia, vt dē denotant anterioris existentia ē praeterito, & sunt praesentis, et verificant propositiones hanc: res ē praeterita. Caeterum Carentia rei futurae ē indifferens, vt res postea sit, l, n̄ sit.

Subindeque n̄ ē sufficiens apta ad tribuendum denominationem rei futurae: unde quaerendum ē aliud, qd de praesenti sit determinatum ad existentiam rei pro postea, et n̄ aliud praeter cognitionem divinam.

401. Ista ē l. nostra haec responsio nobis tradit maius, et bonis interim admitti. Sive q. eadem sit Carentia rei futurae, ac rei praeteritae, sive n̄ sit eadem; certe de praesenti in repraesentata nullo invenitur existens, vt dedimus; atqui de praesenti vera ē haec propositio: Adamus nunc ē praeteritus. Ergo praeteriti ē ē vera haec propositio: Antichristus nunc ē futurus; quin de praesenti detur aliud existens, qd det sic, vt futurus, et propositiones verificet. Dico: quomodo res de praesenti n̄ existens, eadem ē Carentia existentiae rei, sive quaecumque nunquam erit, vt pure possibilis, sive quia erit postea existens, sive quia antea existit, et praeterita ē. Imperitum ē, ponere rationem eius de Subiecto, et rei diversas Carentias alias indifferentes, et non indifferentes alias, dum omnes cum eo, q. de res fuerit antea [illegible]

402 Rationibus ex citatis Godoi: dari fundamentum ad inducendam diversam eius de rei Carentiam in rebus, quae nunquam existunt, ē natura possibilibus, ac proinde eius Carentia ē nat-

naliꝰ defectibiliꝫ, Cæterꝫ res, quæ aliquando existit

e nalit improducibilꝫ. Ipsemet Carentia e nalit indefecti-

bilis; et Carentia nalit defectibilꝫ diversa e a Carent

nalit indefectibili: ergo tales Carentiæ sunt diversæ. Præ-

terea, ut in lib. 1. priorum docui, reproducta res, quæ

destructa e nalit possibilis: ergo eius Carentia e nalit defec-

tibilis, sicut a contra Carentia rei, quæ nunquam existit. Deni-

que ostenditur, quod res semel destructa sit nalit improduci-

bilis, at improducibilitas ista minime variat Carentiam,

neque ei carentia convenit; de [illegible] trahere, et a [illegible],

[illegible] eius, [illegible]: ergo tales Carentiæ non sunt

quidditative diversæ.

Resp. D: [illegible] propria obra rei, quæ nunquam

existit, est nalit improducibilis; propria vero eiusdem rei, quæ

destructa fuit, est [illegible] improducibilis sive reproduci-

bilis [illegible] sunt eadem in utroque Casu, et mini-

me obiective, et quidditative variant: ergo idem de Carentiis. Dico ita

se se habet negatio rei [illegible] in suo esse [illegible] rei existentis

se se habet res propria [illegible] esse propria, et oppositio rei [illegible],

sive Carentia atque res propria eadem est quidditative, sive nun-

quam existerit, neque existitura sit, sive iam extiterit: ergo res

negativa sive Carentia eadem erit in suo esse negativo, et quiddi-

tative, sive res propria nunquam existens sive existens

aliquando. Minor certissima est, et ma. suadetur: nam in suo ne-

gationis tota est excludere rem propriam, cuius est negatio, sicut mu-

nus rei propriæ est excludere negationem cuius propria est: ergo sicut res

falta [illegible] prædicamentis no falta

essentia scientiae est additiva, et ratio rei futurae. Sed
si ratio non esset eadem, ut insinuant adversarii, na-
mque entis quae necessaria est scientiae eadem sit additiva, quidnam
non aliud absurdum erit devorandum.

Art. 3us.

Altera nova difficultas

204. Satis id liquet ex anti-
bus, futurorum rei futurae distare in gradu essentiae, primus
et non tempora posteriora. Hoc etiam ex D. et post hic exagi-
tur S. Aug. testimoniis, qui adeo clare loquentes pro opi-
nione nostra, ut diversis textibus conclusionibus vix occludat:
atque lib. 11. Confessionum cap. 18, ubi quaerit an sint futura
et praesentia, et praeterita, vel sunt ubi sint, et respondet: ubi-
cumque sunt, non ibi futura esse, aut praeterita, sed praesentia. Et
paulo infra: Sed, inquit, nos praemeditari praemeditamur
futuras actiones nostras, eas quae praemeditatione esse prae-
sentes actiones, quas sequitur praemeditamur nondum esse, quia
futura est.

205. Et capite 19 addit, neque futura sunt, neque prae-
terita; nec proprie dicitur, tempora sunt tria, praeteritum, prae-
sens et futurum; sed fortasse proprie diceretur, tempora sunt
tria: praesens de praeteritis, praesens de praesentibus, prae-
sens de futuris. Sunt enim haec in anima tria quaedam, et ali-
bi ea non video. Praesens de praeteritis memoria; praesens
de praesentibus intuitus, praesens de futuris expectatio. Et tan-
dem concludit, neque sic id quod futurum est, esse jam, neque sic id quod praete-
ritum est. Ex qua ubi in ipsa repetitione colligit P. Maplu-
res,

rei, quod in ista Augustini eodem modo discurrendum est de futuro, ac de praeterito. 2º quod sicut praesentium non est de praesenti de futuro, ita nec futurum est de praeterito. Deinde 3º quod hoc loco: Augustinus [illegible] dicamus nunc e praesentia [illegible], ut [illegible] et non [illegible] 2us Status [illegible] ratione eius.

406 Quod ad sua [illegible] et praesentia [illegible] memoria de praesentibus, et [illegible] spectro de futuris non vult dicere, quod vera memoria est [illegible] praesenti, et vera spectro futuri; sed summus quaedam [illegible] intentionales repraesentantes praeteritum, et futurum [illegible] solet appellari praesentia illarum, quae illarum [illegible] nec dicitur, nec [illegible] erunt [illegible] futuri, sed [illegible] vere. Cum [illegible] pro praesenti argumento desiderat [illegible] testimonia, [illegible] nostrae sententiae [illegible] et praecipue patres Lambert [illegible] 208.

407 [illegible] ratione [illegible] in [illegible] insinuata, quod ea quo praeteritum fuit in [illegible] fuit non [illegible], [illegible] fuit [illegible] est adaequate [illegible]. Sed praeterita fuit [illegible] rei, quae [illegible] [illegible] constat nunc [illegible] postea [illegible] sit [illegible] fuit non [illegible] quae adaequata [illegible] fuit in eo, [illegible] rei, quae [illegible], non [illegible] nunc [illegible] postea. Modo [illegible] hoc, quod est, [illegible] non [illegible] et [illegible] [illegible], sive adaequate sive inadaequate dicitur, [illegible] [illegible]

v. erexe nunc ē prouisse in praeterito res, et nunc, et
erexe postea ē posse, ac esse correspondentes propositi-
oni dicenti, nunc, nunc, vel aliquo modo, &c. Vel
quod primo probabat esset ē prouisse in praeterito primum
et nunc existere postea.

408 Dices: propositio est firma, nonnunquam
[illegible], et affirmatio. Nam ē multis certis
de hoc dicunt: est nunc, non existens, et existens postea
nec omnino stare, cum futura sunt, et ita praemonuimus.
Respondeo: primo probabat non esse vi cuius res
futura dicitur infallibiliter esse futura, sit modo non erat;
atqui hic, modo non esse infallibiliter esse futura
nec nunc erat, et sic dicit quod nunc esse ne-
gato esse nunc frustra, quod res sit infallibiliter e-
xistens postea: nec res correspondens propositioni dicenti
infallibiliter aliquando, quomodo vis sit, res esse infallibiliter
existentia: nec talis res postea existens, ut dicerent quod
sit postea esse, sed postea distinguendo sit: quod frustra pro-
[illegible] vel dictio, [illegible] anima sua
assignari.

409 Dices: implicat, quod res nunc non erat, et
quod supponat, quod esset causa, et non sit nunc infallibi-
lis, futura illa suppositione, ut talis res esse existentia cum
atqui futura dicitur infallibilis ex suppositione, quod res nunc non erat,
et erat postea: ergo. Sed admissis praemissis, ut a
nobis supponimus res, quae dicitur futura, non solum existens,
ergo

cognitiva infallibilitatis? R: licet cognitio creata intui-
tiva sit inferior, et sit limitata, ex suppositione tamen quod
cognita existens sit, nunc est infallibilis, quia talis cognitio est
cognitiva existentis pro illo instanti in casu nostro. Ad 2um licet ante
non sit infallibilis, quia illa non supponit cognitionem, et
ex suppositione, quod detur decretum, ipso illo supponit est infa-
llibilis cognitionis: ergo licet ante non sit infallibilis, quia res
quae dicitur futura sit cognita postea, at ex suppositione quod
ponatur tunc, et obiectum decreti, ipsa res est postea infallibiliter cog-
nita: non ergo ex capite infallibilitatis deficit futurum, ut
a nobis opponitur.

210. Respondebis 2º: Hoc decretum res non est nunc et
postea exit, est decretum denominans, de cuius quidditate est connotare futurum in obliquo, nec est videre in decreto aliquo, quod connotat et asserit futurum, aliud quam minus in obliquo: in obliquo ergo connotat ipsum decretum, ad quod spectat dari, et pro tali decreto, sive futuro [illegible]. Idea licet [illegible] connotet ipsum decretum non illud connotat tamquam futurum decreti distinguens, sed quasi causa a qua dependet, et cum connecti decretum pro et tali connotatione non potest, dicit esse [illegible] futuritionem. Et hoc ostendam exemplo: decretum [illegible] connotat in obliquo productionem, et causam principium a quo producitur: deinde alia et alia productione, ut futurum principium, ut [illegible] extrinseca, sed quae decretum producit, connectit pro tale decretum &c.

211 Primo, instaurando superioris

dif-

dicimus; quod decretum aliquod, ut sit denominativum, in-adaequate constitui, quum entitas Dei ingrediatur, sive adaequate, sive inadaequate constitutionem decretorum, tunc ut decretum connotet in obliquo entitatem Dei, cum ea connectatur, et eam exigat, entitas Dei non venit tamquam pars decreti constitutiva, sed pure, velut obliquum, et transcendentalis, possibilitas sempiterna constitutionis decreti. Ex propositio in dubio, colligitur quod ex dictis [illegible]. Ad sic; quod decretum futurum, sive per totum, quod non esse nunc et esse postea, inadaequate constitui, quum Deus dicitur ingrediatur, sive adaequate, sive inadaequate constitutionem decreti, totius: quod ut tale decretum, ut totum, connotet in obliquo Deum, et cum eo connectatur in denominatione, Deus non venit tamquam pars constitutiva, sive tamquam [illegible]; sed tamquam transcendentalis extra decreti constitutionem possibilis.

212

Resolvitur ad quaestionem totam, re-vocatam, difficultas constat ex dictis, potestque sic adducenda declarari: decretum futurum, sive totum quod non esse nunc et esse postea duo dumtaxat dicit. Totum quod nunc non esse, totum quod postea esse: sed haec duo tantum formaliter constitutive intrant in suo, quod futurum dicit est plane chymericum, quod tale totum non intrat futurum, ut caetera omnia non intrant formaliter, et constitutive atque neque [illegible], neque [illegible], neque utrumque [illegible] in [illegible] tale, et constitutive dicit Deum, ut videtur certum: dicunt ad-

summum, denotat de futuro quae tum contingi, decernetur, sive ex his quae nunc sunt, postea intern. voluntate illius, quem dicunt ingrediat, sive voluntate, sive mandato divinae rationis.

Art. 2us.

Sit satis argumentis praecipuis opinione contraria

313.
Collocantes futuris [illegible] in actu sic praedicatur multiplici auctoritate, quarum prima est Augustini lib. 26. contra Faustum Cap. 4, ubi [illegible] sit nescio, quia quid sit de brevi Dei voluntas me latet; illud tamen me non latet: sive dicendo futurum, sed hoc divina voluntas bene tempora [illegible] futurum in divina constituit voluntate, et dicto. 2. ex eodem lib. 11. Confessionum Cap. 18, Cum videri dicuntur futura, non ipsa quae nondum sunt, id est, quae futura sunt, dicuntur, sed eorum causae vel signa forsitan videntur, quae iam sunt: ideo non futura, sed praesentia sunt iam videntibus, ex quibus futura praedicantur animo concepta, ex his ubi sic discursus incerta magnum parentes, Cum ergo videri dicuntur futura, eorum causae vel signa videntur; atque cum videri dicuntur futura, videntur [illegible] ut ratio finalis illorum, sive praescientiae: & [illegible]

mo fratis stat in causis, in seipsis futuris, quae causae
sunt, sequitur sic dicta Dei.

914 Eandem doctrinam reperire videtur Au-
gustinus in tract. 68 in Joannem ad illa verba,
Fecit quae futura sunt: in lib. 6 de Genesi
ad litteram Cap. 17, in Cap. 9 de Correptione
et gratia ad illa ad Rom. quos autem praedesti-
navit illos &c. in lib. 2 de libero arbitrio,
Cap. 8, et 12, et tandem lib. de vera Religio-
ne Cap. 30. 3. Ex Anselmo dial. de verita-
te Cap. 11 dicente: vere praeteritum dicitur esse aliquid quia
sic est in re; et ideo est aliquid praeteritum: quia sic est
in veritate Summa. Et paulo ante dixe-
rat: non est vera oratio quae dicit futurum esse aliquid,
nisi re ipsa sit aliquid futurum: neque sic aliquid est fu-
turum, nisi sit in veritate Summa. Ergo futurum
aliquid de praesenti in veritate Summa [illegible]
[illegible], in causa sua.

915 4. Ex D. Thoma de-
verit. q. 2 art. 12 in Corpore, et ad 7,
et quaest. 12 art. 13, et sic quaest. 16 art.
7 ad 3um sic: omne, quod est, dum est, necesse est
esse, quia in sua causa erat, ut fieret:
Unde sublata causa non erat necesse illud fieri. Idem do-
cet art. 3 ad 3, et saepe alibi. Ex quibus colligitur,
[illegible] futura esse ab aeterno futura, quod non sciebat,
nisi,

nisi ex dicto esset futuro, neque in alia ex his locutione
praecipue, nisi per separationem Conditionis, sive voluntatis divinae, ex qua
2º quia in ea eadem confundi videtur futurum conditionatum per separationem
ne conditionis a separatione conditionis sive in decreto: et et futurum
futuro.

216. Ad 3um licet auctoritatibus probetur, videamus patentes
loqui de futuris quod nos docere possit nosse quod
possit dici rem futuram, nisi dicendo, quod sciat divina voluntas
Dimone illud et idem dimensura conditionis circa voluntatis divinae cum
conditio circa futura. Ex quadrantis deducitur, ad voluntatem
sive dictum esse futurum conditionatum, sed illamque et conditionatam fu-
turitionem stare conveniunt in decreto, minime docet fieri
quam nos in ea dicta ex auctoritate. Ad 2um
dico, esse admittendum esse in ista conceptione damnandi Sy-
llogo subtrahens cuius maior dicit: qui vident dicunt
futura contra, et illa talia, eorum conditionis scientia vident
in decreto: qui vident dicunt futura sed talia, eorum conditionibus
scientia videntur in decreto: scientia vident conditionatum, etc.
qui quadrectant futura, in decreto, sed non est, conditionatum
futura eius conditionis. scientia vident conditionata per extra futuritionem
non minor.

217. Ergo minus videtur dicit non sed illorum
eorum, qua videntur dicunt futura, in decreto: alia ratione quia
futura videntur dicunt, non minor. Itaque si futura tantum
directe videntur, et alio modo, eorum conditionalia
per conditionem et a nobis videntur qui dicunt oportet

futura

futura, ly[?] nec ea in Regijs n Indicaniny. Si a fu-
tura presentive, et in Regijs sic vident, ut a Beeundeny
apparent, qd in eorum Cg videant; d, in Regijs.

918 Ad 2am

ex Anselmo, auctoritates nple, qd neq; presentia, neq; preteri-
ta e preteritis, nisi in veritate summa, neq; futurum fu-
turum e, nisi sit in veritate summa, intelligs, nisi
sit Catiue, et illud in veritate summa; quia in
veritate summa debet ea quasi Ca, et ansi in-
ferens preteritis, et futuris, que Ca e l, dcty l, Sa-
lem eodem modo potest dici de preteritis, qd n erat nisi
sit in veritate summa, sicut Catiue, et presentis,
et futuris n debent d, huc esse in veritate [illegible]
ch ivxta Anselmum

421. Ad 4am ex [illegible]
Sti Doctoris admittere duplicem futuritionem, formalem, et
Calem. Itaq; sic clare dixit in testimonio citato,
319 ex quest. 2 de verit. art. 3. ad 2um ibi: aliud
qd per dici futurum, n solum ex hoc, qd ita erit (ecce
futuritio formalis) d, qua ita e ordinatum in suis Causis,
sic sit futurum (ista e futuritio Calis) 7a distinctio e, qd
ea n sit nunc, et sit postea, et de hac futuritione n do-
cet D. T. differentiam praeparatione suae Cae, quia differentia
in ratione existentiae nunc, et in existentia postea. 2a
futuritio stat in ordine dcto, e q; praeparatio Ca ad pro-
ducendum effectum qua praeparatione l deta sublato futuritio-

n[illegible] auferri debet, auferri, in [illegible] via [illegible] non via [illegible].

Dico

[illegible] [illegible]: futuro [illegible] e [illegible], [illegible] ratione [illegible] rei, quae dicitur futura, infallibilitas [illegible]; [illegible] ideo [illegible] dicitur, [illegible] hoc [illegible] futuro [illegible], non praecise illativa. [illegible] [illegible]: futuro [illegible] e ratione [illegible] quando dicitur [illegible] futura ab [illegible]; [illegible], [illegible] ratione e [illegible], quod e [illegible], ut [illegible] [illegible] dicatur ab [illegible] absque [illegible]: [illegible] futuro [illegible] e. [illegible]. Si futuro [illegible] non staret in [illegible], res futura esset absque futura [illegible] ad [illegible]; [illegible] quia [illegible] requirit esse [illegible] ad [illegible]: [illegible] futuro [illegible] stat in [illegible]. [illegible]. Si futuro [illegible] non staret in [illegible], res futura haberet idem [illegible] ad [illegible], ac [illegible] ad illud; [illegible] haberet [illegible] absque futuro: [illegible] [illegible].

Dico

[illegible] [illegible]: infallibilitas [illegible] infallibilitate [illegible] radicali, et illativa [illegible]: quia [illegible], non erit futuro [illegible] [illegible] radicalis illativa. [illegible] [illegible] infallibilitas: infallibilitas erit infallibilitate [illegible], [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible], quae infallibilitas stat in [illegible] a veritate rei nodo non e [illegible] postea [illegible], [illegible], [illegible] ratione [illegible] rei infallibilitas erit infallibilitate radicali [illegible] [illegible]: infallibilitate [illegible], et [illegible] [illegible], [illegible], et [illegible].

422. Ad 1um urgeo, dono maiorem: quae res contingenter est fut.?
dicitur absolute futura ab aeterno; dato: quae res contingenter
illam dicit; nego maiorem, et minorem: quia a Deo non est futura, quae
res ab aeterno dicitur contingenter futura; sed, quae [illegible] dicit.
Ad 2um; nego maiorem, et maiorem probationis dando: res futura
habet idem moraliter, et aequivalenter prioritatem ad decretum Dei,
nego, negative posterioritatem ad decretum res futura ita se habet mor-
dine adversandum propositionem enuntiantem, res futura est, ac
si de praesenti esset futura, et res futura tamquam [illegible]
futura, ac si de praesenti futura esset: unde moraliter res
futura modo diverso se habet posterioritate, ac prioritate
ad decretum: prioritate non gaudet habet moralitate, ut
[illegible] vere futura, et verificet propositionem res est futura:
res futura habet idem non moraliter, et aequivalenter. Ad
maiorem etiamque si sit ante decretum non erit simpliciter futura, ita
nec post decretum simpliciter de praesenti erit. Unde utrumque
habet prioritatem, et posterioritatem ad decretum.

423. Atque decretum
res futura dicitur contingenter ordine ad [illegible] posteriorem quo
ordine minime dicit posse, ut talem; dum res futura contingen-
ter post decretum, res futura non dicet contingenter ordine ad
[illegible] posteriorem: quia futura contingenter [illegible] decretum, [illegible]
decretum erit [illegible] futura. Minor probatur: si futura non contin-
ter post decretum res futura dicitur contingenter [illegible]
nunc [illegible] postea; atque [illegible] nunc
non dicit ordinem ad [illegible] postea: quia [illegible]

pro nunc indifferenter, et postea stetera, [illegible] stetissent eorum prius postea non dicit ordinem ad eorum prius postea, cum sit eadem earum [illegible] postea: q. nisi, [illegible] &c.

424. Dices maxime: extrinseca dicit positive ordinem rationis transcendentalem ad eorum prioritatem, non: dicit positive ordinem loci, et rationis; [illegible]. Contra maxime: extrinseca non dicit positive ordinem rationis transcendentalem ad earum prioritatem, [illegible]: loci et rationis, [illegible], et [illegible] promissis prioritatis quod [illegible] habitis prioritatis, non quod [illegible], loquendo de ordine [illegible], qui admitti potest in parte rationis ipsius, et non toto [illegible] [illegible], [illegible] in hoc dicendo rem non esse nunc et esse postea admitti valet ordo loci prius [illegible] totius [illegible] cidens ad partes in classis, sic in binario admittitur loci ordo ad unitatem, et in hoc adnumerale. Ceterum ordo [illegible] admitti non debet, quatenus [illegible] ad tempus [illegible], [illegible] positiva [illegible] relati. Cum vero eorum prioritas non [illegible] extra [illegible] totius [illegible], ideo [illegible] non dicit ordinem [illegible] transcendentalem ad eorum postea.

425. [illegible] [illegible] non dicit ordinem transcendentalem ad eorum prioritatem, [illegible] tamen ordinis loci non [illegible] a [illegible]; atqui hoc absurdum est: [illegible] dicit ordinem transcendentalem [illegible] ad eorum prioritatem. Probo maiorem: in hoc casu [illegible] dicit [illegible]-

ne

tantum ratione loci indifferentis ad locum, et in locum, ad locum prioris, vel posteriori, et subdit locum ordine hoc ad ipsum, de toto hoc et non amplius repertum praesentem, et pendenti. Constabit: quod. Si fieret &c. Ergo maneret, et maneret prioris dicitur et simul locum correspondente posteriori durationi. Sive prostea ordine &c. Ideo: Caeterum hoc minime dicendum praesente, de cavis ratione est dicere locum in prostea; de quantumque durationis et sub locum praesentiandum a priori, vel posteriori duratione; non maneret. Constat dictum.

426 Instabis Dico quod desfacit transire de statu positivo ad esse fuisse ex gratia futuri, de hoc facit dictum quod dictum est gratia futuri. Dico quod maneret quod Caso facit transire &c. est gratia; non: quod fuit, et tamen fuit dici, est gratia futuri. Ideo maneret et mixtum de transitu Caso, et non de transitu fuisse. Sic Corpus in instanti fiet per transitum priori est non esse in uno instanti et fuisse in alio instanti, Si sermo sit de transitu physico, et tamen. Sive loquamur de transitu Caso erit adhuc pluriva fuisse facere, in 3 Dicunt de ratione fuisse transire ad fuisse.

427 Argumentum Unum, quo adversarii intendunt, fuisse formaliter esse in Divina sua; visio Angeli beati, in nos futurum existit in expectatione; de expectatione est sua quod futuro desideratur in sua. Sic Brandaque, de verbis quibus hoc Angelus loquens de futuro autem quod futurum est praesens, in sua ratione expec-

expectationis itade actu essendi dicit: quod si talis actio-
ne destitutus; distinctio non est ex parte existentis actu: et neque ex-
pectatio extra futura. Dico. Atque loquitur de expectatione,
quae est in actu; dist. Ona Sa non est in actu: et si in futuro
Staret in expectatione, indemale apparet Stare ultima
Sapientia ut Aranda ostendit. 3: Expectatio non est actus intensi,
dist. voluntas ad spes extremis: ergo licet sit expectatio futuri,
tamen eiusdem extat in sua Deo maxime futura illa via
distinctam in expectatione; maneat: fratris; neque maneat
Mitis, etc.

828. Atque, Supponendo secundo sect. 2, aut 23.
propositio ad sensum non datur ab aeterno denominatio futuri,
et hoc distinctionem in sua. Probatur ars: impleat, quod propositio
in ad sensum debet denominatio futuri, quando propositio
ad sensum, nec dat subiecto, nec forma denominationis;
de aeterno propositio ad sensum, nec subiecto, nec forma de-
nominationis dantur: ergo propositio ad sensum hoc distincta. Si
propositio ad sensum in tempore peccati futuri, propositio ad sensum ab aeter-
no est vera, peccatum Antichristi existens in tempore; de
hoc non: ergo propositio ad sensum non in tempore peccati futuri. Probatur
minor: si propositio ad sensum est vera, peccatum Antichristi existens
in tempore, est vere veritate formali, sive determinationis, et hoc
impleat, quia ante determinationem implicat dari determinationem:
et est vera veritate obiectiva, et hoc falsum est: nam veritas
obiectiva coincidit cum entitate: ab aeterno nulla entitas
a Deo distincta datur: ergo

Nego

229. Adeo ergo quia ita Deus dnaq. praecognitioq., et a tali objecto procedat praecedentia obiecta ad dnationg, ideo proportio ad dnationg Dei intellectus. Ad positionq. ad secundam in radice dispositionis dante dispositionq. mrg: nec subiectu, nec extra denominationis dant spice; Ideo: atq. spice, nec subjectum dat. nec subiectu, nec extra denominationis dant obve, verum, nec miz. Cq proportio ad sq dat deltitra ad ..q. in tempore determinato, et etiam pro illa proportione n det ... sive nao ..q det., Ideo fuerq tnave ... dat.

Quia vero hoc fuerq etq est obtq dnobile, ideo obtve dat, et quia est vitaq obua ... positionq enunciantis de ipso, qde fuerq ideo verum dat. tandem cq ita deveat ad ... positionq illq, ac si spice de praesentatoq fuerq coexiet, ideo moraliter, virtualiter, aequivalenter ab aeterno, et proportionem ad sq dat fuerq.

230. Admonitionq probationq dico, praecedq ... existentiam in tempore n ... vitate ... et praedicamentali ... aeternitate actuali obti ... sut ... dnationg ... ng cq proportio ad dnationg n det dnaq, ideo, nec aeternitas illa, sive vitaq intell.; ... vertiq ... sive ... formitatis, ... obtq dnesibile, et quaq n ... exerceat dnitq pro illo ... exerceat ... posterio ... qde ... dnationg. Inde deduces, qd vertitq obua fuit n ... entitate, quae vere, ... vere erat in tempore: ab aeterno ... fuit in eo obto

ro verificari, et no ratione certa praedicta. 222

Articulus 5.us

Fit satis argumentis directe impugnantibus nostram sententiam

931

6: Si futura dependerent a non existentia nunc et existentia postea ... talia praedicta dependerent a non futuro ...

932

Illa maior ... et maior probationis ... non dependet ab ... non existentia nunc ...

pe eoa postea tantu in Sumerali, sive, ut senda pest vifam de vere fuso.

933 Instas 1: vel eoa postea senda addit aliqd Suplegi, vel n. Si n addit, ergo eoa postea senda ɔvenit n fuado, sed evenit, ut tal. Si addit, id, q dat

Solutio clt ɔtinet furi, n vo eoa, q data pductio n subsistit 2: nequit furi ɔtin, et dispa ptid, pq solvit, et desinit ee furi, dupl leg pe sterio ng solvit, et desinit ee furi, ergo qualis sit sa adveniat subsg, n exit furi, d, eoderq: q pt tale leg n ɔtinet furi. B: ee furi e ee in via ad leg, tq qg ad turi, d, ee in via actu n ɔtinet pbari: q furi n ɔtinet pleg.

934 Ad tq instq dico, qd eoa postea senda, quatenus ɔtinet pure furi, de quo loquimur addit, nao q eoe p nunc, quq nao inadate ɔtinet furi, et inadate facit furi dicti ab oi n ipso. Addit etia, duraone posteriore, et correspondeg tepori, qd n dat, lo prius oi, resultat quedg pure moralg eoa, vi cuius, nunc actuatat, furi veritale ueg fing ppo sicut bane: nunc dat vere furi. Ad 2q dico maior et desinit ee furi, qd o est suag ptes. ɔdo: pq solvit qd ung tantu; dir qd esti nao mane. Dquo minor; solvit furi qd aes ptes; nego: qd aliquq minui, qd nao q eop te p nunc; ɔdo minor. Exhibit eoq dquo: quando ipsa minui eoa adveniat, subsg n exit adate furum; ɔdo: n exit inadate, nego pbaone exhibitq.

Oxa

435. Praesta unitatis est ad esse eius subcessivus, ut tempus, transitus, et similis modi alia, quorum partes nunquam possunt esse simul, sed subcessive una post aliam: quando autem venit ultima, tunc totus subcessivus desinit esse quod alias. Sic quando in instanti, ad quod, nempe consecratio, ideo desinit esse transitus, et corpus in fieri, et et in facto. Ad 3 ideo dico maior est futurus 2us quilibet possibilis est esse in via ad terminum, non, quia 2us ultima pars illius possibilis est eam in termino, quia in via: esse futurus, qui praestandus denominationis vere futuri; dico maior: quippe denominatio vere futuri non praestat, nisi quando subiectum, quod futurus debet, cum ratione eorum et adhuc non praevenit physice eorum, licet ideo moraliter praevenerint in ordine ad denominandos futurus, ac si revera omnes partes eorum praeterent physice.

436. Replicabis: ideo, quando dat unam partem futuri, nempe ratio eorum praenunc praestat denominationem vere futuri, quia quando dat talis ratio esse moraliter eorum quae praestandus denominationis futuri, licet non erat physice, sed ratio praestendet, quod postea, quando det alias futuri, nempe eorum dabit vere futurus, quod absurdum est, quia tunc non futurus, sed existens erit: ergo data ratio ruit. Minor probatur: quando det partem futuri, nempe eorum dabit moraliter ratio eorum, quod praestandus denominationis futuri: ergo, licet quando dat ratio eorum dat

l vere sum, ita qdo dat esse, vere sum ergo dabit. Arg ostendit, qd possunt nao esse cum esse, ac esse cum naone esse; d, qdo dat nao esse erit moralit esse ad prestandum denominaonem sum.

237. Ista mam, quae imbibit nullam nam dex. nao mus, et ang pbaonem. Ad pbaonem dist. prsty no dj. ulg partas va danda e eo diver. a qdam tale denominaonem, et entum successivorum, quorum alia suscipiunt denominaonem istam, proc qd dat tales illius, et si a ha a plice, l, quasi plice n det, dat tn qd prestandum denominaonem. Alia no accipiunt e alia, qdo e posteriorum, et prioris sunt moralit, lt plice n sunt. Pro ti quis successivum pono dpus infieri pot distes a dpore infacto, qd minime suscipit denominaonem infieri, qa e ultima pars entis successivi, quatenus ig dpus e infacto. Sic ihdes quantum qd ut pote successivum huiusmodi accipit denominaonem, qdo e tales, nempe nogo esse, n qdo e ultima pars minimum esse.

238. Q. quis successivum potest prestare, qdo denat tale, qdo e eius pars, sed esse, d, qdo e ulta, sed nao esse. Adduco ex q seng dom antiqum, qui n denant priores duraones, d posteriores, quamvis priores n sint plice, sed nihilominus moralit, et nunc ita se hent, qd dem dg denaonem

nāōy sens, & domus antiqua, ut si revera canit. S. petes, unde oriat̄ ipsa divi-

sitas, ut successiva, dicis ex eorum diversis qualitatibus. S. ulterius roges, cur [illegible]

una sit successiva: [illegible] ad eius qualitates, et maxime similitudine cum [illegible] successivis

439. in statu adsuccedendo: [illegible] statu eodem modo orando.

Argues: [illegible] ab [illegible] et ab [illegible] ut [illegible] identitatem: [illegible] modo dant [illegible] et ergo abstrahebat. [illegible] sive [illegible] quo [illegible] ab [illegible] et ab [illegible] dabat [illegible]: [illegible] non [illegible] erat postea, cum [illegible] nunc [illegible], nec ab [illegible] Subditus [illegible] in [illegible]. [illegible] in sensu [illegible] modo dat. [illegible] quin modo [illegible] vny [illegible]

440

[illegible] te donans: [illegible] modo [illegible] supp[illegible] [illegible] adaequ[illegible] [illegible] supp[illegible] enacy [illegible] [illegible] Consequens!

[illegible] modo dant [illegible] [illegible] eo modo, quo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] alienans, sive abstractionem sumit [illegible], quando accipit [illegible] propriā [illegible], et ipse [illegible] sic in [illegible] ēalnus, [illegible] aliis.

Non sic usurpat [illegible] [illegible], [illegible] ē [illegible], Adamus ē [illegible] sumit [illegible] alienans, [illegible] [illegible] ad [illegible] alienus [illegible], [illegible] et in [illegible] sumit [illegible], alt minimus ē [illegible], alt Deus ē Chimæra, Adamus ē [illegible] [illegible].

[illegible]

221. In his ergo propositionibus ubi est alienatio, ex. gr. in 1a. alter mundus est possibilis, haec est sumunt suppositionem ex connotatis sic: Si alter mundus esset, non implicabit, quia tunc adveniret possibilitas ad id deberet. In 2a alter Deus est Chimera haec est, significat rationem cum Chymera ad suppositum ex suppositione. In 3a Adamus est praeteritus haec est alienatio, ut supponit ex propositione pro tempore ante, et ex ratione pro praesenti, quia ad id cogit tunc praeteritus inde sequitur a pari, quod in nostra propositione: Anti-Christus est futurus copula est alienata ratione adiunctae futuri, et non supponit ex de praesenti, sed de praesenti ratione ejus, et pro postea ergo.

222. Observabis insuper quod alienatio ubi est aliquando est adaequata, aliquando inadaequata. Adaequata quando ex nulla parte sit pro statu; ut in his: Anti-Christus est futurus, Adamus est praeteritus, inadaequata, quando ex aliqua parte sumitur pro statu, et ex alia non sumitur, v.g. Petrus est senex. Anti-Christus est futurus est propositio vera; quia significat ergo, et durationem aliquam de praesenti, et ergo praecedentes non exeuntes, Id ubi est pro his sumitur in vi ubi, et pro his alienatae. Idem dicendum est in 2 propositione: nam praesentis vera et dicitur pro his veritatis, quae est propositio eorum de praesenti, et pro his veritatis, quae est obiectum futurum de praesenti non eorum quae obiecto ubi est ratione adiuncti vera usurpat pro alienatione inadaequate, et inadaequate pro statu, sive in vi Ubi.

223.

Arg. 8. ut supra:

Anti-Christus est nunc futurus sit de praesenti vera, requiritur, quod de praesenti erat

fictione

futuro, & fra futurum, licet n requiratur qd erat Subm fio et
Cum de praesenti Solum debet nao esse, nequit futurum Dstru fra-
tus nrationes. Pbt ant: ut hoc pro alt modus ē nunc Dnitus
Sit de praesentia, requiritur, qd de praesenti debet Dnō, sive
fra Dcrea Dnitus, licet n erat Subm Dcreti: ergo Ltri Dsto
anti nō Dq. Disparitas Sumitur: ead'existatedcretomq quo-
tum alia petunt fra de praesenti, licet Subm n erat. Sic Solet
obm Dnitus, amatus, pictus &c. alia petunt Sbm dari de
praesenti, licet de praesenti n det fra, v.g. professus, senex. A-
lia, qd tum Subm, quam fra erant de praesenti, ut Cal'dus, sa-
piens, alia, qd neque Subm, neque fra erant de praesenti,
ut praeteritus, futurus.

444. Arg. 9: qd ē pole pert aliqd eo esse, d
futurum ē pole pert aliqd esse. Modo ig; d, si Dstruat
ff naong esse nunc, et ff erg postea, mq qug potentia
liberè: q. n Dstruit Sic. Dstamam, dquo min; d, futurum
Subm Dcreti ē pole; Dd: hoc fra; sbdquo: hoc fra' adaequ
nō: hoc inadaequ, Sed hoc erg postea, Dd min, Reliqua
Subeadem distincne veniunt in teenda.

445 Arg. 10: Si futuro sta-
ret in naone erg decreti, neque erit iure pole, neque decerni, nec
praesentitas; atqui neque futurum: ergo Cum in nullo Statu Sit erit
plane Dmentita. Mi: pbt: Si futuro eet fra, n deno-
minabit nunc Subm fra; d, denominabit qdo ff veniat fu-
turo; sed, q. tra actu modo n ē, d, erit n de-
nominat nunc Subm exeq, d, denominabit, cum ff veni-
at

at talis eraì quod futuro non ē futura Ergo maior futuro ada-
bē sumpta, neqsecundus &c; Probatur quia quod adatè dicat eorum po-
tea, et naòis nunc ~~[illegible]~~ naòis, nec potest, nec corrumque
ē futuro inadatè sumpta; ergo maior; ergo inadate dicit
erorum praesentis postea, et nunc moraliter quod denominatur
futurum proximè. Minor probatur quippe futuro stricte propter
nunc ē non quidem tota sub in essendo, quia quod successi-
vum ē, d, tota sub in denando rane praesentis mora-
lis.

146 Arg. 2º. ea rane ē de praesenti denaò, sic
et fra denaonis; d, fra denanis futuris ē in ppe de
praesenti: o. de praesenti in pprie dat denaò futuri: o.
Antecedens probatur ē nunc in ppriè, d, in ppriè futuris eo-
dem modo posset probari, ergo pietas non ee non ee veri
distinctis in raone sua piet, et quod in utrisque verè, et p-
priè non dat distinctio virtualis; d, tantum dat equivalen-
te distinctio virtualis; respondeo distinctio tua seriali a distinctiva da-
tur minime; quod talis ē. Ergo maior: denaò, sicut
fra denaonis sequitur denaone, et fra sub eadem acceptio-
ne; probatio: subsumptis pro diversa; ergo maior.
147 Ergo maior re-
spectu de praesenti, sumpta in proprietate pro alienaone oppta,
statui, respectu eorum, probatio, sumpta in proprietate pro ea alie-
naone cedente supra se; ergo minor; in fra denaonis
futuris sit in ppriè de praesenti, quatenus de praesenti non admi-
ttit stricte loquendo ppriè, quatenus de praesenti non admit-

ut [illegible] non [illegible] 1a. Dico 2o: dari debere futuri [illegible] 1a, qua excludit statum [illegible]; Dico 3o: [illegible] 2a, et [illegible], qua [illegible] de novo [illegible]; non [illegible] 1a, et 2a. [illegible] qd [illegible] 1a [illegible], qua excludit de present. [illegible] admittenda e 2a, que [illegible] ratione sue alienationis n dari [illegible], qd falsu e.

Quest. 9.

An propositiones singulares de futuro absoluto contingenti sint determinate veræ, l, determinate falsæ, independenter a parte ab aliquo de præsenti nexo cum eventu futuro?

Art. 1us

Sunt.

228. Ita Dr. [illegible] opuscula 2 lib. 1. a Cap. 2, que [illegible] sequuntur [illegible] Auctores, à qua sententia in vi [illegible] stare debent quotquot futurionis [illegible] independent [illegible] ab aliquo de præsenti [illegible], si [illegible] Riba de Neira [illegible], qui, et si [illegible] in [illegible] ne, nunc flagitat qd de præsenti [illegible] cum eventu futuro ad [illegible] de futuro; de qua [illegible] n interest [illegible] [illegible]

ta omnino defendit à Thomistis, Scotistis, et aliquibus è nostra Schola. Sunt tamen opinionis discrimine: nam Thomistae, et Scotistae requirunt ad veritatem causarum, et ut ipsarum veritatis eoruadem; ut Ant. Perez, Ripadeneira, Arriaga, et Aranda; apud quos Cardinales Toletus, Bellarminus, et Hugo, Joannes à Sta Maria, Lorca, et alii petunt non ex decretis, sed ex Dei, et quidem ad illa dicta pertinere fuit asserti; quippe est vera, et una, eadem quaestio consultatus in utroque casu, quae obiter praeferens dicendo, velut Corollarium praecedentis.

449 Caeterum quoad modum dicendorum

Oppositione liber non nulla praemittere. Praemittamus tamen difficultatem procedere de propositionibus singularibus non de universalibus, ut et titulus ipse praefert; quia clarius certum est Dei in singularibus, quae in universalibus, et ideo Aristoteles lib. 1. Perihermeneias Cap. 8. movit difficultatem de futuris singularibus de facto, ut bene Boethius, et alii ibi observarunt Pater Ruiz, et Ramírez.

450. 2º

est de fide dari aliquas, et alias, vel ad minus certas, ita ut oppositum non careat erroris periculo, ut notavit Claudius Ruiz, tales propositiones esse determinate veras, vel determinate falsas. Ideo si qui Auctores Catholici sunt, qui obscure loquentes in modo loquendi eas erroneas dicere videntur, sunt benigne interpretandi, quatenus

tapat doceant, qd plures pnes singulares de futuro absto n̄ [illegible] qd nos determinatâ veritate, sive falsitate, et vice de his tractandum e etiā plus; minimeq; dignandus [illegible] testandus errores [illegible]

251 Dio. in praesentiarum nos loqui de pnibus singularibus contingentibus de futuro. Et n̄ circa [illegible], de quo plurima infra danda, et à praesentibus valde separanda Si. D. adverit[illegible] talis pnis [illegible] ut quid de [illegible] sive [illegible] sive [illegible] sive utrumq; [illegible] ut [illegible] veritatis, [illegible] veritatis [illegible] quo veritas [illegible] labor [illegible]

252 §.

Sit difficultas n̄ [illegible], utrum tales pnes sint determinate veri, [illegible] falsae [illegible] ad [illegible], ut machinat [illegible] disp. 2, art. 2. [illegible] fingens, quid de [illegible], [illegible] omnia [illegible] arguta [illegible], quae [illegible] solutione [illegible] digna, [illegible] modum expediens. [illegible] simulationum [illegible] Sr. Roh. tract. [illegible], et [illegible] co de Deo disp. 8, quaest. 2. [illegible] ab [illegible] [illegible] 1. 8, [illegible] an [illegible], qd [illegible] sit [illegible]

anteriorū ad dict, qd e quasi cū futuro, erant talis
propos sint determinate verae, cōsequent ps cū futuro propo-
ni ad futurum?

253 Dicit q̄ talis suppositiones frivolas ee nostra
dicq := Pbr. p 1. jis raonibus, quibus a nq. 388 pbavi-
mus futurorum finales n stare dtione in dato, neq finiti,
ex quibus sic discursus: qdo po e determinate va, vg. quia
determinat, sive adata, sive mandate in re vera, qd de
praesenti exero dnexu mediante cū futuro, po e determinate va
independenter dtione ab aliquo de praesenti dnexo cū
futuro; de hac mea po: Petrus cras peccabit ita se ser:
g. hac mea po e determinate va independenter dtione &c.

254. Maior
e certa, et minor eo declaratur: neq po in re vera
sui dtione e prius ipsa, et obj, qd respicit, cū quo dtinat, si-
ve qd se ter, sut ipsa exprimit: obj a e petrus
peccatum futurum: peccatum vero futurum nullo modo dtinat paci,
sive ipsa ipsa, sive p aliqd dnexum mediante cū ipso
peccato, ut q. anti stabilitas manet: g. hac mea po
Petrus cras peccabit ita se ser &c.

255 Pbr 2. Pbr.: po
e determinate va p hoc praecise qd stet cū obto suo; de
hac po: Antichristus erit dtinat cū suo obto inde-
pendenter dtione ab aliquo de praesenti dnexo cū fu-
turo: g. pnes singulares de fut. determinate verae et falsae
independenter dtione &c. Maior fundat in suppositi-
mo

mo principio: ab eo quod res est, vel non est, oratio vera, vel falsa est.
Quod desumitur ex Aristotele lib. 9 metaphysicae Cap.
12. et ex lib. 1. Perihermenias Cap. 8. ubi ait:
Cum ita orationes sint verae, quemadmodum et res ipsae
sunt; hoc est, orationes sunt verae, si earum objecta
sint, sunt falsae orationes, si objecta desint.

256 Ulterius probatur:
propositio Anti-christus erit [illegible] cum suo objecto propositionis,
quod Anti-christus sit absolute futurus; atqui est absolute futurus
independenter ab aliquo de praesenti existente, et non
nisi cum futuro: ergo haec propositio est vera. Ulterius probatur: de ea quae est:
Anti-christus non existens in [illegible], sive actuale, sive
in actuale ex decretis, sive Dei, vel aliquo de praesenti existenti:
ergo est absolute futurus. Dico 2o. Anti-christus non est
futurus [illegible] praecise ex eo, quod nunc non erat, et postea
erit; quia, neutrum horum, nec subjectum [illegible]
quod de praesenti Inexistens cum eventu futuro ex dictis à
num. 405: ergo Anti-christus est absolute [illegible].

257 Probatur 3io ex
dictis à num. 378). si propositio Anti-christus peccabit esset
vera determinate dependenter ab aliquo antecedenti cum
peccato futuro, et inevitabiliter per creatam libertatem, seu de
[illegible]; atqui hoc non est; ergo est vera independenter [illegible].
Probatur 4o, ex dictis à num. 395: ideo propositio: Anti-christus
est futurus, vel erit, est determinate vera dependenter [illegible]
vel ab aliquo de praesenti Inexistente cum futuro, quia talis propositio

pro ē de presenti va, ad qd requirit dhuē qd alicuj
de presenti; d, hac rao nulla ē: quippe etiā de presen-
ti ē va hac pro Anti xpus ē Subiectiū, et de se Suffic,
ut denet futuruū, ut pariet quando dc. Et nihilominus ē
determinate vera independenter dhuē ab aliquo de presen-
ti. Inveo Cg. Sicuti ab eo addita actioij: ē talis pro ē va
determinate independenter dhuē dc.

Art. 2us

258. Ubi expediuntur Obiiciens 1°. hac pro
Anti xpus erit ē nunc va; d, n est, nisi dhuat
per aliqd de presenti, qd illā verificet: ē talis pro n ē
determinate va independenter dhuē dc. Minr pbt 1: n
ē nunc pro va, quæ nunc n differt à seipsa, ut fal-
sa; d, talis pro nunc n differt à seipsa, ut falsa,
nisi dhuat per qd de presenti dc: ē. Pbt mi: n differt
talis pro nunc à seipsa, ut falsa, qdo nunc concēda-
tur, qd ē dnunc prior in eē vera, et in eē falsa; d,
nisi talis pro dhuat in eē nunc vera per aliqd de pre-
senti, nunc concēdat, qd ē dnunc prior in eē va,
& in eē falsa: ē. Pbt mi: nisi talis pro dhuatur
in eē nunc vera per aliqd de presenti, nunc concē
dat pro ipsa 2ā sui eraj; d, pro 2ā sui eadem
ē dhum pro in eē va, et in eē falsa, cum ipsa ve-
ritas, et falsitas dhingens sit: ē.

259 Pbt 2°. mi illa: qd ta-

talis pro, si nunc dexa ē, qd nunc deberet potius vā, quā falsa; d, si veritas ppis desistat in pnte, et in obto, minimus in raône eoē nunc, et in esā postea, minimè, qsn aliquo de present desiuè illā verificante, n̄ se habet nunc vā potius, quā falsa: o. talis pro n̄ eet nunc vā, nisi denuo ppā de present. Ad probt: talis pro nunctanq habet vnū eo desiuis ipsius in ee vere, minimus se ipsa; n̄ vō aliud desiuq, minimq eoq pposita; d, qd tanq habet vnū desiuis veritatis, et quidq indiferens ad veritatē, l, falsitatē, pro nunc n̄ se habet potius vā, quā falsa: o.

260. Concessa maiori; nō minq, et concessa maiori de pbtōns nō minq, et nō pbaōns dicto: qdo nunc vniē dat tā pliē, quā aequivalent, et moralit, qd ē nunc dic; dico igdo nunc vniē dat pliē, qd ē dnunc, d, moralit dat qd iā detraaq ad veritatē potius, quā ad falsitatē; nō maiq, et hoc in psentiarum dimitit. Nā lt pō, quā tanq pliē nunc eoit sit indiferens ad veritatē, et falsitatē, Cetera, si moralit dedaret, et aequivalent, quatenus in dimicto eo ipsa, et obto, n̄ indiferens; d, deinde vā eoadit raone obiecti.

261. Cōquo minq: nunc vniē pliē dat, qd ē indiferens; dico: nunc vniē tā pliē, quā aequivalent, qd ē indiferens; nō minq. Maiq probtō-

nis Dquo: nunc omnie plice dat pro; Ddo: nunc o-
mie plie, & equivalent dat; nego maior; quia
nunc prest pone, que plice dat, dat etiam moralit. sive
equivalenter obbz, ut verifang prop. Minor Ddo; d, no
dg in su actu. Ad 2g Dsta maior, no minor, et maior
phaone dy inquo: nunc solus lexet plice unus eo dis-
tinx; Ddo: solus lexet tg plice, qug moralit, no maior:
ng unus distinx, qd deficient e prest ipsa pone tu n
adsit plie; ade moralit, et hoc e obbz conforme pi. Ay-
no claret ex dictis a n. 222

262 Obiicies 2. qd nihil
e requit reddere propo; d, si nihil det deficiens dimendo-
ters propo: id, qd illa verificat e nihil, sit ea causa,
que modo nihil e: g. pro e deviate va ab aliquo dici de
pfiens. Ofirat 2. veritatis pp: Anti-Xpus erit e d-
iungibile cum Carea Anti-Xpi postea; d, tale verita-
tis n e diungibile cum Carea sui: g. tale veritatis n
e ea postea: g. erit aliqd defiens. 2: ea ra
sentia sequit, qd hoc pro Anti-Xpus n eset e mo-
do va; d, hoc falsus e, et Dtra sibi: g. Pbt ma: veri-
tatis talis pp e nac erit postea; d, modo dat nac
erit Anti-Xpi postea: g. modo va e predicta pro.

263. Dquo
maior: qd nihil e, tg plice, qug equivalent, Dl moralit re-
quit de. Ddo: qd nihil e plice; e tn aliqd equivalent re-
quit de; no maior. Dquo minor: e nihil plice; Ddo: e

nihil

n. l. proprie, et eis aequivalent, sive moraliter, non m. etiam. Ad tertiam confirmationem dico maiorem: est dimissibile cum. carea Anti-Christi postea excludente Anti-Christum abesse nunc; ideo: excludente Anti-Christum abesse postea; non maiorem. Nego minorem; non est dimissibile cum carea sui excludente seipsum abesse postea; ideo: excludente seipsum abesse nunc; non minorem, et ambas consequentias. Atque si cum veritate talis propositionis sit Anti-Christus futurus desistens, destruunt tantum in ratione entis nunc, et in ea postea, ideo non, quia est in veritate excludit Anti-Christum abesse et nunc, et postea.

264. Ad 2am non maiorem, et maiorem probationis distinguo: est non ens postea excludens eum abesse nunc; non: excludens eum abesse postea; nego maiorem. Nego minorem: d, modo dat non ens Anti-Christi postea excludens eum abesse nunc; ideo: abesse postea; nego minorem: quia vero talis non non excludit eum Anti-Christum abesse postea, ut opus erat ad veritatem negativae: Anti-Christus non erit, ideo negativa non veritatem, d, falsificat. Ceterum, quia ad veritatem affirmativae: Anti-Christus erit requiritur non excludens eum et nunc, et non postea, et hoc ex parte objecti ita distinguat, ideo affirmativa gaudet veritate non negativa.

265 Obiicies 3io: eo modo, quo unius contradictoriae, non erit, desinit esse aliud, d, proprie, et de praesenti non erit, sive desinit, non veritatem propositionis: Anti-Christus erit

esset, quia nunquam verum, quale est ista, simpliciter deesset falsificativum illius, sive non verificativum: ergo simpliciter esset eius verificativum: ergo non est detrahere vana independentia consensuum ab aliquo de praesenti. Secundo aliter; atque de praesenti non esset, sive simpliciter deesset verificativum talis propositionis: sequitur talem verificativum esse verum, et futurum de praesenti simpliciter non esset: ergo de praesenti simpliciter esset eius falsificativum, sub ... non vana ... esset. Sequitur falsissimum ergo ... et ... maior, a priore minor; quia lapsus de praesenti non est Dei: ergo non lapsus de praesenti Dei est, et aliter: quia non lapsus de praesenti deesset a ... Dei: ergo lapsus esset ... Dei. ... debito maior. Eo modo, quo unum contradictoriorum deest, datur ... esset aliud in ordine ad quod opponuntur contradictorie; ideo in ordine, ad quod non opponuntur contradictorie, non maior, et ... esse simpliciter futurum non opponitur contradictorie, ... esse simpliciter non futurum, ideo utraque potest simul deficere. Inde ... utraque minor, ... est utraque ... legitima; ideo maior ... ut ... sic reformetur sic: eo modo, quo non esset unum contradictoriorum illud deesset.

266. Ratione fallaciae in argumento ... monstravit ... P. ... num. 148: negando aliquid contradictorium esse ... aliquam modificationem, quod deesset contradictorium sub tali modificatione per ... ... quia deest modificatio, et ... verum, quod contradictorium non esset sub modificatione. 2º ... ... quia deest, et contradictorium, et modificatio ... for-

ratione erit verum, quod de prima contradictione sub modificatione [illegible] ad utrumque modificatio est ly physice et de praesenti, quae apponitur utrique contradictoriorum, et ab utroque [illegible]: ideo esse quod [illegible] de facto ab [illegible] de praesenti et physice non infert, quod eius contradictorium non physice erit physice de praesenti, sed [illegible] in [illegible]. 265.

267.

Obiicies 2: [illegible]

[illegible] est nunc physice, et [illegible] absolute vera; [illegible] eius veritatem est aliquid physice, et [illegible] de praesenti [illegible]. Maior suppositio: et minor probatur: non est nunc physice, et [illegible] quam [illegible] physice, et [illegible] vera; [illegible] veras [illegible] veritatem: ergo [illegible] est nunc physice, [illegible] absolute vera eius veritatem est aliquid [illegible] physice nunc. Dico maiorem: absolute vera [illegible] quod veritas [illegible] [illegible] [illegible] eius quod [illegible] veritatem; nego maiorem.

268 Dico totam veritatem [illegible] esse physice et [illegible] moraliter [illegible]. [illegible] nomine, et [illegible] [illegible] datam [illegible] explicatum est.

269.

Obiicies 3.

Si [illegible]: Deus erit cras non verificat [illegible] aliquid de praesenti, Deus non esset liberum cras; [illegible]: ergo verificat [illegible] aliquid de praesenti. Maior probatur: Deus non esset liberum cras, quum Deus vere [illegible] [illegible] cras, quod Deus [illegible] [illegible]; [illegible] id non [illegible] cras: ergo [illegible]. Si posset [illegible] posset [illegible]; [illegible]: ergo [illegible] non posset

[illegible]

ipedire pmonem id, qd essentialiter supponeret ad omonem; et ad omonem supponeret essentialiter ipedium, d. suspensum, sive supponeret dns [illegible]: ergo non pmonem. Pbr min: ad hoc ideo pnos pmoto ad actum non pert ipedire pmonem [illegible]; quia ipsi pmoto ad actum supponeret ipedita: ergo [illegible] v. explicatum, qd illi ab eterno sit suspensum, et qd illis non erat in tempore; d. sunt non pert ipedire, qd illis ab eterno fuerunt suspensi: ergo neque ipedire potest, qd illis erat in tempore.

[illegible]o [illegible]

2o: qui nequit acquirere in tempore pdm, qd illis ab eterno fuerunt suspensi, nequit facere, qd illis sit libere in tempore; d. pdm nequit in tempore acquirere pdm, qd illis ab eterno fuerunt suspensi: ergo nequit facere, qd illis sit libere in tempore. Maior pbat: nequit [illegible] acquirere in tempore pdm id qd essentialiter presupponit ad illum in tempore; d. qd illis fuerunt ab eterno suspensi, presupponit essentialiter ad illum in tempore: ergo Maior pbat. Ideo prius pdm nequit acquirere in[...]ta [illegible] scholastica pre determinatione ad illum, quibus pre determinatione ad illum essentialiter presupponunt ad illum: ergo nequit prius [illegible]. Minor pbat [illegible] ma[...] pbatione non [illegible].

[illegible]

[illegible] pbatione. Maior non [illegible] et iterum [illegible] pbatione non [illegible]. Maior pbatione dicto: qd essentialiter supponeret [illegible] actum [illegible] ad omonem; ideo: supponeret; d. non [illegible] actum [illegible] ad omonem; [illegible]: si suspo sit independens ab omone; ideo: independens sit non maior [illegible]; d. ad omonem supponeret [...]

ponere essentialiter coexactionem hic operationem Dei futurum; nego:
et non coexactionem, subdistinguo: et non coexactionem, ceteris
suppositis est dependens ab omotione; Dico: est inde-
pendens ab omotione; nego minorem, et consequentiam.

212 Instantia probationis
dono; praemotio actus supposita operativa coexactionem, et indepen-
dens; Dico: et non coexactionem, et dependens; nego ans: nam
sic non esset praemotio, quae characteristice debet esse inevita-
bilis, et semper coexactionem ad actum. Consequentia ista in nostra
Schola Deus creaturas potest operari functionem Dei, quia potest
ponere omnionem Dei; et eo ponendo operaret functionem Dei,
et hoc prius ponendo creaturas omnionem Dei operaret, quod Deus
est funis, et ad tale omnionem creaturas ponendo praesupposita
omnio futura; ceteris non praesupposita coexactionem ad omnio-
nem; distinguo omnionem non esse semper coexactionem, foret
nihilominus dependens in sua functione ab ipsa omnio-
ne, quae poneret creaturas, et inde tota Patris libertas sal-
vare linquenter. Ad 1 probationem, distinguo maiorem de ne-
cessitate hic, et non de antecedenti, nego minorem propter immediate
dicta. Ad 2 distinguo maiorem, nego minorem, et maiorem probatio-
nis dono: quod supposita essentialiter coexactionem hic ad Deum
in tempore, Dico: et non coexactionem hic, subdistinguo: et
non coexactionem hic, ceteris dependens a Deo in tempo-
re; nego: si sit independens; Dico maiorem.

213. Alius dono;
praesupposita essentialiter coexactionem hic ad Deum in tempore; nego: et non
co-

esse praeactus sit, neque independenter a Deo in tempore; Deo
mihi. Atque probatio data: praedeterminatione Dei, vel addita scientia
ut praesupposita esse praeactus sit, et independenter a Deo: quae
per utique praesupposita ad Deum; non eius etiam: nec illud vel unum
merent Doctores R.R. frivola ac probationes et praesumptionem
doceres veniunt mox ad falsas suppositiones et fictiones sed sorte
divertant.

414. Obiicies 6: Propositio Deus exit erat determinate vera
independenter a Deo &c. erat determinate vera praesupposita propositio ad
determinationem, sive praesuppositio naturalium; atque hoc absurdum est: neque praesupposita
unius obiectum independenter existit, et determinare requirit esse vera
praesupposito naturali, et praesupponi ad determinationem: ergo talis propositio non est determinate
vera independenter &c. Respondetur: Propositio praesupponit ad determinationem,
et naturalem est vera hoc disiunctiva, vel Deus exit, vel Deus non
exit, quae disiunctiva necessaria est, ut potest fundata
in puro nato esse: quilibet est, vel non est, vel in alio: vel
possibile est neque necesse esse, neque non esse; atqui, ut propositio disiuncti-
va sit vera requirit, quod aliqua ex Categoricis eorum
ibus disiunctis sit determinate vera: ergo hoc Categorica Deus exit,
vel hoc: Deus non exit, erit determinate vera praesupposita ad
determinationem, et praesupposito naturali: ergo sufficit &c.

415. Nego maiorem, et illa
maior probationis verissima; dato minori: atqui, ut propositio &c.
ex quibus disiuncta sit potentia determinata, et disiunctivae determina-
te vera; Deo: sit potentia absoluta, et disiunctae determinate vera;
non maior, et utique sit &c. Itaque, ut disiunctiva necessaria Deus exit,

xit, vel Ihs n̄ exit, stvā oppo ē, oppoē, q̄ quilibet eo dō

legorius stvā determē ptatē Idonatis, et disiunctiuis nā

mis sic: Ihs exit postea sub Idone, qd n̄ Ihs depēat

postea, vel Ihs n̄ exit postea sub Idone, qd Ihs postea depāt, sic Cathegoricis euadunt veris naturis, et

ratione illarum disiunctiua ē veritatis natis. Ceterum ad

veritatē disiunctiua n̄ requirit, q̄d aliqua eo Ca-

tegoricis sit ptē disiunctiue veris vera ptatis

absolute, et Ihs partis, qualis ē ista: Ihs absolute

exit, vel ista: Ihs absolute n̄ exit.

276 Si quaeris, qd neq sit

veritatis ptis disiunctiuendum vere, si Ihs exit, vel Ihs

n̄ exit: dico, ee qditatē obiva utriusq Cathegorici eo quo lo-

negat disiunctiua, a qua obiva qditate deest ee extra,

nec posse sil exere, nec posse sil desicere. Et licet

statu absolute Cathegorici, et n̄ fuerit dicit absolute nequeant

veritatē disiunctiua, quia ptes statu ulterio-

ri extra gaudent Ihs, bene tn̄ veritatem habent dis-

iunctiuis, si ptes statu Idonato positae explicato sumant.

Sic neq ptis natus neq possident. Sic eni qditas Ihs

ptatis futurae si libet ee, Ihs eius ē, nam a ptatē I-

donato positas.

277 Si tandem quaeras: in quo neq disiunct-

ne disiunctiva: vel Ihs exit, vel Ihs n̄ exit: differe dis-

iuncta ve, vel causas det, vel simul requirit ad-

videndum? Respondeo, q̄d ad veritatem disiunctiua re-

qui-

quunt in dispositas falsitas utriusque Cathegoricae de natae acceptio: et sit vaga, et indefinite, quod una Cathegorica sit vera de necessitate; neutra vero Copulativa admittit disjuncta: quippe hac est falsitas utriusque extremi de necessitate accepti, et ideo patet, quod sit falsum dicere, Deus vel Angelus requiritur ad videndum, Deus vel Angelus requiruntur ad videndum: quia ... de necessitate acceptus ad videndum requiruntur, disjunctive vage, et indefinite sumptus. Unde disjunctiva disjunctive ... integra ... Cathegoricas sic: Deus vel ... erit, ... non erit: disjuncta vero ... integras ... sic: Deus vel Angelus requiritur &c., Deus vel Angelus requiruntur &c.; sic quae falsa est, disjunctive ... requiruntur &c.; ... Deus vel Angelus ... requiruntur ad videndum, et hoc modo vera est.

Quaestio V.

An futura contingentia possint cognosci a Deo ab aeterno?

Articulus I.

Suppositiones, et sententiae

218 Ia Suppositio sit, quod aeternitas ... Boetio lib. 5 de consolatione prosa 6, quem Theologi cum D. Th. sequuntur dicitur: interminabilis vitae, et perfecta possessio, quae aeternitas ... in Deo attributis ... ab ipsa: Caeterum ... dicitur, quod ...

Saeslo, quatenus dicit racione eius summenem,
et 2o, quatenus petit ab eterno, et intrinsecus exerc. Haec
aeternitas e Dei adaequate intrinseca, qua Deus se sui
intrinsecus adaequate sei duraciones [illegible]. Post hanc aeter-
nitatem intrinsecam Dei possumus [illegible] aliquam aeternitatem
seminalem [illegible], et seminalem intrinsecam, eo videlicet, quod
Deus denominat esse in tempore, tempore [illegible],
et in eo durans; ipsa [illegible] denominacionis
resultat ex aeternitate adveniens Deus ex ipsa,
et ex tempore cum Deus [illegible].

279

Suppono 2o: pro-
sentia realis duplex est physica, et intentionalis. Haec
dicitur 1mo, quae obiectum ad invicem praesentat in-
tellectui, sicut aliquando alia 1mo [illegible] ob-
[illegible], [illegible] obiectum [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible], quatenus [illegible] [illegible]
alia. Sic aqua in vase dicitur physice prae-
sens vasi, et Deus durationi locali a prae-
[illegible], [illegible], [illegible]
correspondentiam adaequatam, quae non [illegible], [illegible]
sive est. 3. [illegible], [illegible] actu [illegible] 1mo
[illegible] praesentia in actu. 2. [illegible] vero obiecta prae-
cedunt praecedentia obiectiva ad actu [illegible] 1mo [illegible]
obiecta gaudent obiectiva praesentia in actu [illegible].

280

2a.
Ex [illegible] est, quatenus scientia [illegible] in aeternitate tempore

[illegible]

[illegible] ipsius mensura, sive duratio, [illegible]

[illegible] ab aeterno. Sed contra illud Genesis 1. In principio

creavit Deus caelum, et terram &c, et Proverbiorum 8.

22. Antequam quidquam faceret a principio, [illegible]

[illegible]

Deo, quia primum de fide. S, certum est, quod quod-

libet creatura, quae esset in sua propria mensura lo-

calis tota in toto [illegible] quia [illegible]

[illegible] indivisibilis, et tota sit [illegible] ne-

quit correspondere, et [illegible] ipsius creaturae, quae

[illegible] quia omnino [illegible] indivisibile,

nequit [illegible] corpori correspondeat, quin [illegible]

[illegible] quia immensitas Dei indivisibi-

lis est, nequit [illegible] correspondere immen-

sitati, et [illegible], quin tota [illegible].

281. Haec [illegible]

sit, [illegible] lib. 1 de [illegible], cap. 8,

[illegible], quaestio in [illegible] puncto [illegible]

[illegible]; [illegible] movet

[illegible] Philosophicas, [illegible] et

[illegible] ab aeterno. [illegible] quia [illegible]

[illegible] esse intentionaliter praesen-

tes [illegible] ab aeterno, [illegible] ab aeterno Deus omnia

[illegible], et omnia sua [illegible] ab aeterno praesentes

[illegible]. In [illegible] veritate [illegible]

[illegible]

oppe opinio. 1. tenet, Occam, Gabriel, et alii Co-
rcordans in [illegible] sententiarum, [illegible]
S. Thomae ab [illegible]. [illegible]
[illegible] vel [illegible] S. Thomae ab eodem, et Sancto Bo-
naventura. [illegible] post Catharinum
q. 12, art. 13.
482 2. sententia [illegible] ab [illegible]
ab [illegible]. [illegible] Romanum [illegible]
quibus adde [illegible] Romanum, qui D. Thomae dis-
cipulus, et auditor Parisiis fuit, [illegible]
[illegible] Magister [illegible] [illegible] vigila-
[illegible], ut in defensorio [illegible] 1, art. 3. [illegible]
[illegible] sententia [illegible] D. Thomae
[illegible] D. Thomae [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] Romanum
[illegible] tract. 3, q. 25, qui ait [illegible]
posse [illegible] D. Thomae, qui [illegible] mundus
[illegible] ab [illegible], et Caietanum, [illegible] re-
[illegible] in [illegible], cum quibus concordat De-
za Archiepiscopus Hispalensis in 1, dist.
38, quaest. 2, art. 2 [illegible]
[illegible] Doctore, in 1, dist. 39, § [illegible]
[illegible], et Suarez [illegible] opusculo 2, lib.
1, cap. 1.
483. 3.a sententia, quasi media inter [illegible]
[illegible], [illegible] praesentia in [illegible]
[illegible]

ab aeterno; determinatque non esse ab aeterno physice praesentes, sic pariter [illegible] disserunt Patres Salmanticenses tom. 1 de Deo disp. 28, sect. 2, Ioannes de Medina, Herrera, [illegible] tom. 1, disp. 2, et pro eadem citant Molina, Ruiz, Granado, Fonseca, et alii, qui [illegible] vocem ab aeterna existentione aut [illegible], [illegible] in [illegible] reddiderint.

290. Placet 2. sententia, quam [illegible] dicimus, quod in nullo sensu vel et [illegible] possit distinctione sua ab aeterno coexistere physice Deo in aeternitate. [illegible] [illegible] addunt [illegible] plures [illegible] Patres testimonia, quibus dictarunt creaturas [illegible] ab aeterno [illegible] et intentionaliter, [illegible] physice. Audiat Divum Marcum ad Ephesios Cap. 1: 4: quod elegit nos ante constitutionem mundi testatione ad perpetuam Dei [illegible], [illegible] facta, et antequam fiant universa [illegible]. [illegible] sermo [illegible] ait: Sit Deus electos [illegible] [illegible] in [illegible], [illegible] in [illegible] sua. Et [illegible] ad [illegible] Cap. 18. [illegible]: [illegible] antequam fierent erant, et non erant: erant in Dei [illegible], et non erant in sua natura. Quibus [illegible] physice praesentia ab aeterno tantum [illegible] praesentat [illegible], non [illegible] [illegible]. Videant alii [illegible] apud nostros auctores.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Magis

Ita Gonet disp. 2 de Sa dicit, mentem D. Tha adeo claram pro sua opinione esse, ut de ea dubitare sit, Celique et Aenebras solo confundere, et in meridie caecutire. Quare, cum Sancti Magistri verba sensibus non ostendant, nec in minima sui parte nobis obstent, audiat praeceptor Angelicus 1. p. q. 14. art. 8 ad 2um dicens: non fuit visio Dei, quod respexit ab aeterno, et art. 9 in Corpore: scientia visionis Dei fert in totum tempus, et in omnia quae sunt in quocumque tempore, sicut in subordinatio praesentialiter, ubi per praesentialiter accipit in eam subjacere praesentiae, in qua sunt res praesentes in visione; de praesentia visionis relata ad sua non aliquo praesentia facit, quae obtinet: quod futura tamen gaudent aeterna praesentia, qua Deo subjectiunt praesentialiter intentionaliter.

486 Et Art. 13. in Corpore dicit: omnia quae sunt in tempore sunt Deo ab aeterno praesentia, de qua praesentia physica, non intentionali. audiat ipse penes intelligentiam: quatenus intuitus fert se super omnia, quae sunt in sua praesentialitate: En de S. D. de qua praesentia ab aeterno loquitur, non alia, nisi loquitur non tamen Theol. ed. 1. 9. q. 14. art. 1 ad 4um, ubi sibi obiiciebat: omnis enim aliquid fons, de non fuit ab aeterno, sed aliquales postea in supponi: ergo nulla ratione a tempore ad cognitionem rerum respicit: quae ea, quae in tempore sunt, apud Deum sunt, in quantum sunt ab ipso cognita, et praeordinata. Hic, ut vides tantum reducit ad praesentiam fundi ab aeterno intentione; non ad

n adpraesentiam [illegible] eandem ab aeterno [illegible] dubium
solveret [illegible] [illegible] [illegible] a D. Thoma [illegible]
[illegible] Angelicus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] venisse in mentem Angelici [illegible]
nera testimonia [illegible] Doctoris [illegible].

287 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] auctoritate D. T. [illegible]
[illegible], adeo clare, ut [illegible] [illegible]
[illegible] dubium. [illegible] a Gonet n. 214. [illegible] art.
[illegible], [illegible] ante verba [illegible] non [illegible]
[illegible]. [illegible] quod omnia sint ab aeterno praesentialiter, non
solum ea ratione, qua sunt rationes [illegible] apud se praesentes
(ut quidam dicunt) sed quia eius intuitus [illegible]
[illegible] praesentia intentionale [illegible] [illegible]
quia eius intuitus [illegible] [illegible] [illegible] que [illegible]
ca praesentia. 2. desumitur a Gonet n. 217, [illegible] 2.
[illegible] art. 12 [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], quae [illegible], esse [illegible] [illegible] [illegible]
ut [illegible] in tempore [illegible] ut [illegible], [illegible] ut [illegible] vide-
at: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] S. T. illa
intuitive a Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] sunt ab aeterno, [illegible], et [illegible].

288 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Brodmagenses Cap. 192 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quia [illegible] videntur [illegible]
in praesentia ratione sui [illegible]. [illegible] [illegible] dist. 38, [illegible]

um

unica art. 8, Corpore ibi: Deus oia indigentia ... ubi diversis ab aeterno praesentialiter videt, tamquam ut sententia esse in duratione sua: et futura praesentes esse, quod stat ab aeterno in aeterna duratione sive aliud, ut denotat hoc ... ut sententia. Modo igitur de futura non sententia esse, et duratio ... mensura, quia obstat ... : sed ut esse in aeterna ... in duratione aeterna, et in aeternitate ... et innumerabilia ... : ... duratione aliqua, et praesenti... ... objectum, et intentionalis ... ...

489 Dico ad ... quod ... verba: non solum ea ratione, qua sunt rationes rerum &c. voluit docere, quod Deus non solum intuitive ... ea, quae sunt futura, ... intuitive ... : de ... quae ... quae ... : de quae ejus intuitus &c. In qua auctoritate observabis ... Deus ... successiva, de tota simul, ita aeterna ... non est in durando successiva, de tota simul, ... ut simul omnia durat; ideo ... verba ... : quod sua duratio mensurat aeternitate ... quod ... mensurantur aeternitate. Ad ... aeterna duratione mensurari aeternitate, quia omnia simul non successive durant ... aeterna duratio quia est ... omnia tali claritate, et certitudine, ac si essent praesentia ... qualiter in nobis ... futura ...

490 Ad ... dico, futura esse Deo praesentia ratione ...

Et-

aeternitatis, quod sub divina claritate summa; qui aliquantulum divina sapientia
sunt aeternitate quod non successionis in durando, sit aeternitas
non est successiva in durando, ideo ratione aeternitatis potius divina
divino assimilatur, et qua ergo gaudet, futura sunt ab aeterno obiective prae-
sentia Deo. Sed Ad hoc, quod Deus omnia futura ab aeterno
videat non solum quatenus sunt esse in divino nostra, sed ergo, ut sunt in se
physica distincta, propriis, per qua essent. Hic est sensus plurimus auct-
oritatis S. Th. et in eodem sensu accipienda plurima alia auctoritates testi-
monia, quae opponi solent opinionibus. Quibus omnibus favet
Magister Angelicus in pluribus locis, et dubie mentem eorum, quod
satis nobis est, et contra militare opinione, quae quidem sibi blanditur auct-
oritatis Gonetus.

Articulus 2us.

Nostra Sententia rationibus Suadetur

491. 1, et quidem divinissima: implicat duo simpliciter co-
existere aliquando, quin simpliciter nunc duo simpliciter coexistant, atque nunc
Antichristus simpliciter non existit simpliciter, et ab aeterno nulla creatura simpliciter
coexistebat: ergo nunc Antichristus simpliciter non coexistit Deo, nec cre-
aturae futurae coexistebant simpliciter ab aeterno ipsi Deo. — Maior
nota videtur: duo enim coexistere est duo simul existere, sicut coexistere
est duorum simul esse: ergo duo ab aeterno simpliciter coexistere est duo ab
aeterno simul existere. Minor ergo certa est, et quidem de fide; quia
omnia creata in principio, et in tempore incoeperunt iuxta illud:
In principio creavit Deus, et terram.

492. Rem hanc solvunt recentiores
quaestiones, quaerit Gonetus dicendo, quod in eo sensu, in

quo

quo vna Coexistit alteri, debet existere in se, quia Coexistentia dicunt id denotati: hinc ad Creatura ab aeterno n[on] Coexistit in sua propria mensura, qua spatium datur. Desolecht[illegible] tamen Coexistit in aeterna mensura, quae est aeternitas Dei, in Deo tamen sequitur Creatura ab aeterno existit, Coexistere possit in mensura aeterna supposita etiam; n[on] in mensura propria. Addit solum, quod dictaverat est ita D.D. et probat, Creaturas existere ab aeterno in mensura propria, quod statim possit infitiari; at quod in aeterna mensura existant ab aeterno, nec sanctis patribus, nec Patribus, nec rationi adversari.

993. Ita solum negare: ipsa, ni fallor, sequitur, quod quod facile manifeste [illegible] tradunt in vidasse [illegible] quod videant loqui contra [illegible] dogma: [illegible] solum. Rursus probat: Creatura ab aeterno possit existere in aeterna mensura, quae est Creatura vere, et propria existere ab aeterno, quae est tamen [illegible] propria, et [illegible] ne [illegible] ab aeterno? Sed hoc [illegible] debent[illegible] devorare, et ipse victores[illegible] debent negare [illegible] tamen [illegible] quod in nullo non et rigoroso sensu admitti valet, Creatura ab aeterno possit Coexistere Deo, et possit in [illegible]: nam quoad [illegible] propria, et aeterna vero existant, non negamus minime; quin potius dicimus Creaturas etiam existere ab aeterno, quod est Creaturas [illegible] existere ab aeterno, et dari in Deo, et Creaturas ab aeterno propria Coexistere.

994. Si [illegible] [illegible] dicant: g vo [illegible] propositio ab [illegible]: mundus fuit possibile ab aeterno,

coexistit

existit simpliciter ab aeterno, quod manifeste adversatur fidei.
Dices 2º. Juxta nostram sententiam humanitas Christi existere, non pro-
pria, sed Verbi existentia, et nihilominus existere, non propria, sed aliena
(?) est humanitas, et nihilominus vere existere, vereque pro-
ductam: ergo similiter creaturas ab aeterno existere in aliena
mensura erit creaturas ab aeterno esse denique existentes, vere-
que productas, non minus quam humanitatem, et nihilominus ve-
re esse existentes, et productas. Alias nunc sic: sed sic esse cre-
aturas productas, et existentes ab aeterno, salva fide sustine-
ri nequit: ergo nec creaturas ab aeterno existere simpliciter in ali-
ena mensura, ergo quod ultra fidem, nec admitti potest consequen-
tia, scilicet, quod in nullo proprio sensu id dicatur est.

295 Ratio

Ratio: creaturas ab aeterno existere in aliena mensura relin-
quit creaturas vere existentes, et tantum detrahit proprias existendi
ultra detractum modum vere existendi, nec sic relinquit; sed
potius extrahit creaturas a ratione vere existendi ad nudum
proprium existendi. Si 2º: sequitur, quod bene valet: existunt crea-
turae ab aeterno in aliena mensura: ergo creaturae ab aeterno vere,
et absolute, et sine ullo additamento, et restrictione existunt.
Sequela, quia creaturas existere producta relinquit illas ve-
re existentes, et tantum detrahit modum aliquem existendi vere
valet bene: creatura existit producta: ergo vera, et absolu-
te sine restrictione, nec additamento existit: est homo al-
bus: ergo absolute est homo. Si 2º: ergo bene valet: creatu-
rae ab aeterno in aliena mensura tantum existunt: ergo ab aeterno
non

n. coexistunt: quippe in rota supernaturaliter requirit: a tempore alternatio et sic promo affirmatio valet bene ad tempus absti-
nendum sit: est hoc pictura ergo non est hoc.

296 Respondebis: creaturas ab aeterno existere in aliena mensura, non relinquit creaturas ab aeterno existere vere in sua propria mensura; relinquit tamen Deum esse vere existentem in mensura aliena. Contra: existere in aliena mensura, vel est vere existere, vel est tantum aliena-tive existere, et improprie? Aliter: existere in aliena mensura, vel alienat rationem existentiae, vel non? Si alienat, et est alienative existere: ergo absolute ab aeterno creaturae non existunt, et tantum poterunt dici existentes ab aeterno cum termino alienan-te in aliena mensura: sicut pictura hominis est vere et proprie homo pictus; at non est vere, et proprie homo sine termino alienante. Si non alienat? ergo sine ullo additamento erit verum; creaturas vere, et proprie fuisse praesentes existen-tes ab aeterno, quod an a viro catholico proferendum sit? alius iudicet.

297 Ratio 2a. Implicat repugnantia creaturae ab aeterno, esse ab aeterno in aeternitate, tamquam in mensura aliena, et quod eadem tunc creatura destruat, vel non erit simul in aeternitate tamquam in aliena mensura; quippe esse, et non esse simul et una ratione, tamquam in aliena mensura, non minus implicat, quam in hoc instanti existere Petrum, et destrui, vel non esse Petrum; atqui ab aeterno darentur creaturae existentes in aeternitate, et ergo creaturae destructae tamquam in aliena mensura darentur? ergo creaturae non

80

eo dicto in coexistunt in aeternitate. Minor probatur: ideo creatura
abstracte coexistunt in aeternitate tanquam in mensura aliena,
quia dum creatura in tempore coexistunt coexistunt Deo toti et
indivisibili aeternitati; deinde, deficiente creatura, dum in tempore
existat suo modo coexistit toti et indivisibili aeternitati [illegible]
in minimum est quod explicatur aeque ac defectus.

298. Respondetur Ego-

net nunc 253. aeternitate lenere plures virtualitates, et plu-
res partes virtualiter distinctas, quarum una correspondet, et aequi-
valet habitudine ad instans A. temporis, alia vero virtualitas
dicit habitudinem correspondentem ad instans B. et sic in-
de virtualitates in suis instantibus correspondentes. Addit,
quod res quae coexistit in aeternitate tanquam in mensura aliena
coexistit in ipsa, dum unius virtualitatis correspondentis sunt instan-
ti, deficiente vero res quae coexistit ex aeternitate, in ipsa sagitta-
modo coexistit tanquam in aliena mensura coexistit in ipsa dum
alius virtualitatis correspondentis alteri instanti: unde res
etiam deficiens coexistunt ex aeternitate abstracte dum variant
as formalitates, et virtualitates aeternitatis, et ideo contra-
dictione, quod si illa veniret dum eadem formalitate, tunc
implicatio resultaret.

299 Ex solutione deduco, multi [illegible]
cederet, supposito, non ipse stante, accedunt, quod nullus non accedunt,
quod creatura coexistit aeternitati toti in suppositis, deinde totaliter, dum
plures, pauciores vè virtualitates, prout quaerunt plura, pau-
ciora vè instantia temporis, quibus coexistit. Sed mea manus
Car-

Corres. tot. immensitati; quia non totalitas, sed plures distinctiones virtualitates, prout sufficiunt plura distincta cum alia aeterna nec maxime, ex quibus infero: quod sicut licet mansum Correctet tot immensitati, non tamen manens extat immensus, sed in aliena mensura, quia non coexistit immensitati totali, ita licet creans coexistat tot aeternitati, non ideo creans existit aeternus, sive ab aeterno etiam in mensura aliena, quia non coexistit aeternitati totali.

Sol.

Probatur: ut creans existat ab aeterno in aliena mensura, oportet, quod coexistat aeternitati tot., sed, quod aeternitas dicit, instans virtualitates infinitas; sed, ut aliquid existat in aeterno requirit, quod coexistat aeternitati tot. prout aeternitas dicit infinitas virtualitates correntes instantibus in aeterno; sed in totalitas proinde creans ita coexistit aeternitati, ut distinctat creans tot. prout aeternitas dicit virtualitates correntes instantibus successivis temporis, in quibus creans existit in mensura propria, quae instantia initio gaudent: quod creans minime existit ab aeterno, etiam in aliena mensura, nisi id assumat initium, in quo nullus implicat.

Sol.

Ratio 3a: non minus creans coexistit aeternitati, quae est totalis, quam coexistit immensitati, quae est totalis, et ultimo in suis fontibus; sed creans ita coexistit immensitati tot., ut non coexistat immensitati totaliter; nec creans existit in mensura, etiam in mensura aliena: quod creans ita coexistit aeternitati tot., ut non coexistat

loant ipsi totaliter, nec sint aeterne, sive ab aeterno, et in mensura
aliena. Sed aliter; dum creaturae ita loquuntur aeternitati ut
in tota duratione sint aeterne et ab aeterno in aliena mensura:
ergo ita loquuntur immensitati, ut sint immense in aliena
mensura, quod ab omnibus absurdo maius censendum est.

502 Resp.
1. absolute: creatura non sit, neque loquuntur in immensitate; quin
potius immensitas est, et continet in creaturis; at aeternitas non est
in creaturis, neque simul illas continet, quin imo creaturae continent, sed
esse in aeternitate tamquam in mensura aliena. Ideo ex coexistentia
creaturae cum immensitate, non infertur quod creatura erit immen-
sitate; caeterum ex creaturae coexistentia cum aeternitate bene deducitur,
creaturam exere aeterne, et ab aeterno in mensura aliena. Sic
Gonet num. 221. Cuius verba; neque video verba sunt, praete-
rea nihil. Ergo vero, sicut aeternitas non recipit intrinsece, nec intrin-
sece unit cum creatura; quod est extrinsece pure extrinsecum, cum creatura coex-
istit, sic immensitas nec recipit, nec unit creaturam, quod est pure
terminus extrinsecus, cum creatura coexistit.

503. Sicut aeternitas est tota indivisi-
bilis et tota simul; sic et immensitas, sicut Deus ratione aeternitatis est
aeternus, ut coexistat cuicumque creaturae, casu quo creatura esset,
et duraret in quocumque instanti, si daretur instans, ita Deus ratio-
ne immensitatis est ubique debitus ... ut coexistat creaturae cui-
cumque loco supponi, quod creatura esset, et ut occuparet et repleat
quaecumque creaturae, et loca si darentur. Et tandem: sicut
aeternitas continet eminenter rationem suae infinitatis in durando quod-

cumque

cum sit existens et instans, et omnis creaturae duratio, ita immensitas ratione infinitudinis eminenter continet omnes locos, et quamcumque situationem creaturae; quibus ita collige: ergo sicut Deus ratione aeternitatis est in quocumque tempore creato, casu quo erat creatum, sic et ratione immensitatis in quocumque loco creato, casu quo erat: sicut ratione aeternitatis omnia creata sunt coexistentia aeternitati, coexistunt ab aeterno, tamquam in aliena mensura, sic et omnia creata casu quo erant existentia coexistunt immensitati, existunt immense, tamquam in aliena mensura: non ergo est locus [illegible] bile prudens discrimen aeternitatis nisi, et immensitatis quod punctus extensionem subtrahit.

504. Respondeo ad 2: immensitas supponit pariter et in se existentes in mensura propria, sicut productas, ut res coexistant immensitati; aeternitas autem non supponit res ita existentes, et ita productas; sed dumtaxat active, ut res coexistant aeternitati in Deo res antequam in se erant, possunt ab aeterno coexistere aeternitati in aliena mensura; creaturae autem loco creatae, antequam in se sit producta minime possunt coexistere immensitati, et mensuram propriam immensitatis, subinde nec immense existere. Instat, et rogo cur ita? Huic interrogationi non video, quid rationis sit adhibendum, cum pura possibilia [illegible], et [illegible] innotescant in Deo in immensitate adverte, quia ex combinatione videtur evidens, quod prius est existere in se, quam coexistere alii, et palam respondeo; ergo evidenter apparet, quod prius est in se existere, quam alii coexistere, et in alio durare: ergo supersedeo aliis rationibus facile apud D.D. inveniendis.

Art.

Artic. III.

Objectiones expediuntur

505. Objectio 1: Deus cognoscit quidquid cognitione exacta[?], alias aliquid ignoraret, quod absit; atqui, Petrus hodie coepit cognoscere supernaturaliter Deum, ut certum est: ergo Deus dicit Petrum cognoscere se supernaturaliter, et subinde Deus gaudet denominatione intendentis: Petrus supernaturaliter modo cognoscit. Porro videtur inevitabiles[?] [illegible]: sed Deus ab aeterno habuit quascumque denominationes, quas nunc habet: ergo Deus ab aeterno habuit hanc denominationem: Petrus supernaturaliter modo cognoscit: ergo cum tunc loquatur de praesenti, Petrus ab aeterno cognoscebat Deum supernaturaliter. Subsumptum praeterea est certum: quia scientia Dei aeterna est, et immutabilis. = Hoc argumentum magnificatur a pluribus, displicuit nobis[?] quia fallacissimum est: illo namque probatur, quod Petrus supernaturaliter cognoscebat Deum ab aeterno, non tamen in aliena, sed in sua propria mensura: quia hodie Petrus in mensura propria cognoscit Deum et id scitur a Deo, et ab aeterno habebat denominationem scientis[?]: Petrus supernaturaliter in sua propria mensura modo cognoscit: ergo hinc inde[?] dicendum est non variationem Dei denominationum, quasi Deus in tempore aliquid de novo denominatur quod non denominabat ab aeterno, quod quidem detestandum est, hoc argumentum nullum evexerit[?].

506. Solutioni praemittendum est dictum Augustini de Civit. Lib. 11 Cap. 21. aientis: non enim more nostro Deus, vel quod futurum est prospicit, vel quod praesens est aspicit, vel quod praeteritum est respicit; sed alio modo quodam a nostrarum cogitationum consuetudine longe lateque diverso. Cum Augustino docet[?] S. Thomas hic art. 13 ad 3, eo quod dicitur[?], Deus

modo

modo ineffabili, et à nullo intellectu nisi excelsissimo Cognoscibili, et calumniando probas de futuro v.g. Petrus mittet Coelestinum, neque probas de praesenti v.g. Petrus mittit Coelestinum, ut etiam ipsa successionis obumbratio à Deo removeatur cogitatione, de illa dicendo, ut Deus intelligit, et quasi Deo praesentia enunciare omnia probas de praesenti, et relate ad propias durationes rerum successivas hoc modo: Petrus mittens Coelestinum praestans A; Petrus Coelestinum mittens praestans C; in quo tu Deo intelligis Sillogismum et subsumptionem, dicendo: v.g. Deus &c. Petrus, simplice mittens Coelestinum praestans A, Deo: mittens Coelestinum praecise à quocumque praestanti, et duratione non dicit.

507 Obiectio 2: Cognitio, quam Deus ab aeterno Cognoscit futura est visio, sive intuitio futurorum, et visio, et intuitio futurorum petunt, quod objectum sit physice existens: ergo futura debent ab aeterno physice praesentia esse Deo. Obiectio minor: ideo Deus sapientium Cognitio praesentiae futurorum, et à Theologis dicitur visio, et intuitio objectorum, quia ab aeterno sunt Deo physice praesentia, nec futura sunt physice praesentia praecise dicendo, nec futura dicuntur Theologis: ergo visio, et intuitio petunt &c. Urget: si munus gaudium petit objectum praesens, quia intuitio, et gaudium petit objectum praesens per durationem propriam gaudium: ergo et intuitio: ergo si intuitio futurorum ab aeterno sit, ergo futura ipsa physice ab aeterno erant.

508 Ultima ratio, non minus intuitio non petit dicere objectum existens physice

qua

quae dicta tempore incarnationis, et ut e [illegible], nunquam separa-
ras species, non vero flagitatur qd obiectum Coelorum [illegible],
qd Colligo ex Angelico praeceptore hic art. 9. dicente: quo-
dam modo [illegible] non sint nunc actu, [illegible] [illegible] fuerunt, [illegible], et [illegible]
dicit Deus scire sua visione. Ad probandam [illegible]
cur sua [illegible] potius non e [illegible], sive intuitivo e, quando
[illegible] posita, ut existentia [illegible] tempore: Cognitio [illegible] [illegible]
intuitiva non e nec [illegible] Theologi [illegible] e, quia [illegible] [illegible]:
[illegible] incarnationis [illegible], et [illegible] species alienas; ve-
rum [illegible] [illegible], et [illegible], et per species [illegible]
[illegible], et [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible] tempore.
Sol.

Ad 2m. dat.
ma: dicitur m? [illegible] gaudium perfectum obiecti praesentis [illegible], qd [illegible]
[illegible] adgaudium [illegible] intuitiva. [illegible]: qd [illegible] intuitiva [illegible]
[illegible] sit obiectum [illegible] [illegible], si [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], non [illegible] [illegible] adgaudium, ac [illegible] praes-
ens; [illegible] [illegible] non [illegible] gaudet [illegible], [illegible]
[illegible], qui adhuc [illegible] [illegible]
sit, ac si [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] videt, et [illegible]
[illegible], at [illegible] non [illegible] intuitivo [illegible] obiecti
[illegible], [illegible] expectandum obiecti [illegible], et [illegible], ut
[illegible], et [illegible] ad gaudium [illegible].
Sto

Obiectio 3.
qd ita Coelorum [illegible] Dei, ut [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], Coelorum [illegible] ab aeterno; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] Coelorum [illegible] ab aeterno [illegible] [illegible].

qd ita

q[illegible] ita Co[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in Co[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
o[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] Concordia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Co[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et fere [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Concordi[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

bit, si addat tunc immensura propria, neg. Sic: qd ita immensura propria coexist aeternitati Dei, ut non sit Deo.

512 Directè resp. dico Cum Dimens. negatur de propositione maiori: qd ita coexistit Deo cum non coexistat semper, existit ab aeterno; Dico: Cum non coexistat aliquando, existit ab aeterno; nego maiorem, et dist. min.: de Creatura Creaturam [illegible] aeternitatis aliquando, et non semper de Creatura creatarum semper cum aeternitate, nego Cons. Ans [illegible] distinguo: qd ita coexist semper aeternitati, ut non sit Deo, Dico: qd ita coexist tantum aliquando aeternitati, nego ans, et in hoc [illegible] [illegible] dubito: neg tantum aliquando coexistere aeternitati, non coexistere semper, sicut semper exit ipsa aeternitas. Ad [illegible] Dico ans: aeternitas qua [illegible]. [illegible] durationes Dei non: [illegible] durationes Creatas praesentes, praeteritas, et futuras, sint qd [illegible] perfectas, si in aeternitate [illegible], aeternitas Dei esset [illegible] perfecta, qd absit: [illegible] eminent [illegible] durationes Dei; Ideo ans, et nego [illegible].

513 Si aeternitas sit praesens [illegible] qui est, qd hoc aliquid sit, [illegible] et praesentiam cum non [illegible], non sit capacia [illegible] Coexist aeternitas, et in [illegible] sublimitas non suppositi Coexist, nimirum, qd ab aeterno sit aeternitas praesens [illegible]: non est ab aeterno [illegible] est [illegible], nisi [illegible] ab aeterno praesentia sint [illegible] (Cyllia) [illegible] praesentia carent [illegible], [illegible] ab aeterno [illegible] aeternitatis. Ad [illegible] ans, nego [illegible], et [illegible] nunt. Disparitas: [illegible] in toto [illegible] [illegible]

Deum tunc esse, quoties dies hodiernus fluit, et ideo eadem commensurat. Cum ergo dies hodiernus ac Deus coexistat toti aeternitati, non est verum, quod aeternitas superet dies, quod tamen aliquando, et ideo minime commensurat hesternam aeternitatem.

514. Inst.

Deus durare aliquid in aeternitate est durare in aliquo gradu aeternitatis, et esse aliquid in aeternitate est esse in aliquo gradu aeternitatis; sed aliquid gradu, nec quilibet gradu aeternitatis est ab aeterno; ergo Deus esse aliquid in aeternitate est esse secundum aeternitatis [illegible] tandem esse tamquam ab aeterno. Probatur minor: aliquid gradu aeternitatis est aliqua duratio aeternitatis, et omnis gradu aeternitatis est duratio aeternitatis; sed aliqua duratio aeternitatis est ejus duratio aeternitatis; [illegible] aeternitas est tota simul, et [illegible] possessio, et duratio [illegible] aliquid gradu aeternitatis est omnis gradu ejusdem aeternitatis. — [illegible] [illegible], aequo minor; sed aliquid gradu aeternitatis extra omnis gradu [illegible] [illegible] [illegible] aeternitatis [illegible] in [illegible] duratione virtualiter [illegible], et virtualiter successive aequivalentis [illegible] successionis [illegible] [illegible], [illegible] successivas virtualiter durationes aeternitatis, tamquam [illegible] commensurat quidquid durat. Ceterum quidquid creatum durat, non commensuratur per durationes virtuales, ut ab aeterno; sed ut in tempore commensuratur, id est quod non ab aeterno; sed tamen in tempore coexistit, ut est quilibet creatura.

515. Ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nomine, quod [illegible] hodie coexistit ab aeterno [illegible] aeternitatis: ergo ab aeterno Deus non erat, et tamen erat, quod

Deus

Deus postea erit, n(on) quan(do) ratione eorum, et n(on) qualitate poste-
a Deus sit ratio finis eorum. 3, et quia Deus sortietur in
duratione qualitate ab aeterno erat futurus, q(uo)d immobile est, et primum
mutabilis fieri. Instabis: quando duo talia s(unt), ut si erant debent
coexistere, nequit unum illorum esse futurum in alterum; d(ice)s
communi Deus, et Creatura, debent coexistere s(imu)l: e(rgo) unum illorum
nequit esse futurum in alterum, scilicet Creatura in Deo. D(istinguo)
maj(orem): debent coexistere s(imu)l, et illorum neutrum potest coexistere, quando
erat [illegible]; c(oncedo): et aliquid illorum coexistere valet, quando aliud
erat, ut vi[illegible] in Deo potuisse coexistere, quando Creatura e-
xistat. N(ego) maj(orem): nam tamen unum, n(on) erit futurum
futurum coexistens, et ergo distare potest positive ab aliquo,
existit futurum, quod n(on) erit.

516 Obiicies II. futura erunt ab illo
instanti, cum s(unt) praesentia; d(ico), futura, q(uae) in tempore erunt s(unt)
praesentia in instanti aeternitatis: e(rgo) ab aeterno, sive ab instanti aeternitatis
erunt futura. Confirm(atur): si Creatura coexistere aeternitati Dei, per
eandem [illegible], quando Creatura [illegible] erat: e(rgo) si posset Creatura co-
existere aeternitati, per eandem ab aeterno, quando Creatura ab aeterno erat.
[illegible]: et, Creatura, in eadem [illegible] coexistit aeternitati per [illegible] ab
aeterno: e(rgo) Creatura coexistit ab aeterno. Sub[illegible]: Creatura coexiste-
ret coexistit aeternitati, per esse s(imu)l aeternitati; d(ico) [illegible] ab
aeterno; e(rgo) Creatura, [illegible] coexistit aeternitati, per [illegible] ab aeterno;
[illegible] [illegible] instanti aeternitatis, [illegible] instans per
[illegible] [illegible] aeternitatis: quod [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in hoc [illegible]

[illegible]

tas æternitatis, de qua præsens sermo instituitur.

515 Adeo, admis-
sa minori, dequendo minorem: Si præsentia instantanea æternitatis [illegible]
tualis continentia in tempore; Nego: [illegible] virtualis continentia ab æter-
no; nego minorem; quia æternitas [illegible] virtualis continentia ab æterno
æternitatis, quatenus æquivalet infinitis instantibus commensu-
rata coexistit ab æterno, et sic commensurans creaturas, sed illa
Creata instantia commensurarent illas, si talia instantia coexiste-
rent; atqui si talia instantia coexisterent, commensu-
rent creaturas, quæ tamen in tempore existit in mensura [illegible]
[illegible] virtualitates prout ab æterno, commensurat [illegible]
[illegible]; id est, distinguat virtualitates prout in tempore commensu-
rat, quia æquivalet tempori creato commensuranti plura [illegible]
[illegible] ab æterno.

518 [illegible] non [illegible],
et major probatione deducitur: Coexistit æternitas, prout est [illegible] æternitas in
sui [illegible], et [illegible]; Nego: prout est [illegible] æternitas in sui vir-
tuali, et æquivalenti denominativo; nego majorem. [illegible] sic
Coexistat [illegible] virtuali denominativo opus est [illegible] et
[illegible] sit, ut commensuret instantia creata sive [illegible],
[illegible] quo instanti existerent, quæ instantia [illegible] vir-
tualitates continens æternitas prout ab æterno; [illegible] in
tempore [illegible] commensura [illegible] in-
stantibus creatis [illegible], si existerent [illegible]
[illegible], prout [illegible] denominativo, sive [illegible] ab æterno; [illegible]
admissionem: resolvendo [illegible] contradictione.

Ob.

819 Obiectio 1: Quantitas quae est infinita duratione mensurae sumpte immutabiles in mensurando: ergo neque eternitas mutabat in mensurando: ergo oia ab eterno mensurat, praesertim quod possibilia ipsi coexistunt ab eterno. Probatur consequentia: si eternitas mutaret in mensurando, multiplicarent mensurationes; de hoc in ... Probatur minor: si eternitas nunc mensuraret unum, et postea mensuraret aliud, nunc esset in potentia ad mensurandum; de hoc dicendum praecedenti: ergo sub oia mensurat. Respondeo: de ratione mensurae infinitae est unica mensuratione mensurare sub oia; de ratione est mensurare infinite: ergo unica mensuratione oia sibi mensurat. Maior probatur: ideo unica mensurat unica mensuratione potentiam, quia est una et mensura finita: ergo de ratione mensurae infinitae etc. ... in aeternum ... (?) [illegible]

820 Obiectio antecedens [illegible]
... et mensuris probantibus dicendum: multiplicarent mensurationes extrinsecas ipsius mensurae infinitae. Dico: hoc non est inconveniens; sub neque ... in tunc immutabilis ... plures ... extrinsecas, multiplicatas, et variatas, quin multiplico, variet, vel ... intrinsece: multiplicarent mensurationes intrinsecas, non mansit. Probatur: ... dicendum: esset in potentia ad mensurandum, tamquam ad ... extrinsecum; dico: at sicut ... in potentia est ad ... producendum, sed immediate ... ad ... ; tamquam ad actum intrinsecum, non mansit. Et hoc ... dicendum.

821 ... dicendum mansit. ... mensuratione sub oia, si oia sub mensurari valeant; dico: si ... oia

oia sul possunt mensurari, ut in Casu nro; non tamen sequit aliqa mensurari in raone psice durantis, quoniam [illegible] cesset; Cum vo Creatura ab aetno psice non sint, et in tempore n omes sul erant, ideo, neque Creatura mensurant ab aeterno psice, neque in tempore omes sul. Sic a mensibus [illegible] ab aetno, qd n Coexistunt in tempore oia sul reples; quam n oian locales simul. [illegible] quia una est mensura [illegible], Colligit ex eo, qd omnis e sul mensurabilis, atque ulterius mensurari sul, ideo: et Colligit [illegible] eo, qd n mensurat unica mensuratione; ut [illegible].

Art. 9.us

Obiect. Soluunt, quibus Suadet, Deum ab aeterno psice Coexistere futuris, lit hoc n Coerant ab aetno psice Deo.

§22

Obiectio 6.

ex Tirso, disp. 4, num. 56: sicut Deus est suma actualitas in raone durationis, ita est in raone durationis [illegible] ... ut ab aeterno a nobis: at Conse [illegible] psice, qd illa ea in tempore det: ergo [illegible] ex [illegible] demus, ut ab aeterno actualiter Coexistat [illegible] psice, qd [illegible] in tempore det. Deus maius: ita, et eo [illegible] nostro; ita et divenso modo; ideo ma: [illegible], et [illegible] nenur [illegible], et durationis Deo in [illegible] aeternitatis eo [illegible],

ita

ita, ut partus à Deo ad durationem satisfaciendam sit, et uniatur.
Nihilominus tamen scientia visionis ab aeterno debet dicere ordinem ad solum
quae aliquando erunt, ut Antichristus; et etiam, quae erant nunquam
ut alii mundi, modo, et quae possunt existere, ut alii homines
quos Deus possit etiam in potentia sua per scientiam simplicis intelligentiae co-
gnoscere ista, quae nunquam erunt, quamvis possent existere.

523

§. VO

Deus ab aeterno non fuit actu, quod actu ab aeterno non est, quia ad modum,
quo fuit coelorum spatium obiicis cum duratione, et obiicis, quam quam-
dem fuerit ab aeterno. Ceterum ad coelorum spatium omnia loca spatia
vacuus quam coelum erant; sed, ut immensitate repleat actu locum
nam esse coelorum, et immensitatis, et loca; ideo quam necessario
adversarius Deus repletat ab aeterno actu, et spatia loca, quae
non spatia, et tamen Deus est determinatus ex statu, ut si locus
erat, per immensitatem repleat. Sequitur debito proportionali
de immensitate.

524. Obiicio 2. Deus nunc non tantum est aeternus in potentia,
et etiam in actu aeternitate ante existentiam et tempus; et non est,
itaque nunc in actu, si ergo non duraret spatio eo tempore, quo erat
Antichristus: ergo igitur duratur est. Probatur minor: Si Deus ergo non du-
raret tempore Antichristi Deus modo tantum esset potentia duratione
in hoc instanti, et in potentia ad durandum in tempore futuro An-
tichristi; et hoc est aeternus in potentia et non in actu: ergo. Confirmatur.
1. Deus nunc durat, quando nunc vivit; et nunc vivit vitam
solum prout in hoc tempore, et prout in Antichristi: quia iuxta Boe-
Boethius thium non est interminabilis vitae tota simul, et perfecta possessio: ergo.

nunc

nunc durat, n. solu pro hoc tempore, de pnti Xpti.

525 D: Aliqui

se ipso, et ratione aeternitatis videtur pendere ab tempore magis durat in actu D, quo pro tempus: e. Deus in tempore actuali nunc durat, quandiu durat quid in presenti tempore: e. Deus nunc actualiter durat, quamdiu duravit Adamus, duratque tempore Xpti, et adhuc plus adhuc in futuro: e. nunc Deus indepe à tempore Dei. 2do: quia aeternitas in quovis instanti est duratio infinita, et sempiterna; d. duratio infinita et sempiterna coexistit omnibus instantibus, quae aliquo tempore coexistit: e. Deus quae in hoc instanti aeternitas coexistit in hoc instanti omnibus instantibus, quae aliquo tempore coexistunt. Probatur min: duratio infinita et sempiterna est aeterna, et omnis tempus, d. duratio est infinita coexistens omnibus instantibus, quae aliquo tempore coexistunt: e.

526 Sit modo posterior.

Deus per immensitatem occupare in loca, quae nondum sunt. et replere ab aeterno actu, non hunc, qua nunc, et ab aeterno Deus est immensus actu, et non in potentia, sed actu aeternus, et non potentia. Adverte 1am ma, nomine: alia probationes de 2a ma, quod

2a potentia: et in potentia ad durandum in tempore futuro 2a in hac, quod Deo dicit durare in tempore futuro, non: nec hoc in hac est aeternitas ipsa, quae non est in potentia ad ipsa: 2a explica, quod Deo dicit, 2da ma. Caeterum esse in potentia modo ipso non dicit imperfectionem, sed, neque dicit illa, quod omnia potentia in actu, in potentia erat ad producendas creaturas, sive ad actus 2a explicatae omnis potentia

527 Ming ablate no: quippe et aeternitas actu. expresse esse

est

eos inexistentiis, et essentialiter denuo ad Correq̃ cuius ex
instantia, si instans erat. Cum vero D.ⁿˢ id sciat in quocumq̃ instanti
ubi si videret, ideo in quocumq̃ se suspectus, et actus. Cum
in sua se Correre sic determinone ad Correndum quasi, ideo
nate cum esse instanti, sub hypothesi, quod instans erat, et
sic nullum scilicet Deus. Itaque se scivit sed anteq̃
sufficeret dotis immortalitatis: nq̃ foret actus in quo qua-
tenus scientia, ut acceptat dotis illius, nihilominus Correret
illa.

528. Ad 1ᵘᵐ argumentum, ista mea dicto nego; de D. &c. d.
ut ubi ip pone Anti-Xγsti d̃ quod intuitu, quod dedit ly scienti
pore Anti-Xγsti; ideo: quia tale intuitu est ut illa norma
ria in eodem, qui operaturus, ipso totaliter existit: d̃ ly eo.
tunc, quod deo dat ly D. in nominis. Hoc confessorie, est
aliquid sumus, quod numerus, eo modo, nec est etiam, cum illis in-
dicat eius successionis cuius praesens per passi. Duxerit. Ad 2ᵘᵐ
dico ans: in actu d̃ intrinseco est, Deo, quo verius, ideo: q.ª
actus intrinsecus Deo est aeternitas, in cuius eo praeludet ex durati-
rao praesens: in actu d̃ extrinseco, non ans: quia Deus durans
in actu d̃ extrinseco dicit creatis duratione successiva
nequit Deus in ullo tempore denare magis durantis, quo
verius, ideo ad ea essentia.

529 Ad 3ᵘᵐ distinguo
dono minorem: Correret absolute, et in actu d̃ intrinseco, quando ali-
quo eximi non absolute, et in actu d̃ solum Correret in ipso et
reali absolute de praesenti eventu, sed in mentis absolute, eius
acta

actu [illegible] tamen [illegible] locum, quia [illegible] non [illegible] quia [illegible] [illegible] definitio est: Correr [illegible], et velut [illegible] [illegible] qui [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible] ad durandum, et Corrund[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Correr [illegible]; et quia [illegible] [illegible] [illegible] Corrum [illegible] [illegible] instanti [illegible], [illegible], antequam instanti [illegible] [illegible] [illegible] Corrum [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]: [illegible], et in actu [illegible]; [illegible]: quia [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible], quia non [illegible] Corrum [illegible] [illegible] Correre [illegible].

§ 30

Obiectio 8: Deus [illegible] durat duratione [illegible] [illegible]: ergo ut Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ergo [illegible] [illegible] in omni tempore [illegible], quem [illegible] [illegible], et quem [illegible] [illegible]: ut motus [illegible] [illegible], qui [illegible] [illegible] horologii [illegible] [illegible] horologii, [illegible] duratione horologii: ergo. Ut [illegible] durat in omni tempore [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], quia motus et duratio [illegible] est duratio [illegible] et mensurans durationem horologii, et [illegible] Dei est duratio [illegible], et mensurans [illegible]: ergo ut Deus durat in omni tempore [illegible] tempore. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible]

productio.

531. Dico ans: Deus actu sibi extrinseco durat
duratione procedente omne tempus; non; quia Deus pro ac
tu extrinseco durandi, qui dicit instans creationis, requirit ita
durare, quia nullus instans, vel tempus [illegible] durat
temporis durationis: actu sibi intrinseco durat duratione loci
Subdico: duratione quasi determinata ad omne tempus. Dico: so-
[illegible] quod Deus rationis ut [illegible] sed necessitatis
durandi in omnibus instantibus successive labentibus sub di-
[illegible] quod [illegible]: durat duratione, quasi [illegible] ad
omne tempus; non ans: neque ad durationem [illegible]
Sed. Dico: ut Deus actu sibi intrinseco durat; Dico:
sibi extrinseco non dicitur, et 2us dicitur eodem modo [illegible]. Ad
[illegible] dico ans: ut motus Coeli durat [illegible], et
determinate quaeritur [illegible]; Dico: in actu 2o et [illegible] non ans.
[illegible] sic durandi requirit utrumque motum, et duratio
utriusque Coeli, et Orologii, cum sit [illegible] duorum du-
rantium. Inde exurit [illegible].

532. Objectio 9: duratio [illegible]
intelligere [illegible] nunc exercet totum et quantum exercere
potest; ergo duratio, quae sic exercet durat nunc quantum du-
rare potest: ergo [illegible] durare tempore [illegible], nunc
durat in illo tempore, et subinde [illegible] illi tempori, et e-
[illegible]. [illegible] quod duratio [illegible]
[illegible] amplius durare, [illegible] durare, et quod in quo-
libet instanti ea duratio [illegible] quod durandi: ergo

duratio

durao ipsa Dei. Pr. Prop. maior. Sola quae excedit ipsa aeternitate, et necessitate ad ipsam durandum, excludendo omnem initium, ipsa denotat; Atqui: quae excedit completionem creationis; non maior, et inde [illegible] ipsa Dei quae omnem excedit; non: quae replicatio, et multiplicatio ipsius aeternitatis, quae est tota simul, et perfecta possessio.

§ 33

Obiicies: 1o, et ultima: ipsa duratio sufficienter applicata subiecto capaci durandi quin illud denominet durans; atqui aeternitas est duratio aeterna ipsa ante, et post sufficienter applicatur Deo, qui est illimitatus, et Deus capax est durandi ante, et post, et ergo Deus durans aeterne ipse ante, et post, et [illegible]. Prop. maior: aeterne ipse ante, et post [illegible], quae Deo dicit duratio aeterna; Atqui: [illegible] aliis, quae potest dicere duratio aeterna quae excedit, et quae aci est quae creationis; non maior. Deo [illegible] dicit Deus durans aeterne [illegible], quae [illegible] duratio [illegible] dicitur [illegible] concedo, quae potest dicere: [illegible] est ad creationis, ut quo potest durare [illegible] creationis [illegible], et [illegible] occupa[illegible] [illegible], [illegible] locus [illegible], [illegible]

Tractatus 3ius

De Scientia media

Quaestio I.

An Deus certo cognoscat futura conditionalia libera

Art. I.

R. Certo, et infallibiliter cognoscit futura libera conditionata

532. Summus [illegible] in puncto adoravimus de
Scientia media controversias, cum non nullas difficultates maximo-
mente praemittemus discussas, quas tamquam praeliminares [illegible]
[illegible] ad quorum, [illegible] ut non in incertum,
[illegible] 380 explicandam
[illegible] supponendum est [illegible] num. [illegible] quomodo non est, postea ab-
[illegible] et conditionatum [illegible] et [illegible]
se exit et hoc [illegible] non [illegible] absolute [illegible]
[illegible] postea, v.g. Antichristi. Quo supposito [illegible] et futuro
[illegible] integram quaestionem 3iam, nec non quartam,
ut stabile maneret, propositiones singulares circa illud [illegible]
[illegible] veritate, vel falsitate, independenter [illegible]
ab aliquo [illegible] praesentia.

533 Conditionatum exit, quod non est modo; exit tamen
postea conditionate, hoc est sub aliqua conditione, vel hypothesi. Quae
[illegible] ratione [illegible] et [illegible]
[illegible] non absolute [illegible] sub [illegible], v.g. [illegible]
[illegible] sub conditione, quod [illegible] vocaret, sive quod Deus [illegible]
[illegible] quod [illegible]. Futurum hic expositum est [illegible]
[illegible] quod dat aliud [illegible] non [illegible] illud [illegible]
[illegible] quod transit in absolutum [illegible] aliquo [illegible]

lis fuit B. Petri diversus, qui quia transit aliquo in actus sub ratione vocationis, donata fuit de ratione donata proxime, lis aliquo fuit purificata ratio, et moraliz sablimati aliquo eius.

§36 Supponendus est 2°, fieri donatione multipliciter. 1us, cuius ratio nequit dari cum donato, v.g. si Petrus detur praemotio ad actus, donatio, si praedestinetur, salvabitur, et hac, quia à Deo dantur praescientia nexum, simpliciter intrinsece ex observabus, et suppositionibus, et ideo talis propositio. Suppositio est ratio, eventus est dictus, qui eveniunt sub aliqua conditione, v.g. in apposita propositione praemotio erit suppositio, donatus erit donatus. 2us, cuius ratio tamen physice non dicitur cum donato, v.g. si igni approximetur stupa, comburetur. 3ius, cuius ratio tantum moraliter cum donato connectitur, v.g. si detur maxima occasio, moraliter ad amorem concupiscentiae. 4us, cuius ratio dicitur indifferens in ea ad donatum, v.g. si Petrus voces audierit, se convertet. Alius deinde ulterius fieri specialiter disputamus, de praecipue de 4. tamen de his fieri disparatis, qui nimirum ratio disparatae dicuntur ad donatum; v.g. si Gaius cantet, Petrus dormiet; et de hoc eius à ratione infra erit loquendum.

§37. 3io, duplicem dari posse notitiam donatam; aliam donatam ex parte obiecti, et actus ex parte actus. Haec, quae ab ipse est, et donato modo aequali sunt obiectum v.g. Petri si Petrus voces audierit se convertet; aliam actus ex parte obiecti, et

Mo-

donatum esse ab aeterno, et statim, quae non erit, deberet, debebat aliqua dona, et tunc quibus applicaret eorum assistentia obtinendo? Si Deus praedestinasset Iudam habuisset donum gloriae absolute, quae ipsius Iudae voluntati donum [illegible] et, non modo donato, de absoluto ergo gloriae Iudae.

538. Suppono 2: notitiam donationis esse pro objecto, et [illegible] praedictis, de quo in praesentiarum, posse esse certa, [illegible], et incerta, sive [illegible]. [illegible] falli non posse, [illegible] sive objectum. Sic assentiendum fidei, atque ob [illegible] fortiori dono Divino, qua Deus [illegible] revelata, [illegible] naturalis, quae [illegible] eventum, ut falli possit, et incertum [illegible] duntaxat [illegible] possit, et [illegible] videamus. [illegible] Deus [illegible] sane [illegible] de rebus [illegible] naturalis notitia de quibus donatis liberis creatis, an certissima sit de illis obtineat, nunc disputamus.

539. [illegible] sit substinere absolute [illegible], praecipue ex antiquis [illegible] St. Ledesma Dominicanus [illegible]. 2 [illegible] anno 1618 [illegible] folio 590 [illegible] [illegible], addens [illegible] Caietanus, Ferrara, [illegible] et Sancta [illegible] [illegible], hanc sententiam sequuntur [illegible], qui hac aetate [illegible], ergo qui sequuntur eius doctrinam de auxiliis [illegible]. [illegible] quibus liquet, quam dignus [illegible] [illegible]

bus Pennatus lib. 3. Cap. 35, num. 2, ubi propugnando humanae libertati, qui loquens de Disputationibus habitis Romae coram Summo Pontifice, ait: Sapientissimi Patris nostri Sententiam, ait: dicitis (P.P. Dominicanos) respondisse, futura conditionata a Deo, solum indeterminatae cognosci, et postea assidua disputatione certam factam ostendisse, Deum illa certo, et infallibiliter cognoscere.

840 Ab eadem sententia stat Cabrera tom. 1. in 3iam partem, q. 1, art. 3io, disp. 1, §. 22. et alibi. Caberulo 3. part. q. 62. Ripa. 1. part. q. 14, tom. 13, et quod maius est Navarrete 1. part. q. 12 art. 13, contr. 16, §. 2. nec discurrere quidem creaturam conditionatam Deo dedit; et tamen eminenter, et tom. 2, contr. 31, §. 9 addit, sequi conditionatam, veluti praemetaphysicam Deo eandem esse. Nam sententiam probabilem reputant Curiel lib. 1. contr. contr. 5, art. 1, et Cornejo 1. part. q. 12, art. 3, disp. 3, dub. 2. Hanc prolixam Thomistarum citationem omittere non debui, propter quosdam recentiores Thomistas, qui non nullos eorum nostris D.D. citantibus quandam tentia antiquos Thomistas ...... simulant, ut quae ..... ex annotatis colligitur.

841 Futura conditionata liberalem certo et infallibiliter cognoscere defendit Seraphica Schola cum ... ceteris D.D. .....anis, quibus ut P.P. Dominicani plane acquiescunt, non sine ingenti nostro gaudio, et

et gratulatione. Haec sententia cum iis ... careat, bre-
viter est suadenda, et pro eo multiplici auctoritate infra
stabilienda, cum praemitto hunc syllogismum: Deus certo,
et infallibiliter dicit id, quod asserit, nobisque revelat; at
Deus asserit, et nobis revelat plura supra dictorum
nobis libera: ergo ea Deus certo, et infallibiliter dicit: ergo
et reliqua, licet non constet cognabili ratione, ut aliqua, et contra
omnia infallibiliter dicantur a Deo.

§ 42. Maior innabilis videtur:
nam si ea, quae Deus asserit, et nobis revelat, non dicerentur
infallibiliter a Deo, iam Dei dicta exposita forent veri-
dationi, et falsitati, et non essent summe credibilia; necesse
Deus esset dignus fidei in suis dictis suis omnibus, quod sane
summe dedecet veracitatem summam, auctoritatem, et sa-
pientiam Dei. Ad haec: nam si ... supernalis ...
Dei non consisteret firma, subinde ipsa esset columna, et fir-
mamentum veritatis, quae omnia ... vi-
dent. Minor demonstrat pluribus Sacrae paginae dic-
tis: pro eo Genesis 11... 6 constat, Deus dixisse, et reve-
lasse nobis, de hominibus volentibus civitatem et turrim aedi-
ficare: quod coeperunt hoc facere, nec desistent a cogi-
tationibus suis, donec eas opere compleant, licet ab ratio-
ne, quod linguam eorum non confundant: nam sub hypothesi
confusionis linguarum desisterunt, ut constat eo vers. 8.

Deo

543. 2o ex 1. Reg. cap. 23, ubi postquam David per-
cussit Philisteos in Ceila dixit Deus vers. 10.
Domine:: audivit famam servus tuus quod disponat Sa-
ul venire in Ceilam, ut evertat urbem propter me. Si tra-
dent me viri Ceilae in manus eius? et si descendet
Saul? cui interroganti respondit Deus vers. 11. descen-
det, et vers. 12. tradent. 3io ex Matthaeo 11.
21, ubi Christus Dominus dicebat: Vae tibi Corozain, vae tibi
Bethsaida: quia si in Tyro, et Sydone factae essent
virtutes quae factae sunt in vobis, olim in cilicio et cinere
poenitentiam egissent. Ex quibus verbis deducitur, quod Deus scit
conditionata [illegible], et si omnia, quae sunt conditionata ad poe-
nitentiam, nihilominus sunt ad illam indifferenter, duxit poe-
nitentiam conditionatam Tyriorum, et Sydoniorum. Supersedeo refe-
rendis, quae his textibus solent exhiberi, quandoquidem
in sede tangenda, et impugnanda erunt.

Articulus 2us.

Fit satis adversariorum argumentis

544 Arguitur a
auctoritate Augusti de praed. Sanctorum Cap. 14. ad verba
Sap. 4.... ~~[illegible]~~: raptus est ne malitia muta-
ret intellectum eius: exponens: Dictum est secundum pericula vitae hu-
ius, non secundum praescientiam Dei, qui hoc praescivit quod futurum erat, non
quod futurum non erat, id est, quod ei mortem immaturam daturus erat, [illegible]

ut tentat

vitæ suæ, ut tentationem subtraxerit in certo, non ad peccandum
cet, qui mansurus in tentatione non erat: ergo Sanctus Augustinus
non reposuit, quod Deus prævidit sub conditione, quod iste ho-
minis viveret, alias non dedisset Deo, quod dispensat cujuslibet
habitum fuisse erat; non ex illius, quod non erat ab ipso,
ut revera despexit: neque tandem admisisset et quod Deus hujus generis
illa vitæ, ut revera admisit. Ceterum quod Augustinus despexit scientia
in Deo certa, et infallibilis futuri liberi sub conditione nunc in ipso
etc innumera testimonia ejusdem Augustini.

§45. Secundo de Correptione et gratia Cap. 8. ait: Recundi post-
ea, illos Deus, cujus sunt, et qui viverent, in hanc davidis lu-
cem ... ut vita eorum ... ubique non
...
... Et de bono perseverentiæ Cap.
9. ait: Certe poterat illos Deus prius auferre, antequam id
fecerit, auferre de hac vita, ... ut Augustinus ...
... verbo ... Doctoris
... ex duplici ... donanda erunt,
quæ obtinenda n. §40.

§46 **Prima**, quod Augustinus videt nunc Deum quod ...
tum, nunc tantum conditione, quæ sit præscientia, ... quæ ...
... quod præscientiæ scientia. ... n. 291. quod præscientia est
... et hanc non dedit Deus in futuro conditionato ju-
re talis, quod non quæ esset. ... non ... ad ... ab-
..., et, ad ..., l, ad ... conditionatis, et ... nunc
ab Augustino in futuro conditionato libero. ... Solus tradit ...
Herrera, q. ..., Sect. 2, num. 26, videlicet, Augustinum in objectione

agere

opere sua. Semi-Pelagianos asserentes, opera futura sub conditione quaedam non ratione meriti, si bona sint, praemiari, si mala damnatae forent.

§27. Addebant, quod alquibus infantibus Deus dedebat ... praemium bonorum operum ... quae infantes ... ... Deus dedebat Deus ... malorum operum, quae ... infantes si vixissent ... Deo ... liberum ... ut verum meritum, et ut verum demeritum ... et ... et supplicio, et poena: at minime denegat Deo certo, et infallibiliter, talia futura ... Deus ... quod blasphemum et ... ...

§28. Argues. ... Deus loquitur de talibus futuris velut de re dubia, et incerta: ... Sed ... sicut ... ... Samaritanae: si scires donum Dei ... forsitan ... a Deo, ... forsitan dubietas ... Deus loquitur ... ... forsitan ... in sacra pagina, et ... forte ... dubietatis ... ... valere tantum, ac ubi ...

ut de SS. Hieronymo, et Aug. observavit Sapientiss.
simus Cornelius; ad hoc Maldonatus in [illegible] rebus Scripturae
maximae auctoritatis loquens de hoc Joannis testimonio
addit, quod ipsi ubi [illegible] facultas liberi arbitrii, quia po-
terat mulier aquam petere, [illegible] petere si vellet.

Argu-

549 es. 3io, ex quod Augustino lib. de ordine gratiae [illegible], et
posterioris: [illegible] donata dicit multiplex [illegible]
fectione: [illegible] Deo [illegible]. [illegible]: [illegible] 1. dicit [illegible]
[illegible]: quia [illegible] Deus, [illegible] donato. 2. dicit
[illegible]: [illegible]: si erat auxilium [illegible], ac
[illegible]: [illegible] esse: erit auxilium [illegible]. 3io talis [illegible]
[illegible]: erit auxilium [illegible],
[illegible] apprehensio: [illegible] auxilium, ut [illegible],
[illegible] apprehendere. [illegible] talis [illegible]
[illegible] apprehendere
[illegible], [illegible] tendendi [illegible] ab eo,
[illegible], et ab eo, [illegible] erat. [illegible], [illegible]
quod erat [illegible]: Si Deus [illegible] Su-
ae e [illegible] tendens: Si Deus [illegible]
[illegible] auxilium [illegible] [illegible], [illegible] auxilium, ut [illegible];
[illegible] tale auxilium, neque [illegible], neque [illegible], neque [illegible]: [illegible]
[illegible] attingit auxilium [illegible], ac [illegible] si [illegible]
[illegible] ab eo [illegible] effecta [illegible], [illegible]
[illegible] gradu [illegible] collocanda [illegible]
[illegible] fundatis, et [illegible]?

550 Nego [illegible] et [illegible]
[illegible]: quia Deus [illegible] [illegible] et
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Ocq, exposita, licet n̄ de distant. alt. Nos ergo dq prædo. negle dicq tract. 1, q. 1, præsupponè ang. 27. Noït. De Dig prædonq ledicq ang. 10, et precedanq ang. 94. Nob. Ag no, ppt dictanq 293, ubi eq qs insinuata ng. 307. Itaq no tq prædonq, et zibitiq, et zibitiq doyn. attingit auxiliq, ut seq abstrahendo: si q hoc modo Deq decret auxilium efficax, decret ultque obiq altq ac eius se, quia tale auxiliq prnullo tempore gaudet abstra. attingit auxiliq ob eq sequ. Præonatoq ideo zibitiq. Ceterq auxiliq præonatè utile esit: unde, qd sic dnat eq qd dnat a Deo ut utile e, n alt. ac e utile.

551

Argues 2: Stulta e nostra præonata obn, in eodq instanti, in quo ade nostra abstra eiusq obn; d, abstrno adē Deo nostra abstra de eoā abstra ablata auxiliq, et dny, q de n eoā auxiliq, et dny: q. Stulta exit nostra præonata abstrno, qua Deq sic tendat: *Si Pny beat auxiliq Alexander.* — Nquo marg: præonata obn in eodq instanti, et ppostenòm ad nostrq abstrq eiusq obn Deo: quia tunc nostra præonata nullq munuq exerceret: in eodq instpri, d, ppponòm ad nostrq abstrq no marg: nq nostra præonata ppnòm seterenq dirigeret ad dicq de eoā abstra, et Deq instrueret, ut prvidens primo decretaret eoq abstrq dny, et auxiliq, sic licet supposita beat iq obnq, ac usio. tu esit in eodq instl. quiscione

sione, propterea quod quaeque ad unum locum, ut diversa; sed [illegible] teneri.

552. **Argues** 1° cum Ribadeneira de Scientia disp. 69, cap. 6, contra argumentum nostrum sed currente: Haec veritas: Si Petrus vocet amicum Antonium convertet, aequivalet, et non aequivalet, sive disjunctive: vel Petrus non vocabit amicum Antonium, vel convertet: ergo talis scientia conditionata ponitur. Probatur antecedens quoad primam partem: si est verum, quod Petrus convertet, si vocet amicum Antonium, est verum etiam, quod non vocabit amicum Antonium, quin Petrus convertatur. Si autem verum est, quod Petrus non vocabit amicum Antonium quin convertatur, est etiam verum, quod convertet, si amicum Antonium Petrus vocet: ergo talis veritas si Petrus etc. aequivalet disjunctivae. Probatur antecedens quoad secundam partem, videlicet, quod non aequivalet disjunctivae: de quolibet amico nunquam existens est verum, quod tale amicum non est existens sine conversione Petri, sive cum carentia conversionis Petri; atque de quolibet amico nunquam existens non verificatur, quod Petrus converteret, si poneret tale amicum, alias omnia amica nunquam existentia essent efficacia, quod quantum [illegible] credibile est: ergo haec veritas: si Petrus vocet amicum Antonium convertet non aequivalet disjunctivae, vel Petrus non vocabit amicum, vel convertet: quippe non aequivalet huic: non dabitur Petro amicum Antonium sine conversione, quae eadem est cum disjunctiva.

553. Ista solutione non satis clara cum [illegible] Ribadeneira, respondet Maximus disp. 10, n. 20, veritas d[…]

[con]ditionalis: *Si Petrus [illegible] &c.* aequivalere disiunctivae; vel *Petrus non vocabit &c.* Probat rationem in argumento insinuatam: disiunctivam minime aequivalere conditionali: ut enim aequi-

aequivalet valeant, debent a se mutuo, sed quamvis licet ex conditionali inferatur disiunctiva, at ex disiunctiva non infertur conditionalis. Ratio:

ad veritatem disiunctivae sufficit una pars sufficienter, quod altera ex duabus propositionibus componentibus disiunctivam sit vera, quamvis sit [illegible] ex parte. In hac disiunctiva enim vera est, si ita eius prima sit vera, nempe, *vel Petrus non vocabit auxilio Antonium*, licet falsa sit altera pars: *vel convertet hanc*: *casus quo Petrus [habeat] auxilium Antonii convertet*, si fiat suppositio, quod auxilium quod venit [illegible] conversio sit [illegible], nisi quae eo [illegible] minime valet ad conditionalem *Si habeat auxilium Antonii convertet*: ergo ex disiunctiva vera non infertur conditionalis.

552. Verum licet haec sit sana doctrina, censeo nihilominus, quod si disiunctiva sit vera ratione [illegible], vel [illegible] [illegible], vel conditionalis [illegible], [illegible], quod terminis aequivalens, tunc conditionalis aequivalet disiunctivae, et disiunctiva conditionali. Ratio: si haec disiunctiva, *vel Petrus non vocabit auxilio Antonium*, *vel convertet*, *si habeat auxilium Antonii* est vera ratione [illegible], *vel convertet &c.*, [illegible] haec altera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conditionalis: *Si Petrus habeat auxilium Antonii convertet*, a veritate disiunctivae valet bene ad veritatem conditionalis, quod obiter dixerim non [illegible], quod altera parte, ad [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]: ergo haec veritas: *Si Petrus &c.* non

a

aequivalet disjunctivae, si disjunctiva sit vera ratione de
potestate reg.: si non sit vera ratione de potestate dicenda.

555 **Arg.**

6: ex eodem n. [illegible]: conditionalis: si esset auxilium
A esset Deus, [illegible] facit 1 sensum: si auxilium A cum
omnibus requisitis ad Deum esset, esset Deus, et tunc veritas
naturalis, quia omnia ea requisita est decursus Dei in actu
2, et sic non pertinebit ad [illegible], [illegible] 2 facit alium sic:
si esset auxilium A sine requisitis ad Deum, esset Deus,
et sic non est veritas contingens, de falsitas naturalis: impossibi-
le namque est dari Deum sine requisitis ad Deum, [illegible] 3 sensum red-
dit [illegible]: si esset auxilium A praesumendo quod ea quae acce-
dent, [illegible] non dent requisita ad Deum, esset Deus, et sic est et-
iam falsa, cum nequeat Deus esse sub auxilio A, nisi
accedant requisita alia, quae naturaliter [illegible] ad Deum subministrent
requisita Deum esse cum requisitione a requisitis. = Dicamus
[illegible] in [illegible] expositionem quadrare, de [illegible]: si esset auxi-
lium A cum omnibus requisitis ex parte actus [illegible], [illegible] si esset liber-
tas expedita ad Deum, esset Deus.

556 **I**nferes 1: quod conditionalis:
si esset auxilium A esset Deus, exponit etiam sic: Casus
singularis, v.g. Casus A sendi auxilium A est casus Deus,
non vero sic: v.g. Casus potens sendi auxilium A est casus
Deus; nam † [illegible] veritas naturalis contra [illegible] media, qua
[illegible] praeoccupat, solvit [illegible] solutio, quae [illegible] Ribadeneira
ita [illegible] n. 21. - Inferes 2: ex potestate [illegible]

† quia est proportionalis, non sic: an casus sendi auxilium A est casus Deus

De

Donatē, sive adʃlixj Donatj liber, n. posse venire qd dneoj negare Cymonaite: ng. Sic n. eet, a quo dnonat liber, d. fundnarj. Hinc in y tor de natl voluntate: Si Phy beat auxiliy Et Dvertet lo pte hypothesy, nec pece parte auxilij et negat venire a Dna de Dun Sic: Si Phy beat auxiliy Et Collatj a Deo, ly Sa de dverhone, Dvertet: ng. Sic e veritas narrā, nec valere eo poni Sic: Si Phy beat auxiliy Et Collatj a Deo, ly Sa den dverhone, Dvertet: g. ipsi ipsa vta e propositā.

55) Erit g. Donatj, prout ad sq redigi ipsam ee ponenda hoc modo: Si Phy beat auxiliy Et Collatj a Deo, ly Cy Sa de dverhone, ly Cy Sa den dverhone, Phy dvertet. Ratio e, quia Deus dmt auxiliy Et lo pte hypothesy, vt Collatj modo poli, et n. Comunico: ut a ht modo poli Collatj a Deo, debet ee Collatj a Deo p. scientiam dmplicē Dferente auxiliy, et ly Deus nequeat uteri sic pravident Dferere auxiliy, quin uteat, vt Dfereny, ly Cy Sa de dverhone, ly Cy Sa den dverhone, econdonatj: Si Phy beat Et c. debet exponi p. propostg. tui ñō, suny nuge, ut Deus, lit lo pte hypothesy Sit Deo verae dreoro vaga, et ulterare ly Sa de dverhones ly Cy Sa den dverhone, Cy tal dreoro Dponat, ly Cy dverhones ly Cy n. dverhones; g. it nequit venire dreoro detia

ta cum determinata sua determinatione, seu indeterminatione, quia utrobique totum, quod venit ex parte hypothesis non differente, seu ad determinationem, seu ad indeterminationem.

QVÆST. SECVNDA.

Scientia Media juxta Societatis principia propugnatur

ARTICVLVS PRIMUS

Quibusdam praemissis status controversiae exponitur, et Sententiae recensentur

558. Doctissimos Patres Dominicanos, et Doctores Jesuitas, mutuo inter sese contendentes in praesentiarum sentimus, et quidem conatu adeo atroci, ut pene videre nulla spes affulgeat, argumentis ad summum usque crescentibus, nihil posteris addendum, quinimo plurimum legendum reliquerunt. At nihilominus prolixiores disputationes evitantes brevitatem, quantum gravitas materiae patiatur, sui, ac claritatem sectabimur, quibus nihil aliqua praemittenda

da invadunt. Premitto q. 1. trifariá posse in Deo 1-
cipi' decretum. 1. subiective, et obiective absolutum, illud nimirum, quod abs-
-te erit in Deo decernens, quod obiectum erat absolute, ut decretum
quo Deus vult [illegible]
559 2. decretum
subiective absolutum, quia absolute erit in Deo, et obiective conditionatum
quia decernit, quod obiectum [illegible] si [illegible] Deo,
v.g. volo, quod si [illegible] auxilium [illegible] 3tio
decretum, quod subiective sit conditionatum et obiective absolutum: tale enim decretum quod
absolute non [illegible] Deo, esset tamen si daretur aliquid [illegible]
et tunc illud decretum non decerneret sub conditione suum obiectum
conditionate, quatenus decerneret obiectum [illegible] absolute. Dei,
et 3. decreto, non est nunc controversia, [illegible]
supponenda est eorum possibilitas. Circa 3. enim decretum vari-
ant AA. quorum alii stant pro, alii contra possibilitatem
eorum, et si talis possibilitas detur, in solum [illegible] ex-
istentia [illegible] decreti, in sensu Thomistico,
et Scotistico est penitus deneganda, ut latius in-
fra constabit.

560 Premitto 2. difficultatem praecipuam
controversiae de scientia media reduci ad indagandum
utrum Deus tantum cognoscat futura conditio-
nata nobis libera in decreto subiective abso-
luto, et obiective conditionato, connexoque cum
eventu conditionato libero creaturae, an etiam Deus

Deus

[illegible] cuiusmodi futura in se ipsis, et independenter a tali decreto, vel ab aliquo antecedenter connexo cum tali futuro? Si Deus tantum cognoscat futura ista in decreto, vel medio praecedente ad futurum, e medio tollitur scientia media iuxta [illegible] Jesuiticam. Sin vero Deus independenter a tali decreto, vel medio futura cognoscit, tunc admittenda necessario erit mencionata scientia media, unde

561 Promitto [illegible]: hanc scientiam merito appellari a Jesuitis scientiam mediam, quia mediat inter scientiam necessariam, et inter scientiam Deo liberam, quatenus aliquid participat de necessaria, et aliquid de libera. Participat de necessaria, quod non est Deo libera, nec habetur libera electione, et Dei determinatione, cum in nullo decreto, vel volitione absolute existens in Deo, et libera ipsi fundetur. Participat de scientia libera, quod scientia media [illegible] Deo [illegible], sicut est scientia libera Divina eo, quod [illegible] [illegible] possit desinere Deo, quae scientia libera, v.g. scientia visionis huius mundi. Sed quo gradu [illegible] sit scientia ista? respondeo iuxta principia [illegible] libero. [illegible]

562 1. Sententia defendit, Deum [illegible] futura [illegible]

Mota rebus libera in decreto subiective abs[trac]to, et determinate obiective, in intrinsecis ipsis. Stabiunt temporis Thomistae omnes, et plerique e Scholis cum Thomistis in his disp. 3. q. 3. art. 8, et praecipue q. 2, art. 3. annumerat 231, quibus acquiescunt non nulli Augustiniani cum Gravardi q. 2, art. 1, est tamen notandum discrimen Thomistas inter, et Scholasticos: quippe Thomistae dicentes Deum cognoscere eiusmodi futura in decreto praedeterminativo subiective abs[trac]to, et obiective determinato, quod decretum, ut inductivum praemotionis physicae est determinate medium ad dicendum eventum liberum, et determinatum creaturae. Ceteri Scholastici decretum praedeterminans excludunt, ut eversivum nostrae libertatis, et solum admittunt quoddam decretum non antecedens nostrae libertati usum, neque praedeterminans, sed concomitans creatae libertatis usum.

563 2.da docet,

Deum in neutro decreto mediato cognoscere talia futura determinata, sed in se ipsis. Et secundum ea, quae media appellamus, a quaestione solutae auctores, qui subscribunt ex praecipuis Thomistae, quatenus nam dicta Mota in quibus dicit Deum talia futura cognoscere, ergo quod hic funditus praesupponitur in praemotionis fuerint. Ngnitur [illegible] tantum ad quae Deus totaliter in eo, quod Deus cognoscat eiusmodi futura [illegible] Deo, [illegible] cognoscat, si non [illegible] a [illegible]; [illegible].

Ergo

564 Eandem sententiam defendunt Sisoczyk, Cabellus, Faber, Tamarit, Mentire, Pontius, disp. 5, quaest. 3, num. 36, et eandem laudat Blasius Palmas in 2o disput. 37. § ad solutionem propositionis, et alijs in locis, quam opinionem non semel a Recentioribus recentiorum Scholasticis propugnatam inquit ambiguam dicitur audivi. Citant itidem Capuccini Bola et Hessus, Cappensis, Augustinianus Mendoza, Puteanus, Alvarez, Pennotus, et alij, quibus adde ex Minimis Buxalem, Marcenum et alios, ex Cistercienensibus Lorca, Dionysius à S. Ioh. Baptista, et Manriquez, cum Emmanuele à Conceptione Trinitario disp. 5 de Scientia quaest. 5, et innumeris alijs.

Art. 2us

Nonnulla pro medio insinuant fundamenta ex alijs locis petita

565 Inter, et quidem potissimum veniunt ex libertatis nostrae, quae penitus rueret si Deus futura conditionata, de quibus loquimur, cognosceret in decreto subiective absoluto, et obiective conditionato, sive decretum sit praedeterminativum, ut volunt Thomistae, sive, ut accidit Scotistis adversarijs, concomitans vel etiam nostrae libertatis sit. Argumentor ita: nequit Deus cognoscere conditionata nostra libera conditionata in medio, quod tollit libertatem nostram; decretum

decr. sive praedeterm. sive concomitans Dei non tollit libertatem decr.: ergo nequit Deus in talibus decr. tale decr. cognoscere. Mi: prob: tale decr. ē necessitans ans. ad decr.: tollit ergo libertatem decr. Prob ans: tale decr. ē necessitas ad decr., quam neque facit creatura, neque evitare potest: ergo ē necessitas ans. juxta praemissa ab ipsomet, quae videri possunt in mta de auxiliis, dum de gratia ab intrinseco efficaci disputat, et de physicis decretis praedeterminantibus et concomitantibus, in defendentibus scientiam mediam.

566

Deus potest cognoscere futura libera conditionata in seipsis: ergo opus non ē, Deus cognoscat illa in decr. subordinato, et conditionato, sive conditionato: ideo nequicquam adversarii recurrunt ad suum decr., tamquam ad medium cognoscendi futura, quia ipsa juxta ipsos non possunt cognosci in seipsis a Deo. Ans ostendit. Ratio 1: ut constat a num. 195 in Deo non potest admitti cognitio unius in alio, dum omnia debent in seipsis cognosci a Deo: ergo talia futura possibilia, immo debent cognosci in seipsis a Deo. Ans ostendit Ratio 2: Deus debet cognoscere, quidquid cognoscibile ē, et omni modo, quo ē cognoscibile absque imperfectione cognoscentis; atqui talia futura

futura sunt in se ipsis incognoscibilia, quia nihil
ipsis sunt futura independenter ab aliquo de-
praesenti, sunt ergo in seipsis veritates ob-
liquae determinatae, ut constat ex hactenus dictis: in
seipsis sunt in seipsis incognoscibilia sine perfectione
cognoscentis probatur à num. 289, quae hic assumere con-
venit; ergo Deus potest cognoscere in seipsis fu-
§. 561) tura illa. Probatur minor. non debet Deus cognoscere in
tali decreto omnia, quae in seipsis, et independen-
ter à quocunque alio gaudent vi determinan-
di et intentionaliter movendi intellectum omnem;
de hac vi determinativa gaudent talia futura: ergo
haec non debent cognosci in hujusmodi decreto: cognos-
centur ergo in seipsis per se medio. Majorem sup-
pono, et minor probatur ex iis omnibus quibus probavi-
mus à num. 423, Deum debere cognoscere omnia
cognoscibilia extra Deum, non solum quae esse emi-
nentialiter, quod sunt in Deo existens in infinita
perfectione; directe quae esse possunt cognoscibilia
extra Deum, et quatenus nihil distinguuntur à Deo.
unde futura conditionata quae possunt esse obiective
prout nihil distincta à Deo, debent à Deo cognosci;
et ut constat à num. 450 esse cognoscibile et intentio-
naliter determinativum intellectus omnis, quia possunt futura condi-
tionata ratione ipsorum sunt vi intentionaliter de-
terminativa omnis intellectus.

§.

568. R. Deus cognoscit malitiam conditionatam suam peccati; sed non cognoscit illam in tali decreto, ut nequeat Deus decernere, velle, et praedefinire formalem malitiam peccati: quia hanc in seipsa cognoscit, utique ut sic medio. Si dicatur, Deus cognoscere formalem malitiam in decreto praedefinitivo, quod materiale peccati, et permissivo, quod formalem malitiam? Respondendum erit in Sententia praedefinitionis quod materiale peccati, quam nostri Doctores S. et Scholae in sede propria oppugnant.

569 Sed, quo frequenter utuntur nostri Doctores; si ad statum liberum salutarem creaturae requireretur tale decretum, esset medium aptius ad consequendum statum, quod auxilia, cogitationes, et affectiones ad bonum essent remissa, quam quod essent intensa; sed hoc non: ergo tale decretum non requiritur. Major probatur: illud est medium aptius ad statum, quod est aptius ad movendum Deum ut decernat statum; sed ad id est medium aptius, quod auxilia Dei: ergo. Minor ostenditur: id est medium aptius ad movendum Deum, ut decernat statum, quod reddit hominem imbecilliorem creaturam suam ad bonum, utique ad statum; sed quando auxilia, cogitationes Dei sunt remissa, homo creatus culpae imbecillior est ad bonum, quam dum talia auxilia, et cogitationes sunt intensa: ergo ad id aptius medium

dum e st.

550 Eodem modo probari valet, eo medium aptius ad vincendam tentationem, quod tentatio sine suo culpa sit gravior, et periculosior, quam si non sit. Ratio: quando tentatio periculosiore absque suo culpa, tunc daret medium efficacius, ut Deus misericordia moveat ad detandam victoriam tentationis. Sic levior tentatio reddet nos propinquiores, vel, ad sic propinquas ruinae, quam levior. Ratio: tam indifferens est ad ruinam gravior, ac levior tentatio, et utraque supponit Dei indifferentiam, ut decernat, vel non decernat praeservationem ruinae; sed aliunde tentatio gravior, quae absque suo culpa evenit, est obtinendi aptius, ut Deus misericordia moveat ad decernendum ruinae praeservationem, quam levior: ergo levior tentatio etc.

551 Objiciunt: Nullus Ordinatus Petri sub auxilio A est Ordinate futurus, gaudetque determinata veritate independenter a decreto absoluto eorum, eo dictis ä num. 377. et etiam eo dictis ä num. 229, ubi determinamus de veritate prius singularis definitione absoluto contingenti, quae ibi ratio merito extendenda est ad futuri Ordinatum liberum, et eius veritatem; atqui Nullus Ordinatus Petri sub auxilio A non

n̄ petit dictꝰ Deus subiective abstractus, et objecti-
ve connotatus, neque ab eo dependet: quia Deus
n̄ connectit talis Deus nec cujusmodi dicta. Bona
est doctrina: nequit quia Deus connectere objectum ad
dictum, nisi quia dictus destruat objectum ad, vel
sit id, a quo objectum ad dependet, vel cum
quo connectit.

512 Probatur minor: effectus titulo benedictionis
ergo solus petit cum iuxta propositionem, et non
sursum, iuxtaque effectus dicit ergo, quia effectus [illegible]
talis Deus connotatus n̄ dicit ergo abstracte, et
subiective talis, quod duntaxat connotare subiective ta-
lis: quia talis Deus n̄ petit cum abstracte, et subiecti-
ve coexistentia, id est infinitis secundum cum connotare
coexistens, subindeque n̄ petit dictus, quod est causa
Deus, quatenus dictus subiective abstracte connotat
quod ut subiective connotare coexistens. Major constat:
nam effectus potest titulo benedictionis ergo sibi correspondentis
n̄ petit, quod sua causa abstracte connotat, quod
intelligerit, sed causa sit potentia. Idea Deus
in potentia tantum petit omnem potentiam: unde Deus potentia
tantum petit dictus potentia, n̄ subiective coexistens. Minor
etiam constat; nam Deus pure connotatus sibi caret
ergo abstracta sua subiectiva, quae objectiva, et
sola gaudet ergo connotata, quae neque fuit,

ne-

neque ē, neque erit absolutè.

S)3 [illegible]

Urgetur: non minus depen-
det Deus petri Idonatè futurus à voluntate pe-
tri, et auxilio St v.g., quam à decreto, quo Deus
vellit Deus sub auxilio St: Imò magis depen-
det à voluntate, et auxilio, quam à decreto: Sed qui-
dem voluntas, et auxilium St. causa immediata Dei; de-
cretum vero causa mediata; atqui, licet Deus de-
pendeat à voluntate, et auxilio non petri, quod vol-
tas, et auxilium absolutè subtive erant: ergo neque
petet, quod decretum subtive absolutè sit, sed sufficit,
quod sit Idonatè

S)a

Urgetur 2º: effectus, ut Idonatè
exercens petit causam, sive mediatam, sive immediatam I-
donatè ens, et non absolutè; nisi ens Idonatè ens
causa inferat ens absolutè ejusdem causæ; atqui
ens Idonata decretum, quod ē causa mediata
Deus non infert ens absolutè decreti: ergo Deus Idonatus
natus petri, qui ē effectus Idonatè exercens, non petit eram
absolutam subtive talis decreti. Major explicatur exemplo. effectus
politus petit causam politam, et non exercens absolutè, nisi quando ex politate
causæ infert causæ exam absolutam, ut videre ē in effectu politi
Creato, qui petit causam tam absolutè exercentem: quia eram abso-
luta causæ infert ex politate causæ ·, quæ politas ori-
tur ab effectu, ut politi. Minor suadetur: quia bene potest con-
cipi Deus decretum pole, et Idonatè exercens, quin de
facto erat absolutè, d. exercet, si Deus voluisset

ē

q. ex ea idonata &c.

§15. Ultimum fundam. petit despo-
ni ex multiplici Patrum auctoritate, ex qua colli-
git, qd ut Deus vocet vocatione idonea attendit circumstantias multas temporis, locorum, animi dispositionis, et maximè minus suspensionis, quae circumstantiae suppeditantur ex scientia media: nam tunc innotescit illos Deus tantum donacat idonatas inversiones in actu secundo, sive absolute, idonata obtine, in eo quod in eis inversiones futura, ad quod insuper in Deo circa praefatas circumstantias, ut caeteras vocet; 2°, quod cum innotescat plures patres, si duo homines aequali vocatione vocent, et unus consentiat, alter vero dissentiat, differentia stet in eo, quod unus velit, alter nolit, sequitur, amandandam esse dictam scientiam mediam cum eventu futuro, ut nam ad modum futuri idonati liberi esset, neque suppletum esset, neque novum libertatis creatae. Verum cum ista nimirum gravissima difficultas non huius loci sit, alio respectantes, eam suppedaeo, et ad tractatum de divinis reservo.

Art. 3us

Specialissimus noster sententiae praemovetur

§16. Ex eximia ex celeberrima praedicatione Christi Domini, quae extat ex Matthaei 11. 21. et tractat ad inversionem Tyriorum, et Sidoniorum sub ditione

ne miraculorum, et virtute ejusdem Xpi, ut legit Scriptura ubi: Vae tibi Corozain, vae tibi Betsaida; quia si in Tyro et Sidone factae essent virtutes, quae factae sunt in vobis, olim in cilicio, et cinere poenitentiam egissent. Ex quibus sic argumentus: Sed Dominica representatio facta magis fuit in ratione respectiva et comparativa Tyriorum, et Sidoniorum; sed talis intentio esset inefficax, si in Deo daret actum subitive absolutum et obviè ordinatum ad conversionem Tyriorum: quia tale actum [illegible] in Deo [illegible] daret, sed poneret sua media, quia Deus indicat [illegible] Tyriorum conversionem independentem ab eorum mediis actis.

§11. [illegible] certissima ex allegato testimonio [illegible] ostenditur: intentio comparativa inefficax est quando independenter ab eorum voluntatibus illorum dat magna inaequalitas in iis, quae valde iuvant ad operandum; atqui in Sidone tale datum ad conversionem Tyriorum sequeretur, quia independenter ab exercitio voluntatis Tyriorum daret magna inaequalitas in eis, quae valde iuvant ad conversionem: quippe [illegible] illorum daret actum subitive absolutum deneg[illegible] cum eorum conversionem inductivum [illegible] [illegible], et actualis applicationis ad conversionem quae omnia defecerunt Judaeis obdurati; et quidem independenter ab exercitio voluntatis [illegible]: ergo obiurgatio facta [illegible] comparative ad Sidonios est inefficax.

§18. Inde constat, quod sed posito Systemate

mare Scotico possent respondere sed ei respi-
cerant: Cum nos obiurgat [?] separative ad tiros,
quoque ipsi independenter à sua voluntate sint
deus subtive [?] cum eorum Inversione Insequi
inducunt [?] promotiones, qui ipses detrahant infalli-
biles, et applicaret ad Inversionem, quibus omnibus care-
mus nos independenter à una voluntate. Cum illi
Carerent, sicut nos caremus, neque illi Inver-
terent, sed vero nos gauderemus his, quibus ipsi gau-
dent, et iuvant, neque [?] Inverteremur: ergo sumus
ex parte, ex merito quod nos reprehendimur; illi
vero minime reprehendunt.

§ 39. Primo: Si Scotica [?] [?]
admittat, tunc longe abest, ut Doctrina increpatio dete-
gat malitiam Iudaeorum in Inversionem respective ad
Tirios, qui sub [?] praedicationis Inverterent, quod
potius tegit Iudaeorum malitiam, et vim plane com-
[?] [?]: ergo talis increpatio inefficax est
admissa sententia Scotorum. Anus ostendit: Scotici
rationem daret independenter ab eorum voluntate, et de
cretum Inversionis cum eorum Inversione et praedestinatio ad iuvans
applicans ipsos ad Inversionem, cui Tirii non possent
resistere; Caeterum [?] Iudaeorum omnia ista defice-
rent independenter à sua voluntate, quorum loco suc-
cederet decretum subtive [?], et ergo obtive Inversionis
cum non Inversione, praedefiniens ... non Inversionem,
et induens promotionem ad non Inversionem: ergo tunc lon-

qè abest ut Dominica.

580 h. responsio parat ab ani-
mis Florii, quos citat, et impugnat Sapiens phitas
Ruiz disp. 62. sect. 3. anim. D. aiunt q. quando
Judaei abuterentur gratiis antiquis, quae ipsis collatae fu-
erant, apposuerunt impedimentum quod si fuere ob
suam culpam indigni, quod Deus fecerit dignos subtrahebat
tum erga eorum conversionem; Tyrii vero non apposuerunt
ejusmodi impedimentum nec tale modo sed facti in-
digni, quare Christus Judaeis juste obiurgant a Deo
ergo comparative ad Tyrios. Contra 1. Christi obiurgatio
non est de eo, quod Judaei fuissent abusi gratiis an-
tiquis; sed de eo, quod ad praesentiam virtutum, et mira-
bilium; et de eo, quod ad praesentiam mira-
culorum Christi non converterent, et quia Tyrii ad praesentia
ta eorum conversi essent, ideo illi reprehenduntur
in comparatione ad istos, quae duae tamen vera sunt,
utrumque, juxta evangelicum testimonium, non
potest negari, imo nec tergiversationibus celari.
Contra

581.
2°. Vel Judaei apposuerunt tale impedimentum culpa-
bile, dependenter a sua voluntate? Si 1um: ergo
obiurgatio erat impertinens, cum reprehendant Judaei
ob aliquid sub eorum libertate et imputabilitate non
cadens. Si 2um. iterum redditur facile argumentum:
Judaei caruerunt non dependenter a sua libertate
tali subsidio auxilio, quo praemotione ad non appo-
nen-

nendi impedimenti, ideo habuerunt Judaei pro de-
trahendo impedimentum conversione, et inductivum pro ne-
tionis ad non conversionem, et ad impedimentum conver-
sionis; Tyrii vero et Sidonii habuerunt: dicit quod magis
nunc discrimen Judaeorum intelligi, et Tyrios dicit etiam
legitima causa pro Judaeis, et inde increpa-
cet impudentes.

582 Ita respondet, cui acquiescit Pa-
lanco disput. 5, quaest. 6, num. 390, dicens: Deus
utique cognovit conversionem Tyriorum sub conditione mi-
raculorum Christi, et eam praedixit, non ex essentia fidei,
sed ex statu abstracto, quem Tyrii prae Judaeis habebant:
Tyrii namque habebant cor, et affectum melius disposi-
tum, non erant adeo indurati, duraeque cervicis, super-
bi, et rerum terrenarum cupidi, sicut Judaei erant,
quapropter, si miracula apud Tyrios patrata fuissent,
minime conversioni restitissent, sicut restiterunt Ju-
daei. Responsio exposita est plurimum infirma: tum quod
ex iis, et in iis, quae sunt indifferentia ad conversionem, et non
conversionem nequit dari, et praedici infallibiliter con-
versio prae non conversione; dum status abstractus Tyriorum e-
rat indifferens ad conversionem, et non conversionem, tum
in tali statu nulla appareret ratio infallibilitatis, et
atque cum conversionis ex isto statu nequit infalli-
biliter dignosci, et praedici conversio prae non conversio-
ne, nisi ad summum conjecturaliter, quod non admittit ad

versarum.

583. 2°, ig. sequit, quod qualia auxilia sunt in ... mo necessaria, et in alio hoc efficacia, hoc praecise, quod hoc sic sit melius dispositus, et talia auxilia dentur in circumstantiis opportunis, in alio autem non ita dispensentur. Inde recursus Thomisticus ad praedeterminationes, sive intrinsecas, sive extrinsecas est plane supervacaneus. 3tio: Angelus comprehendens statum ... suae conditionis infallibiliter futura libera ... non solum abstracta, id est, etiam pure conditionata, siquidem Angelus ... comprehensione penetrat suas bonas dispositiones suas.

584 Dices:

Deus potuit aliquid inducere in creaturis, quod ... statu, ... Deus infallibiliter induit ... diversiones conditionatas ... in statu ... quae habebant ... et talis status erat quod creaturae: ergo potest Deus inducere ... in creaturis. ... adhuc non apparet, in quo stet vis repraesentationis ... ... comparative ad ... : Si ergo status ... ... est citra culpam eorundem, et independens a sua voluntate, ... non merentur reprehensionem. Sin ... sit culpabilis? merito ... quia habuissent independenter a sua voluntate ... Deus ... talem statum, et inductivus praemotionis ad ... ... e ... carruissent talibus ..., et praemotionem quorum loco ... dederit ... et praemotionem pro suo Sta-

tam absto fuit conversionis concedi illam.

585. Tertia respon-
sio, quae convenit sequenti modernorum sententiae, tenet,
quod in receptione Christi fuit justa ratio Judaeorum sepa-
rative ad finem, quia tunc Judaei, quae Tyrii pares
fuissent in gratia fuissent, et in circumstantiis quae fuerunt tales
pro parte actus primi ad conversionem: unde aeque bene potuis-
sent converti, caeterum quod Tyrii potestate proxima reduce-
rent ad actum secundum conversionis sub ratione movente
Tyrii; Judaei, ideo ipsi in incremento repre-
hendunt, licet eis deficeret actus sublative ab isto
ratione conversione, et in auxilio praemotionis ad con-
versionem; Tyrii vero non deficeret, quia impedimento
non sit repraesentatione justa eo, quod actus hoc, et prae-
determinatio non se tenent ex parte actus primi, sed ex parte
actus secundi: non dant posse, sed applicant ad actum.

586. Res-
ponsio falsa est, quia docet, quod neque actus sub-
lative abstracti, neque praedeterminatio ad conversionem dant po-
sse ad conversionem, et non constituunt actum primum ad illam.
Ratio: quod se habet tanquam causa actus secundi, et est causa ad illum
debet necessario dare posse ad actum secundum, et se te-
nere ex parte actus primi; sed sic se habet praemotio: ergo se
habet ex parte actus primi, et dat, sive constituit posse ad
conversionem: actus autem praedeterminans licet non det proxi-
me, saltem remote dat posse. Nam videtur ta-

ta

ta, l, dicant Cur voluas, et ipsa dari posse, et sic sent eo ipso acti li?

587 Falsa e 2a: ut omittamus
qd Iudei, et hij eent aequales in potestate proxi-
ma, et qd neq diis, neq premotio ad conversiong di-
tuunt potestate proxima, cu hac tunc loci ipsi non
sunt, nisi homines increpao separavit facta tale,
y relinquit ineptus. Fundatur: qd potestas pro-
xima sentientis independens ab eius libertate con-
iungitur cu applicacione neccia ad conversiong, necia
aut cu conversione, et maxime iuvante ad conver-
siong, secus in dissentiente, qui tali applicacione
caret independenter ab eius libertate, et loco applica-
tionis sumit succederet applicao ad n conversiong, tu
daret magna disparitas inter sentientg, et dissen-
tiente, assentiens pl sent se gitinq conculcationes
suo dissensu, l, n conversione; atque in oia staret
libera hijs sentientib sub ratione, et iudeis dis-
sentientib: q. ut potestas proxima aequalis sit in
oib, quia tn applicao inaequalis et toto coelo dis-
tat deducit, separavz necessitatione ex se prudent-
te.

588 Falsa e 3io: nq iudei n reprehendunt,
quia sebant pri. tantg proxima ad conversiong cu
tali potestas bona sit, et aequalis repra in hijs sub
ratione praedicaonis, quin hij reprehendant. re-
pre-

praetendunt q. indig. eo, qd cum tali potestate
ad conversionem in convers. manebant. Modestis d.
admissio decto, et promotione ad dispensus, tester
bentio videt respuimus: q. neq. datis, neq. promo
tio admittenda Sr. Subditis praesentandi. Sed,
qui sine potestatis ad conversionem, et non conversio-
ne, accipit independent à Sua libertate desti-
nationem ad non conversionem, quae destinatio conect. cum non
conversione, imprudent repraesenditur, quia non conver-
tit, et insuper increpat comparative ad alios, qui
convertit si ipse independent à Sua libertate ga-
udeat destinatione ad conversionem.

§89 Videt ergo manifes-
tas atque Iudaei in convers. perseverant, Christi, qui
subditione converterent, independent à Sua liberta-
te acciperent destinationem ad conversionem: q. increpatio
facta Iudaeis imprudenter comparative Sc. Alii: Sed,
qui ipsi, ac non convert. sit impedimentis mentis in-
iungibile cum conversione, et inevitabile a[?] ipsis im-
prudent repraesenditur, quia non convertit, licet
ipsi[?] demum, qd sit post promotionem ad conversionem
d. Iudaei, qui non convertebant, debebant datis subditis
[illegible] cum non conversione debebant eorum promotio-
nem ad non conversionem, qd datis, et promotio erant im-
pedimentis cum conversione incompossibile, et ab inevitabi-
le à Iudaeis: q. ii imprudent repraesendunt, quia

n. diverterint, et quibus hic omittamus, videor habuisse potestatem ad diversionem.

§90. Sexto arguebatur ex Gonet disp. 6, num. 182, factor dispensationis nostri instituti Societatis: nota bene, hic tam Judaeis, quam Gentilibus dispensaret aequaliter gratiam vocationis, quoad ad efficaciam vero; d., non in esse beneficii: quippe etsi [illegible] deferret auxilium propositum Dominus, et in circumstantiis, in quibus Deus per se medio sciebat, simul esse diversuros, inde Deus non minus diceretur specialis benefactor, qualis in Judaeorum non deberet se, quia sui [illegible] auxilia, et vocationem, videremus, et in circumstantiis in quibus sciebat, per se medio, Judaeos non esse diversuros, neque diverterentur, unde possent Judaei legitimam excusationem dicentes: quod nos reprehendis, comparare ad Gentiles? Si enim nos poneres in circumstantiis, in quibus providisti per se medio nos credituros esse, potuisti Gentiles sub conditione praedicationis nostrae, et Gentiles aeque diverteremur, quod si nos non divertimur in talibus circumstantiis, nec Gentiles diverterent in similibus: non ergo sumus reprehensione digni comparative ad Gentiles.

§91. Dicta retorsione stat dispensatio vera, et nostram opinionem: neque in nostra opinione in Deo deberent aliquam comparabilem cum bona diversione, scilicet dictis praedestinationi praedestinationem ipsam ad non diversionem, sive praedestinatio deberet

ex

ac efficaciam liberi creati libertatis, sive efficaciam Dei,
et applicationem ad illam, quia diversitas stat ad punctum,
quod dicunt, nihil referent. Sic itaque dicta, et praemo-
tiones sunt inevitabilia à subjectis; in nostra sententia
aliquid res evenire: neque tamen dicta, quae auxilium, quod
consistit, ponunt evitabilia à subjectis, et quandoque
conjungant cum non conversione, ex dependentia evita-
bilia à voluntate subjectorum. Ideoque si subjecti non convertun-
tur, nec reddunt efficacia auxilia sibi collata, si vero
sub dicta conditione converterent, et redderent auxilia
efficacia ob talia evenire illorum, et ob bonam sententiam de-
rata correspondentem.

592. Sit ergo in nostra etiam, in nostra sen-
tentia, subjecti per sanctos increpati obiurgatos; ut opi-
nione vero scriptorum non satis possent; sicut et illi su-
bjecti respondere possent: Si non convertimur, ideo est, quia
independenter à nostra voluntate sumus applicati ad
conversionem, quam possumus resistere applicationi: ceterum
tamen si independenter à sua voluntate irresistibi-
biliter applicarent ad conversionem. Sicque nos sumus
ante conversionem cum non conversione, et à nobis inevitabile, sive
dependenter ante inevitabile, et conversionem cum conversione.
Cum subjecti per sanctos reprehendunt etc. Ceterum
in sententia Jesuitica nihil horum respondere possent su-
bjecti, cum omnis conversio cum non conversione subjectorum, et cum
sanctorum conversione dependens sit a libito creatae
vol-

voltatis, ab hac q; separabile. Cujus obrem, licet late discrimen int utrasq; sententias pro oculis sit, n e cur Scotistae defatigent Intentias retorsiones fabricando.

593. Ultima, eaq; Specialis nrae opinionis probatio venanda e ad hoc expressis Intentionis Scotisticis Ferrara, Caietano, Curiel, Herrera, Godoy, et Gonet de voluntate, disp. 3. art. 123 admittentis in Deo purus omnino liberos. En discursus: Si Deus haberet purus omnino, ut patet in potentialitatibus Scotistas, Circa alterius mundi productionem, n solus Ignorat, aliquem mundum ee posse, d, etiam aliquem mundum n ee futurum, mansurumq; in Statu puro possibilitatis; atqui haec veritas e obiective contingens extra Deum, et n ignorat in dicto Subiective absolute, imo, neq; Ignorari in alio praedicto Dno. g. liberi Decreti liber Deonarum Creare sit abitus contingens extra Deum, n inde sequitur, debere Ignorari in dicto Dno Subiective absolute, imo, neq; in alio praedicto Dei. g. talis Deus Ignorat in se ipso a Deo, Sed patet sequela medii: Maior evidens est, et etiam min: quatenus ita intra omnis facta desperationem Dei. Qd ad q mi: probat: n q video, in quo praedicto Dno talis veritas contingens Ignorari valet.

594 Si respondeas cum Gonet

(84) nr. 136, contingens Dns sta circa mundum ..im-

admitti determinatio negativa; sive libere determinat natura? Ista l. determ.
natura est nat., sive omnino determ. atqui natura, sive omnino
pura determ. non est perfectio Divina: ergo potest Deus Innocentem
determinationem Intrinsecam extra Deum in aliquo, quod non est perfectio Divina.
Sed neutra libertas sola Divina debeat specificari absolute in
quo per se tantum admittit natura, l. determinatione pure naturali, quod sit ab-
solute in quo Divinus Amor: potest ergo. Sed admitti, quod ip-
sa veritas obvia Divinis Donationibus liberi creati sit absolute in
quo Divinus Amor sive prejudicio summae perfectionis
reperitur in Amore Dei: ergo potest admitti immediate,
quin neque Divina repugnat, subordinatis eiusdem excludendis est determinatio
libertatis.

Art. 4:

Argumenta ab auctoritate ex-
pediuntur.

595. Arguens 1º ex Aug.: Sententia doctrina, de qua in
praesentiarum, opposita fuit ... Prospero, ut de ea Divus
Augustinus frequenter suggerunt; atque Aug. ejusdem refutatur
reperitur: ergo nostra Divina doctrina a S. Augustino. Major est ma-
nifesta. Prob. ergo major ex epistola Prosperi ad Augustinum
quae Sententiam Massilienses deprehendit. Item, ubi ita a Pros-
pero Aug. interrogatur: Utrum gratia Dei tota sit pro-
positi maneat, ut ea ipsa quae proposita sunt acci-
pienda praescripta: an per genera causae, et species personarum
gravaverint: ut quia diversae sunt vocationes in his, qui

qui nihilo operationum salvantur, quasi soli Deo praeparan-
dam esse in his, qui aliquid boni acturi sunt.
praescientia portet tunc propositum, an non unusquisque, sicut
dicitur praescientia a proposito se posse distinguere, ita prae-
scientia tamen quodam ordine sit subiecta proposito: Et sicut
nihil sit quorumque negotiorum, quod non a divina praeve-
nerit: ita nihil sit boni, quod non ex praesciente, et Deo
auctore, defluxerit? quomodo ergo scientia fuit Aug. proposi-
tum? a divina Dei voluntate proposito; an praescientia sit?
§36 Resp.
posset, scilicet, quod Aug. non separavit scientiam, quod constat
ex lib. de praed. Sanct. cap. 9: Quod dicitur (ait Aug.)
tunc voluisse hominibus apparere Christum, et apud eos praedi-
cari doctrinam suam, quando sciebat, et ubi sciebat esse, qui
in eum fuerant credituri, posse etiam sic dici, tunc volu-
isse hominibus apparere Christum et apud eos praedicari doctrinam
suam, quando sciebat, et ubi sciebat esse, qui electi fu-
erant in ipso ante mundi constitutionem: quomodo ergo divina
[illegible] Aug. unit voluntatem efficacem, qua Deus
ante mundi constitutionem elegit suos, et quae ex praescientia
credentium intelligentur. Urget: Aug. immediate an-
te verba relata dixerat, quod esse verius, quod praevi-
disse Christum, quando, et quibus locis in eum fue-
rant credituri? Id, utrum praescito sibi Christo a se ip-
sis habituri essent fidem, an Deo donante sumpturi,
idem utrum tantummodo eos praeviderit, an etiam prae-
destinaverit Deus? quaerere, ac disserere hic na-
rium

rum ? putavi.

597) Cum quintus arguunt Gonet d. 6,
n. M. ... Augustinum ..., et opera, quae
..., praeveniunt a Deo, ... bonos ...
ex Deo donante; sic et contra opera, quae ... a
Deo donante, ... opera, quae a Deo decernuntur,
et praedestinantur, atque opera nostra salutaria ...
... ab ipso, sive ... a Deo donante: ...
ea opera ... praeveniunt a Deo, ... praedestinant: o. ... medio dicto ... praedestina-
tivo, ... dicto substantia ... et ...
... media. Non mirum ... allegatus ... Augustinus de ...
nec ... Doctor ullibi ... media reprobavit.

598.

... B. Prosper rogavit, utrum opera ... quae praeveniuntur a Deo, ut meritoria, quae det ...
... de illis: vel e contra prius det dictus,
sive ... de illis, quae praeveniunt? In ...
... sit ... ut in parvulis, qui
salvantur absque meritis ... prius det dictus, quae o-
pera praeveniant, in adultis vero, qui ...
... salvandi dicendum sit, quod prius praevideri
... opera bona futura, quae ... : ...
... sit, quod ... opus bonum, quod in vita ...
... a Deo, ut ... decerne-
re, ... vitae ... Haec summa interrogatio ...

nisi eo pro[prio] [illegible] quam [illegible] fiat sua [illegible], ut ex[illegible] Aug. [illegible] ferat.

599 Neg[atur] ig[itur] minor arg[umen]ti

Ad probationem eo Aug. dico, Aug. in illis verbis loqui, ut simplic[iter] veritatem firmet. Ita ad[ver]-tit, q[uo]d Deus certissime praescivit, tales homines esse credituros, si ipsis Evangelium praedicaret, et sub[se]-quenter donatum [illegible]. Dicta ista minime tunc docto, nec levius [illegible]. Sensus est, q[uo]d antequam Deus decerneret fieri Christi praedicatio-nem apud illos homines, ig[itur] [illegible], [illegible] absolutam [illegible], esse homines illos, quia qui electi erant a Deo ante mundi [illegible], id est, q[uo]d [illegible] [illegible] se habuit electio [illegible] illorum [illegible] ad vitam [illegible], quae [illegible] dei fuit praedicatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Aug. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Aug. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 600 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] d[eb]e[n]t d[ic]o minor atq[ue] [illegible]

§. 600 [illegible], sive absoluta, sive conditionata sit a Deo donanda, sive absolute, sive conditionate [illegible]: sunt a Deo absolute donanda sub-[illegible]: [illegible] donante, quae opera sunt absolute futura [illegible]: q[uan]do [illegible] sunt absolute futura, d[ico], futura pure conditionate neg[o] minorem; tunc nascuntur absolute a Deo pure conditionate donante, [illegible] [illegible] talia opera a [illegible] absolute decernerent, donarent [illegible] quia opera conditionate decernunt [illegible] [illegible] [illegible], et solum conditionate, ut [illegible] [illegible], d[ico], quia [illegible] conditionate [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], quin praedeterminatione a Deo data, sive praedeterminatione [illegible] a se ipsa media, ut communiter docent Suaristae.

601 Argumentum 2: [illegible] de praed. Sanctorum, lib. 1 ait: praedestinatione quippe Deus praesciuit [illegible] quae fuerat ipse facturus, atque Deus praescivit [illegible] facturus [illegible] ordinatione [illegible] [illegible] Sunt praedestinatione praescivit, sive in praedestinatione, et ideo [illegible] communiter [illegible] [illegible]. Lib. 2 [illegible] quando [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] de [illegible] de sua praedestinatione [illegible] atque Deus [illegible] [illegible] de sua praed. [illegible] [illegible]. [illegible] c. 3, ubi [illegible]: [illegible] praedestinatione [illegible] a Deo. [illegible] c. 18 [illegible]: praedestinatione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praedestinatione [illegible] praedestinatione [illegible].

602 Ad [illegible] de [illegible] praescientia absoluta [illegible] quae a praedestinatione [illegible] absolute [illegible] futura [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] conditionatis, antequam [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] nullo decreto cognoscit futura. [illegible] [illegible] [illegible] docere, [illegible] [illegible] [illegible] naturali [illegible] arbitrii, ut [illegible] [illegible], [illegible] voluntate credentium, ut [illegible] [illegible] praevenientibus, et praevalentibus a Deo datae [illegible] [illegible] nulla praedestinatione, quae praedestinatio est [illegible] [illegible] [illegible]; dependentes tamen a [illegible]

...ie medi... Advertendum, et quarum respondeo,
...s Solum probari, quod de facto non viden-
tur ... Dei Sufficientes, et absolute...
... praedestinat; ... ... solum ... de-
... 68 ...
... adversa ... Cap. ...
...
... ... praecedat.

603. Arguues 3: Si sola Voluntas non inniteret Deo, ideo
hic boo videret dissentiendi: illa dissentiendi quia unus
vellet, et alius nollet; ... hoc ita est, ideo unus haberet au-
xilium, cum dissentiret, quia vellet; alter vero haberet auxi-
lium cum dissentiret, quia nollet: ergo questioni rogantis cur
unus sit gratia efficax cum assentiat, et quare libere; alter me-
...tiae, cum dissentiat, et quare libere per velle, et nolle
humanum, respondet: Sic, sic, D. hoc S. Doctor Aug. et Prosperus
... et nostra doctrina. Subsumpta probatur: ex Aug. pluribus in locis
praesertim ex Epistola 105 Colym. S: Cur iste illi credat,
ille non credat, cum ambo idem audiunt.... altitudo est divitiarum Sapientiae, et Sap. Dei. Ubi non recurrit ad velle, et nolle
humanum, ut solvat questionem.

604. Prob. 2 ex Prospero lib. 1 de
vocatione gentium Cap. 25 dicente: Profunditatem illius
questionis, quae hic admirationem Apostoli inpenetrabilem
fatemur, per liberum arbitrium velle, et nolle non solvit: ergo
Dico, duplex hic inspicienti posse questionem, aliquanto cum eo duo-

duobus habentibus aequaliter et indifferenter vocatis consentiat unus, dissentiat alius? Et sine optime respondemus quia velle, et nolle nostrum, ut probat Augustinus de Civit. Lib. 12. Cap. 6 ibi: *Si eadem tentatione ambo tententur, et unus cedat atque consentiat, alter idem qui fuerat perseveret: quid aliud apparet, nisi unum voluisse, alterum noluisse a castitate deficere.*

605 Alia quaestio est, unde diversimode se gerat Deus duobus hominibus quatenus uni confert auxilium praevisum efficax, et salvet, quia videlicet ad aptum ita vocat, et quem non confert alteri, cui solum confert auxilium praevisum inefficax, non collato numero auxiliorum facto, quae talia praevident, sic conferentur. Cui interrogationi respondet Augustinus de bono perseverantiae Cap. 8: Cur iste ita vocetur, ut vocationem sequatur, ille autem non vocetur, aut non ita vocetur, ut vocantem sequatur? inscrutabilia judicia Dei.

606 Inde est, quod Deus conferens auxilium praevisum efficax est benefactor specialis quia sic ipsi placet, et est liber, quia liberum in actu primo et consentiendo a dissentiente, et cum dependentia a libera determinata operatione creaturae praevisa per scientiam mediam dirigente Deus decretis scientiae directivae ipsius. Credo magis in ista explicatione hujus quaestionis loquutum esse Augustinum positum numero 604, et non magis, quod procedit in ista quaestione minime decidenda per velle et nolle nostrum, sed per inscrutabile judicium Dei. Ergo damnandae sunt et rejiciendae cum ipsis argumentatione ex alte-

ne-

nonsino, et Prospero eo queate dictus in Responsione.

607. Resp. D:

Semipelagiani iudicabant S.ti Aug. doctrinam evertere suam nostri libertatem quia Aug. non admittebat indifferentiam; quippe si eam admitteret, dicta doctrina Semipelagiani non libere diligerent per media, deficerent sed eorum libertatem detrahere: unde non nisi stultissime tribuebatur doctrinae Augustinianae evertere libertatem creatae. Illo autem modo: quia tenere non iudicabant, quod dictus est, ad quod non praecederent bona opera ab se ipsis, et proinde tenere libertatem: ideo illi contendebant debere admitti aliquem motum nostrae libertatis per solam vim liberi arbitrii exercendum, qui praecedat ad alia opera, ad quae gratia divinus dictus, ut ita salvatur nostra in nostra libertate, et libertas, summa constat salvari qui exerceat ex diametro opponitur Aug. Aug. et Societas doctrinae, qui opus sit Augustinianos, et sequimur ... ut ita opponant Semipelagianis.

608. Augustinus S: Sancti Thomas 3. p. quaest. 1. art. 5. ad 2. refert hoc Aug. verba in lib. de Praed. Sanctorum, q. 2 dicentis: quod tunc voluit Christus hominibus apparere, et apud eos praedicari suam doctrinam, quando, et ubi sciebat esse qui in eum crederent, in quibus ubique, sunt etiam, continent sua media, quae attendit ad loca, tempora, dispositiones, et circumstantias,

in

in quibus breviter Sententiam exarare praedicationis responsiones ad quas iuxta D. Thomam Anonymus respondit dicens praedestinatus traditis in loco immediate relato: q. etiam recurrit medium. Mihi patet ex Citato D. Thoma dicente: de qua resolutione (scilicet immediate posita excludis) respondet aliquis lib. de praevaricationibus dicit: nunquid possumus dicere, fideles, et ... taliter apud se virtutes fecerit, credere noluisse, cum ipse Deus attestetur quod actum erit magnae humilitatis poenitentiae ?

609

... in dono iustorum atque ... traditis in quantum talis dicitur docet sequitur medium ... in quantum iuste applicat suum medium, scilicet ad ponendum id, ad quod scientia media deservit; ideo ... At in ... ipso solutionis D. D. etiam excludunt ... : nunquid quod Deus per medium ... quod aliquis, et ... quod ... sub conditione praedicationis et credituros in ... ratione ... ut ... illius ... ipsius ... et eius ... praedicatio: quia ... quod etiam ... credituri sub conditione praedicationis ... temporibus apparentibus ... et Evangelii ... .

§ 610.

... ex eadem doctrina ... quaestionis 6, art. 3 ad ...: Nostra voluntas subiacet Deo praedestinanti quod se determinandum ad ... Unde ... apertissime colligitur ex eo, quod illud praedeterminet Deus atque iuxta ... voluntas ... sub-

iacet

iacet Deo praedefiniante, sive decreto Dei efficaci quod se
determinandi ad illud; quod dicta D. Thomae adversae Senten-
tiae patroni, et ut male aut Joannes à S. Thoma
Praedefinitionum etc. manifesta in glosa sua modo.
614. Prae-

motionem; atqui etc. sive decreto efficaci Dei praedeterminatio an-
tecedens, et inevitabilis, quod se determinandi Deo: at in hoc Sententia
quod docet D. Thomas: decreto efficaci Dei non praedeterminato, et inevita-
bili consequenter non movetur, quae natura videtur D. Thomas, qui saepe
saepius nat quoque sine determinatione praecedente determinationem ipsius creaturae
erga suas actiones liberas. Audiat in 2. 2. dist. 39, q. 1,
art. 1, dicens ipsa sola voluntas, quantum in se est in-
differens est ad plura; determinat eam in hunc
actum vel in illum, non est ab alio determinata, sed ab ipsa voluntate, etiam
addit: neque ad aliquid eorum determinatur nisi ex seipsa.

Art. 9.

Argumenta a ratione solvuntur.

612. Argues 1. ex Ferdinando Scoto de libero
arbitrio disp. 11. n. 13 sic arguente ad mentem S-
coti, ut ipse ait, in 1. dist. 39 §. ad 1. argum.:
Quod ab aeterno transit de statu naturae possibilitatis ad statum
futuritionis contingentis, debet ab aeterno habere aliquam ratio-
nem talis transitus; sed eventus liberi subjecti praedicatio-
nis ab aeterno transit de statu naturae possibilitatis ad statum
futuritionis contingentis: ergo debet aliquam rationem habere ab aeter-
no

notaly transity. Sg sic: dy n ālig, nyi daty verbaly
teny abstho: q. Juridico mōt fran̄ō dōnatq, uel
q Suorat. Mai. pbr. fury dōnaty n̄ ē afsy
Sofūry; dy ā suys Causy. q talefury dcūt abst.
ne aliqug loenty xaōng, qug sitenus cā.
613.
Ego marg.
abstho loenty p̄sicē, et absle aliqug xaōng talyt transi
tusi; nō: quia ly efsy n̄ perat cōsiuz, nyi instrumen
surq qua ē efsy, et efsy, scilt dsig dōnatq n̄ lodt
p̄sicē, ideo n̄ pcōt xaōng p̄sicē loensq illug transity: lodu
ly obtive, et dōnatē aliquq xaōng taly transity; ideo
marg: ng dsig tanty obtive, et dōnate loity integrsū
ē osuy gd raō taly transity plusq obtivē et dōnatē
lodt: et in̄ hoc sū admysraniny nō dq thyg probō
ny admitto, et dsequeny data dptōne loegio.
614.
Insystr.
1. ny 14: Ut achi n̄ det lodā dsig dōnat abst
no, tn̄ abstho achi dat transitydllug dsig dōnat
dest statu politaty ad stany dōnaty nec ablodi.
Ut ab lodā tig dōnat n̄ requirat daty achi loeng,
dy tanty dōnate loeng, m̄ silomibus ad transity achu
ly illy requirāt daty loenyachy, et minime sufficit daty
loeny dōnate tr̄s ytio solūme, qug nec tang ft ista
et dqud ang: tn̄ ab stho dat achi transity actualitate
p̄sica, et ablta; nō actualitate obtiva, et dōnatq; ideo
ang. Sed bene dyfit adversarius dsig dōnaty
[illegible]

ab [illegible], quia ab aeterno non est actus et a Ste [illegible], de qua ne obstat, et determinate, si nos opinamus primum [illegible] politica ad eos determinatos, quin dat causa [illegible] adhuc eosque [illegible] obtinere, et determinate [illegible].

615 Instat alius 2°. ut [illegible] sit absolute futurus, non sufficit decretum absolute futurum, et non eorumque quod sit causa talis futuri absoluti: ergo ut etiam sit determinate futurus non est satis decretum determinate futurum, de natura est decretum adhuc eorumque. 3. Sit Deus sit absolute futurus, opus est decretum, quod habeat se tanquam causa ex qua inferat infallibiliter Deus futurus absolute: ergo ut Deus sit futurus determinate, opus est decretum quod habeat se tanquam causa ex qua inferat infallibiliter Deus futurus determinate. Resp. sic; de decreto quod habeat se tanquam causa ex qua inferat Deus futurus determinate est sub[illegible] absolutum, et obtinere determinatum: ergo hoc admitti debet. Aliter de decreto, quod habeat se tanquam causa ex qua inferat Deus futurus determinate nequit attingi per se medium: quippe [illegible] [illegible] dicens, et inferens Deus determinatus attingit: Ruit ergo [illegible].

616 Ubi autem, non per Argumentum decretum Dei absolute futurum, et non erens [illegible]: neque ut absolute futurum debet aliquando esse absolute, et aliquando absolute non erere, qui aliquando per non erens, quod Consimentum est, alias decretum eorum non esset [illegible] nam et cum Deo, [illegible], de aliquando [illegible], Deus essentia simul decretum esset [illegible] et non variabilis, quae omnia [illegible] catent [illegible]: caeterum decretum determinate erens nullo

ex

eo cap. impugnatur sub et non impugnatur qd attento ad ultimo ... libertati circa creationem suum med. ... ne nolitionem, quae modo non est, nec fuit umquam.

617

Dico ant. non est. Nam dependentiae pene eqde. Si decretum absolute quando debet aliquo esse absolute ergo praeventi qst sive ab opera libere concurrente, sive voluntate pul... sive positivam et approbativam, deinde ex ipsa nisi ... ita de ratione produxit. Alitum. Deo debet clam a... voluntatis ejus, eo quo non faceret decretum absolute quando. Sive per prima ad decreti conditionati admittere deinde subjectivi..., ut a determinationis suis tolleret libertatem creandi, ut ... manet. Idea ideo utrumque subsumptum, quum aliqua determinatio sit.

618 Arguet 2. eo eodem a nobis D.: nequit Deus certe cognoscere obj., qd non est determinate veritatis; atque decretum conditionatum non est determinate veritatis independenter a decreto actuali exercito: ergo nequit Deus certo cognoscere decretum conditionatum independenter etc.: ergo in hoc decreto cognoscit talia decreta. Mi. prob.: in hoc talis decreti non est determinatae veritatis de se ipso; atque neque illud est in suis causis, vel in aliquo decreto subjective dicto subjective conditionato: ergo decretum conditionatum non est etc. Mai. prob.: decretum conditionatum non ferendi; dicit, si poneret decretum: ergo in se nihil determinatae est, sub in ... veritatis determinatae. Mi. prob.: decretum creatae talis illis, intelligere voluntas creata ... praeventas, et ergo dictis ... vi

ne conditionatus omni sua applicatione, sed quod a indifferentia ad illam
esse non potest; atqui in eo, quod est indifferentia ad illam, etiam
conditionatus, nequit conditionatus habere determinatam veritatem: ergo neque illam habebit.

619 Distinguo majorem: non minorem. Ad hanc probationem dico, conditionatus conditionatus habere in se ipso determinatam veritatem transeat, nego; concedo quam intentionaliter comprehendatur: quia ad conditionem veritas haec trahit habere ex determinatione, et productione conditionata suarum causarum, ideo continere modo praehabitu habet veritatem in suis causis, id est conditionate producitur a suis causis. Ad probationem dico antecedens: talis conditionalis non est praeteritum absolute, dicens, si poneret Deus; concedo: talis conditionalis non est obiective, et conditionate procedit Deo; nego: concedo quod est conditionalis nunc non esse absolute, dicens fore, si poneretur Deus, et ideo est independentem aliquid a causis, et, obiectivum conditionatum: cum sic veritas aliqua vere enuntiabilis. Ad minorem probationem, distinguo majorem, atqui hic determinatae veritatis formalis, et transeat; consequens determinatae veritatis virtualiter formalis sive virtute productivae determinatae veritatis; nego minorem.

620 Impugnabis: id quod est indifferens ut sit, vel non sit, non habet in se veritatem determinatam; sed conditionatus est indifferens, ut sit, vel non sit: ergo non habet determinatam veritatem: illam quoque habebit in Deo absoluto [illegible]. [illegible] quod contingens est, est etiam indifferens ut sit, vel non sit; sed, illud conditionatus contingens est: ergo indifferens ut sit, vel non sit. Respondeo: licet conditionati non habeant talis independentem a Deo actu existentem in Deo, talis illud est quod continetur in Deo, quod [illegible] ergo dependet a Deo actualiter essentiae.

Ergo

621 Respondeo: determinatio veritatis praesentandae est indifferens; ideo praesentantur propositiones sed in differentia; non vero: Ad minorem: dico, illius determinatio est antecedens, et pro sensu subjectae determinationis indifferens. Ideo ei est dat, et pro sensu determinationis determinatio praesentationis... non vero: negatur talis illius lex supponens, quod causa determinet determinationem, nam ejus dat, et modo determinatio, ejus dat non. Major probationis dico: ejus est indifferens, vel antecedens, vel dat; ideo: determinare dat; non major, et ideo minime non dat. Ad dat, non major, vel, quia claritas dico illius: tale individuum suppositum tale propositionem; ostendo: si dicat propositionem; non major; tale propositionem tale est, quod neque ad alterutrum sive positive, sive permissive est ab eo, nisi deus tale dicit, et in hoc sensu, ejus illius determinatio non sit volita ab ipso, neque electa, neque determinata a Deo, ideo propositione per dici talis nisi Dei. Tale propositione est dictum, quod licet volibile est, non sit, et quod eo modo, quo est non dependet a Deo, nisi deus dicat tale, et sic determinatio illius minime est Deo talis, quia Deus status, ac ipsius determinatio est subito, ejus subjectum illius in sensu determinatio dependenti a Deo determinante contra illius, et determinare praesupponente omnino, et providente, ut illius determinatio causa.

622. Arguitur 3

eo modo quo num. 29: implicat, quod circa illius determinationem excludat dominium subjectivum absolutum: ergo ejusmodi dominium illius admitti debet. Probatur antecedens: quod illius sit finitum sub hac ratione v.g. est objectum volibile, vel nolibile a Deo: ergo implicat, quod circa tale illius excludat dominium subjectivum absolutum Dei. Antecedens suppositum, et dicta probatur: voluntas Dei nequit manere suspensa, neque videntur neque non

volens objectum, quod volibile est, vel nolibile a Deo: quod Arg-
istur: in Deo nequaquam admitti non posset puraomnis ... volibile
vel nolibile a Deo; dum natura debet Deus bene dub-
ijs functionis volitionis, vel nolitionis, offerre ... sepulta
ny Sententias, quae nobis etiam arridet.

623\. Negatur antecedens, et ansam probationis
dono: est objectum volibile, vel nolibile a Deo per promotionem ad
illius determinationem, sive ut eius volibilitas, vel nolibilitas exerceat
per promotionem ad illius determinationem, vel consistunt in eadem
talis illius; neque: et hoc sane natura erat ad interius ad
versationis: volibile, et nolibile per praetermissionem ad sui illius de-
terminationem; Solutio: ad sui illius determinationem ita, ut Deus debeat
exercere erga illius ... dotis subjective actus, et obje-
ctive determinationis; non: ita ut Deus non debeat sic exercere, dum
modo alio, ideo ergo, et non deinde. Ad probationem dato ante-
cedente ... subdistinguendo, non deinde.

624\. Quia vero dotis subjective actus, et
determinationis objective explanate sublata est apud nos, tolla
aliis assumenti, et aliis ... eius potentiae: Ergo ad solutio-
nem objecto, dum dotis minime praecedat ad ... determi-
nationem, ut ita illaesa servent nostrae libertatis iura. Caete-
rum licet post ... determinationem omittat tale dotis praemissionem
... Dei potentiam obtinere, non tenebit ... actus sub-
jective actus, et determinationis objective, quae velit, vel quae nolit ... determina-
tionis et satis erit, si habeat actus reflexus positivus, quo excludatur

tq volitiones, quae nolitiones subiective abstrac, et obiective Ddionatos, [illegible] gaudij Ddonatis. Poterit itidem dicere dicti subiective, et obiective [illegible] tij, quo decernat Deus fore absque, et non fore absque, quo decernendo non dafiet solis volibilitas, et nolibilitas Dei illius.

625. Arguitur quar-
to: quodcunque est contingens est, et ex sibi perfectionem natura-
lem actualiter existentem nequit existere, nisi ex depen-
dentia a Deo decreto actualiter existente; at sic qualiter
dicuntur decreta libera Conditionata pure est contingens, et ex sibi
et ex sibi perfectionem. Ergo talis sic nequit existere, nisi ex dependentia [illegible]
ex dependentia a decreto Dei. Regominatur: quod creatio, Deus; [illegible]
quod creatio, non maior; et [illegible] non [illegible].

626. Arguitur 5: nulla
creatura potest absque existere, et ab ea absque excludi, nisi ut dat
determinatur, et prius, et [illegible]; at impossibile sine
Deo aliqua creatura excluderet absque ab ea, quin ut de-
dat dicti Dei, sive prius sive [illegible]: ergo [illegible] sententia [illegible]
tenendam. Maior: Dstat: alias talis creatura et absque existeret, et ab-
sque excluderetur ab existendo calcaret [illegible] Dei dominium. Minor
probatur. Supposita hac veritate: Si Deus haec aurelius [illegible]
Veritas, quae veritas dat independenter a quolibet de-
creto Dei voluntatis, [illegible] qd [illegible] Deus
[illegible] absque non existit, sive excludet absque ab existendo; atqui
talis [illegible] est aliqua creatura: ergo impossibile [illegible]

627 Urgetur 6:
Si

suppta hac veritate: si Petrus haberet auxilium Ctum non deneret, quae veritas sit independens ab omni decreto actualiter existenti sequitur, quod Deus pro sua arbitrio non posset facere, quod absolute erat aliquid bonum et possibile; atqui hoc est contra Dei dominium: ergo et sa media. Mai. probatur: dissensus Petri sub auxilio Cto bonus est, et possibilis; atqui Deus supposita veritate: si Petrus haberet auxilium Ctum non dissentiret independenter ab omni decreto actualiter existenti nequit pro suo libito facere, quod absolute erat dissensus Petri sub auxilio Cto; ergo, supposita hac veritate etc.

628 Urget 2: ex ea Dei scientia dissensus esse absolute futurus praeviam ad omne decretum absolute existens circa dissensum; atqui hoc sequitur ex nostra opinione: ergo hoc explicat. Min. probatur: supposita veritate, si Petrus haberet auxilium Ctum dissentiret, et quod Deus postea absolute haberet decretum collativum auxilii Cti, dissensus Petri erit absolute futurus praeviae dissensus conditionatus transiret in absolute expressam, quod conditio purificetur: purificetur autem per decretum collativum auxilii Cti, atque praescientia supposita veritate conditionata illa, et decreto collativo actualiter existenti auxilii Cti, non dat decretum absolute existens circa dissensum: ergo. Dico: si dissensus conditionatus non esset dependens absolute futurus, transiret ad esse absolute futurum, sed conditione purificata; atqui non transit: ergo dependenter debet admitti decretum absolute existens circa dissensus conditionatus, ut ipse sit dependens existens. Probatur min.: dissensus iste purificata conditione transiret ad esse existens absolute: ergo non ad esse futurum absolute.

629 Ista manifesta non minus, et maior probationibus dicitur: Collativus auxilii Cti, et dissensus Petri absolute non erit dependens ab

ab aliquo actu absolute excenti; Resp. indepedent ab aliquo absolute excenti; Ratio manif. Quo vero insuper Objiceret, quod talis Substantia Sua [illegible] et auxilii [illegible] absolute excludat aberrare, Distinguo uno e duobus modis, Si quiam det absolute auxilium, etiam dabit actu absolutus, quae excludat eca auxilius et virtute ut erit actu de Caxea Concedo: Si quia ut det auxilius [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Et tunc [illegible] [illegible]
[illegible], quod [illegible] [illegible] cum auxiliis, et virtute
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] manif. quod [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ad [illegible]
de [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Sub [illegible] arbitrium [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] sit eligendum.

630 Ad [illegible] urgeas dicens
[illegible]: bonum et pote possibile ex electione, et demum
[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dominium: [illegible]
[illegible] et pote possibile ex sola electione, et [illegible]
[illegible]; Resp. manif. [illegible] quo nihil denegat dominium
[illegible]. [illegible] [illegible] dico: e bonum, et possibilis [illegible]
[illegible] ex sola [illegible] creans, ut [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible]: possibilis ex dua [illegible]; [illegible] manif. [illegible]
mihi non [illegible]. [illegible] supponamus quod [illegible] [illegible] [illegible]
auxilia [illegible] qualiter [illegible], debet a [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] est liberum; [illegible] [illegible] dominium [illegible]
e, quod si supponamus, [illegible] sub auxilio [illegible] [illegible]
ad [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], requirat Deus [illegible]

[illegible] trare, qui Deus sub conditione [illegible] [illegible]
[illegible] in posterioribus [illegible] [illegible] addit, [illegible]
[illegible] libertatem, qua [illegible], et [illegible], [illegible]
[illegible] Christum.

631 Ad [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: ac [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolute [illegible]
[illegible] non [illegible]. Sic Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
quod [illegible] [illegible] [illegible] Sacramentis, et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. Ad [illegible] [illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] [illegible] absolute [illegible] [illegible]: [illegible],
sive [illegible], sive [illegible] [illegible]. Ad [illegible],
[illegible] [illegible], [illegible] absolute [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absolute [illegible]
[illegible], Deus [illegible] absolute [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] absolute, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Art. 6.

632 Cur restant argumenta solvuntur?

Resp.

6: [illegible] [illegible] [illegible] media: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sequeretur, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] independens à [illegible] libertate; [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] media [illegible]: [illegible]: Deus [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] et integris [illegible] supplere [illegible], [illegible] sub [illegible] potest Deus [illegible] indifferentiam [illegible] libertati. Ergo supplere [illegible]. Maior

[illegible] liberam [illegible] libertate, et [illegible] sibi relicta [illegible] ad ponendum aliquid, [illegible] agens [illegible] sufficiens [illegible] [illegible] [illegible] sufficiens; [illegible] Deus ad ponendum [illegible] [illegible] maiori [illegible] libertate, et [illegible] sibi relicta [illegible]. Ergo Deus est agens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

633. [illegible] 2: [illegible] media [illegible] [illegible] Deus [illegible] ad ponendum [illegible] Deus [illegible] ad ponendum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ratione [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] libertate: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible], et possibile [illegible] Deo; [illegible], et [illegible] possibile [illegible] Deo; [illegible] demone [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] potest [illegible] [illegible] [illegible]

libertatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ne-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] explicatione [illegible]

634. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ne [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] determinare [illegible] praedicet [illegible], [illegible] possibilis
[illegible] [illegible] possibilis [illegible] determinare [illegible] praedicet [illegible]; [illegible] [illegible]
[illegible] determinare Dei ne [illegible] [illegible] (liberi [illegible]) [illegible]
determinatione Dei [illegible], [illegible] [illegible] posset [illegible] [illegible] [illegible]
ne [illegible] determinatione.

635. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] determinabilis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ne [illegible] [illegible] [illegible] providea [illegible] [illegible]
[illegible] providea [illegible] ne [illegible] ut [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ne [illegible] quia [illegible] [illegible] providea [illegible] [illegible]
ne [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ne [illegible] [illegible] neque Deus [illegible], ne libertas creata
[illegible]. Subtilis plane [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quod Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] praedit Deus [illegible]
[illegible] creaturi et [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] ad
[illegible] praedat Deus ad [illegible], et [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]
praedeat Deus ad [illegible]. Hinc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible]

[illegible]

Invenerit

636 Arguest 2. si posita sa media de [illegible] subveniente, 2. potest Deus facere qd ponat illa subveniendi, ut sup. diximus, sequeretur qd sit poss. creata rebellis, et alibi invertibilis, de hac [illegible], loquendo de creatura nata, et libera: sed g. Ora[illegible] Mai. prob. sic Deus habuit illa sa media de [illegible] subveniente et [illegible] a [illegible], poterit [illegible] ab illis sas medias de [illegible] subrelig. [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] ora [illegible] si in differentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] o. sic data sa media de [illegible] subveniente, nequit Deus facere qd ponat illa subveniendi, ita posita plus media de [illegible] subrelig. [illegible] nequit Deus facere qd [illegible] ponat illa, qua [illegible] Deus rebellis.

637 Arg. tang. 2. potest tates sas grave in [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] creare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] defendit Pat. Herrera, [illegible] [illegible] [illegible] potestatem, immediata, q. 13 n. 109, quia Deus vult producere creaturam liberam, quae ad minime debet [illegible], 2. [illegible] [illegible], ergo [illegible] bitum adquirendum, qd maluerit creaturam, nulla a libera [illegible] inveniente, qd [illegible] [illegible] [illegible] ord. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] opinione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]

638. Arg. 2: Deus q. [illegible] [illegible] evitare, [illegible] evitabile, 2. Deus posita sa [illegible] [illegible] [illegible] nequit evitare tale [illegible]: g. Mai. prob. nequit Deus

Evita

evitare talequitates nisi detrahendo peccatum primi, neque Deus detrahere peccatum: ergo Deus, quia disponens fit ponere sua libertate quod possibile est, d. admissa scientia media haec veritas: si Deus haberet auxilium A peccabit est veritas possibilis, et non a Deo sua libertate alias sua libertate Una Deus poneret peccatum: ergo scientia media, et opposita non compatiuntur.

639 Deus non potest evitare quod ponat absolute, quod quod evitabile est (scilicet creatus, de quo procedit argumentum) ideo: quod ponat independenter: nego minorem: neque modo isto non posset Deus, nisi auferendo libertatem creaturae, ut probatum est, et aliunde argumentum concedat, illud sine mancre libertate creaturae, inde contradictio resultaret. Secundo minorem: non potest evitare hanc veritatem, ut ponat absolute; nego: quia si Deus non decernat dare auxilium A, talis veritas evitabitur quod ergo absolute: hanc veritatem, ut ponat independenter, ideo minorem, distinguo. Maiorem probationis nego: ut Deus evitet talem veritatem, sufficit quod ponendo absolute, sufficit, quod non ponat decretum collationis auxilii, quod est virtualiter permissivum peccati, ut contingere potest, quod Deus debet ad peccatum. Maiorem vero consequentis distinguo: potest ponere independenter sua libertate; nego: potest ponere absolute, subdistinguo: potest ponere absolute sua libertate, permissiva, et positiva, ideo: determinate positiva; nego maiorem: Deus negative peccatum tantum permittere valet ponere, id est, tantum potest permittere.

626 Argumentum 9: Instantia contra dicta de illa scientia media est ipsa Scriptura in summa omnium scripturae constituta quae omnia disponit; d, si de scientia media.

a, n dabit hoc providea: q sa media n dat. Obt mi si
sa media det, loet intelligent, et n ex dispositione Dni
q n dabit providen quae disponat oia, cu n extendat
se ad usq media. Probat: quia creatura indiferens, ut sit,
1, n sit, indiget providea Dna, quae creatura disponat ut
sit creata; d, sa media etq e indiferens ut sit, q n sit,
cu sit intelligens: o. eget providea Dna, quae sa media disponat.

641. Ista

man, vo mix, et aliq ipsorum dico: loet, et n ex dispositione
Dna, hoc e, et n ex decretione Dna; Dico: et n ex dispo-
sitione Dnae, id e, et n ex praeparatione mediorum, ut de-
ce sa; Adquo: et n ex praeparatione mediorum absolute
existent; Dico: mediorum voluntate loent, directe quidq in
ordine ad finem voluntatis; mediate vo, et indirecte in
ordine ad sa media; nam sicut Dna providea immediate et di-
recte tendit in creatura; mediate, et indirecte in Dna
actis. Si creatura sit potentia voluntate, ut e dicitur volun-
tas eius, sic media providea Dna, quae e praeparatio me-
diorum ad Deum, tendet voluntate in Deum, et etiam directe,
at, quia ex Dei voluntate resultat sa media, ideo provi-
dea voluntate tendet, mediate, et indirecte in sa me-
dia. Neque urget dicto: quae creatura disponat determi-
do operationem non: praeparanda media indiferens ad operationem
nationem liberae creaturae, ideo inquit, et mi: Deus q data dispositione eo
ipso

642. Arguitur 50: si det sa media determinatione volunta- na

nato, Phys. n. potent evitare talem de [illegible]: q. Phys. n. est liberad [illegible]
Siquidem aliomodo Phys. libere ad [illegible], nisi quatenus posset evitare [illegible]
medium de [illegible] [illegible] [illegible] Prob. arg. Phys. n. posset evitare quod [illegible] evitare
nequit; d, [illegible] evitare nequit sine medio de [illegible]: q. [illegible] Phys. sub a-
uxilio [illegible] nequit acquirere sine medio de [illegible]: q. sub tali auxilio n. e liber
ad [illegible]. Prob. ans. [illegible] Phys. posset acquirere sub tali auxilio sine [illegible] de [illegible],
id posset ponendo [illegible]; d, n. posset: q. Prob. min.: d, [illegible] natio tale auxi-
lium; d, Phys. [illegible] nequit acquirere auxilium: q. et nequit acquirere sub ta-
li auxilio sine [illegible] de [illegible].

643 2. [illegible] implicat [illegible] expedit ad decernendum [illegible] per
se, quae subsequitur ad [illegible]; atque [illegible] expedit ad decernendum [illegible] sine medio de [illegible],
et aliunde [illegible] subsequitur ad [illegible] ab illo debet: q. talis implicat. [illegible]
[illegible]: [illegible] ad decernendum [illegible] n. expedit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], quae [illegible] subsequitur ad [illegible]: q. 3. [illegible] inchoat v. [illegible] et n. [illegible] ut
ad [illegible], ut loquitur Fulgentius lib. de inc. et gratia [illegible]; d, [illegible]
[illegible] admittat, [illegible] n. inchoabit velle [illegible]; d, [illegible] [illegible] sub
[illegible] n. [illegible]: q. [illegible]

644 [illegible] [illegible] arg., et [illegible], in quas [illegible]
ad [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], no
[illegible], et [illegible] [illegible], nomine [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] maxime [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] auxilium, et [illegible] medium. [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] debet se [illegible] [illegible] indifferenter ad [illegible], et [illegible] sub [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] requirebat, [illegible] supponat [illegible]
ad acquirendum auxilium, quod n. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
supponit [illegible] [illegible] ad [illegible], et [illegible] [illegible] ad [illegible], et
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] libertatem.

Ad 2

645. Ad 2m adsta nam in subdicendo, dg ni: Sane ... subse-
quit ad d. ... abs[illegible], ... decerni non: ad d. ...
... ; ... q. ... [illegible] amur ... subin ... quod d. ...
... decreret ... abs ... sublequit ad d. ...
absto; et ideo nequit expedire ... addecernend. d. ... exstare; quippe ...
expeditio staret in directione, et ... in d. ... abso, adque sub-
sequit aliunde, quae duo subsequi ad d. ... , ... Caresta-
... d. opponunt.

646. Ad 3m ... non ... ad velle salutare et
meritorium ... praecedat gratia, et ... in nobis sine nobis et a Deo mise-
ricordit. donet, ideo D. ... salutare velle. Cum ... opera ... na-
... facta meritoria ... Deus ... ad gratiam ... ut
[illegible] errauit Pelagius. ... ; ... expectabit, ... qua-
... , ... sub ... a Deo collat; ... sub ...
ne excludente ... ; ... quod ... ; ... sub qua Deus ...
videt operationem salutarem ... ; ... Callary; ...
... excludens gratiam, et ... [illegible] ... , ut ... nulli ...
... ignorantia ... mentiunt.

647. Arg. XI. qui habet ... dominium ... , nequit ... de
de illa, nisi quod ... se determinent circa illam; ... D. ... dominium ... ; nequit
... de ... , nisi quod determinent circa ... : ... nequit ... ,
subauxilio ... nisi ... D. decernerit circa talem ... sub auxilio. Ma[illegible] ...
... a ... , quod ... decrastina ... ante quam decernat quod ...
... Deo ... , q. ... dominium circa operationes ... qui-
... Dei.

648. ... D. decernat circa ... operationes, ... quod ...

a scit Deus absolutum dominium circa operationes Petri; atqui Deus antequam decernat circa Petri operationes, scit iam, quid facturus est Petrus ergo. Deus gaudet dominio absoluto erga Petri operationes. Prob. Resp.: si Deus ante omne decretum absolutum sciat, quid faciet Petrus sub auxilio illo, nequibit Deus decernere, quod Petrus facturus est, id, hoc est abolitum: ergo minime gaudet Deus ante omne decretum absolutum, quid facturus est Petrus sub auxilio. Prob. maior: stultum est decretum determinare aliquid fieri, etiam quando hoc aliquid possitum est ad eam mentem: ergo si Deus ante decretum scit.

649 Deinde major arguitur: nequit scientia absoluta, sive visionis Dei, Deo nequit sine decreto voluntatis; ergo major. Deinde minor: absolutum dominium Petri, posita a te Petri Deo: et ideo posita hoc nihil decernere valet, nisi Deus sciat Deus praecedens, sive positiva, sive per modum: Dominium Petri positum voluntate Petri ergo minor: quia posito hoc statu Deus non habet dominium absolutum; id, ad summum decretum, decretum, utique, in ordine ad permittendas physicas decretum operationes liberas Petri; non in ordine ad decernendas, eligendas, quales Petri operationes; sic ergo constat voluntate Petri libertas.

650 Ad maiorem probationem dico, adversarios illos non probare intentum, quia loquuntur de dominio absoluto, et decreta circa operationes Petri die crastino: Deus vero non gaudet dominio absoluto, nec absoluto scientia circa operationes Petri voluntatis, ut paulo ante praemonuimus. Addo, quod Petrus non tenet scientiam voluntatis, quod facturus est die crastino, antequam decernat futurum. Deus autem tenet scientiam voluntatis, quod faciet Petrus sub

dore. tandem: si Deus revelaret Petro, quod Petrus facturus esset, antequam quidquam decerneret Petrus; sicut nunc, quod facturus est: quia sicut Petrus independens a suo actu praesciturus, quod facturus est, quia ex veritate objecti, cum tamen immutatur, itaque veritas obiecti Petri determinat Petrum sibi ipsi, ut sua determinatione immutatur tali veritati; ideo eius determinatio independens a decreto physico, maxime cum sit totaliter Petri determinatio libera universim.

Est

Ad 1um neg. maiorem: scientia ijs determinatione, quod Petrus determinate facturus est; non: scientia ijs sua actione, quod Petrus actione facturus est; dico maiorem. Dico minorem: scientia ijs determinatione; dico scientia ijs sua actione visionis; non minorem. Ad 2um dico maiorem: scientia determinate quod non: scientia sua actionis visionis; dico maiorem. Distinctio dicta dicto. Quam plura alia argumenta sunt, quae potuerint dependentiam causae mediae semel adstructa auferre a Deo rationem liberi, scilicet decernentis, scilicet cum scilicet decernentis, bene operantis et male operantis, et omnes tales assumunt locum in contrarium operibus cum obiectionibus de scientia in sede gratiae apponant in illas de gratia efficaci, et de praedestinatione, illuc eas reservo. 10

Quaest. 3

Agitur de derivativo scientiae mediae

Art. 1us

Scientia media derivatur ex primo libero determinatio?

Est. Haec est receptissima nostrorum opinio valde firmus

mus, sive, ut melius dicam, ea ergo quae dicta a nobis tradi-
ta a nobis num. 550, ubi diximus, de nullo esse in objectis inter-
nationalibus decretis Dei determinationis, ita ergo si fuerint liberè deci-
natus debet esse determinatus Dei determinatis, quae media sunt-
antea. Utrumque est de sententiis, quibus opinati sumus num.
195, non dari in Deo determinationis unius in alio, et a num. 227,
neque dari determinationis unius ex alio; de Dei omnibus determinationibus in
se ipsis sive ex dictis num. 237. ita ut illa relegant, neu
praesentiarum referenda sint, remanent.

653. Vo plures sunt ad-
versarius: 1o. opponitur Thomistis, et Scotistis plurimis asserentibus de-
cretum subjective absolutum, et objective determinatum, tamquam me-
dium, in quo Deus cognoscat contingentia, secundum ipsos dis-
crimine intercedente, quod sola talia decreta inducant prae-
determinationem; Scotistae vero indeterminatam, determinatam quasi usus crea-
tae libertatis, omnino est explosa sunt quaest. ant., ubi eorum de-
creta reprobavimus.

654. Opponit 2o. P. Perez de scientia disp.
3, cap. 2, §. 8 asserens, dari in Deo ab aeterno quoddam
nexum, quae erat ab aeterno praesentia temporis determinata, attemperatus deter-
minationibus objectis, sive absque, sive objective absolutè, sive determinatè
sive obtinere determinatè finem, quae aliquot incerta sunt aucto-
ritate. Sed mea coalescat ex scientia necessaria, et ex talibus eorum,
in decollegis, tale nexum procedere ad scientiam medium prae-
cedentia de futuris in adacta ad illis adaptis, ita ergo statuisse nexum
determinatum praeter scientiam medium.

Oppt

655 Oppt 3io P. Quiroz de Scia, disp. 50, Sect. 3, et 4, qui loco nerus relat. ponit quasdam ntiones obtivas conditionatas, et obnas, qus ponunt rnam in tempore pro casu conditionis, qus actiones Si. quae extra Deum, evitabiles sunt voluntati creatae. Oppt 4. P. Tirso dicens, Scientiam media duntaxat esse debatorum pro casu conditionis purificatae: Si vero conditio non purificet, tunc Scia media non habet detravum, de quo conditionate esset, si conditio purificaret. Oppt 5. P. Ramirez disp. 22, anno 33 defendens, veritates obtivas futurum liberum conditionatum esse detravam proprie, sive in D. deravone detravonis proprie quae supponitur. Haec opinio conformis est principiis huius Doctoris defendentis entitatem promodum actionis possibilis in intellectionis, de quibus anno nro 50.

656 Pbtur 1. supra relatas opiniones, nec in minimo emollit difficultas de detrativa Scis mediae: quia tales Scis, ut intelligens pertinendam Si. Pbtur: difficultas de detrativa Scis mediae stat in eo, quod esse indifferentiae, ut esset Scia mea de Illo, de disp. possibiles sive a de Illo, sive de disposito indifferens est Deo: ergo aliquid debet dari, quod pro huius detravatione de Illo quam de disp. Cum nemo evidens in nris principiis. Sed Pr: d. talis Scia non detrat ab ipso solo Deo: quia Deus nec exercet libere per ipsum solum, ut est manifestum, nec exercetur conditionate libere per aliquod datum, seu exercitum a libera voltate. Ergo

Dei: quippe ex dict. subsistere absq. tum sa media unitat,
requisit in nra scholastica sup.: neq. tale sa posse derivari
ab aliquo extra Deum: nq. ab eterno dat talis sa, ab eter-
no q. nihil extra Deum apparet seu vij derivandi sup.
effectus sine Dei opphim: q. ... sa media n dat, ... n da-
... ipsius derivativa.

65. Hoc e. cum nra presente nodi diffic-
le solvendi in relatis presentibus: nempe nexus obdui, ... obdua
acho dedicnata, in quibus collocat derivativa sup. mediq. ...
si qd Deus, ... qd extra Deum? si ... tale Deus ...
qd dinigens sit e. sa media, exit eadq. difficultas circa
tale Deus, ac circa sup. medq. Si e. qd extra De-
um? respondetur: hoc extra Deum exitacu ab eterno ...
n? si ... dicta, quia nihil extra Deum acheroit ab eter-
no. Si ... dicta ex ... si ... aliqua ratione ... ...
nati, qui e. obdi enunciat ... sq. medq. n derivat sanc
sq. ... vos e. quia dictus n ... ab eterno, et qd ab eterno
actu n ... derivare n valet sq. medq. achieventeq. ab
eterno: q. sit ... ... in nra sententia n e. derivativum
sup. medq., neq. ... exunt tales nexus, et acho obdua.

648 Pbi

2.o D.o: ut aliqd obdi sit derivativum intentionale respo
in se ... virtute adabe ... ratione speciei que-
sse, et habitus facultatis, imo, et necessitantibus adhren-
dis, qdq. q. ... dictaverat petit, qd in ... ...
le, procedat obbie ad ..., et sit ... ...

poa

quia n[on] indigeat alio obiecto, quae assensus circa hoc credendum;
d. [illegible] liberum donatum, [illegible] donatus habeat [illegible]
[illegible] motivi obiecti: quae est determinatus talis donationis. [illegible]
ea omnia quae [illegible] solent, et pertinent ad obiectum intentio-
nalis determinatum. Minor sola sua explanatione persuasibilis.
Nam l. [illegible] donatum dubium in se, [illegible] ratio [illegible],
sit conveniens [illegible] enunciabilis. 2. [illegible] ad donationem
suam [illegible] illud [illegible]: Subtile nimis [illegible]
ce videtur, quod satis ponderatum manet a num. 153.
659 Dico:
talis [illegible] est sufficiens ratio, ut [illegible]
n[on] indigeat alio [illegible] obiecto, ut securus sit circa [illegible]
[illegible] tale [illegible]. Probatur: talis [illegible] est sufficiens ratio, ut
sit [illegible] donationis [illegible] [illegible] [illegible] talis [illegible]
ut donatio, illius [illegible] ut donatus [illegible] [illegible]
[illegible]: ergo [illegible] donatus est ratio sufficiens [illegible] quod [illegible]
[illegible] ut obiectum [illegible] [illegible] [illegible] adaequa-
te [illegible] rationes [illegible] [illegible], et [illegible] ut [illegible]
[illegible] a num. 18 et alibi.
660 Probatur [illegible]: [illegible] adaequata [illegible]
[illegible] et determinata esse ad credendum [illegible]
[illegible], quod sit dubitabile, n[on] requirit aliud [illegible] determina-
[illegible], nisi illud, quod sit sufficiens, ut [illegible] illud enuncia-
[illegible] intentionalis [illegible]; [illegible] ut [illegible]: [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], quae est [illegible] [illegible]
[illegible] adaequatas [illegible], et determinatas esse ad creden-
dum

dum qdquid obj eo ipso, qd sit distinctibile, enumeratur d-
sentis dictonaty, et cum illo intentionalit conjunctum n indi-
get alio obto; quippe proposita in eo finalit distinctio-
nato, et tali conone intent ordinis enumerandum obj,
et ideo conformis: ergo talis ... e denudari intentiona-
lis ... videlicet ... medio.

ART. II

Fit Satis Argumentis In Contrarium.

661. Arguitur: qd n e, d, foret, si daret dictio, requirit de-
terminare ...; d, determinaret si poneret predicta dictio; atqui dictio-
natum n e, d, foret si conferret auxilium: ergo talis ... n determinat ...
..., d, determinaret, si auxilium conferret. Confirmatur 1: qd ... e aca-
lund, ... n determinat, acalund n determinat, atqui ...
... e iacens ... machinationum, ... dictionatis:
ergo ... minime determinat, quia neque ... dictio
determinabit. Confirmatur 2: si ... dictionatis deberet ... neque ... de-
bet inferre illis; sed n inferti: ergo neque determinat.

Potentia

Prob. min: qd n̄ ē vn, et reale ens, nequit inferre suū mediū, quod ē vnū et reale dn̄; atqui dlr̄ ddenary n̄ ē vn, et reale ens. quippe n̄ ēst rlr̄ verē: ḡ talis dlr̄ n̄ infert suū mediū

662

Rn̄o maior: qd n̄ ē, neq̄ phicē, neq̄ obtivē, et equivalent, d, foret lic; dlo: qd n̄ ē de rat. phicē, d, foret phicē praesse lic; no maior. quamvis n̄ st phicē, d, foret phicē, h' darēt dlo, nihilominus ppt eo obtivē, et equivalent de praesēti, ut re vera ē dlr̄ ddenarii, qd satis ē ad deterandū suū intentionalitr̄ obtivē, atl eq̄tivē eiusq. dēty suē mediū. Rn̄o min: n̄ ē phicē, d, foret; dlo: n̄ ē obtivē, et equivalent, d, fores obtivē, et equivalent, no min, et dq. Vel clarius tālis orā dn̄o dnj: ḡ. talis dlr̄ n̄ determat p modū pū̄ operatiōis suē; dlo: ad locū q̄ requirebat, qd dlr̄ phicē, l, metaphicē operaret̄ eq., qd n̄ dnt̄ q̄ vnl̄ tantū̄ dicē operandi ad solū Lrn intelle phreat: n̄ determat p modū obn̄ Iesu se eq̄tivē adsui; neq.

663

Obj. 3 dfractione, dn̄o maior: qd eque n̄ ē tā phicē, quā obtivē, et equivalent, ac aliud lic; dlo: qd eq̄ st n̄ ē de rat. phicē ac aliud; no maior, et dst̄ dist. min. n̄ et dq. Ru. se mediū de dn̄ n̄ dlr̄ neq. phicē

seu phica, ut supponi, nec obliva, et equivalens. nq

dy remedy de dd n e n dsy; d, dsy. Itaq,

dsa nam; no mult, et maxe pbabis, ut etre-

ale dg infexat n e opus, qd aut Sterg quiq,

et xenc by saty sit, qd deat vq xadng in [illegible]

Dti; atqui dsy ddonati det vq xadng dui, et obed-

xevi by sa media; g. ht dsy ddonati infexat sq me-

dig, n xequi nty qd eoat, sit sa. Sic obsoa jesti-

ferre dsy n dny dsy n eeens, et dsy ypiq, quia

dneoxt by creatis poli, et ypioly, et ea oia infert:

cur g. dsy ddonati, qui n e qd reale n potest d-

neod by sa media xti, eqq sufferre.

662 Arguy dy: me-

xity puxe ddonaty nequit dexare tdey etq obli-

ve, et equivalena ad te ladig pxg my: g. et dsy puxe ddi-

onaty nequivit oblive, et equivalent dexare sq medig. ddo

ant; nodg. supta theologos mexity movey ad pxg my

tollading xeputal ca pxg my, et xeduent ad qemuy ca

offensy: by d ca offensy nequeat operasiy my, abs-

te xeat, deo mexity nequit caxe pxg nuy my, qabs-

te eoat, l, sit abstergiy, qd in moralibi, deg e ac

abste coexe, ut viduxe e in xopn mexity abstegu-

my Canisy ys xag tollaty styfatrity, et singlla-

tui infaitillony. at moho obx in utrq sigue dno-

itui, et necessitaxi addxorudy qdyq sobty p Ca-

[illegible]

In quo obtum suppl. desirabile non deducitur adeoq. Conclusio: Et manet in ratione obtu, et etiamque ratio. nis, quae stendit Cum sola ratione sit desiderabilis, ex mo- do h… desideret ratum purè donatum

665

Argu. 3…: ut de- tractio donata sub aliqua donatione transeat ad ea de- bitum, requiritur, qd. ratio absolutè sit et purificet, atque detractio dominium intentum ad dicendum suum obtum e detractio donata sub donatione, qd. det obtum et purificet hac donatio: e. detractio hac donata dominium intentum non trans- ibit ad eae obtum, sive ad absolute dicendum obtum suum, nisi absolute obtum sit, et absolute purificet ratio: e. dominus intentus non dicet absolute ratum suum, nisi ratum absolute sit et ita ratio absolute purificet: et cum ratum hoc requiritur in obtu (…) medio absolute non sit, desiderare purè donato, sequitur, qd. d. absolu- et in actu 2do non dicet per medium hoc medium Consensu.

666

Resp. nego ma- jor, qd. Conditio absolute sit et purificet, si detractio donata … Requiratur ad hunc transitum absolutam donationem existentiam desi- (…) ratio: h. n. requirit; dum potius purè donatum existens donatio; et similiter in Casu presenti, neganda: quippe in hoc casu intentum dominus non petit, qd. ratum sub aliquo absolute sit; d., qd. sit in suo statu donato: si requireret, qd. ratum absolute esset, intentum dominus non dice- ceret ratum purè donatum; d., absolute dicta suppositio- nis

ne dono minus sub potentione, quod debet talis obiectum sub dis-
positione. Non determinatur a mente, sed dico: si tale obiectum de-
bet proponi quatenus est mediatum: no: quo est in abstractione
hujus est visio; nominus

667 Arguitur 2°: Jam talis ordinatio, quae est
obiectum sine medio, eius dispositione, hinc si hujus
tale medium, quod spectat ad ipsam dispositionem, ut illud repraesen-
tet, non dicit esse in Deo, quod falsum est. Si hujus: ergo illud
quare dispositio, cum in quod abstrahit, quod explicat. Dico tamen,
quod nulla dispositio spectat ad suum esse non est dispositio,
dico abstrahi atque ipsam, quae in est dispositio, nam illa dispositio
ne spectat ad suum esse: ergo talis diversitas quod abstrahit.

668 Infertur
2°: si ista dispositio est determinata, sequeretur, quod de-
terminatio sine medio esset determinatio visionis; dico, hoc non
est determinatio visionis est in Deo, semper sine medio
determinatur: ergo illa dispositio non est determinatio sine medio. Probatur:
ipsa, quae est determinatio visionis, imperfectior est, quam quae
est determinatio sine medio: ergo sic &c. 2°: non est sine medio de-
terminata, quod supponit sic medium determinatum ab alio; ergo illa
dispositio supponit sic medium determinatum a Deo intentum:
ergo talis ipsa non determinat sic medium; ... illa dis-
positio supponit intentionem Dei, et determinatam ad bonum ...
... potest, et de facto nata ad obiectum de
facto desiderabile; atque sic mediante Deo potest, et de
facto data ad obiectum de facto desiderabile, videlicet ad

illa

obj. d[e]t[erminati] q[uam] obj. d[e]t[erminantis] supp[onit] &c.

669\. Ad argum[entum] p[ro]b[ation]is
[illegible] p[ro]b[ati]o[n]em. Ad p[ri]mam p[ro]ba-
t[ionem], d[istinguo] ma[jorem]: ad suum esse, et suum esse e[st] p[ro]p[r]ie eo[rum]
independens à d[e]t[erminati]one, n[ego] e[st] q[uo]d d[e]t[erminat]ur ob[iec]t[u]m
d[e]t[erminati]o[n]i; et suum esse n[on] e[st] p[rae]cise eo[rum] independens à
d[e]t[erminati]one; d[istinguo], potius s[ed] eo[rum] suum esse ob[iec]tivum, q[uo]d depende[n-]
t[i]a à d[e]t[erminati]one; n[ego] ma[jorem]. C[ontra]d[istinguo] min[orem]: ad suum esse q[uo]d
e[st] ob[iec]tivè, et dependens à d[e]t[erminati]one d[e]t[erminati]o[n]is: q[uo]d e[st] p[ro]p[ri]u[m],
et independens [illegible] d[e]t[erminati]one; n[ego] min[orem]. [illegible] suppo-
ne q[uo]d aliq[ui]d sit sub d[e]t[erminati]one, q[uo]d n[on] eo p[rae]cise d[e]t[erminat]ur
d[e]t[erminati]o[n]is suppo[siti]o, at n[on] p[ro]pterea [illegible] ad esse ob[iec]-
t[ivu]m, et independens à d[e]t[erminati]one. Ad hoc nego p[ro]b[ationem], [illegible]
q[uo]d tale esse n[on] dependeret à d[e]t[erminati]one, ut d[icitu]r.

670\. Ad
2[am] p[ro]b[ationem], d[istinguo] ma[jorem]: et est d[e]t[erminatu]m [illegible]
d[e]t[erminatio]n[is] [illegible]; d[istinguo]: 2[um] eju[sdem] [illegible]; n[ego] ma[jorem],
et expl[ic]atur min[orem] [illegible] q[uam] [illegible]
[illegible] p[ro]b[ati]o; n[ego] c[onsequentiam]. Sic [illegible] ob[iec]t[u]m,
q[uo]d e[st] ob[iec]t[u]m [illegible] et d[e]t[erminati]o liberu[m], [illegible] supp[o]-
[illegible], q[uo]d e[st] ob[iec]t[u]m [illegible], et d[e]t[erminati]o n[on] liberu[m], [illegible]
[illegible], in quibus tale ob[iec]t[u]m [illegible]
[illegible] p[o]test [illegible] ad unu[m] [illegible], quam ad aliu[d], [illegible]
in [illegible]. [illegible] p[ro]b[ationem] [illegible]
[illegible]; d[istinguo]: 2[um] [illegible]; n[ego] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] e[st] [illegible]

dum diversas determinationes, diversasque formalitates. Ad 2um dico maiorem: Supponitur medium in diverso genere determinationis determinatum, nego: in eodem genere, concedo maiorem. Dico minorem: Si medium in diverso genere determinationis determinatum, concedo: in eodem, nego minorem.

6) 1

Maior probationis data: Obiectum intellectus potest subiective operative, et determinative determinari; concedo: potest obiective, et actuative, nego maiorem. Inde intellectus per rationem ad determinationem obiecti admitti valet potest determinari operative, et determinative. Sub distinctione ventilatur, quod obiectum dispositive ponat in 1o actu in metaphysico, at actuative in determinatione usque dum supponit dispositive, quae supponitur in 1o actu [illegible] determinationem nullo respectu, nisi ad actum dumtaxat, sive in 1o actu. Cum enim obiectum logice, et obiective determinat ad determinationem, et non subiective, et operative: sic solus intellectus determinat.

6) 2 Argumentum dico: Si libertas nostra medio suo exercitio determinaret dum media; in 1o actu ad nostrum exercitium deberet esse sua determinatio indifferens ad operandum et agendum; dum non ex nostra libertas medio suo exercitio determinat se mediis. Probatur minor: In 1o actu ad nostrum exercitium intellectus iam mediata expectans suo exercitio non praeiacet. Probatur assumptum: Exercitium determinatum nostrae libertatis esse ex se medium requirens tale exercitium praeiacens: ergo in 1o actu etc.

6) 3

Dispositio maior, nego minorem, et etiam probationem dico: ad nostrum exercitium ... in determinatio, non quia in 1o actu ad nostrum exercitium determina-

determinationis, quae nequeunt inveniri in differentia ad hoc, ut illi concursui actualiter coexistant per tale adiunctum. Probatur: nullus enim actus liber ponitur ad hunc concursum; nam neque scientia media, nec sola existentia actus liberi ponitur ad concursum, ut ex se abstrahit; nec solus enim actus liber ... ergo ... Atque quid inde? cum impotentia physica ex parte actus liberi ... abstrahit ... ex debito ... Scientia ... ut ... abstrahit ... quod coëxistibilis ratione dependens a scientia media.

61ª Arg. 6: Si creatura per suum liberum determinaret scientiam mediam, creatura esset Deus: ergo non determinat. Probatur: in tali casu creatura esset prima determinans: ergo esset Deus, de cuius quidditate est esse primum determinans, sicut est primum liberum etc. Antecedens probatur: quia non supponit aliud prius determinans prima determinans; atqui creatura quoad liberum ponit ... non supponit aliud prius determinans: ergo creatura esset prima determinans. Dico: ille est primum determinans, a quo incipit prima determinatio; sed a creatura incipit prima determinatio sui concursus liberi, cum in tali concursu Deus dependeat a creatura: ergo haec in tali casu esset prima determinans. Secundo: ille est primum determinans, cuius determinatio prius videtur a Deo, quam videatur determinatio alterius; sed determinatio creaturae prius videtur a Deo, quam videatur determinatio ipsius Dei: ergo. Probatur minor: determinatio creaturae videtur per scientiam mediam; Dei autem determinatio per scientiam liberam, qua Deus videt quod decernit; atqui prius est scientia media, quam scientia libera: ergo.

No

675. Nō aūs arguit ab [illegible] expectantis et ideo [illegible] transeunda tangendo. Ideo ergo aūs solutio, et admissa maiori solutionis, nō miñ: n̄g creata ponens dēi, [illegible] ponens [illegible] absoluto, [illegible] decretato? Si absoluto, n̄g praesupponit Deus ponens dumtaxat ponensque creata [illegible] statim dicto. Si decretato, n̄g Deus praesupponit ponens decretatē dumtaxat: [illegible] praesupponit Deus decernens, et operans prius quam creata.

656 Ad 2m solutio, dato maiori: ā qua incipit [illegible] detrao [illegible] praesuppositi; n̄g: detrao remota, ante quam nullus alterius detrao praesupponitur; ideo maior. Dato miñ: incipit [illegible] (melius dices incipit unice) detrao immediata, et electiva [illegible]; ideo: detrao non immediata, et electiva, d, mediata; nō miñ: n̄g mediata incipit à Deo. Ad 3m praemissa mai, dato miñ; atqui detrao creans [illegible] statu decretato prius videtur à Deo, quam videat detrao absolutam ipsius Dei; ideo: detrao creans [illegible] statu decretato prius videtur à Deo, quam videat detrao decretatam ipsius Dei; nō miñ: n̄g Dei detrao decretata videtur [illegible] hypothesis suis medijs detrao vo decretata creans videtur [illegible] eventus: eventus ad non prius videtur à Deo quam hypothesis. Solutio miñ praeoccupata ex suis dictis.

677 Instabis: [illegible] ut Deus omni modo detrandi, [illegible] perfectissimus sit [illegible] detrans, et prius detrans, quam creata, at Cr[illegible]-

ca modum immediate determinandi electivè Dei liberum Cre-
aturæ, Creatura erit 1. determinans, et prius determinans, quam
Deus. Sed sic de hoc explicat: quod est contra dicta. Probatur
subsumpta: implicat, creaturam in aliquo modo determinandi
esse Deum; de si in modo determinandi immediate electivè
esset primum determinans, et prius determinans suum Dei, quam Deus, in
tali modo, et circa talem modum esset Deus: ergo. Probatur minor
aliquem esse talem in aliquo modo, est in tali modo esse Deum,
de cuius ratione est esse primum omni modo: ergo si in modo de-
terminandi &c. Nego consequentiam instantiæ: quia creatura in mo-
do immediate electivè determinandi Dei suum liberum non est
primum determinans de unicè: non est prius determinans, quam Deus
de determinans unicè.

618 Ad probationem subsumpti, Distinguo maiorem
non minorem, sed in concedendo primum determinans et prius de-
terminans ita ut sit idem, ac unicè determinans. Ad suam
probationem non datur undequaque falsum: aliter quod in tali
non esset primum subiectum, creatura non esset primum deficiens, primum ef-
fectum, primum peccans; de Deus esset primum subiectum deficiens
&c. ut ita in omni modo hunc teneat: imo, licet
nausea devoraremus praemotiones physicas, non inde in-
ferres quod Deus praedeterminans ad actum vitalem creaturæ esset
vivens per modum creaturæ vitalis; de creatura esset unicè vivens
vita creatis ut et Thomistæ ipsi dicere tenerent. Pro omni
ratio est: quia quod Deus sit primum electivè determinans Dei suum
liberum non minus implicat suppositâ libertate Dei, quam
quod

q. Deus vivat p[er] actus suos vitales, sit sui Subj. recepti-
vus, sui deserviens.

Quaestio 2da.

Ut. det Scientia media reflexa

Art. I.

Nullae fiunt suppositiones, S[cienti]ae referunt, et notabl.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

679. Suppositio 1. Sit. q[uod] S[cienti]a media e Subjectivè
una, quia identificata est cum Deo, ideoq[ue] una S[cienti]a [illegible]
[illegible], sive formaliter, sive virtualiter ab alia ratione [illegible]
[illegible] tota differentia est unius et alius inferenda ex parte [illegible]
obj[ect]i, [illegible] modo tendendi in illud. Suppositio 2a:
S[cienti]a media dividitur in directam, et reflexam. Directa est,
quae [illegible] tendit in eventum futurum liberum [illegible]
[illegible] [illegible], et indifferens ad eventum, quin
reflectat super aliam S[cienti]am mediam v.g. Si Petrus esset
auxilio [illegible] [illegible]. Haec S[cienti]a subdividitur in ob-
jective [illegible] et objective [illegible]. [illegible] quae attingit de[cre]ti-
onem liberam Deo, v.g. Si crearet alium mundum, decer-
neret incarnationem Sp. S[anc]ti. [illegible] quae attingit de[ter]mi-
nationem liberam Deo, v.g. Si Petrus esset [illegible].

680. S[cienti]a re-
flexa autem quae ex parte hypothesis attingit S[cienti]am
mediam, et ex parte de[ter]minati attingit eventum libe-
rum Deo, v.g. Si Deus [illegible], q[uo]d Petrus sub auxilio
[illegible] [illegible], decerneret tale auxilium. Suppositio 3.

Suppo-
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

in propositionibus praedeterminatis particulae si tunc fauemus p[illegible]
3. in sensu illato suffic[illegible] praevio[illegible] hypothesis praedeterminationis, vg. Si Petrus loquitur, loquens loquitur. 2 in sensu composito, sive Antecedente praedeterminat[illegible] suffic[illegible] indifferentis hypothesis cohaerendum, vg. Si Deus Petrum praedeterminat loqui, Petrus loquetur. 3 in sensu disparato, sive pure dumtaxat exprimente vero accidentalem praeditionem hypothesis praedeterminato, ut Si Petrus ambulat, Paulus dormiet. De hac praedeterminatione disparata, quae sequentur, nunc de praedeterminatione in 2 sensu agendum est.

681. Suppositio 4a: Propositio praedeterminans stricte talis conditionalis hypothesis debet attingere quid distinctum libertatis erga praedeterminationem liberam, subindeque quid conditionalis hypothesis exprimit, sive Deum, sive non Deum, sive ad utrumque, sive ad voluntatem pertinens, debet praedicare, et non indifferenter se habere ad eventum praedeterminatum, ex minime [illegible] praedeterminans, aliter praedeterminationis non est liberum. [illegible] [illegible] non omitat ab agente indifferenti. Suppositio 5: Si conditionalis hypothesis attingat quid non praedicens ad libertatem praedeterminato, tunc quae talis propositio, quae attingit conditionalis hypothesis, quid non distinctum libertate, in praedicens ad praedeterminatum, erit pro praedeterminatis disparata iuxta [illegible] [illegible] ante expositum.

682. Suppositio 6: Deus certo dumtaxat obj[illegible]

obty; Cuius Dominabij; Si Ingredieq; qd Prius sub au-
xilio Et Sentiret decerneret dare tale auxilium; et
Casu quo n. esset daturus auxilium, poneret dominabitur
hoc: n. decerneret dare tale auxilium. Vnde desu-
mit eo dicto a. n. 581, ubi Pr. Deus dictis conditionalis
explicitimus: Deus nosset, et n. Conditionat debet d.
nere eius obiectivam veritatem: a ex Contra Ingrediens sane:
Si ingredieq, qd Prius &c. Anne Deus talem obiectivam ve-
ritatem Sciat in decreto subiectivo absoluto, et obiective dominando,
an in Seipsa, quin opus sit, eam Iuvare in ullo
conato decreto? difficultas est in praesentiarum Resolven-
dus.

+583 Ingens 1. Sententia tenet, Deus eam veritatem debere
Iuvare in tali decreto. Ita PP. Molina, Suarez, S-
forzia, Quiroz, Maurus, Haunoldus, et
Aranda, quorum opinio gratissima erit Thomistis,
et Scotistis, quibus familiaria sunt physica mad
dicta adventitiae Inclinantes, et liberas Iuvandi.
2 Sententia defendit, posse Deus veritatem illam in
Seipsa Iuvare, et n. in tali decreto. Haec est fre-
quentior inter neoteres opinio, pro qua citatur longe
Doctores Conimbr. lib. 2 de Sc. Dei contingentium Cap.
8, et alibi, Acutissimus PP. Ruiz, Fonseca,
Fasolus, Arrubal, Iton, Beresenus, Torquem-
da, Iunius, Ribadeneira, Herrera, Ramirez,
Marinus, et novissime Viva, et Ulloa tom. 1 disp.
3

2, arg. 175, quibus subscribunt Doctores non
recentiores.

684 Hanc sequor, et probo: Deus per se
medio directo dicitur futuris determinatis nobis liberis sub
determinatione libertatis creatae, v.g. Si Petrus decrevit liber-
tate Petri venderet, et quidem independenter à decreto
subiectivè absoluto, et objectivè determinato: et etiam fu-
turis determinatis, sibi liberis sub determinatione libertatis Divinae
constitutae per se medio directo, v.g. Si haberet scientiam me-
diam directam, qua invenirent quod Petrus sub tali libertate
venderet, decerneret auxilium Petro, et sane indepen-
dent à decreto subiectivè absoluto, et objectivè determinato. Mo-
680 do sic esset, hoc sensu est sola media reflexa eo dic-
tis num. 680: quae etiam in Deo debet admitti.
Atque suppono ex quaestione 2, et 3 via immediatam.

685 Probo
2a: ideo Deus independenter à tali decreto deter-
minat in se futuris determinatis nobis liberis, quia decretis
nostris, quia ipse in seipso est futuris determinatis, et de-
terminabilis; atque etiam decretis determinatis, quod Deus
haberet si haberet scientiam mediam directam de decretis
Petri sub determinatione libertatis Petri, est in se futuris deter-
minatis Deo liberis, et determinabile; quia sicut Deus
independenter à decreto subiectivè absoluto dicitur futuris de-
terminatis in seipso, ita, et etiam decretis determinatis sibi li-
beris, et quidem in ipso decreto determinato. Ulterius sic-

Suadet: posse dari decretum Dei liberum, Deo integrum et immutabile, et quod independens ab aliquo decreto subiective absoluto. Sicut enim decretum de permittendo Adamo esse posse in se ipso independens a decreto subiective absoluto: ergo et potest dari aliquod decretum conditionato de Deo liberum, et conditionatum independens ab aliquo decreto subiective absoluto: Pari ergo passu quod punctum praesens procedunt decreta Dei quoad statum politicum, et decreta Dei quoad statum futurum conditionatum.

686 Urget: Sola scientia, qua Deus dirigit eventus conditionatos sibi liberos sub conditione quod scientia libertatis divinae per suam medium directum non petit decretum Dei subiective absolutum, neque enim talis scientia est dirigens, nec quia est dirigens Dei, nec quia versatur erga obiectum eveniens libere sub conditione, nec quia est possibilis et determinabilis tale obiectum libere eveniens sub conditione determinanda, ut infererendum est: quibus scientia ipsa reperiuntur in scientia media directa qua Deus se tendit circa actus conditionatos nostros liberos sub conditione auxilii ipsam at qui neque apparet aliud caput, unde talis scientia media petat Deus decretum subiective absolutum, et conditionatum obiective, ut declarabit ex argumentis solvendis: ergo nulla est capitanea est ejusmodi decreti ad praedictam scientiam reflexam.

687

Art. 2

Oppositae evertuntur

Opp. 1: Si admittatur scientia media reflexa, ipsa

consequentia; dum assumptum aliquod Deum esse falsum: et ipsa forma responsionis ostenditur opponendo hunc syllogismum. Si Sancti omnis est futura, daretur auxilium A praevisum efficax; dum si non daretur auxilium A praevisum efficax, sunt auxilium A futurum efficax. Ergo si daretur auxilium A praevisum efficax, non daretur sub auxilium A praevisum efficax quod in terminis implicat Modo sit; dum negari debet consequentia in terminis, quia aliqualis praemissa sit falsa: ergo praemissa non sit certa sequitur, quod maior directe sequitur in recto est falsa. Atque quod opponat ex medio, quod dicitur, ut videre est in syllogismo isto: Si esset libertas A dependeret; dum si libertas A dependeret, esset libertas A: ergo si libertas A dependeret, dependeret sub libertas A, quod implicat etiam.

688. Ista solutione, quam parat Pal. Villa n. 172, expeditum est a nonnullis. Ad syllogismum adductum triplex responsio, ita cum maior, disting. min.; dum si non daretur auxilium A praevisum etc. dividendo: non daretur adductum ut hypothesis nimis a se dare patet, ut eventus, et pronato maior; dico: dum si non daretur auxilium A etc. opponendo ipsi non daretur, et se daretur, futurum auxilium A futurum efficax, non minus; et ut melius patet pondere, implicat in terminis; quia daretur et non daretur auxilium A non possunt opponi, nisi circumstantiis in the sua standae dari. Consequentia sub hypothesi; dum negatur consequentia ...

tus

tiū, quū aliqualis præmissus sit falsa in sensu quo infert Deus cōpletionem, v.g.: in sensu quo infert, rō subjectum. Et vō unaqq præmissus falsa ē in su dposito, sive quatenus cōponit n dans cū dans, et sic infert Deus cōpletionem; at talis præmissa nō ē falsa in sensu diviso, sive quatenus dividit dans a n dans, atq sic Deus cōpletionem infert minime.

689 Opp. 2: Si in Deo admittar sa nēa reflexa, v.g. Sī videns Deus dnum, sub auxilio A, decernus dare tale auxilium, sequeret, qd Deus n eet pro statu aliquo liber ad decernendum, et dandum pro tale auxilium: d hoc ē fal. Sy: ergo n dat talis sa reflexa. Pbr ma: nemo liber ē ad decernendum auxilium pro statu pro quo sit certo, qd posita aliqua dōne indpndr a sua libertate, sequet certo, tale auxilium: atqui Deus pro statu abstrō sit certo, qd si ponat pro statu abstrō efficacia auxilium A, Deus decreturus ē tale auxilium, et tale auxilium ponendum ē certo: ergo Deus pro statu abstrō nequit eē liber ad decernendum tale auxilium.

690 Sequeret 2: qd sa nēa reflexa dirigeret Deum ad sendum detū subsequentum eo ipsa, nimirum detū offerendi auxilium A, posita efficacia talis auxilii, sive posito, qd Deus sub tali auxilio dcernat; d nequit ita

ita dirigere: et neque dari talis scientia. Probatur minor: neque
scientia dirigere ad decernendum neque quadrealis sua
dum talis scientia reflexa directiua eo, quod post meam
cognoscibilem, ponat actum de eorum auxilium auxiliis;
subindeque directe tali auxilio ex suppositione
efficaci. ergo talis scientia nequit dirigere ad decer-
nendum &c.

691 Non magis consequentia, et magis probatur
in aequo: nemo liber est pro statu scien-
tiis certa scientia se habet ex parte actus primi ad de-
cernendum auxilium; Ideo: quia non sit directiua cre-
ato libere potest se habere ex parte actus primi, ut cre-
ata dirigeret talis certa scientia. Si talis certitudo non
se habet ex parte actus primi ad decernendum auxilium;
non magis. In Deo a fortiori talis certitudo non se habet ex
parte actus primi ad decernendum auxilium. Manifesta est
ratio in nostris principiis: non tantum se habet ex parte actus primi ad
decernendum auxilium pro statu absoluto, quod habuit se ad de-
cernendum pro statu conditionato; atqui ad decernendum auxilium
illud, dandum pro statu conditionato, non praecessit ex parte actus
primi certa scientia, quae Deus dirigeret, quod daturus esset il-
lud: ergo neque certa scientia praecessit ex parte actus primi pro sta-
tu absoluto, quod praecessit dumtaxat ex parte actus secundi, in
qua inveniens non apparet.

692 Patet inutilis media directiua,
et

et in nostro Deum libero [illegible] absoluto, adque Deus procedit Scientia media, qua videt quid homo, quod si det talia auxilia, libere fructum, et consequenter procedit ad decretum dandi talia auxilia, quod est purificatio scientiae mediae, ex qua scientia media, et decreto collationis auxilii resultat certitudo, [illegible] Deus quin tamen libertatem homini auferat, quia non petit connexionem [illegible] ad Deum. [illegible] in scientia [illegible] et [illegible] admittere praedeterminationem [illegible] physicam Dei, quae praedeterminatio minime tollit libertatem hominis, quia non petit connexionem [illegible]; dicitur connexio [illegible] ad Deum.

693 [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] quaecunque [illegible]. Si certa scientia petat connexionem [illegible] ad decernendum; Deo: si non petat connexionem [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ad [illegible] sequelam [illegible] in casu quo Deus absolute decernat dare illud auxilium, non diriget scientiam mediam [illegible], quae [illegible] connexionem [illegible] ad decretum absolutum, [illegible] diriget scientia media decreta, quae [illegible] Deus [illegible] sub auxilio [illegible]. Et [illegible] [illegible] [illegible] verificatur ex [illegible] hypothesi [illegible] mediae [illegible] sive connexionem [illegible] ad eventum [illegible] mediae [illegible], quia eventum est [illegible] [illegible] [illegible] de collatione auxilii, ita, quando dat decretum [illegible] de collatione auxilii [illegible] [illegible], minime praesupponet connexionem [illegible] [illegible] mediae [illegible]; [illegible] tamen [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] est.

[illegible]

694. Obj. 3: Si daretur in mediis reflexis, uti ex vi obj. praedestinatus ante praevisa merita, deus determinat achievement, et sic abolendum esset quod et in mediis reflexis. Ostendimus, quod Deus tenetur dare sua media reflexa: Si videretur per sua media directa, quod Petrus subordinate ad Benedictum praedestinari possit, deinde item quod Deus tenetur dare sua media directa: Si Petrus terminaverit ad Benedictum, quibus datis, eundem discursum positis factis suis reflexis et factis suis directis, quam aliud ponat, ponit actum Petri praedestinatio, atque positis actu suis reflexis, et actu suis directis, quam aliud ponat, nullus Deus decretum absolutum ponit: quippe nemo ibi liberum directum actum est decretum absolutum: o. si daretur[illegible]

695

Ulterius

monstrat: quod ponit praedestinatio per deliberare in quadam subordinatione, et ordo absolute praefixit praedestinationem sic absolutam, ut nihil aliud ponat, atque nondum ex terminatione sua media reflexa ponit praedestinatio per deliberare sua subordinatione extra ordinem actus praefixit absolute ordo: o. positis l. actu decretis omnibus anterioribus, et admissis illis actibus Dei suis reflexis, et suis mediis directis, deinde manet probandum: positis hypothesi priori, hypothesi posteriori, hypothesi consequenter ad absolutum Petri praedestinationem l. actu decreti ordo: positis determinare hypothesi priori ad absolutum Petri praedestinationem l. actu illa ne supplet manifeste, quod duo illi actus ponant, imo, et quod posterius po-

ni ff pro ni ad actus primi predestinationis.

696 Fundatur id

dictarat primi pro priori ad actus predestinationis, ac primi pro priori ad Donatis predestinationis, sive ad dictus donatae fuerit Dei, atque tamen tales sunt media directa dictis primi sub auxilio Dei, quae attinguntur per hypothesis suae reflexae venit prope primi ad dictus donatae predestinationis primi quae attingat per eventus sine reflexione: quae tamen illa sub media directa ... eius post actum absolutum, quae exprimuntur per ... actus, post se habere per primi ad dictus predestinationis absolute eventus, ... vero ... actus, quibus sub media reflexa, sub hoc sub reflexa non habeat ... hypothesis ad dictus donatae quae ... ipsa sub habere ... tamquam dictus sub hypothesis ... quaenam sit, in quo collocandus sit ... actus, qui est sub media reflexa respective ad actus absolutus primi predestinationis?

Satisfit ... num. 701.

697 Obj. D. e Haunoldo ... num. 314.

Si daret sub media reflexa sequeretur, quod si Deus haberet auxilium, non haberet auxilium ..., ... sub. Probatur: damus, quod Deus habeat hanc sub reflexione: Si Deus provideret per sub media directa dissensurus auxilio, non daret illi auxilium. Damus ... quod habeat hanc directam sub media: Si Deus haberet auxilium dissentiret, quae datur sic discursus: Si Deus

haberet

deberet auxilium efficax dissentire: hoc enuntiat duplex actus; atqui si Petrus dissentiret, non deberet auxilium efficax: ergo hoc non enuntiat hic actus, qui est scientia reflexa: si Petrus deberet auxilium efficax, non deberet auxilium efficax.

698 Explicatur ergo: in praedicto casu Petrus per actum duplicis libertatis posset impedire actum hic primum essentialiter requisitum ad talem actum duplicem; de hoc constat: ergo et mentionata scientia. Probatur minor: Petrus per suum dissensum posset impedire auxilium efficax: quippe id enuntiat scientia media reflexa: si Petrus dissentiret auxilio efficaci, non daret Deus auxilium efficax; atqui dissensus Petri est actus duplicis libertatis Petri, et auxilium efficax est actus hic primus essentialiter requisitus ad dissensum: ergo in praedicto casu Petrus [illegible]. Nego maiorem argumenti. Ratio [illegible] concedamus in Deo scientiam mediam reflexam, quae ex praesuppositione attingat scientiam mediam directam de facto existentem in Deo, ut diximus a n. 708. Sed ad [illegible] in praesentiarum supponat [illegible] scientia media directa de dissensu sub auxilio efficaci, Deo nunc admitti non debet scientia illa media reflexa, et multo minus admitti debet, ut dirigat Deum ex parte actus hic primi ad decernendum non dare auxilium efficax, ut nuper notavimus.

699 Hinc cadit a capite ratio adversarii, quae nititur talis scientiae mediae reflexae, quam instituimus esse in [illegible] scientiae,

Me

dis directè loems defacto. Adeo ut si sa reflexa loat, eo ipso n debet sa directa verum esse ex parte hypothesis sa reflexa, et viceversa, si tamen directa loat, eo ipso n valet sua media reflexa sup directa illa. Quod ob rem non mare dependentis, et mare probationis, sunt ex suppositione probationis, ubi intelligere, quod debet talis sa media reflexa: Si Petrus dissentiret, et si Petrus provideret &c.

200 Oppo 8: Si admittit sa media reflexa hoc erit, et n erit, sa media; d, hoc, probat: o. et talis Deo Maro Petri. Sua reflexa est sa media: hoc est in presentia ... d, n erit. Pro hoc: ex sa reflexa, quam mediam appellamus, e Deo libera: ergo n est sa media: quia hoc deberet esse media ut naria, et libera, quatenus principium de naria, n est Deo libera, nec hem eo libera Dei donatione, de libera principium, est Deo indigentis, ut praemonuimus n. 161. hoc vero vim facit in modo loquendi, denominandi ... reflexa praesentis quaestionis, et subjectum ... tanta relinquit, ideo ... sendae objectio, ad quam

201

Resp deo ... 201

... hoc erit late, et n erit ... media; ... erit late, et n erit late, hoc erit, et n erit ... sa media ... ... probatio ... sa media reflexa,

quae

quo modo admittunt e[ss]e tam [illegible] immediate ipsa [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ita [illegible] quo sit
[illegible] libertatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] libera [illegible] [illegible]
[illegible] tale media, quia quocumque modo [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] libertatis [illegible] [illegible]
[illegible]

N2 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
627 [illegible] [illegible] quidem [illegible] hypothesis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ad voluntatem; quomodo [illegible] libertas [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] liberi [illegible] [illegible] applicabilis [illegible] actus [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] hypothesi. [illegible] [illegible] tale [illegible] applicabilis
e[ss]e [illegible] liberi Deo, [illegible] [illegible] libertate
qua de facto procedit; atqui libertas, a qua de facto procedit
tale [illegible] e[ss]e [illegible] media [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] potens. [illegible] applicabilis [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] applicabilis [illegible]
hypothesis [illegible] [illegible] immediata [illegible] tali de-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]; [illegible] applicabilis [illegible]
[illegible] tale, [illegible] [illegible] immediata [illegible] tali [illegible]-

nect.

necessario connexus cum illo, quod est eventus attactus per medium: igitur actus applicans directus connexus cum eventu determinato.

103 Nego antecedens ar-

gumentum. Ad probationem dico, illa tantum probare, scilicet quod talis actus sit effective liber, non vero quod detur praecognitio minima, quod actus directus connectatur necessario cum ea libertate, a qua de facto procedit: non enim ita connectitur, cum vel cum hac, vel cum alia divina libertate. Cuius obiectum socius actus, quod nunc disposuit, praecedente libertate divina A, sive a media de se suo potuit disponi praecedente divina libertate B, sive a media de dispositione: id neque spectat ad systema nostrum applicationis divinae dominii in liberis determinationibus. Hinc illa media, non duo, et ratio exhibitorum quae tantum vera est, quando loquimur de actibus primo creaturarum suis liberis operationibus, quando loquamur id protendere ad actus suos remotos, sive ad libertatem, quae est immediata, et mediata non creaturae, rectorum nostrae libertatis systema evertamus.

104 Opp. 1): Si admittatur scientia media reflectens super scientiam mediam directam, potest admitti 2a media reflexa quae reflectat super 1am mediam reflexam, et ergo 3a reflexa supra 2am, et 4a super 3am, et sic in infinitum; dicendo hoc absolutum non est: ergo et scientia reflexa media. Minor probatur: absurdum reputatur apud theologos admittere actus divinos per se in infinitum, ut sunt reflexi a 2o, 3us a 3o, et sic sine fine in infinitum de se in infinitum reflectentibus discurrendum est. Obiectio. parum movet Pater Ramirez, qui disputat 2a, ...

n. 79. admittit tales infinitas reflexiones respectu [illegible] Sa, et n. 80 eas etiam admittit in voluntate Divina [illegible] actu[um]. Inde [illegible] machinarunt, et quidem a fundabus.

105 Verum

si minus fortè solum arrideat, Illa ma: neg. min: quia absurdum non est quod tales infinitæ sint reflexiones Divino intellectui respondeant, dent infinitas veritates, illæ obiectivæ infallibiles veræ, verèque enunciabiles a Divina mente: quia posita quacunque sua Determinatione [illegible], in Deo apparet nova libertas, cui suas correspondere debet Determinationes infallibilitas, negari Divinitatis; et reflexionem [illegible] immo in eo, na: neg: nam paritas ab actibus voluntatis ad actus intellectus [illegible] fallit, et nunc fallit 1: quia non omne bonum a Divina voluntate amabile debet necessario amari a Deo; omne autem infallibile debet necessario infalli a Divino intellectu. fallit 2: quia si plures actus operatorum Dei admittantur, deveniendum tandem est ad aliquem actum non operatum, id est immediatè elicitum, et liberum, ut in hoc et ratione hujus extensive sint Deo liberi, caeteri actus operati tantum mediata gaudeant libertate, quæ ratio cessat in serie [illegible] Determinationum Dei, et reflexionum in suo obiecto tendentium.

Art. 3.

An sua media directa de facto [illegible] possit attingi [illegible] absque [illegible] reflexiva [illegible] hypothesi?

106. Hoc est: An [illegible] intellectus possit attingere

re suspensive, sive non determinando, fecit Deus donationem hypo-
thesis pure facta sua media directa, ita ut sola media reflexa
dictarum valeat attingere ex parte hypothesis sua media
directa non eventa de facto, ut tamen eveniente donatione e-
xempla: demum, quod Petrus sub auxilio A non consentiret, in
quo casu non evenit de facto sua media directa, qua Deus
cognoscat, quod Petrus consentiret sub auxilio A; ut tamen e-
xistit donatione, ita, liceret, si Petrus sub auxilio B con-
sentiret. Supponamus iterum, quod Paulus sub auxilio A
consentiret, in quo eventu evenit de facto sua media di-
recta, qua Deus nunc scit, quod si daretur Paulo au-
xilium A, consentiret Paulus.

10) Ad ergo 1a Sententia defen-
dit, scientiam mediam reflexam non solum posse attingere ex parte
sua hypothesis, sed suam de statu Petri non eventam; ut etiam 2a
de statu Pauli eventam. Ita Pat. Ramirez disput. 23,
Cap. 3. a num. 134, qui neminem pro sua opinione refert. 2a
Sententia fuit, Deum per scientiam mediam reflexam tantum posse attingere
sua media directa non eventa de facto: quippe scientiam direc-
tam eventam Deus non attingit, nisi per suam visionem, qua videt
suam scientiam directam mediam, et sic videt Deus, quod decrevit confer-
re, vel decrevit non conferre libertati, ut auxilium A, per quod
auxilium A semper intendimus complexum ex tota libertate, et
actibus primis creatis, quibus quidem libertas est purificanda con-
ditionis, quae debet esse hypothesis suae mediae direc-
tae. Ita P.P. Suarez de scientia dept. Sect. 2, Cap. 2, et alii.

S

§, Cap. 6, et Sect. 11, cap. 8, Herrera, quaest. 16, sect. 2, et alii Mann. disp. 13, n. 226, quibus subscri-
bunt multi Recentiores de plurimis.

108 Sequor sane, et pro-
bat: ut det sua media reflexa attingens suspensive, et modo idoneali ex parte sui hypothesis talis scientiae medi-
ae directae, opus erat, quod intelligeret aliquod signum, in quo tolleret sua media directa exercitio impossibilitatis suspen-
sivae, et respondens sub hypothesi: *licet*; atqui non est tale signum, in quo sua media, etc. ergo non datur media reflexa sus-
pensive attingens, etc. Probatur minor: non dabitur signum, in quo sua media reflexa suspensive, et sub hypothesi: *licet* at-
tingat sui medii directi de facto existentis: ergo neque dabitur signum, in quo sua media directa existens de facto
sit impossibilitate suspensiva.

109 Antecedens probatur: in hoc tale
signum non est prius priori ad absolutum esse sui medii directi:
neque prius priori ad scientiam directam minime attingens proce-
dit, nisi summum obiectum dicatur, quod est obiectum contra Dei
scientiam: quod nullomodo iuvat, deducit, influit,
vel se habet ex parte actus in ad aliud, minime se habet in
signo priori ad aliud; atqui sua reflexa nullo
modo iuvat, etc. ad suae medii directi existentiae: ergo
non se habet in signo priori ad tale sui directi. Deni-
que: quod dicatur ab alio, se habet ut posteriori ad
illud non se habet in signo priori ad illud; atqui sua refle-
xa

nadebrā à Sciā directa, quæ ē obtū attactū eo ꝑꝑte ly.
potissy, et intentionalē motivū: q. Scia reflexa
Se Set in Sgo priori ad Sciā directā.

110 V. talesy n̄ ē Sgū in quo eoit Scia media directa. l, quia ymplat, q̃d Scia, et motivū intentionalē detravy Sig Sint ꝑ eodē Sgo: Subile ngo Scia prius ee videt, ut multoties ex decursu materię tetigimus; atqui Scia reflexa ē Scia, et directa Scia ē motivū intentionalē detrevy reflexā Scię: q. y plat, q̃d Scia directa et reflexa ꝑ eodē intelligant Sgo: V. ng ꝑsso, q̃d ꝑ eodē Sgo, in quo ē obtū Sig siteng Scia, et Subindē q̃d in Sgo, in quo Scia directa media obtū reflexa siteng ipsa Scia reflexa, adhuc Scia reflexa media nequit Suspensive attingere Sig media directa ig eotente ꝑ illo Sgo.

111 Pot. hoc: ꝑ Sgo, ꝑ quo ē obtū indifferibile, ut esse, deberet dē illud, ut esse, et n̄ Suspensive ab eo abstrahere; atqui ꝑ Sgo, ꝑ quo eoit Scia media directa 3ae ē obtū indifferibile, ut esse: ergo hoc Sgo deberet D. dnere talē Sig, ut esse, et n̄ Suspensive Sg ab eo Subsyting Si Decerne. Dies: ꝑ Sgo, ꝑ quo obtū ē esse, inter obtū l, prioritate loca, et interdilitatē ad Sig eoq: quippe valet hoc: Scia media directa eoit: q. Si Decernet Scia media directa de libertate, l, decernere hoc, l, illud, ꝑtra: n̄ ē nary

ponere

porro non quod sub statu dicto, et in illa quasi suspendi-
pleto a scientia visionis de ea sub medio directo, utra-
bore non erit illius potestatis ... sub. Deus dicat
suspensive ab ea ipsius sub directo per se concedendi
si esset.

212 Ratio est: quia scientia visionis attingens ea sub medio directo eo ipso attingit potestatem sub medio directo, et illum statum explicatum sub terminis: si esset: ergo minime est necesse admittere novum signum quo suspensive attingat talem sub directo. Probo ans: in illa medio directo ea includit potestas, et ille quasi determinatus status sub medio directo: ergo scientia visionis attingens illa ea sub directo attingit etiam potestatem, et statum illum quasi determinatum. Probo ans: nequit intelligi esse, quin intelligatur posse esse, et etiam cum statu illo determinato: sicut nequit Deus dicere illum libere non esse, quin dicat illum esse posse, quia in non esse libere includitur posse esse, ita in esse sub directo medio includitur ipsius potestas, in quo si determinatur scientia media directa esse determinatur potestas, et cum statu illo determinato: ergo in ea sub medio directo &c.

213 Probo 2. ... : Ideo scientia adversarios posset dari scientia media non ... ad sub medio directo esse de facto, quia aliter sequeretur, quod scientia media ... deberet respicere directe sub obiecto determinato sub aliqua determinatione, ut, si ... per se ... &c.

tionis, sicut sine mediis directis, praedicet tamen sine mediis reflexis, et secundum reflexa non quaelibet sufficiet, quod nota adversariis applicatoriis est; atque, licet totum id admittamus, inde non sequitur ex illo: quod nequeat dari sine mediis reflexis attingens terminum possibilis sine mediis directis eorumque defectu.

114. Major est unicum fundamentum, cui fidit Pater Ramirez pro parte adversariorum, numero 134. Minorem probat: nam nequit repugnare revelatio qua Deus revelet Petrum, quod sit eorum auxiliis Christi in Petro et Paulo, et ...

[illegible]

hoc ergo, quod aliquod est in Pro auxilium ... reve-
latio distaret ... in purificatione ... sine nova
... auxilio ... quam ... reve-
latio, quam ... inferat ... aliquod ... natam ... po-
tentiis ... purificationis ... hypothesi. Deducit tandem, quod
si ... ponat unica ... revelatio, quod sit ... naturalis ... necessaria,
... in purificatione ... hypothesi, ponet chymaera.

716 Im-
pugnat ... responsio, quia est plane voluntaria, et uni-
ce excogitata ad eludendum ... probationis: unde ... osten-
det repugnantia revelationis ejusmodi? ... Deus uni-
ca revelatione nobis manifestare, quod dat aliquod auxilium efficax
pure potens atque hac revelatio est ... naturalis et ... in pu-
rificatione ... : ergo possibilis est revelatio ejusmodi. Manife-
statio ... absurdum ... possit ponere ... ne-
cessitatis, et, ut ita dicam, limitatis, quod si ... manifesta-
re ... aliquod auxilium efficax ... pure potente-
neat ... actus specie ... diversis, et ... pos-
sit ... id exprimere. ... evidens est:
... talis revelatio ... tendens ... naturalis ...
... , quod ... aliquod auxilium ... conjungit ... o-
peratione: hoc ... est, quod aliquod auxilium sit efficax.

717 In suff.
ejusmodi revelatio ... in purificatione ... :
quippe id exprimunt ... pure potentiae
... ut auxilium sit pure potens ... dat

dat absta eam. Et aliunde talis revelatio, ut potentialis,
et mediate vera, directe debet mediate esse cum suo obiecto identificata
sive appositionis, quam revelationis representat, atqui represen-
tat non eam auxilium, quae non eam est cum purificatio hypothesis
conditionis: directe ergo talis revelatio cum purificatione conditionis.
118
Impug-
nat 2: Ut omittamus, quod Deus pro unica revelatione impossibilis solis
id eo quod non vere; deberet assequi duplices, at curras pro
omnibus ad assensus supernaturalis fidei non poterimus assentire in ob-
iecto unius revelationis praecedentis ad nostros assensus, in quantum
ipsos vitet nos, ut illis obiectis assentiat, quia Deus totum id re-
vellat: Sive quam divisibiliter actus fidei credimus plures ve-
ritates, quas nos docet Scriptura, et tamen non unica, sed multi-
plex est revelatio, quae datur in sacra pagina; atqui as-
sensus fidei non supernaturalis erit veritas conditionalis directe cum pu-
rificatione conditionis, cum talis assensus sit verus et valet, repugnans
quod sub eo falsum: ergo idem dicendum de revelatione in divisibili in
se. Addo, adversarius non posse recurrere ad distinctionem virtua-
lem, quae daret in hoc assensu non fidei. 1, quia in creatis
minime admittit distinctionem stricte virtualem. 2, quia si eam admi-
ttat, eodem modo erit admittenda in Deo, quae sit conditiona-
lis, et directe cum purificatione conditionis: ergo solum dataretur
119
Dico 3.
Dico 3: possibilis est, imo, et de facto erit praevia absolute talis vera aliqui-
bus actibus, quae sit individualiter cum suo actu, ita ut si adveni-
at actus, desinat praevia: ergo etiam dari poterit, imo dabitur scientia con-
ditio-

donatæ tali respiciens obiectum cum donatione, quæ sua sit in ord.
potentiæ cum donationis purificatione donanda et animi ad munditi-
fam ostendo. Ex vi [illegible] probationis sententiæ potentia [illegible] loca
eius ordine ad actus prædicationis ita, ut compossibilis sit cum
actuali prædicatione, et sine adveniat prædicatio, virtuale
desistit: quæ præcise iuxta hanc opinionem virtuale manet in ac-
tuali prædicatione, quæ tenui in loco citato tract., et quæst. 3,
cuius confirmans in dies adhæreo. Ergo potentia, quæ datur in ordine
ad donationem incompossibilis est cum donatione, per quam desinit, et
desistit.

120. 3. Potentia et dominium, quo Deus gaudet, ad donan-
dum suum liberum est potentia abstracta ad actus abstractus donationis, et trans-
lationis dominii in donatarium; quæ potentia et dominium incompossi-
bile cum actu abstracto donationis, et dominii translationis in
donatarium, quia per translationem desinit, et per donationem desi-
nit: ergo similiter erit potentia sua tendens in obiectum donatum
sub donatione, et incompossibilis cum purificatione donationis per statum abstractum, quæ
ex suo natura reparandi debet requirere donationem per se antecedentem præ-
re donatum: ergo potius erit sua media reflexa, quæ est
ex hypothesi respectu sui medii directi, tamquam obiecti done-
nati.

121. Inferes: sua media reflexa minime præcedere ex hy-
pothesi ad suum donatum, sive ad dictum [illegible] donatarium de-
finitum: ita debet sua reflexa [illegible] donati liberi Deo,
sicut sua media directa in sui donati, quod liberum est cre-
aturæ; atque sua media directa dedit in suo libero [illegible] per-

praedicit, necesset se ex parte hypothesis ad idoneitatem collationis libertatis divinae: ergo neque scientia media reflexa praecedet, nec se tenebit ex parte hypothesis non idoneae decreto libero.

Art. 9.

P. Ramirez argumenta diluuntur.

122 Arguit 1. P. Ramirez n. 130: Si scientia media reflexa posset attingere ex parte hypothesis non data suspensio scientiae mediae directae, licet de facto scientia reflexa esset absolute impossibilis cum hypothesi purificationis, de hoc applicat: ergo scientia media reflexa posset attingere suspensionem ex parte hypothesis scientiae mediae directae licet. Probatur minor: si scientia reflexa sit impossibilis cum purificatione hypothesis, non erit absolute veram, de hoc certum: ergo. Probatur maior: scientia ita impossibilis non directe cum suavitate obtinetur: ergo neque esset absolute vera. Probatur assumptum: scientia ita impossibilis non directe cum eo, quod si esset idonea ad aliquam causam, posito esset idoneitas subtracta idoneitate, ipsa purificata, atque idea idoneitatis pariter pro casu posito subeundo idoneitatis e suavitas obtineri: ergo talis scientia ita impossibilis minime directe cum suavitate obtinua.

123 Respondeo 1: Scientia media reflexa enuncians: quod si esset idoneus, scilicet scientia media directa, esset idoneitas, enuntiat: quod si esset idoneus, existente ipsa scientia media reflexa esset idoneitas, et hoc certum: quia potius idoneitas esset idonea sub purificatione idoneitatis, existente ipsa scientia

reflexa

reflexa cum ipsa, sicut etiam repugnat purificationi d-
dionis. Et enuntiat: Quod licebat Deum non coercere ipsa
sua media reflexa, cum antea ipsa constiterit, esset d-
donatus? Et necessitate enuntiare perfecte explicat, saltem di-
vina deficere, postquam, vel constitutum. Vel tandem enunti-
at, quod licebat Deo non coercere sua media reflexa
cum rem quam fuerit, esset donatus? Et nec tali modo ipsa
sua reflexa enuntiare valet. Ratio est: nam si sua
reflexa hoc obiectum enuntiaret ita, talis sua, ut potentia
essentialiter, illud inferret necessario; sed non infert: ergo nec sta-
tu obiecti tali modo enuntiat.

123 Probatur minor: nec sua tali sua
reflexa necessario inferre, quia cum quo essentialiter opponitur, quia cum
tali obiecto, minimum cum eo donato sub purificatione red-
ditionis opponitur sua reflexa, quia tale obiectum etiam impe-
ditur eo a sua media reflexa: ergo non infert. Confirmatur
2°: implicat dicendo, quod per eam tunc coacte, ut coacte im-
pediatur abeundo; atque sua media reflexa impediatur
abeundo per eam tunc coacte, ut coacte: ergo implicat dicere
sua media reflexa cum suo obiecto coacto, et repraesentato.
Probatur minor: ea abstracta donatio sub purificatione
est tunc coacte, ut coacte à sua media reflexa; atque sua
media reflexa impediatur abeundo per eam, donatio sub
ratione abstractionis purificatoria: ergo sua media reflexa impedi-
tur abeundo etc.

124 Confirmatur 3: quod dicitur cum aliquo le-
[illegible]

tiae, ut. Ex loco hic directe erg, pertinere ad id, quod di-
recte, et per[illegible] locum hic, atque sola media reflexa di-
recte, pertinet ad conveniens obiectum. Si enim sola media
directa hic libet sed donatis, et sed obiectiva veritas
directe ex eo abstracta a donatis sub quamlibet [illegible]
Sola media reflexa ergo directe, pertinet ergo abstracta a d-
donatis sub [illegible] quamlibet: ergo per ergo abstracta a dona-
tis sub quamlibet abstracta a donatis [illegible] vitat [illegible]
ut vera docet sententia. Sic [illegible] alii [illegible] pro-
vere conatur Pat. Ramirez [illegible]; de levare

126 Neg

tur argumentum, quod oppositores retorquent manifestam reve-
latione contra [illegible] aliquid eo auxilio efficacius
quod esse [illegible], et ergo [illegible] assensu supernaturali, et ergo
virtualiter indivisibili, quo crederemus, aliquid auxilium esse
esse pure [illegible], sive [illegible] quod esse [illegible], de quibus retho-
ricis [illegible] pro festo [illegible] 114. Directe [illegible], [illegible] ma-
[illegible] non [illegible], et [illegible] probationis. Ad [illegible] probationem
[illegible], et [illegible] probationis dico: talis sua [illegible], licet [illegible]
natis sub tali [illegible] [illegible], ita ut donatis, et
[illegible] pro aliqua differentia durationis verificent [illegible]
ita, ut donatis, et [illegible] [illegible] verificentur esse non
[illegible]. Dico [illegible] differentia donatis pro aliquo [illegible]
[illegible] sub eadem [illegible] ita ut donatis, et [illegible] pro ali-
qua differentia durationis verificent [illegible] [illegible]
[illegible]: ita ut donatis, et [illegible] pro aliqua differentia

duratio-

durationis tantum virtualiter esse extra [illegible] obvia; Deum,
et hoc dico.

127 Ad 3m distinctionem, eligo 1a disjunctionis partis [illegible]
sionis menor dicte hactenus tradita, 2 enuntiata illa
est, egat Deum esse donantem [illegible] mediam reflexam, esse d-
donans ita, ut Deus, et donatus p aliqua differentia du-
rationis virtualiter sunt: falsa [illegible]. Ita, ut tantum vir-
tualiter esse, vera est [illegible]. Ad 2m [illegible] dico qd
ipsa sua reflexa, [illegible] repugnat [illegible] eam
donatus, et donans, quatenus virtualiter p aliqua
differentia durationis sunt, esunt; non vero, quatenus [illegible]
virtualiter esse, esserent. [illegible] mediam reflexam
[illegible] donatus, et donans sub
[illegible] esse, esserent, et [illegible] reflexa
[illegible]. Hinc [illegible] nobis [illegible]
subsecutas [illegible] disjuncti, qui, 2 nullo [illegible]
[illegible], Capiendo [illegible] ad [illegible] dic-
ta.

128 Ad 2m admissa maiori, [illegible] minorem, et maiorem [illegible]
[illegible] donatus, quatenus p aliqua differentia
durationis virtualiter [illegible] sub [illegible]; ro: quatenus
[illegible] virtualiter esse, esseret, [illegible] maiorem. [illegible]
sub [illegible] quantitate, et virtualiter esse [illegible]
et tantum virtualiter esset, [illegible] minorem. Ad 3m,
admissa maiori [illegible] minorem [illegible]
[illegible]: atque media reflexa [illegible] esse hoc [illegible] ita, ut

ppaliqua distra durationis Deo, et ideo aliquis extingueret Christi homi-
no: itaque ut iam deinceps; Deo ... Dy ...
quia mota est falsissima e: quippe nec ventas per-
nifestasset: ne directo ly statu ... : nec ventas po-
tuit, et ... directo ly statu absto. Sic potest diver-
sio ... sub auxilio ... directo minime ly diversione
... sub eodem auxilio: nec potest ..., et ...
diversio ... sub auxilio B directo ly abstra di-
versione eiusdem sub auxilio B.

129 Arguit Vasquez D. ... nenses a ... 123, duas partes ... in negando ...
+ imo ... ... T. ... applicatoria censen-
da e obligatio ... addonandi, ... sub ...
petitione, quae obligatio sit incompatibilis ly abstra ...
nectione ita ut ... aliqua distra duratione ...
ad ... ad petitione e lect. ... desisteret, ...
... ... : ... ...
... sub ... ... quae re-
flexa ... sit incompatibilis ly abstra ...
... Lapacitas: ... ...
... incompatibile ly abstra ... ita
ut ... aliqua distra duratione ... ad ... e
... ... : ... ...
... ...

130 Moreo vix fecit adversarium ... ...
... ad ... voluntas, ut ... ...

fecit delinquens sive ad satisfaciendum neque respectu, quia aeque
satisfactionis [illegible] [illegible] [illegible], quo [illegible] aeque
se multis pulveris [illegible] transcriptis: [illegible]
et [illegible] num. 80 [illegible] loquendo: quantitas actus [illegible]
acti [illegible] e [illegible] [illegible] quod [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]: alio [illegible] e [illegible]
tas quantitas, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
utque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]? Certe [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] respectu [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] actus, ut
[illegible] [illegible], et ab [illegible] ad actus [illegible]

157

Dico ad
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]: obligatio [illegible]
[illegible] [illegible], ut suppono, debet esse [illegible] quantum
e [illegible], [illegible] ad [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible], quod ponat [illegible], [illegible] [illegible] aliqua
[illegible] obligationis, quae e [illegible], [illegible] obligatio ponat
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], nec [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ali [illegible]
[illegible] Deus tenet [illegible] [illegible] obligat: et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Illa debet exprimere connexionem pure talem, quae sufficienter
manet, etc. hanc possitne, hanc ipsam exprimit, quod datae
purificatae hypothesi repugnet: quod si purificaret, ipsa tunc illa
falsa esset, et aliqua veritas desiderabilis non esset cognita
a Deo. Simili modo exemplum est adparitatis, quia
nihil difficultatis in illa addit.

132 Arguitur 3io. Ratio de-
terminata et stricte conditionata est immutabilis ex
purificatione hypothesis, conditionis, quae est circumstantiis;
atqui scientia media reflexa et ergo et stricte conditionata
est immutabilis ex purificatione hypothesis, hoc
est, ex eo, quod actualiter sit media directa, quae est hy-
pothesis, quae est circumstantia mediae directae. Respondeo:
Scientia vera et stricte conditionata determinata ad purificationem suae hypo-
thesis repugnat, et non ob aliam rationem, nisi quia talis scientia de-
bet esse immutabilis ex purificatione hypothesis, quae est illius ra-
tio: ergo ratione suae veritatis. Maior supponitur ab adversariis,
quidem minor probatur: secluso illo titulo, nullus est fundamentum, eo
quo probari possit repugnantia scientiae conditionatae, quae determinata
sit ad purificationem suae hypothesis: ergo non ob aliam rationem.

133 Respondeo
1: dicimus subiective absolutam et obiective conditionatam non minus repug-
nat eo, quod sit determinata ad purificationem conditionis, quae est,
quod respondet purificationi suae hypothesis: ergo scientia stricte con-
ditionata, ut est scientia media reflexa, non minus repugna-
bit, si ponatur determinata ad purificationem suae hypothesis, quae
...

si respuenet tali purificatoni. Confirmatur 2°: sec veritas: Si erat sa media directa de cognita auxilij eff, decernis illud e independens in subsistendo sa absoluta veritate: Ergo talis sa media directa, et decerno. O. 1. veritas debet dari sq determinatio ficalo diverso à scis qua dat 2a veritas. Confirmatur consto ex eo, qd a 2a veritate bene valeat ad 1am, n vero è contra valeat ad 2m.

134 Confirmatur: ideo, lt illis determinatis petere et illis decretis 2a valent sunt pro eodem signo obvio, proprie sq media directa, n illamus sq veritates, quae attingunt pro distas fuant sas media directas, quia una ex illis e independens ab alia; atqui 1. veritas proposita in ante e independens à 2a: ergo lt utraq sit pro eodem sq, debent in dari pro distas quantitas: ergo 1. veritas, quae e sa media de facto eorum dari pro sq media resolvendo, unde pro sunt tota nra dranitio mang argut. et illa manifestationis, nomina: n e ea e rao; de quia sq sua stricte decretis fit determinata ad purificatione sue hypothesis, et subinde ad absolute eg decreto, igenter ca viones, potens cognitionem exe ad dem de purificatione decreto, et de absoluta decreto, erant pro illis pro sa media stricte decretis de illa Pr. Suba vello At vel n potest dirigere ad collationem auxilij, quae oia n vacant plurimis absurdis in tota nra positio. Hucusq. de nostra manifestationis.

Ad

135. Neque ideo explicanda adversarij dicendi, tamquam actum obtinet liberi debere, quia est in supremum persecte et habet anteriorem naturae. Admittimus: actu subjective absolutum et adaequatam obviare, si servanda est, et quando est, se etiam affective debet per virtualem amorem perfectionis divinae; ut ita assequatur proximo medio finem intentum gradu debito, requirit et impossibile est perfectionem conditionis.

136 Ex altera parte debitum ad perfectionem divinam exigit ut actu subjective et obiective absoluto, vel existit in eodem signo. Si sit subjective, et obiective absoluto, ergo non exit adaequate obiective. Si autem sit in eodem signo, exit ergo manens et inde in divinis, cum non assequatur quod non possit assequi per actum subjective, et obiective absolutum. Si tamen deus debet subjective, et obiective actum ponat in signo posteriori. Contrarium ad signum debitum subjective absolutum, et adaequate obiective, ruet libertas creata, ut notavimus numero 624. Quomodocumque modo ponat tale debitum ad minus non debet. Ceterum in signo medio reflexo impossibilis perfectione sub hypothesi, non dat eum potentiam obstantem quod teneat Deus tenere obiective veritate, et de adaequate perfectione. Videatur numero 131. Et quod dicitur ante. 132.

137 Ad 2. ergo dico ante

re ergo. Sic probo. Supposito Deum tenere, creaturam habere dependentiam ab ipso, creaturam posse habere et posse non habere, et in veritate creara potest habere, et potest non habere est independens in suspensione sua ab ipsa veritate. Creatura dependens erit quoad veritatem: Sic autem suam creaturam directa de

ipsa

efficacia auxilii ob eius decernentis independentiam in subsistendo in tali statu: cum status et decernens patent in omnibus hoc in statu sensu saltem complicato ex visione de hac veritate. Ad 2am probationem, non manet: non est nihil a deo, quia sunt mutuo independentes, et ad diversas potentiae libertates, diversas sequuntur determinationes.

138

Instabis: Ex solutione infertur, quod in necessitate ponendi in Deo intelligentiam suam erga creaturas liberas, intelliga scientiam simplicem intelligentiae, qua videt istas subauxilio tali, scientiam mediam, qua videt istas determinate futuras sub hypothesi auxilii tali, denique scientiam visionis, qua videt istas absolute eventuras sub auxilio tali: quin scientia ab-soluta, neque in statu absoluto saltem complicite exhibeant istas ut determinate futuras, licet istas sub conditionali statu independentes sint in subsistendo in ea, et logice priores in istis absolute eventis: quod sicut hoc in nostra Schola reputatur absurdum, ita et dicta a nobis in praesentibus consideratis.

139

Nego sequelam assumptam, et anti. in ipsa: quia ipsae potentiae, et futuro istis determinatae procedunt propositiones in subsistendo in ea, et logice decreto procedentem libertatis, et directionis ad istas absolute. Patet: quia per prius ad statum determinationis, et decretum ipsius, Deus scit scientia simplici intelligentiae, qua videt potentias, auxilio, et eventus in quo suo nondum est determinatus istis, ut neque de materia futuras determinate, et a creatura desiderat. Sed post eo istas determinate futuras Deus gaudet scientia media, qua dirigit, et tali colla-tio-

tiorem aucta; ex illo a scientia visionis, et decretis Dei absolutis in-
dependenter, decretis absolutis Dei, et proinde ad tale decretum minime
determinat objecta absolute futura, quae esse, vel qualia esse suppo-
nit. Cum ob non ... causalitatem ad existentiam Dei absolutam op-
eret ... duplex, illa scientia sola dicta, quae exprimunt potentiam,
et futuritionem determinatam Dei, ut quo posteriorem adveniunt, scientia
Dei absoluta posteriorem iterum determinant, et potentiam, et futuritionem determinatam
Dei saltem per explicitam expressionem.

Articulus V.

An Scientia media reflexa sit impe-
dibilis, et determinabilis a Creatura

120. Suppono 1º Scientiam mediam re-
flexam posteriorem esse obiective suo obiecto absoluto praesupposito: nam juxta
dicta a num. 153 quae est scibile per scientiam mediam ... praemotionem,
est novum intentionale decretum Dei conjunctum, ut liquet.

130. Hinc, cum scientia media attingat lege hypothetica
mediam directam, et conditionate liberum exercitium Dei, de-
ducitur, quod scientia media directa est obiective prior, et obiectum ma-
datum decretum intentionale scientiae mediae reflexae. Suppo-
no 2º: Scientiam mediam directam esse priorem in linea directiva,
quam scientiam mediam reflexam: nam directiva prioritas stat in ac-
tu intellectus respective ad actum voluntatis, quae, cum sit potentia caeca, e-
get directione, et illuminatione intellectus; atqui scientia medi-
a reflexa non est actus voluntatis, sed intellectus: ergo non dirigit per scientiam me-
diam directam, atque ideo scientia non est prior illa directione.

Sup-

141 Suppono 3, posse Deum, et impedire, et denare quemcumque suum medium reflexum quo vult. Sub hac libertate supposita, si suum medium directum manet liberum ut ponat Deus, vel non ponat. Si ponit, denat suum medium reflexum. Si non ponit, ut potest, illud impedit. Sic Creatura impedire valet, et denare suum medium directum: nam Creatura sua libertate sub auxilio potest ponere Deum, et sic denare se de illo: potest non ipsum ponere, et sic impedire suum medium de illa. Suppono 4, suum medium reflexum, aliquem affirmativum, neque aliquod. Affirmativa, ut haec: Si videtur auxilium esse efficax, dabo illud, et est conditionata: Si videtur auxilium esse inefficax, dabo illud. Negativa, ut haec: Si videtur auxilium esse efficax, non dabo illud, et est conditionata: Si videtur auxilium esse inefficax, non dabo illud. Quibus praemissis,

142 Dico 1. Creatura vere Deum potest impedire suum medium reflexum affirmativum. Probatur: quia potest impedire aliquid, ex cuius impeditione manet impedita sane divina reflexa affirmativa; hanc impedire potest; ergo Deum impedire potest, et impedire suum reflexum affirmativum. Mane suppone, et iterum pone: Deum potest impedire, tum suum medium directum de efficacia, quam de inefficacia auxilii; ideo ex impeditione suum medium directum, sive de efficacia, sive de inefficacia manet impedita sua media reflexa affirmativa; ergo Deum impedit. Mane certa est in nostris suppositionibus, ut videtur, disputandi modo.

143 Dicimus, et loquamur de una sua reflexa affir-

va: Dicet vero Pr. si videq auxilium ee efficax, dabo vindere-quirit; qd Scia media directa attacta p ipsi Videg n cõat de facto: nq Si cõtrminueatunget ps Saig media reflexa, ut dixi in nu a nu. 108. atqui Pr. ps. pedicta Scia media directa de efficacio modo, que opus est ut det Scia reflexa: q. Pr. pest pedicta &c. Pro minq: Scia media directa de efficacia requirit ad Scig media reflexa, ut pure supra; atqui Pr. pest pedicta, qd Scia media de efficacia Sit pure poss: Si q Scientia, ut pesti Scia media directa de efficacia n exit pure poss, dq coeti q. Pr. pest pedicta &c.

111 Cob. modo loquendum e de alia efficacia, videtur, Si videq auxilium ee inefficax, dabo illud. Nq Scia media directa de inefficacia requirit, ut mere poss ad Soc, ut circa illa versit Scia reflexa; atqui Pr. pest pedicta, qd Sit mere poss, nq Si dicendum, ut pest, dabit de facto Scia media directa de inefficacia, et ita exitabit Scia media reflexa, que versari nequit circa Scig media directa exist de facto: q. Prop. regdq ratione tenendum est potest pedicta utraq Scig illa media reflexa, et nang: quia ut utraq det debet n dari de facto Scia media directa vem circa efficacitate suppositio reflexa, dq imposita Pr. eq qd det, n det Scia media directa, q et imposit eiusdem exit utraq Scig reflexa nang pedicta.

111 Di-co 2o: Pr. pest detrahere ecctiae obire, et mandare tandem

tum suæ mediæ reflexæ affirmativæ, quam negativæ: Cum possit ponere obiectum contradictoriè oppositum, et tantum mandare motum intentionalem quo detrahamus suæ mediæ reflexæ tum affirmativæ, quam negativæ:
possit contradictoriè opposita, et mandare tantum detrahere utrique directæ suæ mediæ reflexæ; atqui Princeps id potest: ergo et potest detrahere contradictoriè opposita, et mandare tantum utrique illius suæ reflexæ affirmativæ, et negativæ.

)16

Probatur minor: Princeps potest detrahere, quod divina sua media directa, tum de essentia, quam de negotiatione maneat pure possibilis, ut requiritur ad hoc, ut det, et tollat utrasque sua media reflexa: quippe de facto dum sentiendo fatut quod sua media directa de essentia sit pure possibilis. Et sentiendo de facto, assequitur quod sua media directa de negotiatione sit pure possibilis: ergo Princeps id potest. Ubi observabis, quod licet Princeps tantum posset detrahere suæ mediæ directæ quæ est mandatum obiecti suæ reflexæ, non possit detrahere eventum liberum dictum Deo liberum, quia hoc spectat ad eius libertatem, ideo Princeps tantum mandare modo possibili detrahere valet suæ mediæ reflexæ, sive affirmativæ, sive negativæ.

)17

Obiicies tertio contra ea quæ diximus: Si Princeps posset impedire utramque sua ad reflexam, tum affirmativam, quam negativam, etiam Deus potest impedire suæ mediæ directæ de illo Principis sub auxilio Dei; at non potest Deus hoc: ergo neque illud. Probatur maior: ideo Princeps potest impedire suæ mediæ reflexæ, quia potest impedire directam, in hypothesi suæ reflexæ, minimum suæ mediæ directæ; atqui Deus etiam potest impedire

Index eorum, quae in hoc Libro continentur.

Tractatus 1us:

De Scientia Dei in communi, deque eius obiecto mediato et primario.

Quaest. [1]

An sit, quae sit, et unde a ratione formali Dei Sa?

2.

Utrum Deus in Deo intelligat per modum actus [illegible]?

3.

De obiecto materiali Scientiae intellectionis

9

De obiecto formali intellectionis.

5

An detur obiectum in quo, et obiectum ex quo determinationis

2

De scientia simplicis int. et de futuris.

Quaest. 1.

De scientia simplicis int.

2

An scientia futurorum sit ex Dei?

re hypothesi scientiae mediae directae, nimirum collationis auxilii [illegible]
quae collatio est [illegible] scientiae mediae directae: ergo sicut Primus posset
de [illegible] maxime, et manere [illegible] dato: quia potest perfectione-
rationem scientiae reflexae eo modo, quo requirunt ad talem scientiae re-
flexae; Deo: modo alio, quo non requirunt, [illegible] maxime.

128 Respondeo:

hypothesi scientiae mediae directae eo modo, quo requirunt [illegible]
modo, quo non requirunt, [illegible]. Et vero Deus potest perficere
hypothesi scientiae mediae directae, solo collatione auxilii pro statu
[illegible], at collatio pro statu hoc est modus alius ab eo, qui re-
quirit ad scientiam mediam directam; non autem potest perficere collatio-
nem auxilii pro statu [illegible], pro quo requirunt ad scientiam me-
diam directam. Ceterum Primus potest perficere scientiam mediam di-
rectam modo, quo scientia directa requirit ad scientiam mediam
reflexam, quae ratione potest Primus [illegible] scientiam reflexam perficere.

129 Opponitur

[illegible] dictis contra me: si Primus obruere et mandare deberet
scientiam mediam reflexam, [illegible] scientiam mediam directam potest obruere et
mandare demane scientiam mediam directam, demandando collationem [illegible] a-
uxilii; at Deus hoc non demat: ergo neque Primus illud demat. Respondeo ne-
go: Deus potest obruere et mandare demane [illegible] modo;
[illegible]: modo diverso; [illegible] maxime. Deus [illegible] auxilium, at non
potest non [illegible] illud [illegible]. [illegible] collatio auxilii [illegible]
[illegible], requirit Deus [illegible] voluntatis [illegible]
hypothesi scientiae mediae directae, nimirum sicut [illegible] auxilii [illegible]
ara

ara ita decretum sui medii directi requisiti ad suum reflexum, ut illud possit evitare, ergo pro suppositis potestate cujuslibet suppositae sit, quod sua media directa sit mere possibilia, et mere possibile sit decretum.

150 Infertur 1°: Ut Deus decretum ratione debet hypothesis sui medii directi, scilicet si Petrus Deo auxiliis obsequatur decretum sui medii directi tribuitur creaturae decernendo dominationem. Ratio est: decretum hypothesis dominativae procedit natura ad decretionem sui decreti posterioris: illa decretio prior natura est, haec posterior ergo ideo decretio tempus tribuatur temporum, et decernendi parte posteriorum, et dependenti, quae supposita praesentiae, et naturalis decreta, Deo creaturae, a Deo tribuenda est decretum sui medii directi.

151 Infertur 2°: decretum sui medii reflexi tribuenda est Deo dependenter a suppositione, quod supponat in hypothesi decreta, et posita eo modo quo requirit ad suum reflexum: tunc ergo pendet solum ab arbitrio Dei erit decernere eventum, quo decretum dabit complexissimam reflexam. Ceterum in priori ad decretionem hypothesis reflexam dependet creatura primum decretum sui reflexum supponit, sicut decretionem hypothesis, et sui medii directi, et dependenter ut potest decernere eventum liberum posterior ad decretionem hypothesis, quae decretio sufficienter determinatur, quae tribuenda est decretum independenter a creatura.

Quaestio V

Utrum et qua scientia Deus cognoscat veritates conditionatas disparatas et impossibiles

Art. 1us

Aliquibus praemissis mens quaestionis exponitur

152. Praemitto 1. veritatem conditionalem dividi communiter in conditionalem, sive stricte illativam, et disparatam, quarum meminimus n. 680. Praemitto 2. veritatem conditionalem disparatam communiter Doctores ita debere explicari, ut hypothesis nec directe, nec indirecte: sic quod illativa, ratione [illegible], vel inducat, et influat de facto, sive influere possit, sive moraliter, sive physice, neque sit causa [illegible], vel conditio requisita, cum relatione [illegible] ordinaria circa Deum sit annexa conditionatis: sic res aliquo [illegible] tunc conditionalis [illegible] erit dicenda disparata, [illegible] illativa [illegible] causalis. Exemplum conditionalis disparatae sit: *Si Petrus dormiret, gallus cantaret.*

153. In qua difficultate duo quaerimus. 1º utrum detur aliquis modus cognitionis, quo cognoscatur a Deo. 2º utrum casu quo detur, debeat a Deo dari per scientiam mediam, vel per aliam. Circa 1º sententia negat cum [illegible] veritates conditionales disparatas. Citatos videre Patres Salmanticenses, Annibal, Alarcon, Fabri, et alios plures, qui [illegible] subscribunt [illegible], et subscribere tenentur, quotquot recurrunt ad [illegible], et [illegible]

ut

ut ita tales idonales aliquali gaudeant veritate. 2a sententia admittit hujusmodi veritates. Citant Lessium in opusc. de lib. 2, cap. 2, et 6, necnon Ruiz, Granado, et alii, qui faciliter tradendi sunt ad suam opinionem.

754 Circa difficultatem 2am 3a sententia tenet, Deum dependenter a scientia media eas idonales. Citat Ullauri disp. 10, n. 3 pro hac opinione P. Ribadeneira disp. 23, n. 29, et Ramirez, disp. 16, cap. 3, 4, et 5, ubi totam docet, quod tales veritates idonales disparatas, cognoscat, an scientia media, an visionis, non nisi indicat ibi. Nec facile potest intelligi quomodo scientia media, cujus munus peculiare est attingere idonea libera creata sub libertate, quae veniant ut data ad ejus exercitium, idonea libertatis, nisi cum possibiles veritates sub idonealitate disparatae, et involucrum... Ut quid de scientia mere negativa, sententia locum det scientiae mediae ad tales veritates disparatas attendas.

755 Sit 1a nostra conclusio: Circa 1am difficultatem: minime, dari in divino intellectu veritates idonales disparatas, et subintelligere, re ipsa Deo denegant. Probatur: Sufficit destructio praeteritae veritatis, quae de praesenti erant, ut aliquis de praesenti erat sub idonealitate alterius, et ut constet quod: si obliegerit, ergo aliud erit; tales veritates disparata implicat. 2a infertur: ne sufficiat destructio, quod attenditur, quod datur v.g. in Somnium fures, et Caesar Gallus Sapiens in alta adversandum, ut... sit idonealis disparata: Si Aurea dormit, gallus cantat.

156 Arg. probat. Si cohaerentia praecisa duorum sufficeret, ut unum esset sub denominatione alterius, talia cohaerentia mutuo essent denominans et denominata; sed hoc non; ergo non sufficit talis coniunctio. Maior probatur: non est potior ratio, inter extrema A et B cohaerentia, ut unum sit denominans, et aliud denominatum, et non e contra, ut unum sit denominatum, aliud vero denominans. Respondet Herrera q. 16 n. 153, quod quando in cohaerentia duorum unum afficit sub denominatione alterius, non afficit sub denominatione alterius ex parte obiecti, sed ex parte actus tantum. Unde ex parte obiecti unum non debet se tenere tanquam denominans, et aliud tanquam denominatum, cum tota ratio denominationis stet penes actus divinos, quatenus afficiat unum ex hypothesi, quod erat aliud, et non in alio casu. Respondeo.

157 Respondeo, non tenere argumentum. Solutio quam dedit Professor. Ratio: Sic loquimur de veritate obiectiva denominationis disparatae, de qua rogamus utrum detur? Quod si ex parte obiecti non detur denominans, et denominata inter extrema disparata, sequitur, quod nec dabitur obiectiva denominationis disparatae, quod est contra. V. Si ex parte actus datur actus denominationis disparatae, rogo: quis talis actus est verus, an falsus? Si verus: ergo probabitur obiecto, dabitur obiectiva veritas denominationis disparatae, quod non fatetur Herrera. Si falsus: talis actus non erit divinus, qui nequit subesse falso, nec dabit determinate veritates disparatas denominationes, in quo stat scopus praesentis difficultatis.

158. Respondet V. Ramirez disp. 16 n. 177 rationem ... probationis, negat minorem, quam non absurdam, duo reputant.

Ita

Illa 1: quia veritas pure copulativae, et disiunctivae debet a veritate conditionatae, sicq veritas hac: Petrus loquitur, et saeca dormit est eadem cum ista: Si Petrus loquitur saeca dormit; quod similiter docet. 2: Div. Thom. S. Th. Opusc. 48, tract. de Enunt. Cap. 2. propositio copulativa, v. g. dicens: Petrus loquitur, et saeca dormit reductive est conditionata; quia si praefata connexio, et coexistentia duorum sufficeret, ut unum enuntiaret sub conditione alterius, propositio copulativa non tam reductive; quam etiam proprie esset conditionata. Licet praefata connexio, et coexistentia duorum non sufficiat, ut unum sub conditione alterius enuntietur.

559

Ex 3io: quia propositio affirmans sub conditione aliquid tale enuntiatio contendimus, quod si detur conditio verificans conditionatam, ponitur quod si non detur conditio illa; quia si hoc contendimus, sequitur quod non datur conditio sub conditione disparata, et quod nec datur talis veritas obiectiva conditionatae disparatae; quod non datur. Nam conditio: neque conditio disparata est magis novat, et dimittit, ut detur pactum, quia veritas detur, illa non est disparata, disiuncta. Nam propositio quod enuntiamus conditionem sub conditione, intelligimus per se fundari, ut asseramus dari conditionem, si detur illa conditio posita, quia si illa non detur: quod quia tota Praedicabilis: quod enuntiamus conditionem, sub conditione negative explicite, negative implicite illud enuntiamus, sive detur, sive non detur conditio: quod intelligimus, per se aliquod fundatum, ut asseramus dari conditionem si detur illa conditio, ponitur quod si non detur.

Alio

160 Alii, quod enuntiamus sub dictione neque complexe, neque simplicite illud enuntiamus, sive dicatur sive non dicatur de eo, alias fama est enuntiato sub dictione; atqui quod enuntiamus aliquid sub dictione disparata, illud enuntiamus saltem complexe sive dicatur sive non dicatur de eo: ergo tunc illud enuntiamus sub dictione, et non enuntiamus, quod complexe est contra disparata. Minor probatur: quod enuntiamus aliquid sub dictione disparata, enuntiamus illud saltem non de se dicti, saltem complexe a propria idea vera adaequata obiecti enuntiati, quae propria idea est independens a dictione disparata, alias dictio saltem est una propria a eadem disparata; ergo ita enuntiare est enuntiare illud, sive dicatur sive non dicatur de eo: ergo quod &c.

161 Probatur ... non eventus de determinata obiecta quae in loco, in quo dictio sublata est, dici debet propria a alio, et non per determinata dicta ab alio; atqui extra disparata, et conversa in loco in quo sunt disparabilia, dici debent propria a alio ... qualitas talia contra conversa videtur, et non per determinata dicta sublata ab alio; ergo duo contraria ... et disparata non ... obiecta determinata et disparata. Minor quod ... probatur: quod dicitur aliquid ... ab ... sublata, non debet per eadem multiplicari ... determinata: ideo, si dictio ... videtur ... non debet per eadem multiplicare ... quae sunt, quod si ... multiplicabit: ergo conversa extra ... videantur dicta ... 108.

Alii.

Articul. II

Objectiones

362 Obiicies 1. illud ecclesiastici 4. Reg. cap. 2. v. 10, ubi Elias ad Eliseum ait: Si videris me quando tollar a te, erit tibi quod petisti; atque ibi ipso videtur dari scientia ... ad Eliam quod Eliseus petierit ... dant veritatem ... conditionalis, et disparatis. Dico, neque in hoc casu, neque similibus pluribus, quae facile adduci possunt, conditio est disparata, sed conducens ad [illegible], non conducens intrinseca; sed extrinseca, ratione revelationis, et promissionis, sed de istis non cunctor. D.! alioquin libere volui eventus ... positione talis conditionis.

363 Obiicies 2. Ex duabus contradictoriis una, debet esse vera, et altera falsa; atqui haec propositiones: Si aquila volat, Petrus currit; Si aquila volat, Petrus non currit, sunt contradictoriae, et conditionales de conditione disparata: ergo una ex illis vera erit. Subsumo: D.! Inest objectis talis propositionis veritas, saltem veritatem dans conditionalis disparatae. Dico majorem: D. ... propter non 6: quia, ut propositiones sint contradictoriae, requiritur ut quod una sit affirmativa, neget alia: at neque argumentum globali affirmativa. Ratio: cum ipso conditionalis sit in positione, et hypothesi totum sit affirmativa, quam quidem copula, ut quod in utraque conditionalis ... sit conditio non natura vere nati in Petro neque negativa censetur abarguendo, ideo utraque falsa erit.

364. D. adv. ...
contradictione requiritur, quod sint falsa globalis in casu disparatae conditionis.

seu' a bo falsa. Sit falsa ergo parte ista ergo potest volare Aquila producere ad cursum Persi et esse illius causa, quod falsum est. 2. deuotat Aquilam volare producere ad nadum cursum Persi, sine esse causa illius, et hoc falsum ibidem. Item uero
2a. Sit nava propositio propterea quod a toto presenti propositio, Si Aquila volat Persus currit, contra illud Symulptim:
Non enim melius potest intrad. causas, quam toto presenti propositiones propositione, in quo casu nava quandam intrinsecam indefinitam ad veritatem, ob uera conditionalis disparatas, quam ipse nava presenti natura volatu Aquile, nec cursu Persi, et nec natura utriusque simul, disparatas, quod volatus Aquile ad cursum Persi producat.

165 Objicies

Dico: requiritur veritas obiectiva ex potentia ad habitum qui fuerit propositus per conditionale; ergo veritas hac conjunctiva Aquila volat et Persus currit est veritas obiectiva ex potentia ad habitum: quod talis veritas fuit prius per conditionale. Ergo sic dicitur, quod talis veritas potest ad conditionale esse, quod datur hac veritas obiectiva conditionalis disparata: Si Aquila volat Persus curret: sed nego Si sit aliquando eadem et equalia primus et potest conditionalis.

166 Equomodo: potest conditionalis nam naturalis, et potest generalis, ideo: potest generalis denotat, et re et illa minor, quod dicitur: fuit potest conditionalis naturalis, sive potest politicas, ideo potest conditionalis generalis ... Deinde subsumptio: sit potest conditionalis generalis et quod dat hic; ideo: sit potest conditionalis naturalis, et quod dat hic, non subsumptio ... certum est quod si aliquid dicitur ex quo

per

propositiones disparatas, ut est propositio *Aquila volat, et currus* [illegible] *alte*, prius fuit polo, et prius fuit vox, quod [illegible] tale coniunctionis [illegible] [illegible]. Ceterum in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conditionalis disparata [illegible] conditionis.

167 Respondeo: conditio est [illegible] conditionalis est [illegible] coniunctionis [illegible] [illegible]: [illegible] propositionis, et tali modo conditionalis non est disparata [illegible] [illegible] coniunctionis, de qua in praesentiarum non loquimur; sed de conditionalibus [illegible] sub conditione [illegible], et disparata ad conditionem.

168 Quaeres 3.º de [illegible] propositionibus, quae quoad voces videntur disparatae, ut: *Si Aquila volat, Petrus currit.* Respondeo auctores discordare in assignando [illegible] talis propositionis. Primus cap. 6. num. [illegible] indicat, tales propositiones [illegible] referre [illegible] temporale, et [illegible] [illegible] [illegible] duorum: unde propositio aequivalet huic: *Quando* [illegible] *Aquila volat, Petrus currit.* Aliud explicant [illegible] [illegible] contrarium. [illegible], cuius ratio est: quando una propositio enuntiat de praesenti, et altera de futuro, ut: *Si Aquila volat, Petrus curret* [illegible] propositio non potest [illegible] recursus ad [illegible] temporales, quod [illegible] [illegible] propositio falsa [illegible] [illegible] [illegible]. Credideram [illegible] loqui, quando utraque propositio [illegible] conditionalis [illegible] refert ad idem tempus, et [illegible] altera [illegible] [illegible] re facta.

169 Alii apud [illegible] num. [illegible] [illegible] tales propositiones, ut faciant [illegible] [illegible]: *Et Aquila volat, et*

Petrus

Puer currit. Cum ergo partes variet, variabit, et copulatio.
ergo Et Aquila volat, et Puer currit, idem est: verum est, quod A-
quila volat, et etiam est verum quod Puer currit. Si vero Ali-
qua paulo aliter exponitur sit: Si Aquila volat, Puer currit,
hoc est, non esset volatus Aquilae solus sine cursu Pueri, quae
explicatio supponit copulationem in conditionalitate, si quid addit ad si-
militer observanda. Ultimo concludo: tales propositiones possunt comparari
propositionibus copulativis, quoad veritatem utriusque extremi, sive enuncient
pro eodem tempore, sive pro diverso: unde etiam debent non solum adae-
quari disparata; sed omnino abstracta data ad tale veritatis
obiectum.

Art. 3ius

Quid de Conditionalibus de hypothesi?

Nota explicationem: Si Christus (hypothetice) mereri esset solo positus sub
libertate ad peccatum, et aliis Veniret, de qua conditionali
quaerimus, num conditionata a Deo, et casus quo conditionati an per
scientiam mediam, an per scientiam aliam? Recentiores iam multi simpliciter impossibile
esse dicunt ab Annalogarum. Alii defendunt, etiam a Deo,
et per scientiam mediam cognosci, quorum tenent Arriaga cum Alii,
Cantor, Abad de Neira, et alii plurimi Pauci. Assertio I:
Dicendum per nullam scientiam cognosci quid deberet accideret, data conditione
hypothetica quatenus hypothetica. Probatur: hoc conditione posita quatenus
hypothetica, scilicet cum libertate Christi, quae esset solo, nihil determinate
accideret: ergo id Deus per nullam scientiam sciret. Antecedens probatur: si quid-
quam accideret, esset vel peccatum positum, vel positum dispositum; de neutro: ergo
nihil determinate. Probatur minor: operatio positiva non accidit, nisi sub li-

libertate extreme posita, & sub libertate hypothetica, quatenus hypothetica: ergo veniret accideret.

1111 Assertio 2a: Deus videt per scientiam mediam quid accideret in genere data hypothesi hypothetice, & quatenus hypothetice; dico, quatenus hypothesis complectitur [illegible] dicat [illegible] libere indifferentis ad actum, et dissensum. Unde [illegible] sub posita sub libertate ad actum et dissensum; quia sub [illegible] hypothesis sit posita, et liber, Deus videret per scientiam mediam [illegible] conditionate actus, vel dissensus. Fundatur: Sola ratio [illegible] quod Deus teneat videre per scientiam mediam, quid sub conditione [illegible] libertatis positae poneret aliquis eventus conditionate futurus; atqui supponimus, quod complectitur hypothesis venit libertas sub hypothesi: ergo Deus per scientiam mediam videt, quod actus erit conditionate futurus, vel si actus non erit, videt quod dissensus erit futurus conditionate.

1112 Obiicies 1: Sicut posita libertate [illegible] sub auxilio [illegible] debet nasci [illegible], aut actus, aut dissensus, ita casu quo Chimera esset Deus positus sub libertate et auxilio [illegible], deberet nasci [illegible], aut actus, aut dissensus: ergo sicut [illegible] videre [illegible] actus, et dissensus, [illegible] debet per scientiam mediam, ita casu, quo Chimera esset Deus posita sub tali libertate posita, [illegible] Chimera esset [illegible] deberet actus, vel dissensus, [illegible] per scientiam mediam. [illegible] sicut [illegible] esset Deus [illegible] posita [illegible]; [illegible] esset Deus [illegible] posita [illegible]; [illegible]

1113 Itaque Chimera, quae [illegible] Deus [illegible], qua-te-

tenus, [illegible] , n sequit Deus, [illegible] nisi ad [illegible] [illegible]
[illegible] praevenit ad [illegible] usque. Quando Chimaera [illegible] D.
[illegible] posit. [illegible] [illegible]: quia hoc [illegible] aliunde, quo quod de li-
bertate [illegible] sequatur Deus, [illegible], qui deberent [illegible]
[illegible] medio, [illegible] de [illegible], [illegible] de [illegible] est Deus [illegible] posit.
[illegible]; [illegible]: est Chimaera, quae est [illegible], neque Deus liber,
neque liberaliter, qui [illegible] [illegible] medio [illegible].

224 [illegible]:
[illegible] quamquam [illegible] libertate sive posit. sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
duorum [illegible] Deus liber erit, [illegible] n. Deus liber erit; [illegible] Deus li-
ber, quo n. Deus liber, quo n. Deus liber [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] in tali casu Chimaera maneat; [illegible] Deus [illegible]
hypothesis, [illegible] unum e duobus: [illegible] Deus liber erit, [illegible] n. Deus
liber erit, quamquam [illegible] [illegible] medio. [illegible]
[illegible] n. Deus liber erit; hoc e liberum Deus [illegible]; [illegible] quia [illegible]
liberum erit: [illegible] n. Deus liber erit; hoc e; n. erit Deus liber;
[illegible] [illegible] Deus liber e [illegible], [illegible] in casu [illegible], appositio p.
[illegible] e, [illegible] n. erat Deus liber, sive [illegible] [illegible]
[illegible] liberum Deus.

225 Objicies [illegible] [illegible] interrogaret [illegible]
faceret Chimaera casu, quae esset hoc posit. sub libertate [illegible]
[illegible] de libertate hoc, aut illud faceret [illegible]. [illegible] [illegible] medio,
[illegible] [illegible] [illegible] respondere. [illegible] [illegible] [illegible] in tali casu [illegible] [illegible]
se [illegible] debere hoc, aut illud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] frequens e a quibus [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hoc, aut illud [illegible]
[illegible]

[illegible] e [illegible] ponere [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Sonabat.

116

Ad arg. dico, quod si supp. Cinerea [illegible] ita, ut [illegible] [illegible] supposita [illegible], et quasi [illegible] tunc [illegible] [illegible] quod faceret Cinerea, ac rogare [illegible] faceret? Et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quaeret quod [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible]. Cinerea [illegible] faceret, nec posset facere [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], vel [illegible] ostenderem.

117

Ad [illegible] DD. [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] quasi dicerent, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sed [illegible] [illegible] [illegible] adsor, [illegible] [illegible], ad [illegible] [illegible]. Et sane nodum [illegible] [illegible] [illegible] nodo, quod [illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cinerea.

118

Ad [illegible] dicendum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] convertere, [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

dit: atq Job. 28... 12: Sapia ubi invenitur? et
quis est locus intelligentiae? ut fideliter [illegible] magnifice
asse. a nro capite sperata est; quis obtemperan-
tandi non erit, si spiritus a veritate desta-
[illegible] [illegible], [illegible] errore [illegible]
bend. [illegible]; [illegible] facile
[illegible] et alateg-
ra [illegible] Dei
glorie, et B.
De [illegible] laudem referta
[illegible]. Valete

⌒⌒⌒⌒⌒

Index —— ad num. 541

[illegible] —— [illegible]